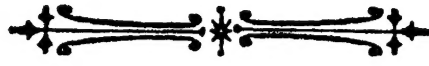

“ આદમીની શરીર રચના ”

યાને

માણસીક શરીરની બનાવટ.

કર્તા

પારસી બાનુ.

મનુષ્ય દેહ ઉત્તમ છે અને તેની બનાવટ કુદરતની કારીગીરીનો એક નમુનો છે. હુશ્યારી અને સમજણમાં તે કુળ પેદાયશમાં ઉંચો દરજ્જો ધરાવે છે, અને કુદરત તરફથી તેને મનની અને અંતરણીની ઘણી છુપી તેમજ જાહેર શક્તિઓ આપવામાં આવી છે. તેનો ધાટધટમ, હીલચાલ અને આકાર વખાણને લાયકના છે, અને બુદ્ધિ બળથી થયેલાં તેના સારાં ને વાજબી કામો તેનું ફિરેસ્તાઈ સ્વરૂપ દેખાડાવે છે.

સર્વ હક સ્વાધિન.

All Rights Reserved.

પ્રગટ કરનાર,

. જોહાંગીર બી. કરાણીના છોકરાઓ.

મુંબઇ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અને વાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ
૬૦૫૨ :
૩:૨

Printed by P. C. Appoo at the New Art Printing Press, No. 12, Cawasji
Patel Street, Fort, Bombay & Published by Mr. M. Jehangir B.
Karani, No. 148 Bora Bazar, Fort, Bombay.

પ્રસ્તાવના.

આ ચોપડીમાં આદમીના શરીરનું બંધારણ કેમ થયું છે, અને જુદા જુદા અવયવો શુ કામ કરે છે, તે માટેનું લગાર બારીકીથી વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. આદમી એ કુદરતની પેદાયશમાં ઉંચો દરજ્જે ધરાવે છે અને તેની શરીરની રચના પણ તેવીજ ઉત્તમ પ્રકારની બારીકી દેખાડે છે, જે માટે અભ્યાસ કર્યા વગર સાધારણ રીતે માલમ પડી શકતું નથી.

આપણી પાંચ ઇંદ્રીઓ છે તે કેટલી અમુલ્ય છે, તેની કદર જ્યારે કોઈ આદમી અચાનક રીતે યા કુદરતના સંજ્ઞેગોને આધારે તે ખોલી દે છે ત્યારે પીછાણી શકાયે છે. તંદરોસ્તીના નિયમે જાળવવાની કેટલી અગત છે અને બારીક રંગોથી તે દરેક માટે અવયવ કેટલો ઉપયોગી છે, તે જ્યારે શરીર રચના સમજવાની કોશેશ કર્યે છે ત્યારે સ્પષ્ટ માલમ પડે છે.

દુન્યાના વહેવારમાં અરસ પરસની મદદની જરૂર છે, તેવીજ રીતે આદમીના શરીરના બંધારણમાં પણ એ વહેવાર ચાલુ છે, અને દરેક અવયવ નીચમીત રીતે પોતાનું કામ કરે છે, તેમજ એક બીજાને મદદ કરતાં તરીકે છે.

દુન્યામાં ઘણી જાતની વિઘ્નઓ છે, પણ આપણા પોતાનાં શરીરનું બંધારણ કેવું છે, તેને માટેની સમજણ માટે દરેક મનુષ્યે હોંશ રાખવી જોઈએ, અને થોડા ઘણે દરજ્જે શરીરનું બંધારણ સમજવાની જો આપણે કોશેશ કરશું તો તે વ્યર્થ ગયેલી ગણાશે નહિ.

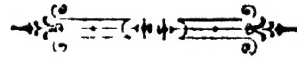
શરીર રચનાને લગતી અગત્યની બાબતોના અભ્યાસ પરથી આ લખાણ કરવામાં આવ્યું છે, અને શરીરના ભાગોના અંગ્રેજી નામોને ગુજરાતીમાં સમજાવવામાં આવ્યાં છે, પણ કોઈ કોઈ ઠેકાણે અંગ્રેજી શબ્દ વાપડ્યા છે કે જેની સમજણ શિક્ષણમાં પહેલી વખતે દેખાડવામાં આવી છે, કારણ કે હરવેલા તે શબ્દની સમજણ ગુજરાતીમાં આપતાં બરોબર સરળતાથી લખી શકાતું નથી, અને તેથી ભાષાની સાંકળ તુટી ન જાય તે માટે જ્યારે તેના તેજ શબ્દ માટે શિક્ષણમાં યા આકૃતિમાં જણાવવું પડ્યું છે, ત્યારે અંગ્રેજીમાં તેને લગતો એકજ શબ્દ પસંદ કરવામાં આવ્યો છે.

(૨)

આ લખાણની મુખ્ય નેમ જેઓ અંગ્રેજી નહિ જાણતાં હોય તેઓને શરીરનું બંધારણ દેખાડાવવા માટે રાખવામાં આવી છે. શરૂઆતથીજ નો ધ્યાનથી અભ્યાસ કરવામાં આવે છે, તો પછવાડેની બાબદો વધુ સહેલ લાગે છે, માટે જેઓ એ માટે અભ્યાસ કરવા ઇચ્છતાં હોય તેઓને પહેલેથી દરકે શિક્ષણ ધ્યાનથી વાંચવાની ભલામણ કરવામાં આવે છે.

જે દીક્ષસોઝ મીલેએ આ કામમાં મને મદદ આપી છે તેઓ સર્વેનો જાહેર રીતે ઉપકાર માનવાની અતે હું તક લેવું છું.

આ ચોપડી ડાકતર જાંહુગીર જમશેદજી ખરશેદજી લીલાં-
 ઉવાલા, એમ દી, એલ. આર. સી. એસ., એલ. આર.
 સી. પી., ફેલો, રોયલ સોસાયટી ઓફ મેડીસીન
 (લંડન), એ મહેરબાનીની રાહે તપાસી છે, અને
 નીચે પ્રમાણેનો અભિપ્રાય આપ્યો છે.

મહેરબાન બેનશ,

તમે લખેલી “આદમીની શરીર રચના” નામની ચોપડી મેં ઘણી
 ઉલટ સાથ વાંચી છે. તે ખાસ કરી એક પારસી બાનુ લેખકના હાથે
 લખાયેલી વાંચી હું ખચ્ચીતજ ઘણો ખુશી થયો છું. આજ કાલ આપણા
 પારસી વાંચક વર્ગમાં, અને લખવાને ઘણો દલગીર છું કે ખાસ કરી આપણી
 પારસી બાનુઓમાં પણ સંગીન વાંચણનો શોખ વધવાને બદલે દીન પર
 દીન કમી થતો જાય છે, અને હલકી કીસમની નવલ કદા અને કંગાલ
 વારતાઓનો શોખ વધે છે. તેવા સમયમાં આ તમારી મનુષ્યની શરીર
 રચનાનું સંગીન જ્ઞાન આપનારી ચોપડી ખચ્ચીતજ આવકારદાયક થઈ
 પડશે.

તમે એ ચોપડી વીશે મારો અભિપ્રાય માગો છો, તેના જવાબમાં હું
 એટલુંજ કહીશ કે તમે તરફથી એવી સારી રીતે ગોઠવેલી અને સારા
 અભ્યાસથી લખાયેલી ચોપડીની મેં આશા રાખી હતી નહિ. કદાચ
 આ મારું મત આડકતરી રીતે તમારી એક લેખક તરીકેની લાયકાતને
 કાંઈક ઓછું લગાડવા જેવું લાગશે, અને તમને તેથી હું કાંઈક ગેરઘન-
 સાફ પણ કરતો હોઈશ. પણ હું જ્યારે ખુલાશો કરીશ કે તમે પોને
 નથી એક તખીબ, અથવા હું જોણું છું ત્યાં સુધી નથી કોઈ તખીબી
 વિદ્યાઓના ખાસ અભ્યાસી, છતાં જ્યારે “એનેતમી” અને “પ્રીત્તીઓલોજી”
 જેવી ઘણી અઘડી તખીબી બાબતોનો એક ઘણો સંક્ષેપ પણ ઘણો અગત્ય
 જોગો સાર, એક શરૂઆતનું શિક્ષણ લેનારને પણ સહેલાઈથી સમજ પડે
 તેવી રીતે સરળ અને સાદી ગુજરાતી ભાષામાં ઉપજાવી કહાડવામાં જે
 ફત્તેહ તમે મેળવી છે, તેથી જો કાંઈક અજબ થઈ તે તમેજી લખ્યો
 છે એમ માનવાને હું લગાર અચક્રુ તો તેમાં નવાઈ શી ?

વળી વધારે શાખાશી લાયક તો એ છે કે અંગ્રેજી જેવી એક બહોલા
 વીસ્તારની વાક્ય રચના તથા શબ્દકોશવાલી ભાષામાં, “એનેતમી” અને

“પ્રીતીયોલો” જેવી અઘડી વિદ્યાઓની સમજણ આપવી અને વર્ણન કરવું જેટલું સહેલ લાગે, તેટલું જ ગુજરાતી જેવી કાંઈક લુખ્ખી અને સડોચાચેલી ભાષામાં ઘટતી સમજણ આપવી અને અઘડા અંગ્રેજી “સાયનટીફીક” શબ્દોનો બંધ બેસતો તરબુતો કરવો મુશ્કેલ છે, છતાં તમોએ તેમ કરવામાં ઘણું દરજજે ફત્તેહ મેલવી છે.

એટલાં માટે એક બાનુ લેખક તરીકેની આ તમારી પહેલી અને વળી લગાર અઘડી કેશેશ ખચ્ચીતજ સ્તુતીપાત ગણાવી જોઈએ, એમ કહેવામાં હું કાંઈ પણ અતિશ્ચયોક્તિ કરતો નથી.

અગર જો તમારી ચોપડીની રચનામાં સહેજ ઘટતો ફેરફાર કરવામાં આવે, તો તે શરૂઆતના અભ્યાસી માટે એક “ટેક્સ્ટ બુક” (Text book) તરીકે ઘણી બંધ બેસતી અને ઉપયોગી થઈ પડશે.

વળી તમોએ શિક્ષણો ઉપરાંત જે ચીતમાળા આપી છે તે તમારી ચોપડીનો એક ઘણો અગત્યનો ભાગ હું સમજું છું, અને તે તમારી ચોપડીના ઉપયોગીપણામાં ઘણો વધારો કરે છે. એ ચીતોની મદદથી એક શરૂઆતના અભ્યાસીને પોતાના અભ્યાસમાં ઘણી સવળતા થઈ પડશે, અને કેટલાંક અઘડાં શિક્ષણો સહેલાઈથી સમજી શકાશે. આ ચીતો તમો એ દરેક શિક્ષણને બરાબર અનુસરતી રીતે દોર્યાં છે, તે માટે તમને એક બાનુ તરીકે ખાસ ધન્યવાદ ઘટે છે.

મનુષ્યના હાડપીંજરની બનાવટ તથા ગોઠવણના શરૂઆતના કાંઈક સહેલા તબક્કા ઉપરથી પગઠ્યે પગઠ્યે ચહડતાં, શરીરના સઘલા અગત્યના અવ્યવેના બંધારણને માર્ગે થઈ, ભેળું અને તેની સાથ ઘણો અતલગનો સંબંધ ધરાવતા જ્ઞાનતંતુઓની, તેમજ અવ્યવેની સૌથી ઈષ્ટ અને અતી અચંબો પમાડનારી અને ખીકત બનાવટની સરળ સમજણ, અને સાથે સાથે તેઓથી શરીરમાં બેમાત્રુમ ચાલતી જુદી જુદી ક્રિયાઓનું ટુંક અને રસીલું વર્ણન તમોએ જે રીતે પચતું પચતું શિક્ષણ રૂપે આપ્યું છે, તે આ તમારી નાનકડી ચોપડીની એક મુખ્ય ખુખી હું સમજું છું.

આ તો ચોપડીની સઘળી ખુખીઓ થઈ. પણ ખુખીઓ સાથે વળી કાંઈક નજર ચુંકા પણ રહેવીજ જોઈએ, અને સઘલાં ગલ્યાં ગલ્યાં સાથે કાંઈક ખતાસનો ભાશ રહેવો જોઈએ, એ કુદરતનો એક નિયમ છે. તે મુજબ આ તમારી ચોપડીમાં પણ કાંઈક ખામીઓ અહિં તહિં નજર

પડે છે. એની સામાન્ય રચના અને શિક્ષણના અનુક્રમમાં બીજી આવૃત્તીમાં થોડોક ફેરફાર કીધેલો. આવકારદાયક ગણાશે. તેમજ જેટલી બારીકાથી થોડી અગત્યના અવ્યયોનું વર્ણન આવ્યું છે, તેટલી બારીકાથી ન આપતે તો તે ચાલી શકતે. એવું બારીક વર્ણન આપ્યાથી શરૂઆતના અભ્યાસીને તે ન સમજ પડે એવું થઈ પડે, એટલુંજ નહિ પણ સામો ગુંથવાડો પેદા થાય છે, અને તેથી શિક્ષણની મુળ નેમ જેવી જોઈએ તેવી સારી રીતે પાર પડતી નથી.

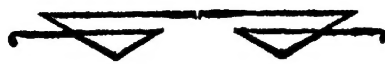
મારા અદના વિચાર મુજબ તમારી ચોપડીની હવે પછીની આવૃત્તીમાં દરેક બાબદોની ઉંડાણ બારીકામાં ન ઉતરશે, તો તમારી ચોપડીનાં ઉપયોગીપણામાં ઘણો સંગીન વધારો થશે.

વળી તબીબી વિદ્યાઓના અધડા શબ્દોનો ગુજરાતી તરજુમો બરોબર બંધબેસતો કરવામાં ઘણી મુશ્કેલી નડે એ કુદરતી છે. માટે જ્યાં જ્યાં એવા શબ્દો આવે ત્યાં તે અસલ અંગ્રેજીમાંજ છાપવા, અને તેના ઉચ્ચાર અને અર્થ ગુજરાતીમાં વળાયા મુકી કરવા વધારે ઠીક થઈ પડશે. વળી બીજી કાંઈકે નીર્જીવ નજર ચુકો, જે છપામણીમાં, તથા શબ્દોની જોડણી કે ઉચ્ચારમાં અહિં તહિં નજર પડે છે, તે ઘણી સહેલાઈથી બીજી આવૃત્તીમાં સુધારી શકશે.

હું ધારું છું કે આ મારું પત્ર જોઈએ તે કરતાં વધારે લાંબુ થયું છે, માટે અતે ટુંકમાં હું એટલુંજ કહીશ કે એક બાનુ લેખક તરીકેની આ તમારી, હું ધારું છું તેમ પહેલી વારની, અને વળી ઘણી બીકત કાશેશ, તમને તો શું પણ એક ઘણા વધારે અનુભવી અને તબીબી વિદ્યાઓમાં આગલ વધેલા અભ્યાસીને પણ શોભા આપે એવી છે. એ તમારી કૃત્તેહ-મંદ કાશેશ ને માટે હું તમને મુબારકબાદી આપું છું.

લાંબુવાગીર ભાઈ,

જાંહગીર જમશેદજી ખરશેદજી લીલાઉંવાલા.

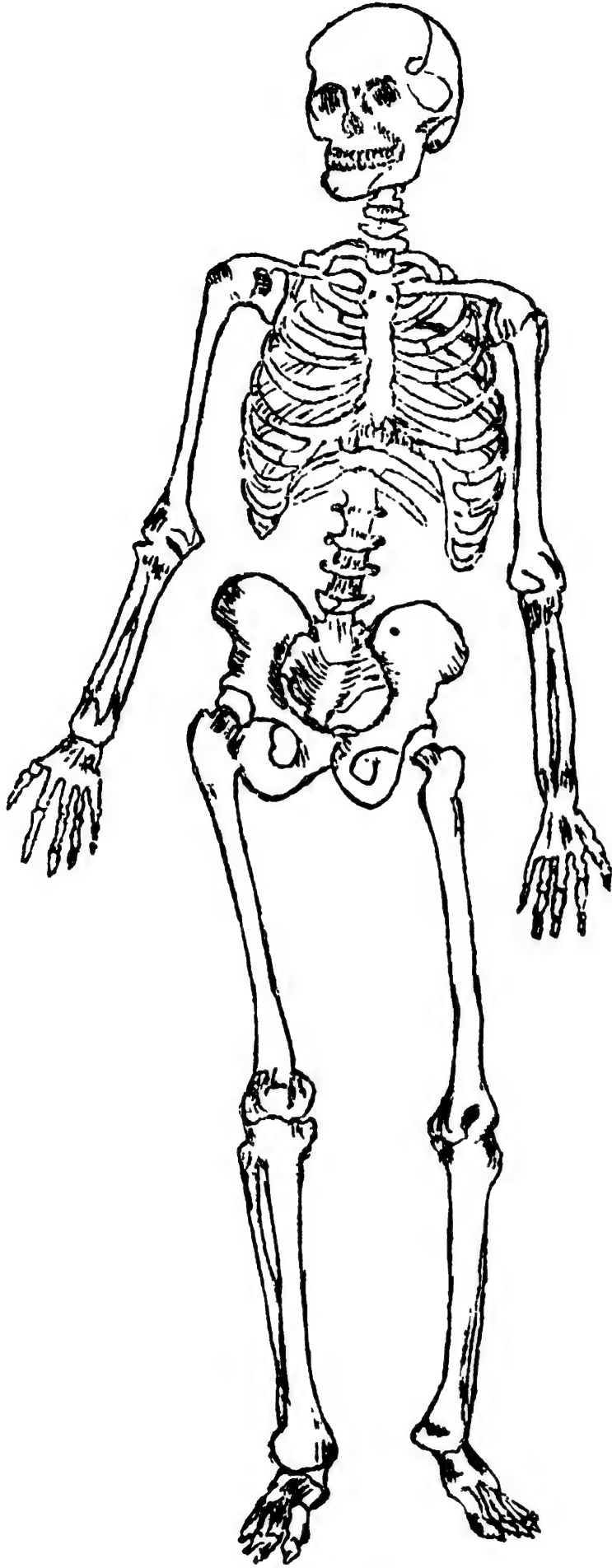
સાંકળ્યું.

શિક્ષણ.	પૃષ્ઠ.	આકૃતી.
૧ આદમીનો સામાન્ય બાંધો.	૧	૧
૧ માંશ રચના.	૩	૨
૨ પાચન શક્તિની રચના.	૪	૩, ૪
૨ શેષીલેનારી રચના.	૫	૩
૨ દમ લેવાની રચના.	૫	૪
૪ માથાની ખોપરી વીધે.	૮	૫
૫ માંશ તંતુની રચના.	૧૧	૨
૬ સાંઢા બેડનારા રેસાદાર પટાઓ. ...	૧૫	૬ (ક, ખ)
૭ એપીથેલ્યમ.	૧૭	૭
૮ હાથોની બનાવત.	૧૯	૮
૯ હાથની કાંડી વીધે.	૨૧	૯
૧૦ છાતીના ભાગો વીધે.	૨૧	૪, ૧૦, ૧૧
૧૧ પેટના અને પીડુના ભાગો.	૨૩	૧૨
૧૧ આંતરડાં વીધે.	૨૪	૧૨
૧૨ કળેજી અને ખાંધેલું પચે તે રસ બનાવનાર ગાંઠ વીધે.	૨૫	૧૩
૧૩ તલ્લી, ગુરડાઓ અને ડુક્કા વીધે. ...	૨૬	૧૩
૧૪ પગને લગતાં હાડકાંઓ.	૨૭	૮, ૪ (ક)
૧૫ પગની પાતલી અને આંગલાને લગતાં હાડકાં.	૨૯	૧૫
૧૬ પાંસળાઓ વીધે.	૨૯	૬ (ક, ખ)
૧૭ પીડનું હાડકું અથવા બરડાની કરોડ.	૩૧	૧૬
૧૮ તાળવું, ગળું અને અવાજના દાબડા વીધે.	૩૪	૧૭, ૧૮
૧૯ દમ લેવાની ક્રિયા વીધે.	૩૫	૧૯, ૨૦, ૨૧
૨૦ નાક વીધે.	૩૬	૧૮, ૨૨, ૨૩
૨૧ જીભ વીધે.	૩૮	૨૪
૨૨ દાંત વીધે.	૩૯	૨૫
૨૩ કાન વીધે.	૪૧	૨૬, ૨૭
૨૪ આંખ વીધે.	૪૪	૨૮, ૨૯
		૩૦, ૩૧, ૩૨

શિક્ષણ.	પૃષ્ઠ.	આકૃતી.
૨૫ ચામડી વીધે.	૪૯	૩૩,૩૪,૩૫
૨૬ બાળ અને નખ વીધે.	૫૨	૩૬,૩૭,૩૮
૨૭ લોહી વીધે.	૫૩	૩૯
૨૮ હૃદય વીધે.	૫૫	૪૦,૪૧,૪૨
૨૯ લોહીની રંગો અને લોહીના ફરવા વીધે.	૫૮	૪૩,૪૪,૪૫
૩૦ શરીરની ગાંઠો તેમજ હુંક બનાવનારી ગાંઠો અને ખોરાક ચાવતી બેલા હુંકનું મલવું તે સાથે થાય છે તે વીધે.	૬૨	૪૬,૪૭
૩૧ ખોરાક અને પાણી હોજરીમાં જે નળીની મારફતે જાય છે તે નળી વીધે, અને ગળવાની ક્રિયા વીધે.	૬૫	૪૮
૩૨ પાચન ક્રિયાને મદદ કરનારા “ગેસ્ટ્રીક જુસ” વીધે.	૬૭	૪૯
૩૩ આંતરડાં અને તેને લગતી પાચન ક્રિયા વીધે.	૬૯	૫૦,૫૧,૫૨,૫૩
૩૪ પુષ્ટીકારક ખોરાક કેવી રીતે લોહીમાં ચુસાઈ યા સોપાઈ જાય છે તે વીધે. ...	૭૧	૫૪,૫૫,૫૬
૩૫ ગળાંની નળી અને ફેફસાં વીધે. ...	૭૪	૧૭,૧૦
૩૬ સાફ ખુલ્લી હવા દમમાં લેવાની જરૂર અને તેના કારણો.	૭૭	
૩૭ દમ લેતી વેલા છાતીનું ઉપરનું યા બહાર આવવું અને પાછું સંકોચાવું યા બેસી જવું કેમ થાય છે તે વીધે.	૭૯	૬(ખ) ૧૧,૧૩,૧૯
૩૮ ગળાંમાંથી અવાજ કેમ નીકળે છે તે વીધે.	૮૧	૫૭,૫૮
૩૯ પીત્તની કોઈની અને કળેજનું શું કામ કરે છે તે વીધે.	૮૩	૫૯
૪૦ કુકડો અને ગુરડાઓ શું કામ કરે છે તે વીધે.	૮૬	૬૦,૬૧
૪૧ બેજનની બનાવટ અને તેનું કામ. ...	૮૮	૬૨,૬૩,૬૪
૪૨ શરીરમાં જ્ઞાનતંતુ રચના શું કામ કરે છે તે વીધે.	૯૧	૬૫,૬૬
૪૩ લાગણીઓ કેટલી જાતની છે અને કેમ તેનું બાન થાય છે તે વીધે.	૯૪	૬૭

શિક્ષણ.	પૃષ્ઠ.	આકૃતી.
૪૪ જ્ઞાનરજ્જુ એ શું છે અને તેનું શું કામ હોય છે તે વીધે. ૯૬	૯૬	૬૮
૪૫ ખોરાકમા સમાયેલાં તત્વો વીધે. ... ૯૮	૯૮	
૪૬ શરીરના સાંઠાઓનું ઉપર નીચે થવું કેમ થાય છે તે વીધે. ૧૦૧	૧૦૧	૬૯, ૭૦, ૭૧
૪૭ માંશતંતુની બાંધણી યા બનાવટ વીધે. ૧૦૩	૧૦૩	૭૨, ૭૩, ૭૪
૪૮ હાડકાંની બાંધણી યા બનાવટ વીધે. ... ૧૦૪	૧૦૪	૭૫, ૭૬
૪૯ બચ્ચાં પેદા કરનારી ઇંદ્રીઓ. ... ૧૦૭	૧૦૭	૭૭, ૭૮
૫૦ નારી જતીને લગતી બચ્ચાં પેદા કરનારી ઇંદ્રી વીધે. ૧૧૧	૧૧૧	૭૯, ૮૦, ૮૧

ચીત્ર ૧.
હાડ પીંજર

આદમીની શરીર-રચના

યાને

માણુસીક શરીરની બનાવટ.

શીક્ષણ ૧ લું.

જીવો ચીત્ર ૧ લું.

આદમીનો સામાન્ય બાંધો યા બાંધણી વીધો.

માણસનું શરીર નીચલા સાધારણ ભાગોમાં, માથું ધડ અને અવયવો તરીકે જુદા પાડી શકાય છે. માથામાં ચહેરો આવી જાય છે, અને એક હાડકાંવાલો દાબડો જેને ખોપરી કહે છે, તે પણ આવે છે, જે ખોપરીમાં ભેજું રહેતું હોય છે.

ધડ એક પોલી જગ્યા છે, જેમાં જુદા જુદા ભાગો આવેલા છે, જે ભાગો લોહીને ફરવાના, દમ લેવાના, પાચન શક્તિ વગેરેના લગતા હોય છે. ધડના ઉપલા ભાગને છાતી કહે છે. નીચલા ભાગને પેટ અને પેટું કહે છે, આ નીચલો અને ઉપરનો ભાગ એક માંશવાલા પડદાથી છુટા પડેલા છે, જે પડદાને દાયાક્રામ કહે છે. જેથી આપણે છાતી અને પેટ જુદાં છે એમ બોલ્યે શકીએ.

અવયવો બે ભાગમાં ગોઠવાયેલા છે તેમાં હાથો અને પગો આવેલા છે.

શરીર વણા ભાગોનું બનેલું છે, જે દરેક ભાગનું કામ જુદું જુદું હોય છે.

સ્નાયુઓ હીલચાલ ઉપજાવવાને માટે છે. ફેફસાં દમ લેવાને માટે છે.

હોજરી ખોરાક જરૂર કરવાને માટે છે. હૃદય લોહી ફેરવવાના કામનું અવયવ છે.

આ સઘળા અવયવોની મુખ્ય રચના નીચે પ્રમાણે છે:

૧ હાડકાં રચના.

૨ સ્નાયુ રચના.

૩ પાચન શક્તિની રચના.

- ૪ લોહી ફરનારી રચના.
- ૫ શોષી લેનારી રચના.
- ૬ દમ લેવાની રચના.
- ૭ ઝાડો, પીશાબની રચના.
- ૮ નશોની રચના.

દરેક અવયવો જુદા જુદા અને ઘણા મુળ તત્વનું બનેલું છે. જે મુળ તત્વોને આદમીના કોષપણુ ભાગના છિદ્રો તથા ઝીણી શિરાઓનો ગુચ્છો કહે છે. દાખલા તરીકે હૃદય માંસના છિદ્રો તથા ઝીણી શિરાઓના ગુચ્છાનું બનેલું છે, કે જેને માંશ તંતુના સંબંધનો ગુચ્છો કહે છે. થોડી ચરબી જેવી ચીજ અથવા જ્ઞાનતંતુ સંબંધનો, અને થોડો ભાગ છિદ્રો તથા ઝીણી શિરાઓને જોડે છે તે છે.

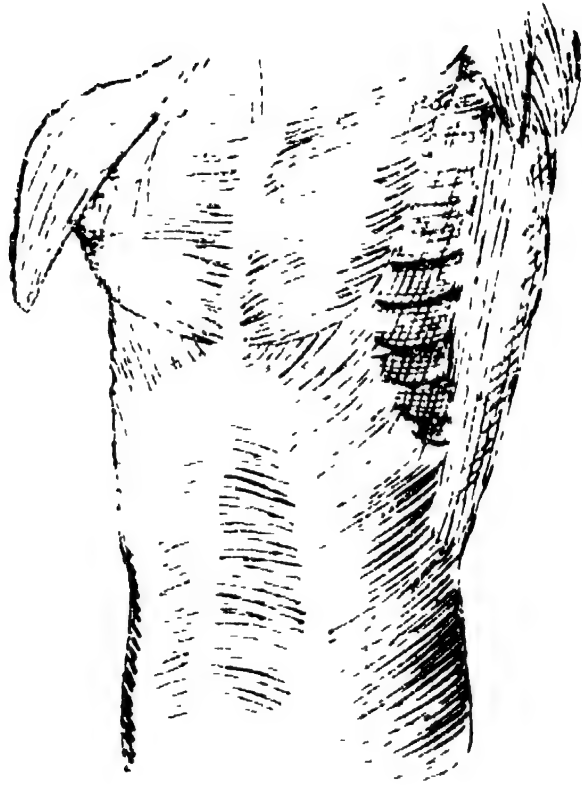
હાડકાંને લગતી રચનામાં ઘણાં હાડકાંઓનો સમાવેશ થયેલો છે, જેમાં માથાંની ખોપરી પણ આવે છે. તે એક હાડકાનું મજબુત ખોખું છે, કે જે શરીરના નરમ ભાગોને ટેકો આપે છે.

હાડકાંઓ એવી રીતે જોડાયેલાં છે કે જેથી સાંધાઓ બને છે, અને આ હાડકાંઓ સાંધાઓ આગલથી, સફેદ રેસાવાલા પટાઓથી મજબુત રીતે સાથે બંધાયેલા છે.

શરીરના કોષ ભાગોમાં જ્યાં વળી શકે તેવા પદાર્થની જરૂર હોય છે, કે જે સાથે વળી મજબુત્તમ આપનારો પણ હોવો જોઈએ, તેવા ભાગોમાં કુમળું હાડકું જગ્યા લે છે, જેવી રીતે નાકની બહાર દેખાતા ભાગની બાંધણીમાં આવેલું છે.

પીઠને લગતું હાડકું એ હાડકાં રચનાનો મધ્ય ભાગ છે, કારણ કે બીજાં હાડકાંઓ એની સાથે સીધી યા આડકતરી રીતે જોડાયેલાં છે. આ હાડકું ધડના પછવાડેના ભાગ પર છે, જેમાંનો એક ભાગ ગરદનને લગતો છે, થોડા ભાગની પીઠ બને છે, અને થોડા ભાગની કમર બને છે. જે ભાગ પછવાડે આવ્યો છે, તેની સાથે પાંસલીઓ જોડાયેલી છે, કે જે પાંસલીઓ છાતીની આબુઆબુ પંદરાયેલી છે, અને સાંભી બાબુઓથી છાતીનાં યા સીપીના હાડકાં સાથે જોડાયેલી છે.

છાતીના ઉપલા ભાગમાં ખભાંને લગતાં હાડકાં આવેલાં છે. એની સાથે હાથો જોડાયેલા છે.

ચીત્ર ૨.

માથ તંતુઓ.

પીઠને લગતાં હાડકાંને નીચલો ભાગ ઠાઠાના હાડકાંની વચ્ચે ગોઠવાયેલો છે.

ઠાઠાના હાડકાંઓ છાછલાં વાસણના જેવી પોલી જગ્યા બનાવે છે, કે જે પેદુના અવયવોને ટેકા આપે છે.

માણસના ખોખાનાં ભાગો.

ખોપરી ખરડાની કરોડના ઉપલા ભાગપર આવેલી છે. તે એક મોટો પોકલ હાડકાંનો દાખડો છે. આ ખોપરી સાથે એક નળી જોડાયેલી છે, જે ખરડાની કરોડના હાડકાંમાંથી પસાર થાય છે. જેથી માણસના શરીરમાં બે પોલા ગોખલાઓ અથવા નળીઓ છે એમ કહેવાય છે.

પહેલો ગોખલો ખોપરી અને પીઠના હાડકાંને બનેલો છે, અને બીજો જૂદા જૂદા ભાગો જે આગલ જણાવ્યા છે, તેનો છે. આ માત્ર આદમીને માટેજ નથી, પણ બધાં પીઠના હાડકાંવાલાં જનાવરો માટે પણ એમજ છે.

પીઠના હાડકાંથી જે પોલાન બને છે તેમાં જાન રજજી આવેલો છે, જે બેજાનો નીચલો લંબાયેલો ભાગ છે.

હાથના અને પગના હાડકાંની ગોઠવણુ ઘણીખરી એકમેકને મળતી આવે છે. ઉપલો હાથ એક હાડકાંનો બનેલો છે, કે જે જંગનાં હાડકાંનું મલતું આવે છે.

હાથનો આગલો ભાગ બે હાડકાંનો બનેલો છે, જે પાસે પાસે આવેલાં છે; તેવીજ રીતે નીચલા પગના પણ છે.

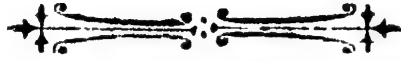
હાથની કાંડી અને હાથના હાડકાં, પગની ઘુંટી અને પગનાં હાડકાંને મલત્યાં આવે છે.

માંશ રચના.

જીઓ ચીત્ર ૨ જી.

આદમીના ખોખાના હાડકાંપર થોડું ઘણું માંશ આવેલું હોય છે. માંશ રેસાઓના જટાતું બનેલું છે. આ રેસાઓમાં સંકેચાવાનો અને સ્નાયુઓને લાંબા ટુંકા કરવાની શક્તિ હોય છે. જેથી હાડકાંઓ, કે જેની સાથે સ્નાયુઓના છેડાઓ જોડાયેલા છે, તે એક બીજાની નજીક આવે છે. એને લીધે આપણે જુદી જુદી રીતે શરીરને વાળવાને યા મહેનત આપવાને શક્તિવાન થઈએ છીએ. સ્નાયુઓ પોતે પણ શરીરને ગોલ આકાર આપવાના કામમાં મદદ કરતાં છે. સ્નાયુઓ બે જાતના

હોય છે. એક આપણી પોતાની મરજીથી ચાલનારાં હોય છે; જ્યારે ખીજી જાતમાં આપણી મરજી ચાલતી નથી. તેઓને આપણી મરજી યા ઇચ્છા પ્રમાણે ચાલનારા, અને આપણી ઇચ્છાને આધીન નહિ હોય તેવા કહેછે. આપણી મરજીથી ચાલનારા સ્નાયુઓ ઇચ્છા શક્તિના કાબુમાં છે, જ્યારે આપણી મરજીથી નહિ ચાલનારા ઇચ્છા શક્તિના કાબુમાં નથી. સ્નાયુઓના દાખલાઓ ચહેરા અને અવ્યવેના સ્નાયુઓમાં મલશે. હૃદય અને હોજરીના સ્નાયુઓ આપણી મરજીથી નહિ ચાલનારી જાતના છે. જે સ્નાયુઓ હાડકાંઓને હીલવે છે, તેઓ હાડકાં સાથે મજબુત સંદેહ રંગના રેસાઓના જથ્થા સાથે જોડાયેલાં છે, જે રેસાઓના જથ્થાને તેન્ડનસ કહેછે.

શિક્ષણ ૨ જી.

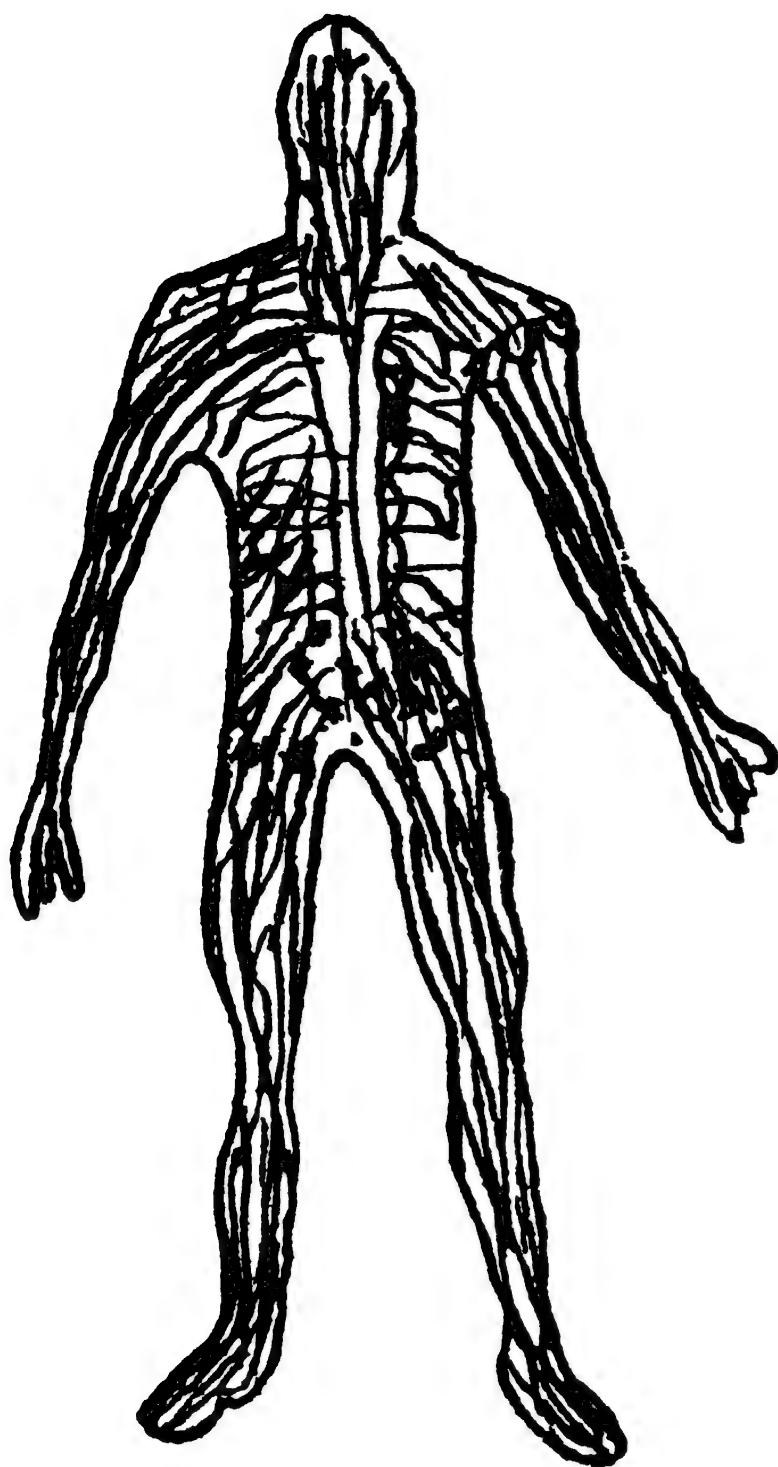

પાચન શક્તિની રચના.

એમાં ખોરાક પસાર કરનારી નલી, અને જુદા જુદા ભાગો, કે જે પાચન શક્તિને લગતા છે, અને પ્રવાહીઓ તૈયાર કરે છે, તે આવેલા છે. ખોરાક પસાર કરનારી નલીમાં મોટું, ગલું, ગલાંની નલી, હોજરી અને આંતરડાં છે. મોટાંની પછવાડે પોલો ખાડો છે, તેને ગલું કહે છે. ગલાંની નલી એક દશ ઇંચ લાંબી નલી છે, કે જે ગલાંને હોજરી સાથે જોડે છે. હોજરી એક કોથલી જેવા આકારનો ભાગ છે, કે જે ખોરાકને રાખે છે. જ્યારે તેની ઉપર ચોક્કસ પ્રવાહીઓ અસર કરે છે, ત્યારે ખોરાક હોજરીમાંથી બહાર આવ્યા પછી, આંતરડામાં જાય છે, કે જેમાંનું નાનું આંતરડું વીસ શીત લાંબું છે અને મોટું છ શીત છે.

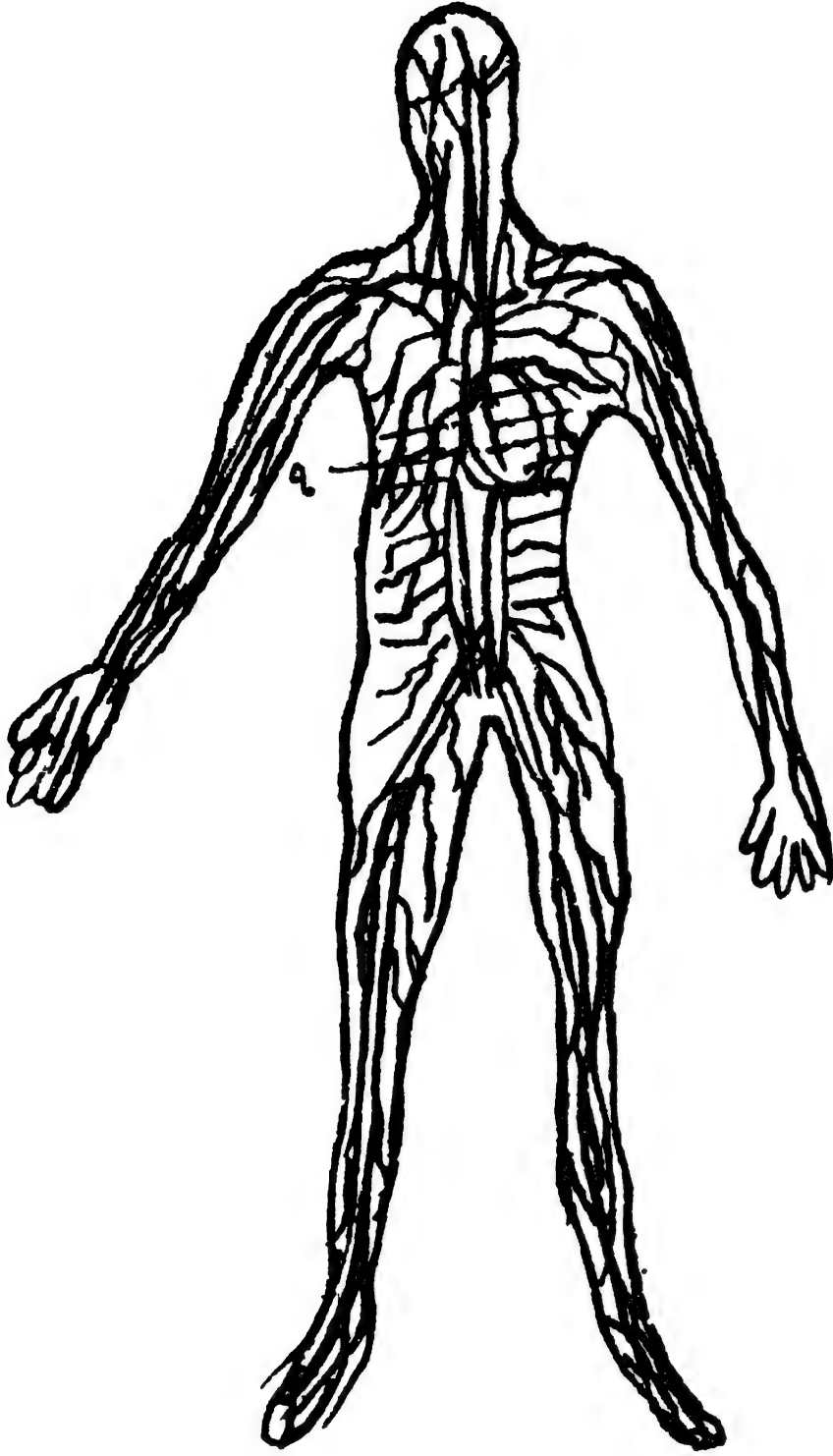
લોહી ફેરવનારી રચના.

એ હૃદય અને લોહીની નસો યા રગોની બનેલી છે. હૃદય એક પોલો સ્નાયુઓવાળો ખાલી ભાગ છે, કે જેમાં ચાર ભાગો આવેલા છે અને દરેક ભાગોમાં પરદાઓ આવેલા છે. હૃદયનું કામ લોહીને શરીરના દરેક ભાગમાં મોકલી આપવાનું છે. તે કામ એક પ્રૉસ-પમ્પના જેવું છે. લોહીની રગોમાં ઘેરી નસો, કાળી શિરાઓ અને બાળ જેવી ઝીણી રગો આવેલી છે.

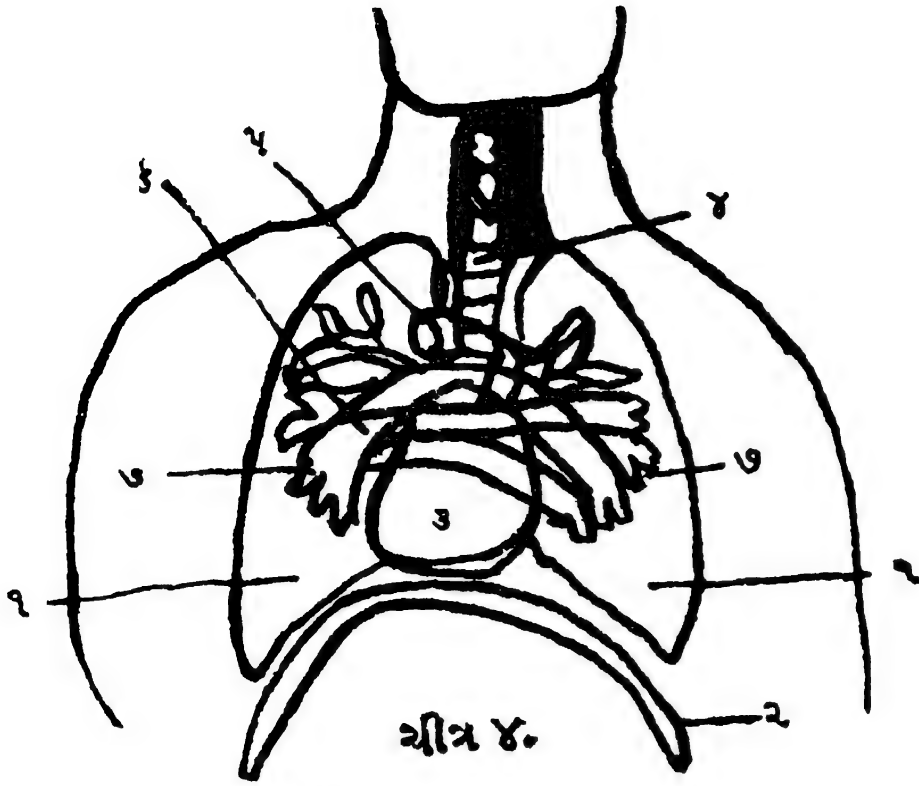
ચીત્ર ૩. (ખ)

શાખી બેનારી રચના

ચીત્ર ૩. (ક)

લોહી ફેરવનારી રચના.
૧ હૃદય અને મોટી રગો.

૧ ફેફસાં.

૨ “ડાયાફ્રામ” અથવા ખંચણો પડદો.

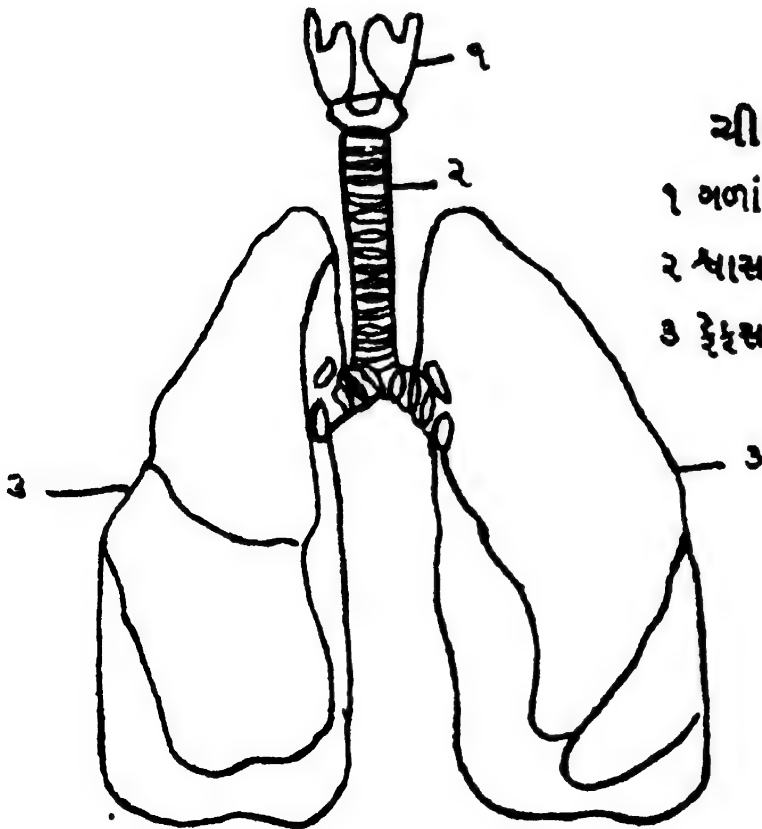
૩ હૃદય.

૪ શ્વાસની નળી અથવા “ત્રેકયા.”

૫ “એઓરેતા.”

૬ “પલ્મોનરી આરતરીઝ.”

૭ “બ્રોન્કાઈ.”

ચીત્ર ૪.

૧ બળાંનો દાખડો.

૨ શ્વાસની નળી. અથવા ત્રેકયા

૩ ફેફસાં.

ઘોરી નસો હૃદયમાં લોહી લેધ જઇને નાની નાની સાખાઓમાં ઝુંચણી કરે છે, અને છેલ્લે બાળ જેવી ખારીક રંગો બને છે. આ ઝીણી રંગો પોતે જોડાઇને નાની શિરાઓ થાય છે, અને આ જોડાણથી કાળી શિરાઓ બને છે કે જે હૃદયમાં પોતાનું લોહી ખાલી કરે છે. કાળી શિરાઓ તેટલા માટે નળીઓ છે, કે જે હૃદયમાં લોહી લાવે છે, અને ખારીક રંગો ઘણીજ ખારીક નસો છે કે જે ઘોરી નસોને કાળી શિરાઓ સાથે જોડે છે.

શાષી લેનારી રચના.

જીવો ચીત્ર ૩ જી.

એ રચના નાની નાની ઝીણી નલીઓની બનેલી છે, કે જે શરીરના જીદા જીદા ભાગોમાંથી, છૂટો પડેલો યા હજમ થયેલો પદાર્થને એકઠા કરે છે, અને લોહી રચનામાં લઈ જાય છે. એવી રીતે તાકત આપનારા પદાર્થને આખી રચનામાં, શરીરની વધ માટે અને ઓછી થયેલી શક્તિને પાછી લાવવા માટે ઝુંચણી થાય છે.

દમ લેવાની રચના.

જીવો ચીત્ર ૪ થી.

એમાં ગળું, હવાની નળી અને ફેફસાં આવેલાં છે. ગળાંને કાંઈ વખતે અવાજનો દાખડો પણ કહેવામાં આવે છે, કારણ કે તેમાં અવાજને લગતા રસાઓ યા દોરીઓ આવેલી છે, જેથી અવાજ ઉત્પન્ન થાય છે. આ ગળું મોઢાંમાંથી ફેફસાં તરફ જવાનો જે રસ્તો છે, તે રસ્તાનો મોટો ઉપલો ભાગ છે. ગળાંની નળી એક નળી છે, કે જે ગળાંમાંથી છાતીના ઉપલા ભાગ તરફ આવેલી છે. હાં તે બે ભાગમાં વહેંચાયે છે, જેમાંનો એક ભાગ એક ફેફસામાં, અને બીજો ભાગ બીજા ફેફસામાં દાખલ થાય છે. ફેફસાં મોટાં વાદળાં જેવાં ભાગો છે. તેઓમાં હવા માટે ઘણાં મોટાં પોલાં છીદ્રો હોય છે, જેને પોલાંન કહે છે, અને ઘણી લોહીની નળીઓ આવેલી છે. આ ફેફસામાં આપણે જે હવા દમમાં લેધયે છીએ, તેના સમાગમમાં આપણું લોહી આવ્યાથી સ્વચ્છ થાય છે. બીજા ભાગો છે, કે જેને કચરો સાફ કરનારા ભાગો કહે છે. તેઓનું કામ ફરતાં લોહીમાંથી નજીસ ખરાબ ચીજોને દૂર કરવાનું છે. તેમાંના મુખ્ય ભાગો કલેજું, ગુરડા અને ચામડી છે, જેઓ સાથે ફેફસાંને પણ ઉમેરવાં જોઈએ, કારણ કે લોહીએ ફેફસામાંથી હવા મેલવવા ઉપરાંત, શરીરના જીદા જીદા ભાગોમાંથી ફરતા, કારણાનીક

એસીડ નામની જેસ એકઠી કાધી હતી, જે તેને ફેફસાંમાં કાઢી નાંખવાની છે.

કળેળું

કળેળું એક મોટો રાતા ભુરા રંગનો અવયવ છે, કે જે લોહીમાંથી પીત્ત નામના પદાર્થને બનાવે છે. જો કે પીત્તનું છુટું પડવું લોહીને સાફ કરવા બરાબર લેખી શકાય છે તો પણ પીત્ત ખોરાક પચાવવા માટે પણ ઉપયોગી થઈ પડે છે. તેટલા માટે કળેળું માત્ર કચરો સાફ કરનારોજ ભાગ નથી, પણ ખોરાક પચાવનારી રચનામાં પણ તેનો સંબંધ છે.

ગુરડા.

ગુરડા બે છે, તેઓ લોહીને સાફ કરવાના કામમાં આવે છે. તેઓ લોહીમાં યુર્યા નામનો એક ઝહેરી પદાર્થ રહેલો છે, તેને જુદો પાડે છે.

ચામડી.

ચામડી કે જે શરીરની બાહરની સપાટી પર આવેલી છે. તેમાં ઘણાં પડ સમાયેલાં છે. તે માત્ર બાહરનુંજ રક્ષણ કરનારું પડ નથી, કારણ કે તેના અંદરના પડમાં જુદી જુદી જાતનાં નાનાં નાનાં શરીરો આવેલાં છે, કે જેમાં લોહીને સાફ કરવાનું કામ થાય છે. લોહીમાંથી છુટ્ટો થયેલો ખરાબ પદાર્થ ઝીણી ઝીણી નલીઓ મારફતે ચામડીનાં છીદ્રો તરફ લઈ જવામાં આવે છે, કે જે છીદ્રો ચામડીની સપાટી ઉપર હોય છે.

જ્ઞાનતંતુની રચના.

જ્ઞાનતંતુની રચના બે જાતની છે. એકને મગજ યા મસ્તક સંબંધીની રચના કહે છે, અને બીજાને જુદા જુદા શરીરના ભાગો એક બીજા પર અસર કરે છે તેને લગતી રચના કહે છે. મસ્તક સંબંધીમાં ભેજું અને ત્રાંસાની કરોડ આવેલી છે, જેમાંથી અસંખ્ય જ્ઞાન તંતુઓ નીકળે છે. જે આખાં શરીરના ભાગોમાં ફેલાયલા છે. શરીરના ભાગો એક બીજા પર અસર કરે છે તેને લગતી રચનામાં જ્ઞાનતંતુને લગતો પદાર્થ કે જેને ગાંઠા યા જ્ઞાનતંતુ ઉપર બાહર ઉપસી આવેલો પદાર્થ કહે છે, તેનો મોટી સંખ્યામાં નાનો નાનો જઠો સમાયલો છે, અને તેમાંથી જ્ઞાન તંતુઓ નીકળેલાં છે. તેમજ જ્ઞાન તંતુઓ એક ગાંઠને બીજા સાથે જોડે છે. પહેલી રચનાને અંગ્રેજીમાં ‘સેરેબ્રો સ્પાઇનલ સીસ્ટમ’ કહે છે, અને બીજાને ‘સીમ્પથેટીક સીસ્ટમ’ કહે છે.

મસ્તક સંબંધી રચના.

- મસ્તક સંબંધી રચના, બધાં પોતાની મરજીથી ચાલતાં સ્નાયુઓને જ્ઞાનતંતુઓ પુરા પાડે છે, અને સાથે પાંચ ઇંદ્રિઓને પણ પુરા પાડે છે, જે ઇંદ્રિઓ ચામડી અથવા સ્પર્શને લગતો ભાગ, જીભ અથવા સ્વાદને લગતો ભાગ, નાક અથવા વાસ લેવાને લગતો ભાગ, આંખ અથવા જોવાને લગતો ભાગ, અને કાન અથવા સાંભળવાને લગતો ભાગ છે. શરીરના ભાગો એક બીજાપર અસર કરે છે, તેને લગતી રચના, પોતાની મરજીથી નહિ ચાલનારા સ્નાયુઓને જ્ઞાનતંતુઓ પુરા પાડે છે અથવા જ્ઞાનતંતુની રચનાને લગતા આ બે ભાગો તદ્દન એકમેકથી જુદા નથી, કારણ કે તેઓ જુદા જુદા જ્ઞાનતંતુઓના રેસાઓમાંથી જોડાયેલા છે. જ્ઞાનતંતુ રચનાની મારફતે ઇંદ્રિઓની મદદથી બાહરની દુન્યાની અસરો આપણને મળે છે. જ્ઞાનતંતુ રચનાનો સ્નાયુઓ સાથે સંબંધ હોવાથી શરીરની હીલચાલ પેદા કરે છે યા તે હીલચાલપર કાબુ ધરાવી શકે છે.

સમગ્રી અથવા ટુંકામાં સાર.

હાડકાં રચનાં, તેમાં પીઠનું હાડકું, પાંસલીઓ, છાતીનું હાડકું, ખભાંનાં હાડકાં, થાપાનાં હાડકાં, બોપરીના હાડકાં, અવયવોના હાડકાં, આવેલાં છે. સ્નાયુ રચનાઓમાં પોતાની મરજીથી કામ કરનારા સ્નાયુઓ અને પોતાની મરજી નહિ ધરાવનારા સ્નાયુઓ આવેલાં છે.

પોષણ આપનારી રચનામાં ગલું, હોજરી, નાનું આંતરડું, અને મોટું આંતરડું છે.

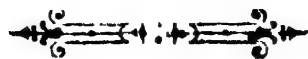
લોહી ફેરવનારી રચનામાં હૃદય, ઘોરી નસો, નાની શિરાઓ, ઘણી બારીક રગો આવેલી છે.

દમ લેવાની રચનામાં અવાજનો દાબડો, અવાજની નળી અને ફેફસાં આવેલાં છે.

કચરો સાફ કરનારી રચનામાં કલેજું, ગુરડા, ચામડી છે.

મસ્તક સંબંધી રચનામાં ભેજું, કરોડનું હાડકું અને જ્ઞાનતંતુઓ આવેલાં છે.

શરીરના ભાગો એક બીજાપર અસર કરે છે તેને લગતી રચનામાં જ્ઞાનતંતુઓને લગતા ગાંઠો અને જ્ઞાનતંતુઓ આવેલાં છે.

શીક્ષણ ૪ થું.

માથાંની ખોપરી વીષ.

જીવો ચીત્ર ૫ મું.

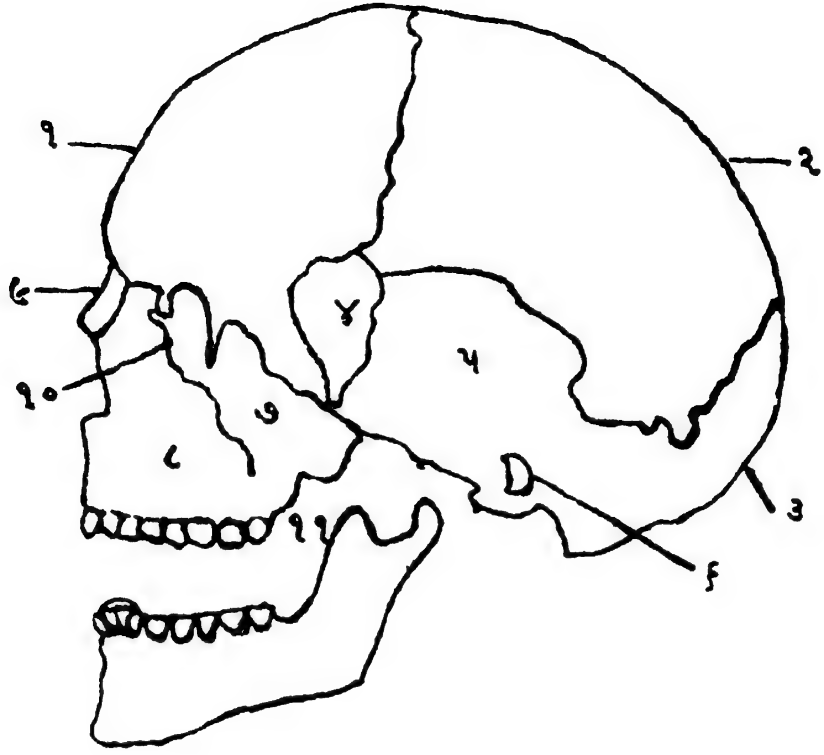
માથાંની ખોપરીમાં ચહેરો અને ખોપરીને લગતું હાડકું આવેલું છે. ખોપરીને લગતું હાડકું, એક મોટા પોકલ હાડકાંવાલા દાખડા જેવું છે, જેમાં ભેજું રહેલું હોય છે. ચહેરામાં ખોપરીનો નીચલો અને આગલનો ભાગ આવેલો છે. ખોપરીને લગતાં હાડકામાં આંદ હાડકાં છે, અને ચહેરામાં ચઉદ હાડકાં આવેલાં છે. પાણુ એટલું જાણવું જોઈએ કે બચપણમાં એમાંના કેટલાંક હાડકાંઓ, ખરોખર દેખાય તેવા ભાગો હોય છે. તેમજ વળી ઉમ્મરે પુગેલાં માણસમાં, કેાઈ હાડકાંઓ જે ખરોખર દેખાય તેવાં ધારવામાં આવે છે, તેઓ સાથે એક જઠામાં જોડાયેલાં હોય છે.

ખોપરીનું પાછલા ભાગનું હાડકું ખોપરીનો પછવાડેનો ભાગ બનાવે છે. તેના નીચલા ભાગમાં એક મોટું બાકોડું આવેલું છે, જેનો ઘેરાવો દોઢ ઇંચ છે, અને તે બાકોરાંને મોટું છીદ્ર યા કાણું કહેછે. જેની મારફતે ખરડાની કરોડ સાથે ભેજાનો ખાડો સંબંધ રાખી શકે છે. આ ખાડાની સામેની બેઉ બાજુએ ગોલ બહાર નીકળી આવેલાં હાડકાંનો જઠો આવેલો છે, જેને અંગ્રેજીમાં કોન્ડીલ કહેછે. આ બેઉ બાજુના હાડકાં ગરદનને લગતાં હાડકાંમાં જે ખાડા છે, તેમાં ખરોખર ગોઠવાયે છે. જેથી માથું આગલ પાછલ કરી શકાયે એવી હીલચાલ થાયે છે.

આ ખોપરીના પછવાડેના ભાગના હાડકાંની ઉપલી કાનારી પડખના યા દીવાલના હાડકાંની સાથે જોડાયેલી છે, જેથી ખોપરીની આજુબાજુની દીવાલ અને ભેજાના હાડકાંના દાખડાનો ઉપલો ભાગ બને છે.

સામેનું યા આગલનું હાડકું ભેજાના દાખડાનો આગલનો ભાગ બનાવે છે. તે બે પછવાડેનાં પડખનાં હાડકાં સાથે જોડાયેલું છે, અને માથાના કપાલ સુધી લંબાયેલું છે, જેથી આંખના ગોખલાઓનો ઉપલો ભાગ બને છે.

એક નાનાં બચ્ચાંનું સામેનું હાડકું બે ભાગમાં વહેંચાયેલું છે, અને જેની વચ્ચે જગ્યા છે, કે જે પડખના હાડકાંના ભાગની લાઇનથી ચાલુ છે. ખોપરીના પાછલા ભાગના હાડકાંની સામેની બાજુમાં પાંખના જેવાં આકાર-વાળાં હાડકાંથી ખોપરીનું તલ્લુ યા નીચલો ભાગ બને છે. તેના આકાર

ચીત્ર ૫.

- ૧ કપાલનુ આગલનુ હાડકુ.
- ૨ ખોપરીનુ બાજુનુ હાડકુ.
- ૩ પછવાડેનુ હાડકુ
- ૪ પાંખના જેવુ “સ્ફેનોઇડ બોન.”
- ૫ લમણાનુ ચપટુ હાડકુ.
- ૬ કાનની સાંભળવાને લગતી નળીનુ પાકોર.
- ૭ ગાલનુ હાડકુ.
- ૮ ઉપલાં જઝ્યાનુ હાડકુ.
- ૯ નાકનુ હાડકુ.
- ૧૦ આશુને લગતુ “લેકરીમલ બોન.”
- ૧૧ “સ્ફેનોઇડ બોનનો” એક ભાગ.

વનવાઘલાને મલતો આવે છે. તે ખોપરીના નીચલા ભાગના ખીજાં હાડકાંઓ સાથે જોડાયેલું છે, અને કપાલને લગતાં સાંભેના હાડકાં સુધી લંબાયેલું છે.

નાકનું ઉપલું હાડકું આંખના ગોખલાની વચ્ચેની જગ્યાપર છે, અને તેમાં ઝીણાં ઝીણાં ઘણાં છીદ્રો આવેલાં છે, કે જેમાંથી સુંઘવાને લગતા જ્ઞાનતંતુઓની સાખાઓ ભેજાંમાંથી નાક તરફ જાય છે. તેટલા માટે એને નાકને લગતું ઉપલું હાડકું એમ નામ આપવામાં આવ્યું છે, એને અંગ્રેજીમાં 'ઇથમોઇડ બોન' કહે છે. આ હાડકાંનો આકાર આડો અવલો છે, અને નાકની પોલી જગ્યામાં લંબાયેલું છે.

લમણાના હાડકાં ભેજાંના લમણા આગલ આવેલાં છે. આગલથી તેઓ પાંખના જેવા આકારવાલાં હાડકાં સાથે જોડાયેલાં છે, ઉપરથી પડખેના હાડકાં સાથે, અને પછવાડેથી ખોપરીના પાછલા ભાગના હાડકાં સાથે જોડાયેલાં છે. તેઓમાંથી અણીવાલાં હાડકાં નીકલે છે, કે જે ગાળના હાડકાં સાથે જોડાયે છે, જેથી મહેરાઓ યા ઓચીસ બને છે.

ચહેરાને લગતાં હાડકાંમાં ઉપલાં જડખાંને લગતાં હાડકાં ઉપલું જડખું બનાવે છે, અને તાળવાંનો ઘણો ખરો ભાગ અથવા મોહાંનો ઉપલો ભાગ બનાવે છે. તેમાં ઉપલા દાંતો ગોઠવાયેલા છે. આ હાડકાંઓની પછવાડે બે તાળવાંને લગતાં હાડકાં આવેલાં છે, જે તાળવાંનો પછવાડેનો તથા ઉપલો ભાગ બનાવે છે.

નાકને લગતાં હાડકાં બે ઘણા નાના હાડકાં છે, કે જે આંખને લગતા ગોખલાઓની વચ્ચે આવેલાં છે, અને જે નાકની ઉપલી કઠણ કાનારી બનાવે છે. આ હાડકાંઓની ઘણી નજદીકમાં બે નાના હાડકાં આવેલાં છે, જેને નાકના ગોખલાની બાજુના હાડકાં કહે છે. અંગ્રેજીમાં એને 'લેક્રીમલ બોન્સ' કહે છે. એ હાડકાં ઉપલાં જડખાંને લગતાં હાડકાંઓના સાંકડા ભાગથી જુદા પડેલાં છે. એ હાડકાંઓ નાકની નળી માટેનો રસ્તો છે, કે જે નાકની નળી, આંખમાંનાં આંસુઓ નાકની પોલી જગ્યામાં લઇ જાય છે.

ચહેરાનો મોટો ભાગ, નાકને લગતા બે પોલા ખાડાઓમાં રોકાયેલા છે, અને તેઓની આબુઆબુના હાડકાંઓ, કે જે નાકની ભીતો છે, તેને રોકેલા છે.

ખીજાં ભરમડાના જેવા આકારના હાડકાં વાદલાં જેવાં હોય છે, કે જે કાગળના ગોલ વીંતાલેલા ખીંડલની માફક પડેલાં છે, અને નાકને લગતા ખાડાઓ સુધી લંબાયેલાં છે.

આ નાકને લગતા ખાડાઓ, એક ઘણું પતલું હાડકું; કે જેને નાકને લગતું પાતલું હાડકું કહે છે, તેનેથી જુદાં પડેલાં છે,

ગાલને લગતાં હાડકાંઓ એ મોટાં દેખાઈ આવે તેવાં હાડકાં છે. તેઓ સાંમેની બાજુથી ઉપલાં જડ્યાં સાથે જોડાયેલાં છે, અને પછવાડેની બાજુથી અણીવાલાં હાડકાંના ભાગે બહાર કાઢે છે, કે જે ભાગે લમણાને લગતાં હાડકાંમાંથી એવાંજ અણીવાલાં હાડકાં નીકલેલાં છે, તેની સાથે જોડાયે છે, જેથી મહેરાઓ યા ઓઝીસ બને છે. ગાલને લગતાં હાડકાં આંખના ગોખલાં બનાવવામાં પણ મદદ કરે છે.

નીચલાં જડ્યાંને લગતું હાડકું ચહેરામાં સૌથી મોટું છે, અને તેમાં નીચલા દાંતોની હાર ગોઠવાયેલી છે. આ એકજ હાડકું એવું છે, કે જે એમથી તેમ હીલી શકે છે, એમાંથી એ અણીવાળાં હાડકાં નીકલે છે, કે જે લમણાને લગતાં હાડકાંમાં ગોખલાઓ સાથે સાંધા બનાવે છે.

આ સાંધાઓ એવી રીતે બનાવવામાં આવ્યા છે, કે જેથી નીચલું જડ્યું ઉપર, નીચે અને બાજુમાં હીલચાલ કરી શકે છે, તથા આગલ પાછળ પણ હીલચાલ કરી શકે છે.

આંખના ગોખલા બનાવવામાં ઘણાં હાડકાંની મદદ જોઈએ છે, તેનો ઉપલો ભાગ પાંખના જેવા આકારના અને કપાળને લગતાં હાડકાં બનાવે છે.

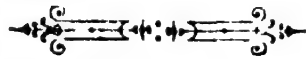
અંદરનો ભાગ નાકના ગોખલાની બાજુના હાડકાં અથવા આંસુનું લગતાં હાડકાં બનાવે છે. નીચલો ભાગ ઉપલાં જડ્યાંને લગતાં હાડકાંથી થાય છે, અને બહારનો ભાગ ગાલને લગતાં હાડકાં બનાવે છે.

આંખના ગોખલાઓમાં આંખના ડોલાઓ આવેલા છે, અને જં માંસ તંતુઓની મારફતે આંખનો ડોલો ફરી શકે છે તેઓ, તથા ચરબીના જેવો થોડો પદાર્થ પણ આ આંખના ગોખલાઓમાં આવેલો છે. આ ચરબી જેવો પદાર્થ આંખના નાજુક ભાગને બચાવવામાં એક નરમ ગાદીની માફક કામ લાગે છે.

હવે આપણે જોઈએ કે માથું કેવી રીતે ધરડાની કરોડનાં હાડકાં પર ફરે છે. માથાંની ખોપરી, ધરડાની કરોડના હાડકાંની ધરી પર સાંધા ઓથી હીલી શકે છે, કે જે સાંધાઓ ખોપરીને લગતા પછવાડેના હાડકાંમાંથી અણીવાલાં હાડકાં નીકલેલાં છે, તેના બનેલા છે. તેમજ તેને મળતાં આવતાં ગરદનને લગતાં ગ્રીણાં હાડકાંઓમાં ગોખલાઓ છે, તેના પણ

સાંધાઓ બનેલા છે. પણ જો એટલાજ સાંધાઓની મારફતે માંથાની હીલચાલ થઈ શકતી હોય, તો માંથાની હીલચાલ એકજ જાતની થઈ શકતે. પણ આપણે જાણ્યે છીએ કે માથું જમણી અને ડાબી બંને બાજુએ ફરી શકે છે, તે હીલચાલ નીચે જણાવ્યા મુજબ થાય છે.

ગરદનને લગતાં હાડકાંમાંથી એક દાંતના જેવું અણીવાલું હાડકું ઉપર જાય છે, જે હાડકાંને દાંતના જેવા આકારવાળું કહે છે. આ અણીવાળું હાડકું ખુંતીની માફક કામ આવે છે, કે જેની ઉપર ગરદનને લગતું ત્રીજું પહેલું હાડકું ફરી શકે છે, તે હાડકાંને અંગ્રેજીમાં ‘એટલાસ’ કહે છે. આ હાડકાંની આગલની સપાટી સામે તે પોતાની જગ્યાપર ઉભું રહી શકે છે. એક મજબુત, હાડકાંને જોડનારા પદાર્થની મદદથી આ ખુંતીનું કામ કરતું હાડકું પોતાની જગ્યાપર ઉભું રહેવાને શક્તિવાન થાય છે. એવી રીતે જ્યારે માથું જમણી યા ડાબી બાજુ ફરે છે, ત્યારે ઓપરી અને ગરદનને લગતું પહેલું હાડકું યા એટલાસ સાથે ફરે છે, એક જોડે ધરીના હાડકાંપર ફરે છે.

શીક્ષણ ૫ મું.

માંશ તંતુની રચના.

જુઓ ચીત્ર ૨ જુ.

જો આપણે શરીરનું બહારનું પડ જે ચામડી છે, તે કાઢ્યે તો આપણને માંશના લોચાઓ જણાશે, અને જે માંશને આપણે કુમળું માંશ કહીએ છીએ, તે ખરેખર તો માંશ તંતુઓ છે. માંશ તંતુઓ રંગમા રાતા છે, જે રંગ તેવોમાં લોહી હોવાને લીધે હોય છે, કે જે લોહી દરેક ભાગમાં ફરે છે. એની ખાતરી કરવા માટે એક નાના જનવરના માંસનો ટુકડો લેઈને તેને ઠંડા પાણીમાં લાંબો વખત રહેવા દેશું, તો તેમાંનું લોહી પાણીમાં આવશે, અને પાણી રાતા રંગનું થશે, જ્યારે ગોશનો ટુકડો જરા સફેદ રંગનો થશે. આપણે એ ટુકડામાં રેસાઓ જોઈએ છીએ, અને એવા માંશના રેસાઓ પાસે પાસે આવેલા હોય, અને ચામડીના પડથી તેઓ બંધાયેલા હોય, તેને માંશ તંતુઓ કહે છે. એવા જુદા જુદા માંશતંતુઓની માંશતંતુને લગતી રચના બને છે.

માંશતંતુઓના બે ભાગ પાડવામાં આવ્યા છે. એક જાતના માંશ તંતુઓ આપણી મરજી માફક ચાલનારા છે, અને બીજા જાતના આપણી

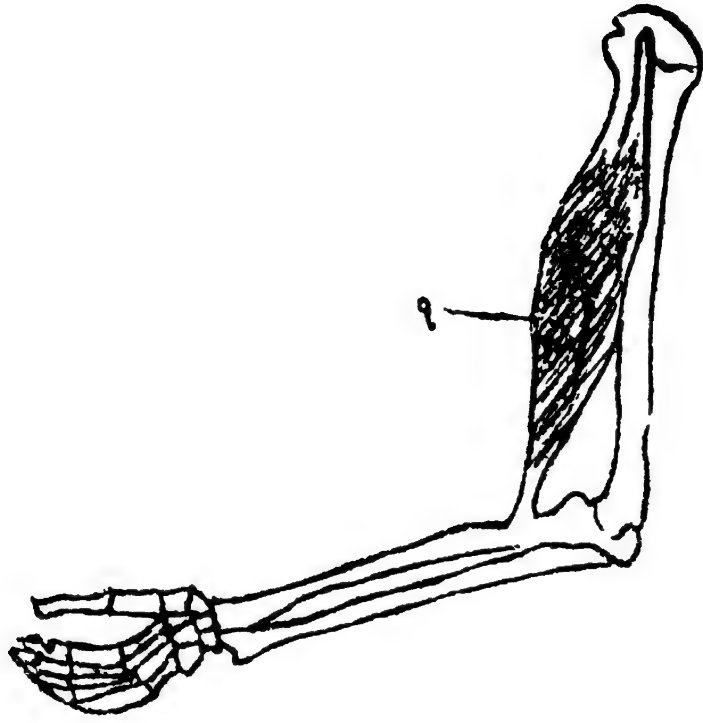

મરજી માફક નહિ ચાલનારા છે. મરજી માફક ચાલનારા માંશતંતુઓ, ઈચ્છા શક્તિના તાબામાં હોય છે, અને જેઓથી આપણે મરજી માફક હીલચાલ કરી શક્યે છીએ. એ જાતના માંશતંતુઓ માંશતંતુ રચનામાં વધારે હોય છે.

મરજી માફક નહિ ચાલનારા માંશતંતુઓ જુદા જુદા અંદરના ભાગોમાં આવેલા છે, અને લોહીની નસોની યાજુમાં હોય છે. આ માંશતંતુઓ પર ઈચ્છા શક્તિનો કાબુ હોતો નથી. હૃદયના ટપકારા, હોજરી અને આંતરડાંની હીલચાલ એ જાતના માંશતંતુઓને લીધે થાય છે. આ બેઉ જાતના માંશતંતુના રેસાઓમાં ફેર હોય છે.

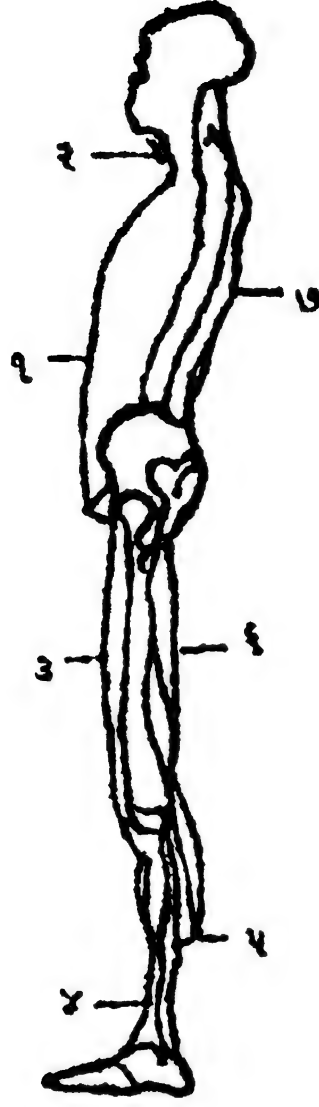
જીવો ચીત્ર ૨ જી. (ખ)

પોતાની મરજી માફક ચાલનારા માંશતંતુઓ એક યા બીજે છંડેથી હાડકાંઓ સાથે જોડાયેલા હોય છે, અને દરેક રેસો જે માંશતંતુને બનાવે છે, તેમાં એવી શક્તિ રહેલી છે, કે ઈચ્છા શક્તિની અસર નીચે, તે રેસો લંબાઈમાંથી સંકોચાઈ શકે છે. એવાં માંશતંતુનો એક છંડા ઘણું ખર્ચ ખરોખર બેઠેલાં એક હાડકાં સાથે સ્નાયુની મારફતે જોડાયેલો હોય છે, અને બીજો છંડો હીલતાં હાડકાં સાથે જોડાયેલો હોય છે. જેથી જ્યારે માંશતંતુઓ સંકોચાયે છે, ત્યારે આખું માંશતંતુ ટુકું થાય છે, અને વચમાંથી તેનાં પરીણામમાં જડું થાય છે, અને એક છંડેનું હાડકું સાથે હીલે છે. દાખલા તરીકે તેબલ પર તમારો ડાવો હાથ મુકો અને જમણા હાથે ડાવા હાથનું ઉપરનું માંશતંતુ ગોટલું પકડો. હવે કોણી તેબલ પરજ રહેવા દેખને, આસ્તે આસ્તે ડાવો હાથ ઉંચકશો તો જણાશે કે માંશતંતુ વચમાંથી ક્વી રીતે જડું થાય છે. એમાં જે મુખ્ય કામ કરતું માંશતંતુ છે, તેને બે માથાંવાળું માંશતંતુ કહે છે, અને અંગરેજીમાં ‘બાઈસેપ મસ્લ’ કહે છે. કારણ કે તેને ઉપલે છેડે બે જુદાં ચીકણાં પદાર્થના સ્નાયુઓ સાથેના માથાં છે. આ સ્નાયુઓ ખભાંના સાંધા આગલ, ખભાંની ઢાલ સાથે જોડાયેલા છે, અને નીચલો છંડો કલાઈના હાડકાં સાથે છે. ખભાંની ઢાલ સાથે જે જગ્યા જોડાણમાં આવેલી છે, તેને માંશતંતુના મુળની જગ્યા કહે છે. કલાઈના હાડકાં સાથે જે જગ્યા જોડાણમાં આવેલી છે, તેને અંદર દાખલ કરનારી જગ્યા કહે છે, અને માંશતંતુનો જડો, માંશવાલો મધ્ય ભાગ શરીર તરીકે ઓળખાયે છે.

ચીત્ર ૨. (ખ)

૧ “બાઈ સેપ મસલ.”

ચીત્ર ૨. (ગ)

શરીરને પછવાડે પડી જતું અટકાવનારા માંસ તંતુઓ.

૧ પેટને લગતાં માંસ તંતુઓ.

૨ ગરદનને લગતાં.

૩ જાંઘની આગલની બાજુના

૪ પગની આગલની બાજુના.

ચીત્ર ૨. (ઘ)

શરીરને આગલ પડી જતું અટકાવનારાં માંસ તંતુઓ.

૫ વેદાંને લગતાં માંસ તંતુઓ.

૬ જાંઘની પછવાડેના.

૭ બરધની ફેરડને લગતાં.

- કોઈ માંશતંતુઓ સ્નાયુઓ નથી ધરાવતા, અને તેના માંશના રેસાઓ સીધી રીતે હાડકાં સાથે જોડાયેલા હોય છે. જ્યારે ખીજાઓ ચપટા અને પહોલા માંશના ટુકડા જેવા છે.

કોઈ માંશતંતુઓ હાડકાં સાથે જોડાયેલા નથી, જેમાં ખાડા આવેલા હોય છે, તેમને પોકલ માંશતંતુઓ કહે છે, અને ઘણા ખરા આપણી મરજી પ્રમાણે નહિ ચાલે તેવા છે. એવા માંશતંતુઓ હૃદયમાં અને હોજરીમાં હોય છે.

એક હાડકું એક જાતના માંશતંતુથી લીધ્યા પછી, પાછું તેની સાંમેની બાજુના માંશતંતુઓના સંકડાવાથી તેની જગ્યાપર લાવવામાં આવે છે. જેથી આપણને માલમ પડે છે કે માંશતંતુઓ ઘણું ખર્ચ જોડીમાં હોય છે. જે દરેક માંશતંતુ એક એકથી ઉલટું કામ કરે છે.

જે માંશ તંતુથી હાડકાં વળી શકે છે, તેને અંગ્રેજીમાં ‘ફ્લેક્સર’ કહે છે, જ્યારે જે માંશતંતુઓથી હાડકાં સીધાં થાય છે, તેને ‘એક્સટેન્સર’ કહે છે. કોઈ જાતની જીવન શક્તિનો વધારો યા ઉશ્કેરણી કરે એવી ચીજોને લગાડવાથી માંશતંતુઓ સંકોચાય છે. આ ઉશ્કેરણી માંશતંતુના રેસામાં જાનતંતુઓની મદદથી જાય છે. પણ માંશતંતુનું સંકડાવું યાંત્રિક ઉશ્કેરણીથી જ થઈ શકે છે. દાખલા તરીકે ઇલેક્ટ્રીસીટી શરીરમાં દાખલ કરવાથી યા કોઈ જાતના ઝેરા આપવાથી, યા ચમટા તોડવાથી એ પરીણામ લાવી શકાય છે.

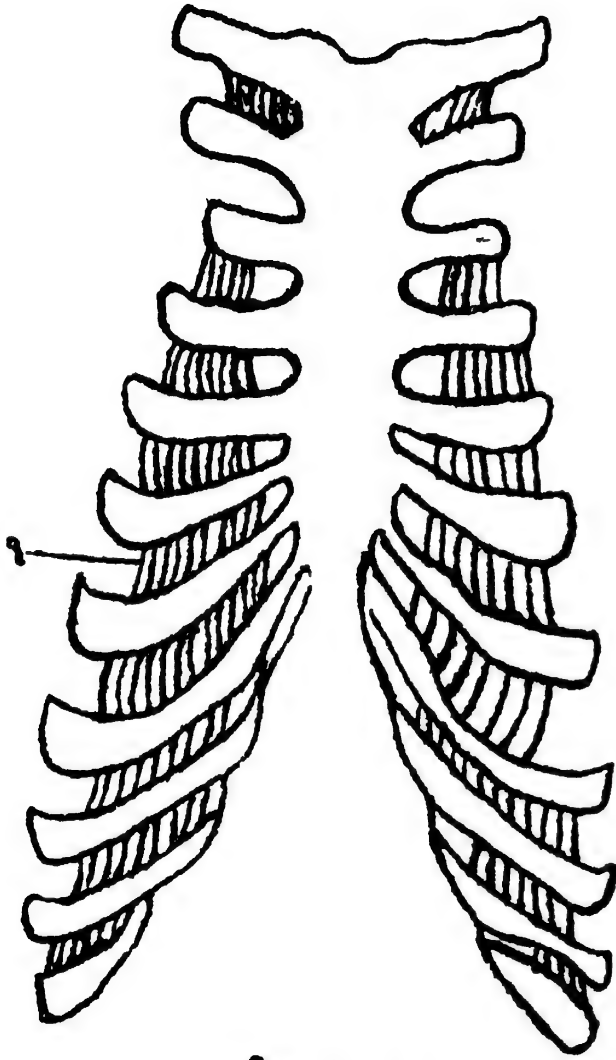
એવી રીતનું માંશતંતુનું સંકોચાવું માત્ર જીવતી હાલતમાં જ નથી થતું, પણ મરણ પછી તુરત પણ બને છે. એક તુરતના મરણ પામેલા નાના પ્રાણીના શરીરમાં ઇલેક્ટ્રીક પ્રવાહ દાખલ કરીધાથી તે કુદે છે. મરણ પછી થોડો વાર માંસ તંતુઓ નરમ અને વળી શકે તેવા હોય છે. પણ થોડો વખત પછી તેઓ એટલા સખ્ત થાય છે, કે વાળવા જતાં કદાચ હાડકું કે સાંધા ભાંગી જવાની ધાસ્તી હોય છે. એવી રીતે મરણ પછી સખ્ત થવાનું કારણ એ છે કે, માંશતંતુમાં ‘માયોસીન’ નામની પ્રવાહીના એકઠા થવાથી થાય છે. માણસના શરીરમાં મરણ પછી ચારથી છ કલાકમાં આ પ્રવાહી એકઠો થવાનો શરૂ થાય છે, અને બે ત્રણ દહાડા સુધી ચાલુ રહે છે.

જીવો ચીત્ર ૨ જી. (ગ)

માણસ સીધું ઉભુ રહે છે, તેનું કારણ એ છે કે એકઠી વખતે ઘણા માંશતંતુઓ પોતાની ભેગી અસર મોકલે છે, તેથી થાય છે.

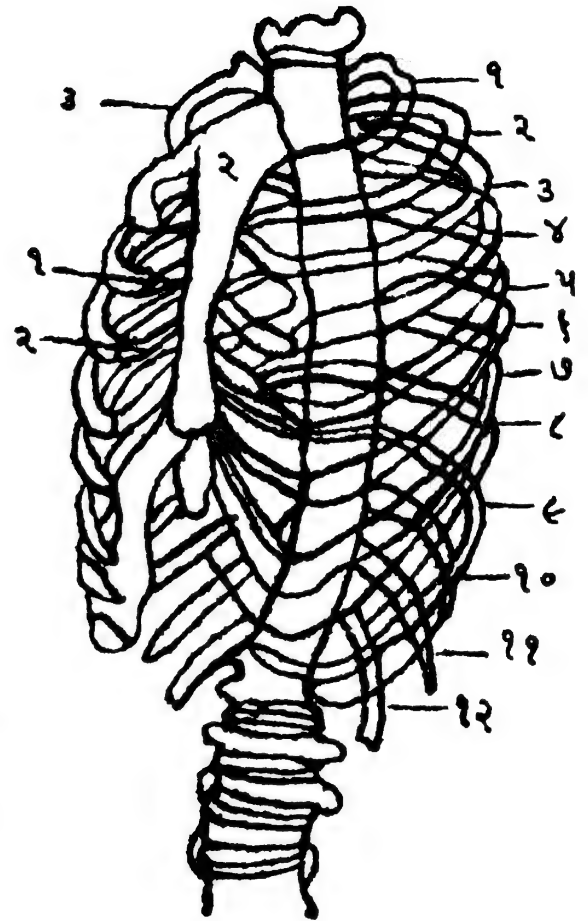
પગના મહેરાબપર આખાં શરીરનો ભાર પડે છે, અને કાઠબી હપે શરીર ઉભું રેહી શકે, જો ગુસ્તવાકર્ષણનું મધ્યબિંદુ પગના મહેરાબની જગ્યામાં હોય, તો તે હપે ઉભું રેહી શકાય છે. સાંઠાઓની મોટી સંખ્યાને લીધે અને તેઓ જલદી વળી શકે તેવા હોવાને લીધે, એવી રીતે કાઠબી હપે ઉભા રહેવાથી, ગુસ્તવાકર્ષણનું મધ્યબિંદુ રખાતું નથી, અને તે વેળા ચોકકસ માંશતંતુઓ સંકોચાય છે, જેથી શરીરને સખ્તાઈ મળે છે. તેટાંના માંશતંતુઓ શરીરને આગલ પડી જતું અટકાવે છે, પણ એઓના સંકોચાવાથી શરીર પછવાડે ખેંચાઈ શકે છે, જેવી રીતે તેઓ જાંગનાં હાડકાંપર અસર કરે છે. આ તેટાંના માંશતંતુઓને, અટકાવ આપનારાં માંશતંતુઓ જાંગની આગલી બાજુએ છે, જેઓ થાપાના હાડકાંને, ગુંઠણની નીચેથી પગના હાડકાંઓ સાથે જોડે છે, અને જેઓના સંકોચાવાથી આપણે પગને સીધો ખેંચી શક્યે છીએ. તેમજ આ માંશતંતુઓ શરીરના ધડને આગલ ખેંચે છે, પણ એ માંશતંતુઓપર થાપા અને પીઠના માંશતંતુઓ કાબુ રાખે છે. વળી ગરદનના પછવાડેના માંશતંતુઓ માથાને પછવાડે ખેંચી લેઈ જાય છે, પણ તેની સામે થનારા માંશતંતુઓ, જે ચહેરાના નીચલા ભાગને ખભાંની ઢાલ અને હાંસડીના હાડકાં સાથે જોડે છે, તેને લીધે એમ થતું અટકે છે.

જ્યારે એક માણસ ચાલવાનું શરૂ કરે છે, ત્યારે તે પહેલાં શરીરને આગલ નાંખે છે, ત્યાર પછી એક પગ ઉંચકે છે, અને ઝટકો આપે છે, જે એક પગલું થાય છે, અને પાછો જમીનપર પગ મુકે છે. એવી રીતે પગો અને જમીન સાથે મલીને એક બંને બાજુ સરખી હોય તે જતનો ત્રીકોણ થાય છે, અને તેના પરીણામમાં શરીરનું ધડ જરા નીચું જાય છે. પણ પગ જમીનને લાગે તે અગાઉ, બીજા પગના તેટાંના સંકોચાવાથી એડી ઉંચકાય છે, અને શરીરને આગલ ટકે છે. શરીરનો ભાર પહેલાં પગપર પડે છે, અને બીજો પછવાડેનો પગ ઝટકો લે છે, તેથી પહેલા પગની આગલ જાય છે. એવી રીતે આગલને આગલ વધારે માંશતંતુઓનીપર જોર આપ્યા વગર ચાલી શકાય છે. એટલું યાદ રાખવું જોઈએ કે કાઠબી વખતે ખેડ પગો સાથે જમીનથી અલગ થતા નથી તેમજ દરેક પગનું આગલ જવું ઝટકાર્થી થાય છે. જેમ ઘડયાલમાં જો લોલક લાંબુ હોય તો ઘણું ધીમું હીલે છે, તેમ એક બચ્ચાંના કુદરતી રીતે પગલાં એક મોટાં માણસ કરતાં વધારે ઝડપવાલાં હોય છે.

ચીત્ર ૬. (ક)

સાંઘા બેડનારા રેસાદાર પટાઓ.

ચીત્ર ૬. (ખ)

૧ પાંસળીને લગતાં હુમળાં હાડકા

૨ જાતીનું મા સીપીનું હાડકું.

૩ ૧ થી ૧૨ મુધી પાંસળીઓ.

દોડતી વેલા ઝેડીઓ જમીનને લાગતી નથી અને દરેક ફલગ વખતે બેઉ પગો સાથે જમીનથી દુર જાય છે, તેમજ માંશતંતુઓ પણ ધણા જલદી સંકોચાય છે, અને વધારે ઝડપથી દોડાય માટે પગો એકદમ સીધા થાય છે, જે જાંગના માંશતંતુઓના સંકોચાવાથી થાય છે.

કુદવાતું, દોડવાનાને મલતું આવે છે, તેમાં બેઉ પગો જુદા જુદા કામ કરવાને બદલે સાથે એકઠી વખતે કરે છે, જેથી લાંબે દુર સુધી શરીર જવાને શક્તિવાન થાય છે.

શીક્ષણ ૬ હું.

સાંધા જોડનારો રેસાદાર પડાઓ.

જીવો ચીત્ર ૬ થું. (ક અને ખ)

સાંધા જોડનારો પદાર્થ મજબુત, સફેદ અને રેસાદાર પડા જેવો હોય છે, કે જે હાડકાંઓને સાથે બાંધે છે. આ પદાર્થ થોડો ઘણો વળી શકે તેવા હોવાને લીધે, હાડકાંઓને વળી શકે તેટલી છુટ મળેલી હોય છે.

આ પદાર્થ બહારથી થતાં નુકશાનમાંથી તેમજ હાડકું જગ્યા પરથી ખસી નહિ જાય, તેમ બચાવ કરવામાં કામ લાગે છે. આ જોડનારો પદાર્થ એક હાડકાંને બીજાં હાડકાંજ સાથે જોડે છે, જ્યારે બીજા ચીકણા પદાર્થના સ્નાયુઓ માંશને હાડકાં સાથે જોડે છે.

જેને અંગ્રેજીમાં 'ગ્રીસલ' અથવા 'કાર્ટીલેજ' કહે છે, તેને ગુજરાતીમાં લાંગી જાય તેવાં કુમલાં હાડકાં કહે છે. તે એક મજબુત, સખત અને વળી શકે તેવો પદાર્થ છે. જ્યારે આ પદાર્થ ધીમે ધીમે સખત થઈ જાય છે, ત્યારે હાડકું બંધાયે છે. જેમ જેમ પ્રાણી મોટું થતું જાય છે, તેમ તેમ આ કુમળાં હાડકાં સખત થતાં જાય છે. કારણ કે ખોરાકની મારફતે ખારો શરીરમાં જાય છે, તેથી હાડકાંને મજબુતી મળે છે. 'કાર્ટીલેજ' પણ માંશને હાડકાં સાથે જોડે છે, અને લોહીની મારફતે ખોરાક મેલવતો નથી. જ્યારે એને પાણી સાથે થોડો વાર ઉકાળવામાં આવે છે, ત્યારે એમાંથી એક બીજો પદાર્થ નીકળે છે, જેને અંગ્રેજીમાં 'કોન્ડ્રીન' કહે છે; જે જેલી જેવો પદાર્થ જીલેટીનને મલતો આવે છે. જીંદગીની વધ દરમિયાન આ કાર્ટીલેજ હાડકામાં ફરી જાય છે, પણ કોઈ કોઈ હંમેશને માટે કાર્ટીલેજ તરીકેજ રહે છે, જે માંશને હાડકાં સાથે

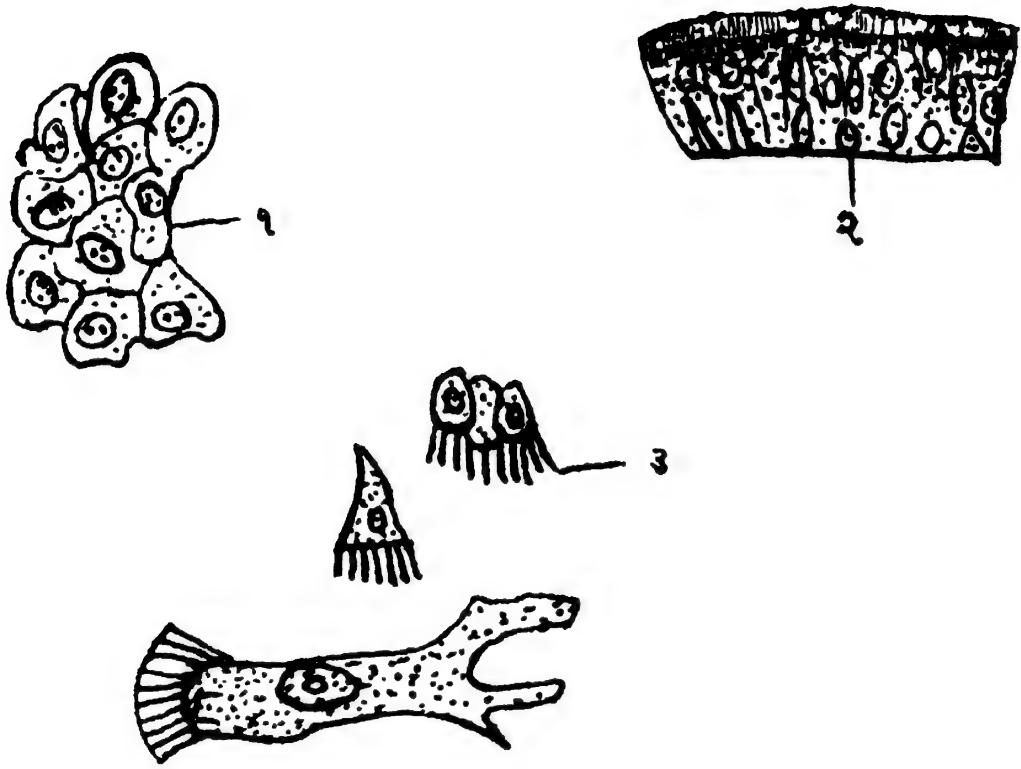
જોડે છે. આ જોડનારા પદાર્થનો વપરાસ જુદો જુદો હોય છે. એ વળી શકે તેવો, જેમ ખેંચ્યે તેમ ખેંચી શકાયે તેવો અને મજબુત છે. શરીરના જે ભાગોમાં એ ગુણોનો ખપ હોય છે ત્યાં એ આવેલો હોય છે.

કાંઈવાર એ છાતીની બાજુએના પાંસલીને લગતો જોડનારા પદાર્થ તરીકે કામ લાગે છે, કે જે ચોકડું વળી શકે તેવું હોય છે.

પીઠના કારતીલેજીસ અથવા જોડનારો પદાર્થ વળી શકે તેવો નરમ ગાદીઓ જેવો છે, કે જે હાડકીઓને સાથે જોડે છે, અને ચોકકસ રીતની હીલચાલ કરવાને પીઠને શક્તિ આપે છે, જેવી રીતે આપણે પીઠને વાંકી વાળી શકાયે છીએ. બુઢાં માણસોમાં આ જોડનારો પદાર્થ સખ્ત થઈ જાય છે, કારણ કે ચુનાનું તત્વ તેઓએ પોતામાં વધારે ખેંચેલું હોય છે, જેથી પીઠને ભગતું હાડકું સખ્ત થઈ જાય છે. આ પદાર્થ “બફર” તરીકે કંઈ આંચકો યા ઢકકો ઝીલી લેવા કામ લાગે છે. “બફર” એટલે સાંમેથી આવતો આંચકો ઝીલી લેવા રાખેલા ઢેકાઓ, કે જેવી યુકતી આગગાડીમાં રાખેલી હોય છે. જુદા જુદા સાંઢાઓના હાડકાંવાલા ગોખલાઓને વધારે ઢિંડા કરવામાં પણ એ કામ લાગે છે. તેઓની આજુબાજુ એક ગોલ ઢિંડાલામાં કીનારી પરથી તેઓ વીંતલઈ રહે છે. હાડકાંઓનો ઉપલો ગોલ ભાગ કે જે આ હાડકાંના ગોખલાઓમાં ફરે છે, તે એવી રીતની કીનારીપરથી આ જોડનારા પદાર્થ સાથના હોય છે. તે વધારે સારી રીતે હાડકાંના ઉપલા ભાગને પકડી રાખી શકે છે, અને આ પદાર્થ વળી શકે તેઓ હોવાને લીધે હાડકું જેમ ગમે તેમ વળી શકે છે. હાડકાંની સપાટીપર પણ આ પદાર્થ હોય છે, જેથી હાડકાંઓ એક બીજાંપરથી લપસી જઈ શકે છે. એવા દાખલામાં આ જોડનારો પદાર્થ ઘણોજ લીસો હોય છે, જેથી લપસી જવાનું સહેલું થઈ પડે છે. એને લીસા સાંધા જોડનારો પદાર્થ એમ નામ આપવામાં આવ્યું છે.

સાંધાઓ બે જાતનાં હોય છે. એક હીલી શકે તેવા અને બીજા નહિ હીલી શકે તેવા છે. જે સાંધાઓમાં જોડનારો પદાર્થ નથી હોતો, પણ હાડકુંજ બીજાં હાડકાં સાથે જોડાયેલું હોય છે. તે સાંધાઓ ફરી નહિ શકે તેવા છે અને હીલચાલ કરી શકતા નથી, એવા સાંધાઓ ખોપરીમાં હોય છે, જેમાં દરેક હાડકું અનીયમીત કરવતીના જેવી કીનારી સાથનું હોય છે, અને બીજાં સામેના હાડકાંની એવીજ જાતની કીનારી તેમાં ખરોખર ગોઠવાયેલી હોય છે. આ જાતના સાંધાને ખોપરીને લગતા સાંધાઓ કહે છે.

ચીત્ર ૭

૧ ઘણા ખુણા સાથના ગોલાકર અણુઓ.

૨ “કોલમનર એપીથેલિયમ.”

૩ ત્રીણા રવાંટી સાથના અણુઓ.

વળી આ ફરી શકે તેવા સાંધાઓમાં, હાડકાં એક બીજાપર ફરી શકે છે. આ સાંધાઓ સંપુર્ણ ફરી શકે તેવા, અને થોડા ફરી શકે તેવા એમ વહેંચાયેલા છે.

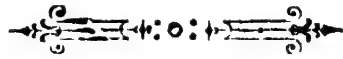
સંપુર્ણ ફરી શકે તેવા સાંધાઓ ચાર જાતના છે, પહેલા લપસી જાયે તેવા, જેમાં હાડકાંઓ એક બીજાંપરથી સરકી જાય છે, દાખલા તરીકે જેમ ધુંટી અને પોહ્યાનાં હાડકાં લપસે છે તેમ.

ગોખલાના સાંધાઓ બીજી જાત છે, જેમાં એક પોકલ ગોખલામાં હાડકાંનો ઉપલો ભાગ ફરે છે, તેવા સાંધાઓ કેડના અને ખભાંના હોય છે.

ત્રીજી જાત મીજાંગરાં જેવા સાંધાઓ છે, જેમાં કાણી અને ગુંઠાણના સાંધાઓ આવેલા છે.

ચોઠી જાત એક ધરીપર ફરનારા સાંધાઓ છે, જેમાં એક હાડકું બીજાં હાડકાંને ફરવાને માટે એક ધરી તરીકેનું કામ બજાવે છે, જેવા સાંધાઓ ગરદનના પહેલાં અને બીજાં હાડકાંના છે. આ દરેક સાંધામાં લીસા સાંધા જોડનારા પદાર્થનું પતલું પડ હાડકાંપર હોય છે, અને આ પદાર્થ ઉપર એક જાતનું બીજું પડ ઢંકાયેલું છે, જે ઘડિાની સફેદીને મલતું આવે છે, અને તે પદાર્થ સાંધાઓને તેલ યા ચીકાશ પુરું પાડે છે. આ ચીકણા પડને અંગ્રેજીમાં 'સીનોવ્યલ મેમબ્રેન' કહેછે. એ એક બંધ કોહલી યા ખાડો બનાવે છે, જેમાંથી 'સીનોવ્યા' નામનો ચીકણો પદાર્થ નીકળે છે.

થોડું ફરી શકે તેવા સાંધાઓમાં હાડકાંઓ, સાંધા જોડનારા પદાર્થના પડથી એક બીજાંથી જુદાં પડેલાં હોય છે. જેથી હાડકાંઓ એક બીજાંપર ફરી શકતાં નથી, પણ થોડી ઘણી હીલચાલ આ વળી શકે તેવા જોડનારા પદાર્થને લીધે થઈ શકે છે. વળી શકે તેવા સાંધા જોડનારા પદાર્થ સાથેના હાડકાં એવા સાંધા બનાવે છે.

શીક્ષણ ૭ મું.

એપીથેલ્યમ.

જીવો ચીત્ર ૭ મું.

જીદા જીદા આકારના બારીક આણુઓનું એક પડ યા એકથી વધારે પડો શરીરના જીદા જીદા ભાગોમાં આવેલાં છે, તેને એપીથેલ્યમ કહે છે.

આ અણુઓનાં બનેલાં સ્નાયુઓ આખાં શરીરમાં ચામડીની સાથે પંઠરાયલાં હોય છે, લોહીની રંગોના અંદરના બારીક પડોમાં, હૃદયમાં, ને લીમ્ફોટીકસમાં ધણુખરું એ અણુઓનું એક પડ હોય છે, જે પડને 'એન્ડોથીલ્યમ' નામ આપવામાં આવ્યું છે.

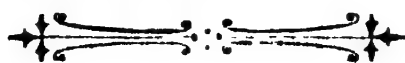
એપીથેલ્યમના અણુની અંદર એક ઘટ પદાર્થ રહેલો હોય છે, જેને અંગ્રેજીમાં ન્યુક્લીઅસ કહે છે. કોઈ વેલા અણુઓ એક બીજાની ઉપર પડેલાં હોય છે, તો કોઈ વેલા તેઓની કીનારીઓ એક બીજા સાથે મલેલી હોય છે.

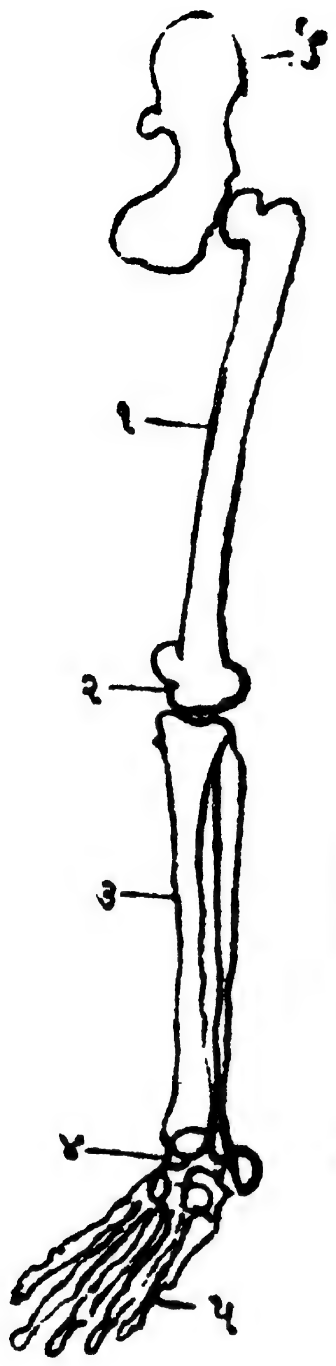
બીજી જાતને ગાંઠને લગતા એપીથેલ્યમ કહે છે અને અંગ્રેજીમાં તેને ગ્લેન્ડ્યુલર એપીથેલ્યમ કહે છે. એના અણુઓ ઘણા ખુણા સાથના ગોલાકાર હોય છે. તેઓનું મુખ્ય કામ લોહીમાંથી જીદા જીદા પ્રવાહીઓ જીદા પાડવાનું છે. એ જાત ગુરડાની નળીઓમાં, હોજરીને લગતી પાચન ક્રીયાને મદદ કરનારી પેપ્તીક ગાંઠોમાં અને થુંકને લગતી ગાંઠોમાં હોય છે.

ત્રીજી જાતને કોલમનર એપીથેલ્યમ કહે છે, જેના અણુઓ લંબાચા ગોલાકાર છે. તેઓ હોજરી અને આંતરડાના અંદરના બારીક પડમાં આવેલાં છે, તેમજ ગાંઠોની નળીઓમાં પણ હોય છે.

ચોથી જાતને સીલ્યેટેડ એપીથેલ્યમ કહે છે, કારણ કે આંખના પાપણ માફક તેઓને લગતાં દરેક અણુપર રૂવાંટીઓ હોય છે, જે રૂવાંટીઓ ચાલુ હોવા કરે છે, જેથી કંઈપણ બારીક રજકણ, જે ભાગ પર આ સીલ્યેટેડ એપીથેલ્યમનું પડ આવ્યું હોય ત્યાં જાય છે, તો આ રૂવાંટીઓની ચાલુ હોવાલ તેને ત્યાંથી કાઢી નાંખે છે, અને તે ભાગોને લગતાં છીદ્રોમાં તે રજકણોને હડસેલી મુકે છે. આ જાતના અણુઓનું પડ, બરડાની કરોડની વચલી નળીમાં, ભેજાંના ગોખલાઓમાં, ફેફસાંને લગતા હવા આવ જવ કરનારા ભાગોમાં અને નાકના નશ્કોરાંને લગતા દમ લેવાના ભાગોમાં, પંઠરાયેલું હોય છે.

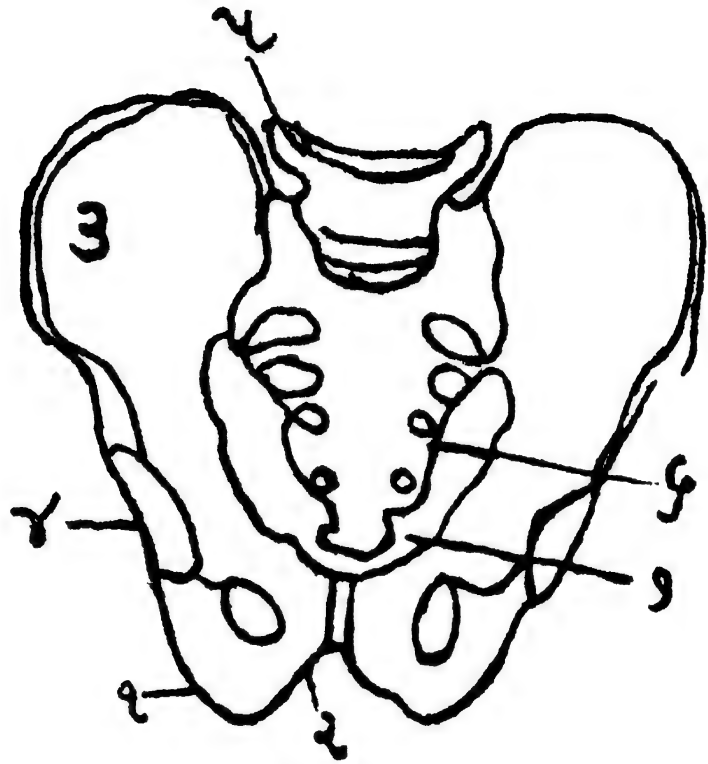
આ બધી જાતોનું મુખ્ય કામ બચાવ કરવાનું, અને પ્રવાહીઓ જીદા પાડવાનું હોય છે. કોઈ જાત એને લગતા અણુઓ નાકને લગતી ઓલફે-ક્ટરી નર્વઝમાં અને આંખના ડોલાની રેતીનામાં આવેલા હોવાથી ત્યાં તેનું કામ લાગણી ઉત્પન્ન કરવાનું હોય છે.

ચીત્ર ૮ પગ.

- ૧ અંગુલ હાડકું.
- ૨ કુંડલુની હાંકણી.
- ૩ નળાના હાડકાં.
- ૪ પગની પાતંક્ષીને લગતાં હાડકાં.
- ૫ આંગણાં.
- ૬ થાપાનો ઉપલો ભાગ.

ચીત્ર ૯.

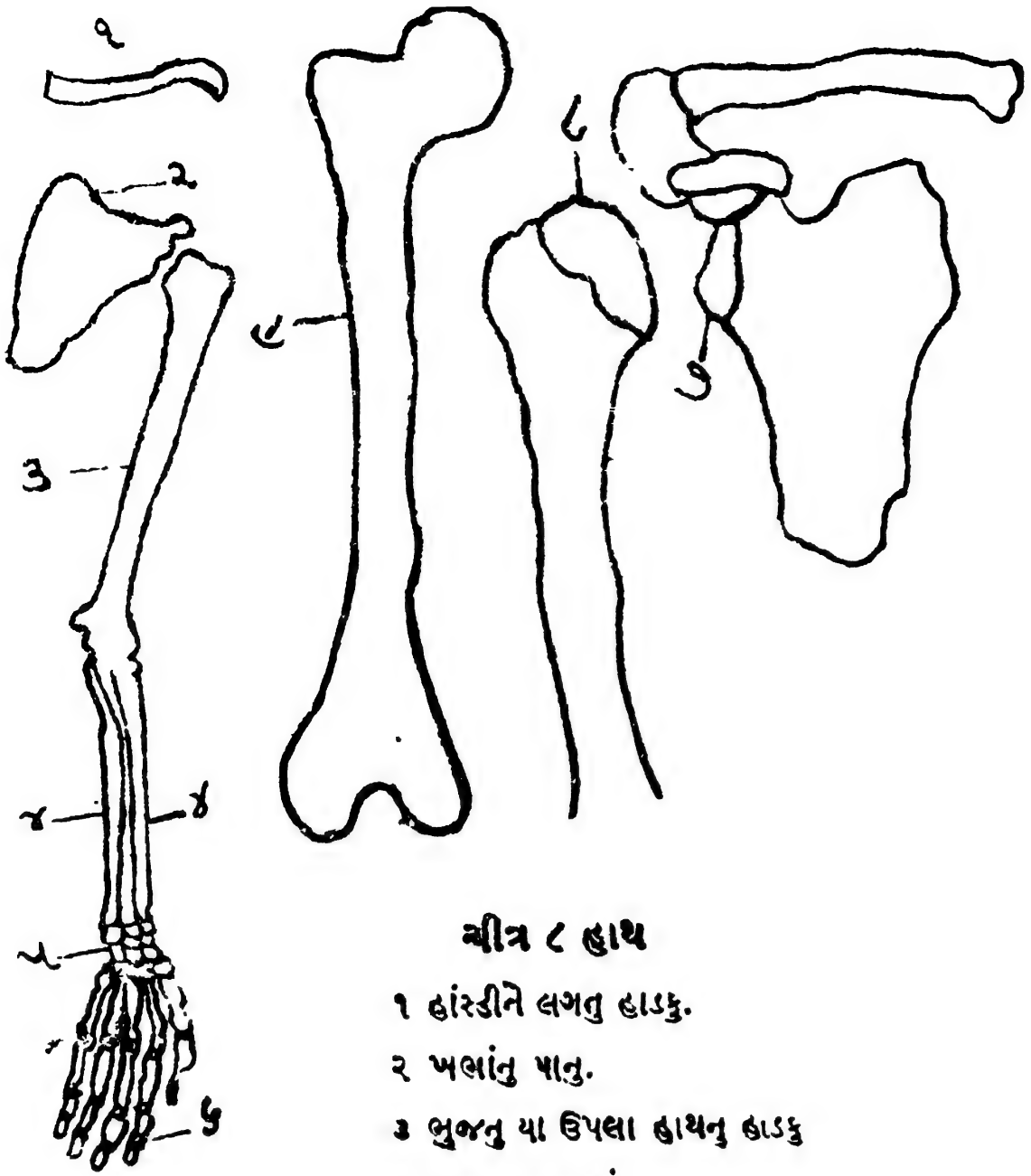
થાપાના હાડકા ૧, ૨, ૩, થાપાના હાડકાંના ત્રણ ભાગો, જેને અંગ્રેજીમાં "ઇલિયમ" "ઇસ્ચીયમ" અને "પ્યુબીસ" કહે છે.

૪ થાપાને લગતો ખાડો

૫ કમરને લગતી પાંચમી હાડકા.

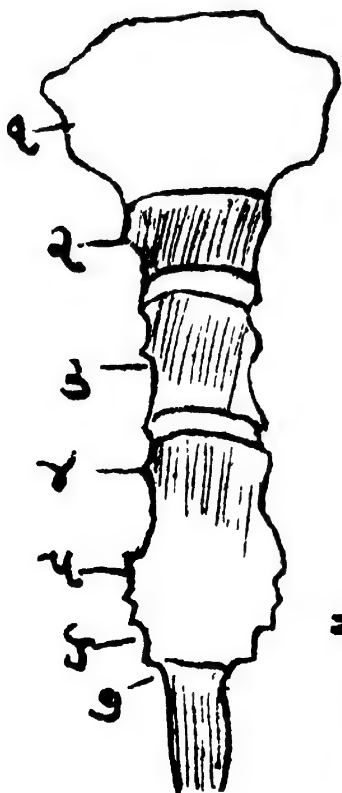
૬ સેકરમ

૭ કોકસીઠસ

ચિત્ર ૮ હાથ

- ૧ હાંસડીને લગતુ હાડકુ.
- ૨ ખલાંતુ પાતુ.
- ૩ બુજનુ યા ઉપલા હાથનુ હાડકુ
- ૪ કલામના હાડકાં
- ૫ કાંડીના હાડકાં.
- ૬ આંગલાંના હાડકાં.
- ૭ ખલાના પાનાનો ખાડો.
- ૮ ઉપરના હાથના હાડકાનુ ગોલ માયુ.
- ૯ નાંગનુ હાડકુ.

ચિત્ર ૮. છાતીનુ હાડકુ.

૧ થી ૭ છાતીના હાડકાંસાથે પીઠને લગતાં ૬ મલાં કાડકાં જોડાયેલાં છે, તે દેખાડનારી જગ્યાઓ.

શીક્ષણ ૮ મું.

જીવો ચીત્ર ૮ મું.

શરીરના જીવ જીવ ભાગો કેવી રીતે કામ કરે છે તે જાણવાનું, શરીરના ભાગોની બાંધણી કેવી રીતે થઈ છે, તે જાણ્યા વગર મુશ્કેલ છે. તેટલા માટે શરીરના અવયવોનું જ્ઞાન જરૂરનું છે. સૌથી પહેલાં આદમીના હાથોની બનાવટ કેમ થઈ છે તે જોઈએ.

હાંસડીને લગતાં હાડકાંનો એક છેડો છાતીના ચપટાં હાડકાં સાથે જોડાયેલો છે, અને બીજો છેડો ખભાંની ઢાલ સાથે મલી એક સારો બનાવે છે. આ ખભાંની ઢાલ, ઉપરના હાથના હાડકાં સાથે જોડાયેલી છે. ખભાંને પછવાડે રાખવાના કામમાં આ હાંસડીનું હાડકું મદદ કરે છે.

ખભાંનું પાનું આકારમાં ત્રીકોણ છે. તેમાં એક પહોલો ચપટો ભાગ આવેલો છે, અને તેની પછવાડે બાહર નીકલી આવેલી કીનારી હોય છે. એની આગલની સપાટી સફાઈદાર અને વચમાંથી ખાડો પડ્યો હોય તેવી છે, અને છાતીની પછવાડેની ઉપસી આવેલી ગોલ સપાટીપર ઢલે છે.

હાંસડીના હાડકાંનો બાહારનો છેડો, જે અણીવાલાં હાડકાં જે ખભાંના પાનાના મથાલામાંથી બાહર આવેલાં છે, તેમાંના એકની સાથે જોડાયેલો છે, તેમજ બીજાં અણીવાલાં હાડકાં સાથે હાડકાં જોડનારા પદાર્થની મદદથી વળેલો છે.

ખભાંની ઢાલના અંદરના અને ઉપરના ભાગમાં એક વચમાંથી ખાડો પડ્યો હોય તેવી સપાટી છે, કે જેને ખભાંના પાનાને લગતો ખાડો કહે છે, જેમાં ઉપરના હાથના હાડકાંનું ગોલ માથું યા ઉપલો ભાગ આવેલો છે. આ ઉપરથી જણાશે કે ખભાંની ઢાલ બીજાં હાડકાંની સાથે માત્ર ખભાંના સાંધાની નજદીકમાંથી જ જોડાયેલી છે, તેટલા માટે આ ખભાંનું હાડકું જેમ ગમે તેમ ફરી શકે છે.

ભુજનું યા ઉપલા હાથનું હાડકું ઘણું મજબુત છે. તે એક લાંબું હાડકું છે અને તેને બે છેડાઓ હોય છે, જેમાંનો ઉપલો છેડો ખભાંની ઢાલના ગોખલામાં બરોબર ગોઠવાયેલો છે, અને શરીરના બીજાં સાંધાઓ કરતાં એ સાંધો વધારે સારી રીતે હીલી શકે છે.

ઉપરના હાડકાંનો ઉપલો ભાગ જે સાંકડા ખાડામાં ગોઠવાયેલો છે, તેના કરતાં મોટો હોવાને લીધે આ સગવડભરી હીલચાલ થઈ શકે છે. એને લીધે આ ખભાંનો સાંધો ઘણો જલદી પોતાની જગ્યા પરથી ખસી

જ્યા કરે, પણ ખભાંની ઢાલના બે અણીવાલાં હાડકાં, ઉપરના હાથના હાડકાંના ઉપલા ભાગપર વળેલાં છે, તેથી જ્યારે ઘણો ભાર ખભાંના સાંધાપર આવે છે, ત્યારે આ બે હાડકાં તે સાંધાને પોતાની જગ્યાપર ઉભું રહેવામાં મદદ કરે છે.

આગલના હાથમાં બે હાડકાં પાસે પાસે આવેલાં છે, તેઓને અંગ્રેજીમાં અલના અને રેડીયસ કહે છે. અને ગુજરાતીમાં કલાષના હાડકાં કહે છે.

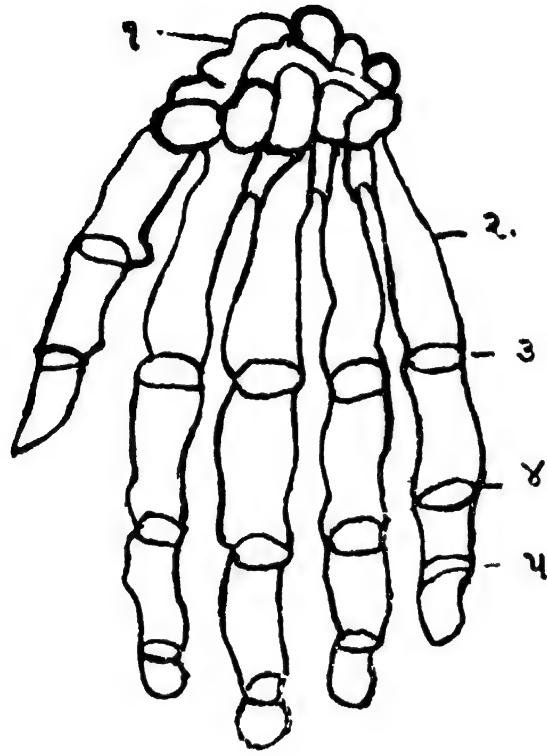
અલનાનો ઉપલો છેડો જોડો છે, કે જે છેડો ઉપરના હાથના નીચલાં મથાલાં સાથે મલીને એક સાંધાને લગતું મીજગરું બનાવે છે, કે જે એકજ બાજુ તરફ આરણના મીજગરાંની માફક હીલચાલ કરી શકે છે. આ અલનાના છેડામાંથી એક બીજી નાની હાડકા નીકળે છે, કે જે ઉપરના હાથના હાડકાંની પછવાડે આવેલી છે. જેને કોણીનું હાડકું કહે છે,

આ હાડકું ચોક્કસ માંશતંતુઓને વલગાવી રાખે છે, અને આ વલગણથી આગલનો હાથ જોમ્યે તે કરતાં વધારે પછવાડે જઈ શકતો નથી.

રેડીયસ મથાલેથી પતળું છે, અને તેનો છેડો જાલકાં પ્યાલાંની માફકનો છે, જે ઉપરના હાથના હાડકાંની આહર ઉપસી આવેલી ગોલ સપાટી છે, તેની સાથે જોડાયેલો છે.

રેડીયસનો નીચલો છેડો મોટો છે, અને કાંડીના હાડકાં સાથે જોડાયેલો છે. જે આપણે આગલના હાથને તેમજ પર ચપટાં મુક્યે, એવી રીતે કે હાથની હથેલી ઉપર આવે, તો અલના અને રેડીયસ એક બીજાંની સાંભે આવે છે. જે હવે આપણે હાથ ગોલ ફેરવ્યે તો, જ્યાંસુધી હાથનો પછવાડેનો ભાગ ઉપર આવે ત્યાંસુધી, તો અલના પોતાની જગ્યા પરજ રહે છે, પણ રેડીયસનો નીચલો છેડો આ હાડકાંની આજુબાજુ ફેરે છે, તેની ઉપર પણ જાય છે, અને પોતાની સાથે હાથને લઈ જઈ શકે છે. એવી રીતે રેડીયસનો ઉપલો પતલો છેડો એક મધ્ય બીંદુપર ગોલ ફેરે છે, કે જે મધ્ય બીંદુ ઉપરના હાથનાં હાડકાંનો નીચલા મથાલાનાં ગોલ ભાગથી બનેલો છે, અને હાડકાં જોડનારા પદાર્થથી તે પોતાની જગ્યાપર રેહી શકે છે, જ્યારે તેનો નીચલો છેડો અલનાની આજુબાજુ ફેરી શકે છે.

ચીત્ર 'દ'.

૧ કાંડીના હાડકાં.

૨ હથેલીના હાડકાં.

૩, ૪, ૫, આંગલાંના હાડકાં.

શીક્ષણ ૯ મું.

હાથની કાંડી વીધે.

જુવો ચીત્ર ૯ મું.

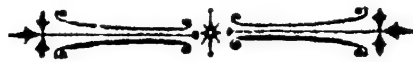
કાંડી આંઠ નાના હાડકાંની બનેલી છે. આ હાડકાંઓ બે હારમાં ચાર ચારની સંખ્યામાં ગોઠવાયેલાં છે. આ હાડકાંઓ એક બીજાં સાથે અને બીજાં હાડકાંઓ સાથે, હાડકાં જોડનારા પદાર્થથી જોડાયેલાં છે. એવી રીતે તેઓ એક બીજાં સાથે જોડાયેલાં છે કે જેથી દરેક હાડકું થોડી હીલચાલ કરી શકે છે, તેથી કાંડી વળી શકે છે.

કાંડીનું વળવું અને રેડીયસનું ગોલ ફરી શકે તેવી હીલચાલથી હાથને ઘણી રીતે વળી શકે તેવી હીલચાલ કરવાની શક્તિ મળી છે.

હાથની હથેલી પાંચ લાંબા હાડકાંની બનેલી છે, જે હાડકાંને હથેલીના હાડકાં કહે છે. આ પાંચમાંનું એક હાડકું કાંડીમાંથી અંગુથા તરફ જાય છે, અને બીજાં ચાર હાડકાંને આંગલાના હાડકાં વળગેલાં છે.

હથેલીને લગતું જે હાડકું અંગુથા સાથે જોડાયેલું છે, તે બીજાં હાડકાંઓ કરતાં વધારે રીતે ફરી શકે છે, તે કારણને માટે અંગુથાને વપરાસ વધારે થાય છે, કારણ કે આપણે અંગુથાને ગોલ ફેરવી શક્યે છીએ, જેથી બીજાં આંગલાની સાંમે અંગુથાને રાખીને મોટી ચીજો પકડી શક્યે છીએ, અને નાની ચીજો ઉંચકા લેવામાં પણ સગવડ થાય છે.

આંગલાના હાડકાંઓ હથેલીના હાડકાં સાથે જોડાયેલાં છે. દરેક આંગલાને ત્રણ હાડકાં હોય છે, અને અંગુથામાં બે હાડકાં આવેલાં છે. જેથી એક હાથના આંગલાના હાડકાંઓ સંખ્યામાં ચઉદ છે.

શીક્ષણ ૧૦ મું.

જાતીના ભાગો વીધે.

જુવો ચીત્ર ૪ થું.

જાતીમાં ગલાંની નળી તેની સાખાઓ સાથે આવેલી છે. ફેફસાં, હૃદય તેની મોટી રગો સાથે, અને ખોરાક લેઈ જનારી નલીના ઉપલા છેડાની માંશતંતુવાલી નળી આવેલી છે.

દમ લેવા માટેની નલી યા શ્વાસની નળી ગળાંમાંથી છાતીમાં નીચે પસાર થાય છે, અને છાતીના ગોખલાના ઉપલા ભાગમાં, આ નળીમાંથી બે સાખાઓ નીકળે છે, જેને અંગ્રેજીમાં 'બ્રોન્કી' કહે છે. એમાંની જમણી તરફની બ્રોન્કસ જમણી બાજુના ફેફસાંમાં જાય છે, અને ડાબી તરફની બ્રોન્કસ ડાબી બાજુના ફેફસાંમાં જાય છે. આ સાખાઓમાંથી પાછી બીજી વધુ સાખાઓ નીકળેલી છે, અને તેઓ ફેફસાંના દરેક ભાગોમાં ફરી વળેલી છે. જીવો ચીત્ર ૧૦ મું.

ફેફસાં બે વાદલાં જેવા ભાગો છે, જેને છાતીનો મોટો ભાગ રોકેલો છે. તેઓ એક બીજાંથી તદ્દન જુદાં છે, તે છતાં એક બીજાંની નજદીકની સપાટી સાથે મળેલી છે. ફેફસાંનો મોટો ભાગ દમ લેવા માટેની જ ગળાંની નલીની સાખાઓએ રોકી રાખ્યો છે, જે ફેફસાંની અંદર પહોંચી હોય છે, અને તે નળીઓ છેડેથી હવાની કોઠણીઓમાં ફેરવાઈ જાય છે, અને જે કોઠણીઓમાં હવા ભરેલી હોય છે, તેને લીધે ફેફસાં એટલાં હલકાં લાગે છે. કોઈ મોટા પ્રાણીના ફેફસાંને પાણીમાં નાંખશો તો માલમ પડશે કે તેઓ હલકાં હોવાને લીધે ઉપર તરવા કરે છે. આદમી જ્યારે જીવતું હોય છે ત્યારે આ ફેફસાં હવાથી ભરેલાં હોવાને લીધે વધારે મોટાં યા ફુલાયેલાં હોય છે.

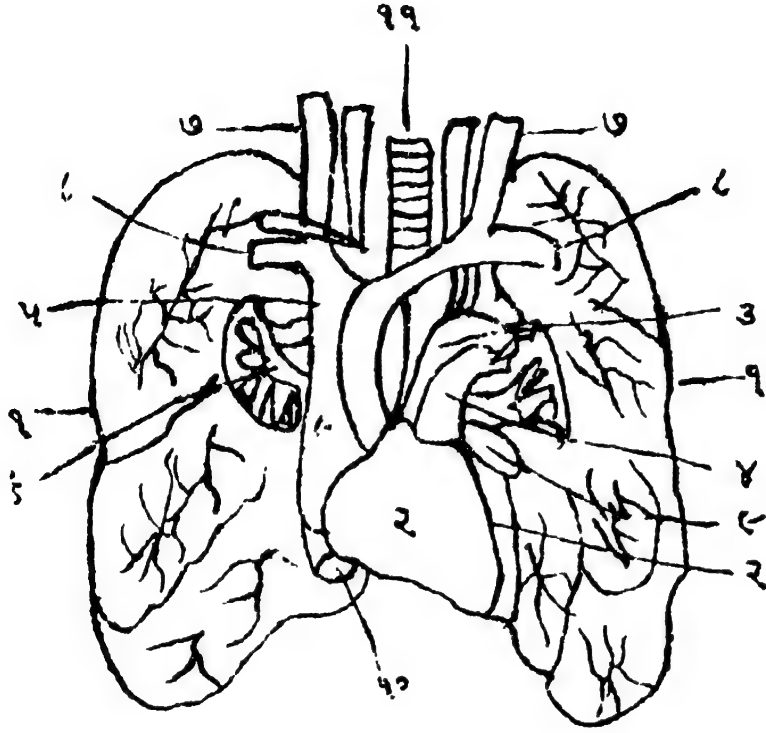
છાતીના નીચલા ભાગમાં અને ઉપરના ભાગની વચ્ચે હૃદય આવેલું છે, અને છાતી અને પેટના ભાગોને ધૂટા પાડનારો જે પડદો છે તેની ઉપર આ હૃદય છે.

હૃદય એ એક પોકલ માંશવાલો ભાગ છે, અને આકારમાં પડાના આકારને મલતો આવે છે. હૃદયનો પહોલો ભાગ ઉપર આવેલો છે, અને અણીવાલો ભાગ નીચે છે, જે ડાબી બાજુ તરફ ઢલે છે.

સાધારણ આદમીનું હૃદય વજનમાં નવ આઉંસ હોય છે, અને કદમાં એક બંધ કીધેલી મુઠ્ઠી બરોબરનું લાગે છે.

હૃદયમાં ચાર ગોખલાઓ આવેલા છે, જેમાંથી લોહી ફરે છે, અને જ્યારે હૃદય ઘણી મજબુત રીતે સંકોચાય છે ત્યારે લોહી શરીરની દરેક રગોમાં જઈ શકે છે.

છાતીમાં મોટી રગો આવેલી છે, જે હૃદય સાથે સંબંધ ધરાવે છે. આ બધી નસો તલેતીમાંથી દાખલ થાય છે. જે રગો હૃદયમાંથી લોહી શરીરના બીજા ભાગો તરફ લેઈ જાય છે, તેઓને ધોરી નસો કહે છે, અને જે રગો લોહી હૃદય તરફ વસડી લાવે છે તેઓને રગો યા નસો કહે છે.

ચીત્ર ૧૦.

૧ ફેફસાં.

૨ જમણું અને ડાબું “વેન્ટ્રીકલ.”

૩ “એઓરતા”

૪ “પલમોનરી આરતરી”

૫ “સુપીરયર વીના કેવા.”

૬ “પલમોનરી વેન્સ.”

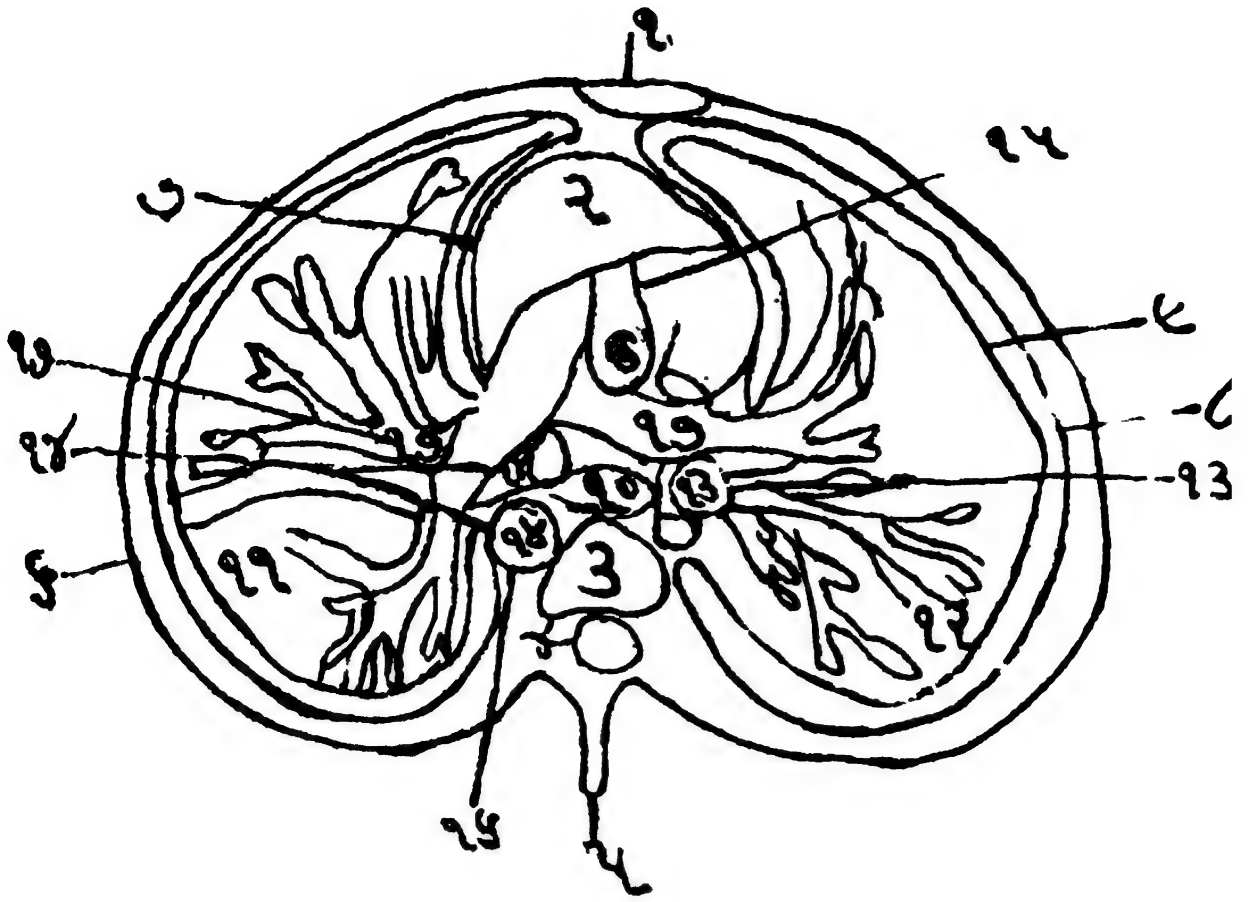
૭ “જયુગ્યુલર વેન્સ.”

૮ “સબકલે વ્યન વેસલ્સ.”

૯ જમણું અને ડાબું “ઓરીકલ”

૧૦ “ઇનફીરયર વીના કેવા.”

૧૧ ધાસના નળી.

ચિત્ર ૧૧.

૧ છાતીનું હાડકું.

૨ હૃદય.

૩ પીઠને લગતાં હાડકાનું શરીર.

૪ “સ્પાઇનલ કૅવીટી” અથવા ખરડાની કરોડને લગતો ખાડો.

૫ ખરડાની કરોડને લગતી બહાર નીકળી આવેલી હાડકી અથવા “સ્પાઇનલ પ્રોસેસ.”

૬ પાંસળીઓ.

૭ “પેરીકાર્ડિયમ”

૮, ૯, “પ્લુરાનુ” અંદરનું અને બહારનું પડ.

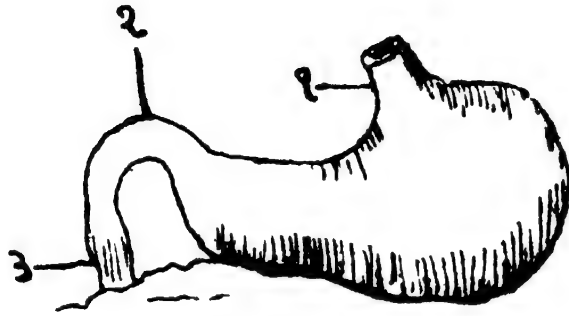
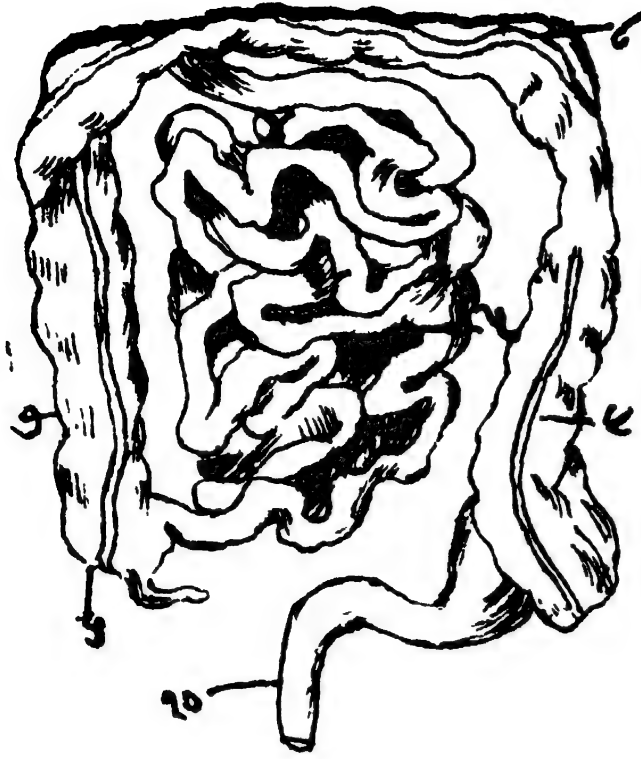
૧૦ ઓરાક લેઇ જનારી નળીના ઉપલા ભાગની માંસ તંતુની નળી

૧૧, ૧૨ જમણું અને ડાબું ફેફસું

૧૩, ૧૪, જમણી અને ડાબી “બ્રોન્કસ”

૧૫, ૧૬, ઉપલી અને નીચલી “એઓરતા.”

૧૭ “વલ્વ્યુલરી” ધોરીનસો અથવા “આરતરાય.”

ચીત્ર ૧૨.

૧ હોજરીના મોટા છેડાને લગતું બાકોર અથવા “કારડયેક” બાકોર.

૨. હોજરીના નાના છેડાને લગતું બાકોર અથવા “પાઇલોરિક”

૩ “ડ્યોડીનમ.”

૪ “જેન્યુનમ”

૫ “ઇલ્યમ.”

૬ સીકમ.

૭, ૮, ૯, કોલન.

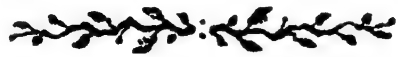
૧૦ રેક્ટમ.

જીવો ચીત્ર ૧૧ મું.

ખોરાક લેઈ જનારી નળીના ઉપલા ભાગની માંસતંતુની નળી ગરદનની નીચેથી શ્વાસની નળીની નજદીકમાંથી પસાર થાય છે, અને હૃદયની પછવાડેથી, ફેફસાંની વચ્ચે થઈને, પેટ અને છાતીના ભાગોને છૂટા પાડનારા પડદામાંથી નીચે હોજરીને મલે છે.

આ ભાગો એટલે શ્વાસની નળી અને તેની શાખાઓ, ફેફસાં, હૃદય, અને તેની મોટી રજો અને નસો, અને ખોરાક લેઈ જનારી નસોના ઉપલા ભાગની માંસતંતુની નળી, જીવતી હાલતમાં છાતીની જગ્યા ભરેલી રાખે છે, પણ મરણ પછી ફેફસાં સંકોચાઈ ગયેલાં હોય છે. જે આ ફેફસાંને પાછાં ઉપસ્તાં જોવાં હોય તો, એક નળી ગળાંની નળીમાંથી દાખલ કરીને તેમાં જોશમાં ડુંકરો તો ફેફસાં પાછાં ઉપસે છે.

હૃદય અને ફેફસાં બેઉ, બે પડ સાથેના પાતલી ચામડીના પડદામાં લપટાયેલાં હોય છે. હૃદયની આબુઆબુના પડદાને હૃદયની આગલનો પડદો કહે છે જેને અંગ્રેજીમાં પેરીકાર્ડિયમ નામ આપ્યું છે, અને દરેક ફેફસાંની આબુઆબુનાને ફેફસાંને લગતો પડદો કહે છે. અને તેને અંગ્રેજીમાં 'પ્યુરા' કહે છે. દરેક પડદાનું એક પડ તેના લગતા ભાગ સાથે લપટાયેલું છે, અને બીજું પડ પહેલાં પડ સાથે વળગેલું હોય છે, જે બીજું પડ પહેલાં પડની પછવાડે થઈને પાછું આગલથી તેની સાથે જોડાયે છે, જેથી કાઠલી જેવું લાગે છે.

શીક્ષણ ૧૧ મું.

પેટના અને પીડુના ભાગો.

જીવો ચીત્ર ૧૨ મું.

ખોરાક લેઈ જનારી નળીના ઉપલા ભાગપરની માંસતંતુની નળી, છાતી અને પેટના ભાગોને છૂટા પાડનારા પડદામાંથી પસાર થાય છે, અને હોજરીમાં પંદરઘ જાય છે.

હોજરી એક માંસતંતુ ધરાવનારી અને પતલી ચામડીની કાઠલી જેવી છે, અને જમણીથી ડાબી બાજુએ લંબાઈમાં આશરે દશ ઇંચ હોય છે, હોજરી, પેટ અને છાતીના ભાગો છૂટા પાડનારા પડદાની બરોબર નીચે અને પીડુની આગલી દીવાલની સામે આવેલી છે. કલેજાની ડાબા ભાગની નીચે હોજરી બે ભાગમાં વહેંચાઈને રહેલી છે.

હોજરીનો દેખાવ પેર નામની કુટને મલતો આવે છે. એના મોટા છેડાને હોજરીનો મોટો છેડો કહે છે, જે ડાબી બાજુપર આવેલો છે. નાનો યા સાંકડો છેડો. જે જમણી બાજુપર આવેલો છે, તેને હોજરીનો નાનો છેડો કહે છે.

હોજરીના મોટા છેડાની બે ત્રણ ઇંચના છેટેથી ગળાંની નળીની માંશતંતુવાલી કાઢી હોજરીમાં દાખલ થાય છે, અને જે બાકી પડે છે તેને હોજરીના મોટા છેડાને લગતું બાકી કહે છે. હોજરીનો નાનો છેડો જે બાકીમાં મારફતે આંતરડાં સાથે સંબંધ રાખે છે, તેને હોજરીના નાના છેડાને લગતું બાકી કહે છે.

હોજરીની ઉપલી કીનારી ટુંકી અને વચમાંથી દબાયેલી ગોલ છે, જ્યારે નીચલી કીનારી લાંબી, ગોલ અને ઉપસેલી છે. એ ઉપલી કીનારીને ઓછા ગોલ આકારની કહે છે, અને નીચલી કીનારીને વધારે ગોલ આકારવાલી કહે છે. હોજરીની જમણી બાજુની ઉપલી સપાટી કલંજાથી ઢંકાયેલી છે, જે હોજરી અને છુટા પાડનારા પડદાની વચ્ચે આવેલું છે.

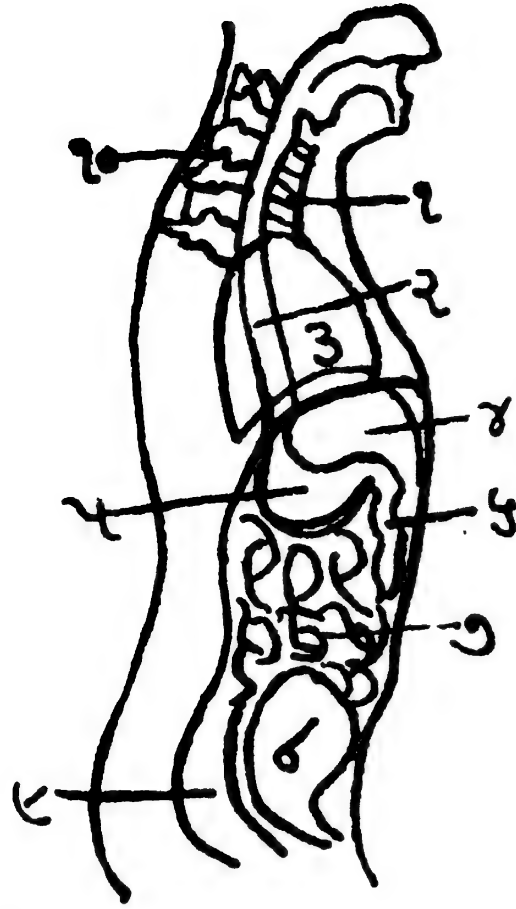
હોજરીના મોટા છેડાને લગતાં બાકીમાંની મારફતે બારાક હોજરીમાં જાય છે, અને હોજરીમાં જે જરૂર કરનારો રસ રહેલો છે, તેની સાથે બરોબર મલી જાય છે. અને પછી તે હોજરીના નાના છેડાને લગતા બાકીમાં મારફતે આંતરડામાં આવે છે.

આંતરડાં વીધે.

જીવો ચીત્ર ૧૨ મું.

આંતરડાં બે ભાગમાં વહેંચાયેલાં છે. મોટાં અને નાના આંતરડાં એમ કહે છે. એક જાતના આંતરડાં પીડુ યા પેટુના બાડાની મોટી જગ્યા રોકે છે.

નાના આંતરડા વળ દીધેલી નળીઓ જેવાં છે, અને લંબાઈમાં વીસ શીત હોય છે. એના ત્રણ ભાગ બનાવેલા છે. જે ભાગ હોજરીના નાના છેડાના બાકીમાં આગલથી આશરે દશ ઇંચને છેટેથી શરૂ થાય છે, તેને ડ્યુઓદ્યમ કહે છે. બીજા ભાગને જેન્યુનમ અને ત્રીજા ભાગને પ્રોડ્યમ કહે છે. જોકે આ ત્રણ ભાગો છુટા હોતા નથી, તે છતાં એમ નામ આપેલાં છે.

ચીત્ર ૧૩.

૧ શ્વાસની નળી.

૨ "પ્રોસોફોસ" અથવા ખોરાક લેખ જનારી નળીનો ઉપરના

છેદની માંસતંતુની નળી.

૩ ફેફસાં.

૪ કબેજી

૫ હેજરી.

૬ "પાઇલોરસ"

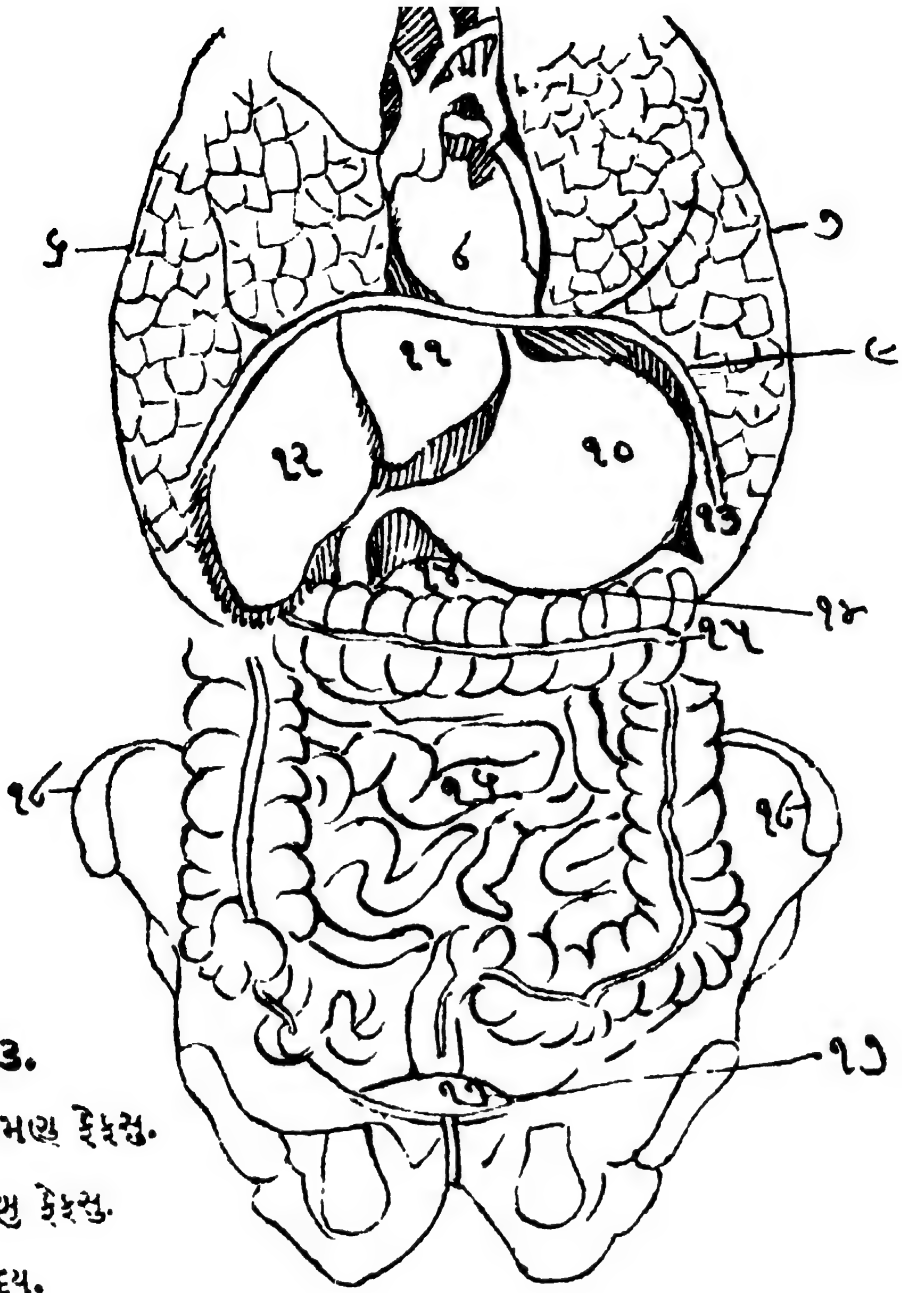
૭ આંતરડાં.

૮ ડુકકો.

૯ સફરો.

૧૦ ખીંજી હાડકાં યા બરડાની કોરોડ.

ચીત્ર ૧૩.

૬ જમણું ફેફસું.

૭ ડાબું ફેફસું.

૮ હૃદય.

૯ વચ્ચે પડેલો.

૧૦ હોજરી.

૧૧ કળેબળનો ડાબો ભાગ.

૧૨ કળેબળનો જમણો ભાગ.

૧૩ તલ્લી.

૧૪ “પેન્ક્રીઆસ” અથવા ખોરાક પચી શકે તે બાતનો

રસ બનાવનાર આંક.

૧૫ મોટાં આંતરડાં.

૧૬ નાનાં આંતરડાં.

૧૭ પુકકો.

૧૮ “પેલ્વીસ બોન” અથવા પેટના ખાડાને સમર્થન આપનાર હાડકાં.

મોટું આંતરડું એક પોહોલી નળી જેવું છે, અને લંબાઇમાં છ રીત હોય છે, અને પહોલાઇમાં દોઢથી અઢી ઇંચ સુધીનું હોય છે. એ મોટા આંતરડાંના પણ ત્રણ ભાગ કર્યા છે અને તેના જુદાં જુદાં નામો આપ્યાં છે. જે ભાગ પીડુની જમણી બાજુપર છે તેને સીકંમ કહે છે અને તેનો આકાર કોઠલીના જેવો છે. એ સીકંમ નાનું આંતરડું મોટાં સાથે મલે છે તે પોષ્ટ યા બીંદુપર આવેલું છે.

બીજા ભાગને કોલન કહે છે, જે આ બીંદુથી ઉપર લંબાયેલું છે, અને હોજરીની નીચલી સપાટી સાથે મલે છે, અને હોજરીની નીચેથી ડાબી બાજુ તરફ ફરે છે, અને નીચે આવે છે કે જ્યાં તેનો મોટાં આંતરડાંના ત્રીજા ભાગમાં છેડો આવે છે.

આ ત્રીજા ભાગને રેકતંમ કહે છે કે જે મોટાં આંતરડાંના છેલ્લા છેડો છે.

કોલનનો દેખાવ એક ચોખંડ આકારની ત્રણ બાજુ હોય તેવી રીતે લાગે છે અને તે ત્રણ બાજુને જુદાં નામો આપ્યાં છે. એકને ઉપર જતી, બીજાને આડી પડેલી અને ત્રીજાને નીચે જતી બાજુ એમ કહે છે.

ખોરાક લેઈ જનારી નળીમાં મોટું, ખોરાક લેઈ જનારી નળીને ઉપલે છેડેની માંસતંતુની નળી, હોજરી અને આંતરડાં આવેલાં છે, અને દરેક ભાગ ખોરાક પચાવવાના કામમાં પોતાનો ફાલો આપે છે, તેમજ પૃષ્ઠીકારક તત્વને શક્તિ નહિ આપે તેવાં તત્વોથી જુદું પાડવામાં મદદ કરે છે.

શીક્ષણ ૧૨ મું.

કલેજી અને બાધેલું પચે તે રસ બનાવનાર ગાંઠ વીંધ.

જીવો ચીત્ર ૧૩ મું.

કલેજી બે ભાગમાં વહેંચાયેલું છે અને તેનો રંગ રાતો ભુરો હોય છે. આ બે ભાગને જમણો અને ડાબો ભાગ એમ કહે છે. એનો વજન ત્રણથી ચાર રતલનો છે.

કલેજાની ઉપલી સપાટી બાહર ઉપસી આવેલી ગોલ અને ચપટી છે, અને છાતી તેમજ પેતના અવયવોને છુટા પાડનારા પડદાની વચ્ચેથી દબાયેલી સપાટીને બરોબર માફક આવતી હોય છે.

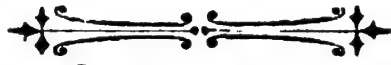
જમણો ભાગ ડાબા ભાગ કરતાં મોટો છે, અને પીડુની જમણી બાજુએ નીચે લંબાયેલો છે, અને આંતરડાંને તેમજ જમણા ગુરડાને મલેલો છે. જ્યારે ડાબો ભાગ વચમાંથી જઈને હોજરીના થોડા ભાગને ઢાંકે છે.

કલેજામાં એક જાતનો પ્રવાહી બને છે, જેને પીત્ત કહે છે. આ પીત્ત ખોરાક જેરવવાની ક્રીયામાં મદદ કરે છે. પીત્ત એક પુષ્કામાં એકઠું થાય છે, જે પુષ્કાને પીત્ત એકઠું કરનાર પુષ્કો કહે છે અને જે કલેજાની નીચે આવેલો છે.

ખોરાક જરપત થાય તેવો રસ બનાવનાર ગાંઠ વીધ.

આ ગાંઠનું કામ ખોરાક પચી શકે તે જાતનો રસ તૈયાર કરવાનું છે. આ રસ ખોરાક જરપત કરવામાં મદદ કરે છે.

આ ગાંઠ હોજરીની પછવાડે આવેલો છે, અને નાના આંતરડાંથી તલ્લી સુધી લંબાયેલો છે. તે સાત ઇંચ લાંબો અને દોઢ ઇંચ પહોળો છે, અને વજનમાં ત્રણ આઉંસ છે. જે પ્રવાહી યા રસ આ ભાગ બનાવે છે તે ખોરાક જરપત કરનારો રસ બનાવનારો ગાંઠની મારફતે આંતરડામાં લેઈ જવામાં આવે છે,

શીક્ષણ ૧૩ મું.

તલ્લી, ગુરડાઓ અને કુકકા વીધ.

જીવો ચીત્ર ૧૩ મું.

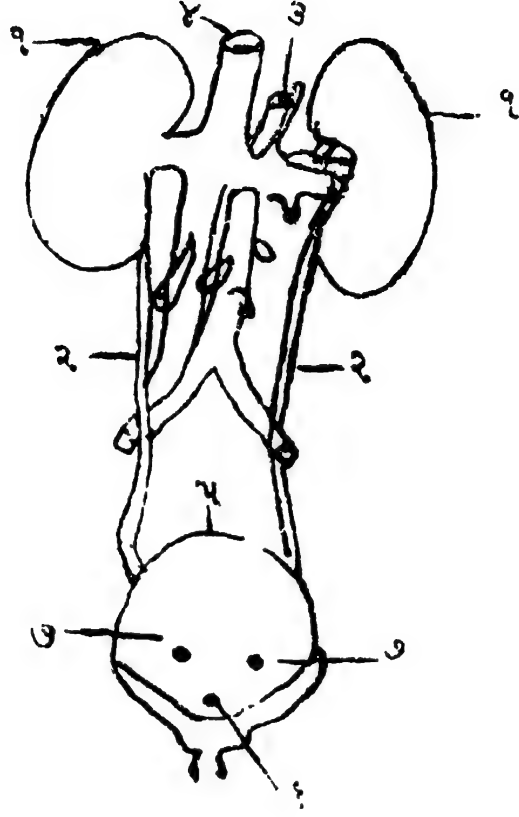
તલ્લી ઘેરા જાંબુરા ભુરા રંગની છે. એ હોજરીના મોટા છેડાની સામે આવેલી છે. એનું વજન છ આઉંસ હોય છે.

તલ્લી લોહીની મેલવણી બનાવવામાં મદદ કરે છે.

ગુરડાઓ સીંગના જેવા આકારના છે, અને લંબાઈમાં ચાર ઇંચ અને પહોલાઈમાં અઢી ઇંચ હોય છે, અને દરેક ગુરડો વજનમાં ચાર આઉંસ હોય છે.

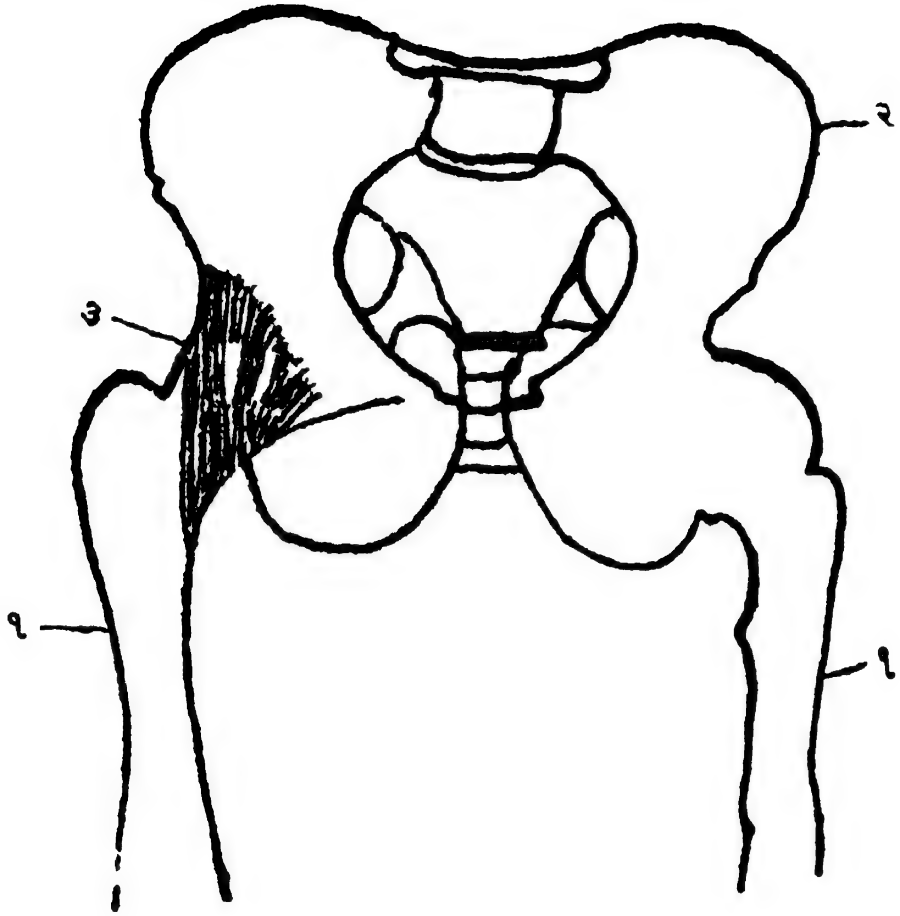
જીવો ચીત્ર ૧૪ મું.

ગુરડાઓ પીડુની પછવાડે બરડાની કરોડની ખેડ બાજુએ આવેલા છે, અને કમ્મરનાં માંશમાં વળગેલા છે, તેમજ કમ્મરને લગતાં હાડકાંની સપાટી સાથે એક છે.

ચીત્ર ૧૪.

- ૧ ગુરડાઓ.
- ૨ “યુરેતર્સ” અથવા ઝેરી પદાર્થ બહાર કાઢનારી નળીઓ.
- ૩ “એઓરતા.”
- ૪ “વીના કેવા ઇન્ફીરમર.”
- ૫ પુકકો.
- ૬ “યુરીથ્રાલ” બાકોર.
- ૭ “યુરેતર્સના” બાકોરાં.

ચીત્ર ૪. (ક)

૧ જાંઘના હાડકાં.

૨ થાપાના હાડકાં.

૩ સાંઢા જોડનારા રેસાદાર પટાઓ.

ગુરડાનું કામ ચોકકસ ઝેરી પદાર્થો જે લોહીમાં એકઠા થયા હોય તેને જીદા પાડવાનું છે. આ ઝેરી પદાર્થો બે નળીની મારફતે ગુરડામાંથી બાહર આવે છે. જે નળીઓને ઝેરી પદાર્થ બાહર કાઢનારી નળી એમ કહે છે. આ નળીઓ ડુકકા સાથે સંબંધ ધરાવે છે.

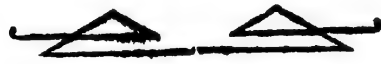
ડુકકો પતલી મજબુટ ચામડીવાલો, માંશતંતુ ધરાવતો કોઠલી જેવો છે, અને પેટને લગતા ખાડામાં આવેલો છે.

આ ભાગમાં એક પ્રવાહી રહે છે, જેને મુત્ર યા પેશાબ કહે છે. આ પ્રવાહી ગુરડાઓ કાઢી નાખે છે અને આ કામમાં ડુકકો ગુરડાને મદદ આપે છે.

પીડુના ઘણા ખરા ભાગો એક પતલી ચામડીથી વિતલાયેલા યા ટેકા મલેલો હોય છે. આ પતલી ચામડીને અંગ્રેજીમાં પેરીતોન્યમ કહે છે. પીડુના ભાગોને ટેકો આપનારી આ પતલી ચામડી દબલ બંધ કાઢેલી કોઠલીને મળતી આવે છે, તેમજ છાતીના અંદરના ભાગમાં આવેલું પતલી ચામડીનું પડ અને હૃદયની આજુબાજુનાં પડને પણ મલતું આવે છે.

પીડુની અંદરની સપાટીપર એનું બહારનું પડ આવેલું છે, અને બીજું પડ બીજા ભાગોનાં બહારનાં ઢાંકણ તરીકે વિતલાયેલું છે.

પીડુના ભાગને ટેકો આપનારી પતલી ચામડીના પડનો થોડો ભાગ આંતરડાં સાથે જોડાયેલો છે, જે પીડુની પછવાડેની દીવાલો સાથે હોય છે. તેને અંગ્રેજીમાં મેસેન્ટ્રીઝ કહે છે.

શીક્ષણ ૧૪ મું.

પગને લગતાં હાડકાંઓ.

જીવો ચીત્ર ૮ મું. અને ૪ (ક).

થાપામાં ત્રણ ભાગો હોય છે, કે જે ભાગો એક ઉંડા ખાલાના જેવા ખાડામાં સાથે મલે છે. એ ખાડાને થાપાને લગતો ખાડો કહે છે.

ઉપરના પહોલા ભાગને થાપાનો ઉપલો છેડો કહે છે, અને નીચલા ભાગને થાપાનો નીચલો છેડો કહે છે, અને જે ભાગ બીજા થાપાના ભાગ સાથે જોડાયેલો છે તેને જોડનારો ભાગ કહે છે.

જાંગના હાડકાંનો ઉપલો ગોલ ભાગ પ્યાલાના જેવા આકારના ખાડામાં પરોવાયેલો છે. થાપાના હાડકાં પગપર એક પુલની માફક સ્થંભો તરીકે આવેલાં છે, જે અંદરના પીડુને લગતા ભાગોને ટેકા આપે છે.

જાંગને લગતાં હાડકાં વીધે.

જાંગને લગતું હાડકું ઉપરના હાથના હાડકાંને મલતું આવે છે, પણ તેના કરતાં આ હાડકું ઘણું મોટું અને મજબુત છે, કારણ કે આખાં શરીરનો ભાર એ હાડકાંને ઝીલવાનો છે.

જાંગને લગતાં હાડકાંનો ઉપરનો છેડો ગોત્ર છે, જે થાપાના હાડકાંના પ્યાલા જેવા આકારના ખાડા સાથે જોડાયેલો છે. આ જોડાણ એક સાંધો બનાવે છે, કે જે સાંધો ઉપરના હાથના સાંધાને મલતો આવે છે, પણ એક મુખ્ય બાબતમાં આ સાંધો જુદો પડે છે.

જાંગના હાડકાંનો ઉપલો ગોળ ભાગ ઉપરના હાથના હાડકાંના કરતાં વધારે મોટો છે, અને થાપાને લગતો ખાડો ખભાંના હાડકાંના ખાડા કરતાં વધારે ઉંડો છે. જેથી જાંગના હાડકાંને ઉપરના હાથના હાડકાંના જેવી હીલચાલ કરવાની શક્તિ નથી.

પગના નળાના હાડકાં વીધે.

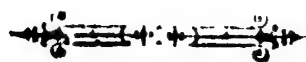
પગના નળાના હાડકાં સંખ્યામાં બે છે, જે પાસે પાસે આવેલાં હોય છે. એ હાડકાંઓને અંગ્રેજીમાં તીખ્યા અને શીખ્યુલા કહે છે, અને ગુજરાતીમાં નળાને લગતાં હાડકાં કહે છે.

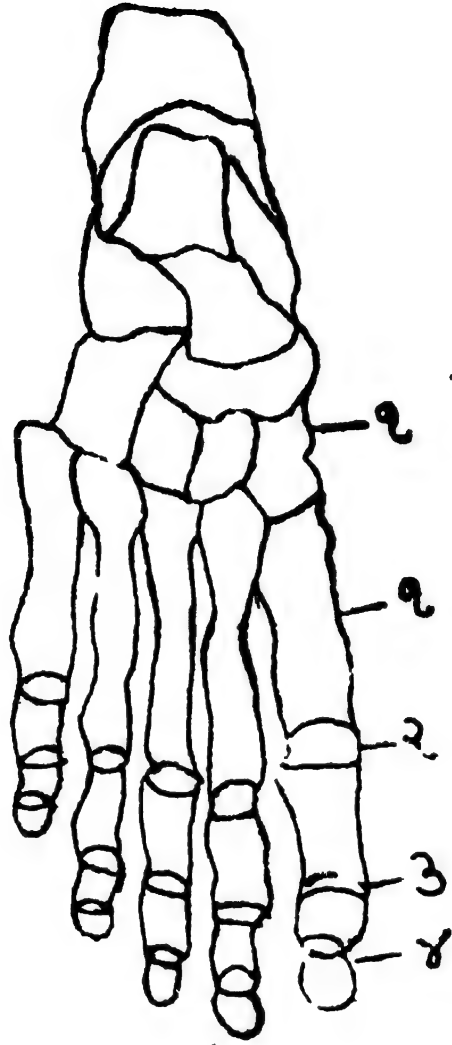
આ હાડકાંઓ આગલના હાથના અલના અને રેડીયસ નામના કલાઇના હાડકાંને મલતાં આવે છે. પણ જેમ કલાઇનું રેડીયસ હાડકું અલનાની આબુબાબુ ફરે છે, તેમ નળાનું શીખ્યુલા નામનું હાડકું તીખ્યાની આબુબાબુ ફરી શકતું નથી.

નળાનું શીખ્યુલા હાડકું પાતલું અને લાંબુ છે અને બેઉ બાબુથી તીખ્યા સાથે મજબુટાઇથી જોડાયેલું છે.

નળાનું તીખ્યા હાડકું જાંગના હાડકાં સાથે ગુંઠણનો સાંધો બનાવે છે, કે જે સાંધો હાથની કાંણીના સાંધાને મલતો આવે છે.

આ ગુંઠણનો સાંધો એક નાનું હાડકું જેને ગુંઠણની ઢાંકણી કહે છે તેનાથી બનેલો છે.

ચીત્ર ૧૫.

૧ ખગની પાતલીને સગતાં હાડકાંઓ.

૨, ૩, ૪, આંગણાંને સગતાં હાડકાં.

શીક્ષણ ૧૫ મું.

પગની પાતલી અને આંગલાને લગતાં હાડકાં.

જીવો ચીત્ર ૧૫ મું.

પાતલીને લગતાં હાડકાં સાત છે, તેમાંનું એક હાડકું ખીજાં સર્વેના કરતાં વધારે મોટું છે, અને પછવાડે ગોઠવાયેલું છે, જેથી પગની એડી બને છે.

આ પાતલીને લગતાં હાડકાંઓ, હાથની હથેલીને લગતાં હાડકાંને મલતાં આવે છે.

સંખ્યામાં એ હાડકાંઓ પાંચ છે, અને આંગલાંના અને અંગુથાના હાડકાં સાથે જોડાયેલાં છે.

પગના આંગલાંના હાડકાંઓ હાથના આંગલાની સંખ્યાને મલતાં આવે છે. તેઓ ચઢિદ છે અને પગનું મોટું આંગલું તે હાથના અંગુથા બરોબર છે. એક આંગલાને ત્રણ હાડકાં હોય છે અને અંગુથામાં બે હાડકાં છે.

પગનો આકાર મહેરબાવાલો હોવાને લીધે, પગને જેમ વાલ્યે તેમ વાળી શકાય છે, કારણ કે એવો મહેરબાવાલો આકાર ધાણું જોર આપે છે, અને મજબુત સાંદા જોડનારા પદાર્થથી પગ ચપટો થઈ જતો અટકે છે.

શીક્ષણ ૧૬ મું.

પાંસળીઓ વીધે.

જીવો ચીત્ર ૬ (ક).

પાંસળીઓ સંખ્યામાં ચોવીસ છે અને તેઓ વાંકવાળાં કમાનદાર હાડકાં છે. પીઠના મજબુતના આડા નીકલતા ઢેકાઓ સાથે બેઉ બાજુથી તેઓ વળગેલી હોય છે. એક બાજુપર બાર પાંસળીઓ હોય છે. પાંસળીઓ જોડાંમાં હોય છે અને છેલ્લી બે જોડાંઓ સિવાય સર્વે આગલના છાતીના હાડકાં સાથે જોડાયેલી છે.

પાંસળીઓ ઘણું ભાગે કઠણ હાડકાંની બનેલી હોય છે પણ થોડેક ભાગે આગલે છેટે કુમળાં હાડકાંની બનેલી હોય છે.

ખરી પાંસળીઓ સાત છે અને તેઓને પાંસળીને લગતાં જોડનારાં કુમલાં હાડકાં હોય છે. આ હાડકાંઓ છાતીના યા સીપીના હાડકાં સાથે જોડાયેલાં છે.

આંઠમી, નવમી અને દશમી જોડીઓ, તેઓની ઉપર આવેલાં નરમ હાડકાંથી એક બીજાં સાથે જોડાયેલી છે. અગ્યારમી અને બારમી જોડીઓ છાતીના યા સીપીના હાડકાં સાથે મુદ્દલ જોડાયેલી નથી.

જીવો થીત્ર ૬ (ખ).

છેલ્લી પાંચ જોડીઓને ખોટી પાંસળીઓ કહે છે અને એમાંની અગ્યારમી અને બારમી જોડીઓને છૂટી અથવા તરતી પાંસળીઓ કહે છે, કારણ કે તેઓના આગલા છેડા છુટા હોય છે.

આપરથી જણાશે કે પાંસળીઓ પીઠ અને છાતીના હાડકાં સાથે જેમ વાલ્યે તેમ વળે તેવું ખોખું બનાવે છે. આ ખોખું છાતીની અંદર આવેલા ભાગે માટે એક બચાવ જેવું છે, અને દમ લેવાના કામમાં પણ આ ખોખું મદદ કરે છે.

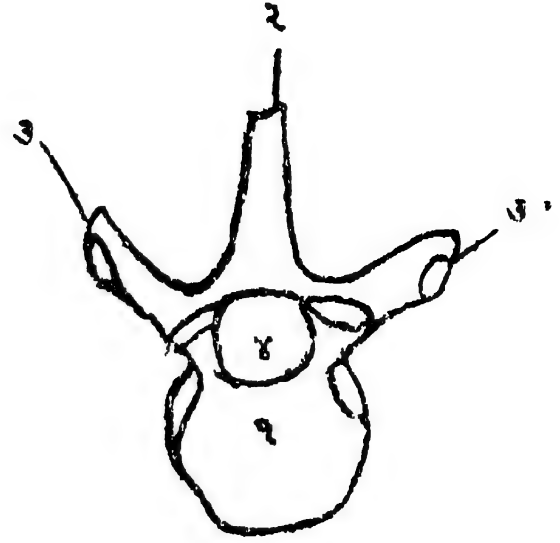
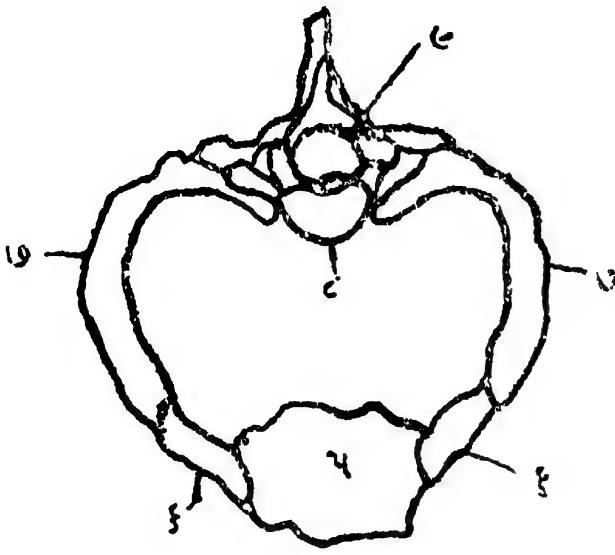
છાતીનો વીસ્તાર વધારવાનો યા એછો કરવાનો આધાર આ પાંસળીઓને નીચે કરવામાં યા ઉંચી કરવામાં સમાયેલો છે.

પાંસળીઓનું ઊભું થવું યા નીચે જવું દમ લેતી વખતે હવાને અંદર લેતાં યા બહાર કાઢતાં થાય છે.

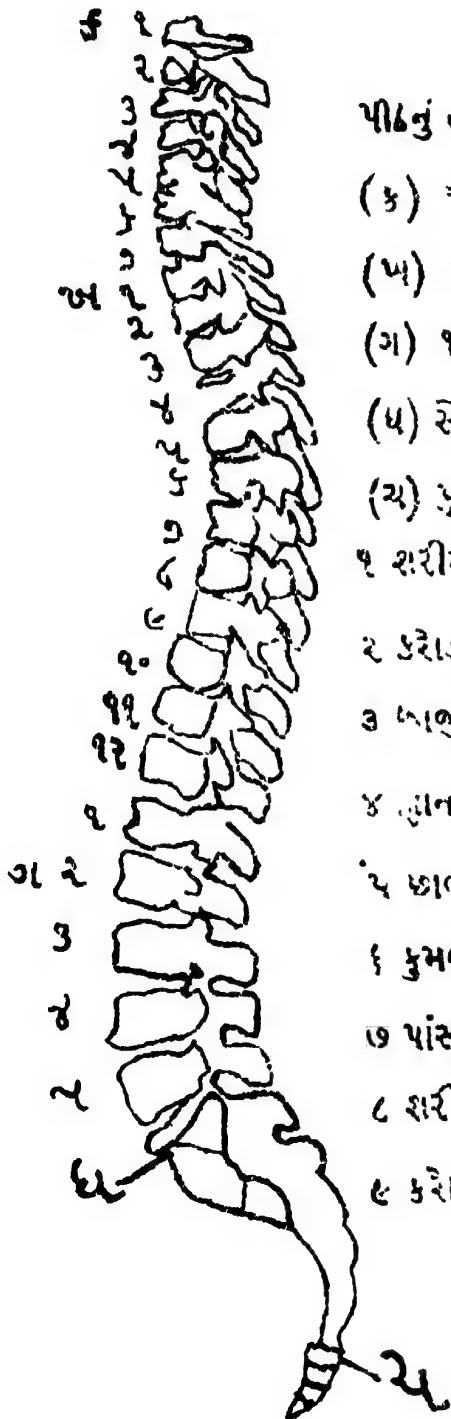
આ ખોખું પડા જેવા આકારનું લાગે છે, કારણ કે ઉપલી પાંસળીઓ નાના મહેરાખો જેવા બનાવે છે અને તેઓ કદમાં ઉપરથી નીચે જતાં વધતા જાય છે. આ મહેરાખો જેવા આકાર થવાથી પાંસળીઓ એક બીજાંથી જૂદી પડે છે, અને તેઓનું પીઠના હાડકાં સાથે જોડાણ થવાથી દરેક પાંસળીની જોડી એક ગોલ મહેરાખ જેવું બનાવે છે જેને પાંસળીને લગતો મહેરાખ કહે છે.

પીઠના હાડકાંના જોડનારાં હાડકાં સાથે, પાંસળીનો જે ભાગ એક વળી શકે તેવો સાંઢો બનાવે છે, તેને તેનો ઉપલો ભાગ કહે છે.

બીજો છેડો છાતીના હાડકાં સાથે પાંસળીને લગતાં કુમલાં હાડકાંથી જોડાયેલો હોય છે. આ છાતીનું હાડકું લાંબું ચપટું અને નરમ છે, જેનો નીચેનો ભાગ વળી શક તેવા નરમ હાડકાંનો બનેલો છે.

ચીત્ર ૧૬.

પીઠનું હાડકું અથવા ખરડાની કરોડ.

(ક) ૧ થી ૭ ગરદનને લગતાં હાડકાંઓ.

(ખ) ૧ થી ૧૨ પીઠને લગતાં હાડકાંઓ.

(ગ) ૧ થી ૫ કમ્મરને લગતાં હાડકાંઓ.

(ધ) સેકરમ અથવા પાકો સાંઢો.

(ચ) ખુજડીને લગતાં હાડકાં. અથવા કોક્સીકલ
૧ શરીર.

૨ ડરોડના હાડકાંનો બહાર નીકળી આવેલો ભાગ તથા હાડકી.

૩ બાજુની બે હાડકીઓ

૪ હાલ રજબુ માટેનો ખરડાની કરોડનો ખાડો તથા પોલાણ.

૫ છાતીનું હાડકું.

૬ કુમલાં હાડકાં તથા કતિ સેજસ.

૭ પાંસળીઓ.

૮ શરીર

૯ કરોડનો ખાડો તથા પોલાણ.

શીક્ષણ ૧૭ મું.

પીઠનું હાડકું અથવા ખરડાની કરોડ.

જીવો ચીત્ર ૧૬ મું.

ખરડાની કરોડ ઘણા હાડકાંઓની બનેલી છે, જે હાડકાંઓને ખરડાની કરોડના મણકાઓ પણ કહે છે. એ હાડકાંઓ યા મણકાઓ એક ઉપર એક ગોઠવાઈને રહેલા છે.

આ પીઠનું હાડકું યા ખરડાની કરોડ એક જાતની ધરી બનાવે છે, કે જેની સાથે હાડપીંજરના બીજા ભાગો જોડાયેલા છે.

ખોપરીનો નીચલો ભાગ આ ખરડાની કરોડના હાડકાંઓની સૌથી ઉપરના ભાગપર આવેલો છે, અને ખરડાની કરોડનો નીચલો ભાગ કમ્મરના હાડકાંની વચ્ચે જોડાયેલો છે.

ખરડાની કરોડમાં તેત્રીસ હાડકાં આવેલાં છે, જેને મણકાઓ પણ કહે છે, અને તેમાંના ચોવીસ મણકાઓજ એવી રીતે જોડાયેલા છે કે જે એક બીજાની ઉપર નીચે હીલી શકે છે.

ગરદનના, પીઠના અને કમ્મરના હાડકાંઓ એવી રીતે હીલી શકે તેવાં હોય છે.

ખરડાની કરોડનો નીચલો ભાગ નવ હાડકાંનો છે, જે એક બીજા સાથે મજબુત રીતે જોડાયેલાં છે. સાત ઉપલાં હાડકાંઓ ગરદનને લગતાં છે, તેઓને ગરદનને લગતાં હાડકાં કહેવામાં આવે છે.

પીઠના ભાગમાં બાર હાડકાંઓ યા મણકા હોય છે, જે પીઠને લગતા છે અને પાંસળીઓને ટંકા આપે છે.

બીજા પાંચ હાડકાંઓ કમ્મરને લગતાં છે. તેઓને કમ્મરને લગતાં હાડકાંઓ કહે છે. સૌથી નીચેનું છેલ્લું કમ્મરને લગતું હાડકું એક વાંકો સાંધો છે, જે બીજા પાંચ હાડકાંઓ સાથે મલવાથી, એક મજબુત હાડકાંના કટકા તરીકે બનેલો છે.

આ સાંધાને અંગ્રેજીમાં સેકરમ કહે છે અને ગુજરાતીમાં ખરડાની કરોડની નીચેનું હાડકું કહે છે.

પુછડીનું હાડકું ચાર મણકા યા હાડકાંઓનું બનેલું હોય છે, અને ખરડાની કરોડના નીચલાં હાડકાંના સાંધાનો નીચલો છેડો આ પુછડીના

હાડકાંના ચાર મળકાઓને વળગેલો છે. પુછડીને લગતાં હાડકાંઓને અંગ્રેજીમાં કોકસીકસ કહે છે અને જેઓ ઘણા સખ્ત નથી, પણ નહિ અનેલાં જેવાં હાડકાંઓ છે.

આ સાંધો યા સેકરંમ થાપાના બે મોટાં હાડકાં સાથે જોડાયેલો છે. આ જોડાણથી એક ઉંડાં વાસણ જેવો પોલો ગોખેલો અને છે, જેને પોલો ખાડો કહે છે.

હાડકાંઓ આકારમાં એક બીજાંથી જૂદાં પડે છે તે છતાં, તેઓની બાંધણી એકજ નમુનાપર થયેલી છે અને એક હાડકાંની બાંધણીનો ખરોખર ખ્યાલ હોય તો પછી બીજી બધી સમજ પડી જાય છે.

ખરડાની કરોડના હાડકાં યા મળકામાંથી બે કમાનની મહેરાળ જેવા ભાગો યા ટેકાઓ નીકલે છે, તેઓ એવી રીતે જોડાયેલા છે કે જેથી એક નળી જેવો આકાર બને છે, જેમાં જાન રજજી આવેલો હોય છે.

આ નળી જેવા આકારના કુંડાળાની બહારના ઘેરાવામાંથી ત્રણ ભાગો યા ટેકાઓ નીકલી આવેલા હોય છે, અને જેને હાડકાંના બહાર નીકલી આવેલા ભાગો કહેવામા આવે છે.

શરીર છે તે ખરડાની કરોડના હાડકાંનો આગલનો ભાગ છે અને જે મળકાના મહેરાળ જે શરીરની ખરોખર સાંગી બાજુએ છે, તે કમાનના મહેરાળ જેવા ભાગમાંથી એક હાડકું નીકલે છે અને જેને પીઠ યા કરોડના હાડકાંનો બહાર નીકલી આવેલો ભાગ કહે છે.

બીજા બે ભાગો ગોલ કુંડાળાની બાજુમાંથી નીકલે છે તેને બાજુના ભાગો કહે છે. ભાગો એટલે નાની હાડકીઓ યા ટેકાઓ સમજવું.

આ બહાર નીકલી આવેલા ભાગો યા હાડકાંઓ, હાડકાં જોડનારા સ્નાયુઓને માટે જોડાણ કરનારી જગ્યાઓ છે, કે જે પદાર્થ હાડકાંઓને મજબુત સાથે પકડી રાખે છે. તેમજ વળી માંશના લોચાઓ માટે પણ ઉપયોગી છે, જે માંશના લોચાઓથી આપણે કમ્મર વાળવાને અને પીઠના હાડકાંઓ વાળવાને શક્તિવાન થઈએ છીએ.

ખરડાની કરોડના હાડકાંઓ યા મળકાઓની વચ્ચે વળી શકે તેવાં કુમલાં હાડકાંઓની ગાદીઓ આવેલી હોય છે, જે મળકાઓને સાથે જોડે છે અને વળી શકે તેવો એક સ્થાંભ બનાવે છે. બુઢાપામાં કમ્મરના કુમલાં હાડકાંઓ સખ્ત અને જલદી વળી નહિ શકે તેવાં થાય છે, જેથી કમ્મર વધારે વખત વળી શકતી નથી, પણ ઘણીજ થોડી વખત છે.

હાડકાંઓ એક બીજાંથી જુદાં પડે છે તે માટે થોડું જાણવાનું સારું છે.

ગરદનના નજદીકના હાડકાંથી તે નીચલી કમ્મરના હાડકાં સુધી કદમાં તે મોટાં થતાં જાય છે, જેથી નીચેનાં હાડકાં વધારે ભાર યા વજન ઝીલી યા ઉંચકી શકે છે.

ગરદનના હાડકાં નાના હોવાને લીધે, સાત હાડકાંનો નાનો ઉભો સ્થંભ બનાવે છે, જેથી માથું અને ગરદન વળી શકે છે.

લાંબો કાંટાવાલો જેવો ભાગ કે જે પીઠના હાડકાંને લમતો છે, તે અને કમ્મરને લગતાં બાજુનાં હાડકાં, મજબુત માંસના લોચાઓને એક બીજા સાથે વળગાવી રાખવાના કામમાં આવે છે, જે લોચાઓથી આપણું શરીર વળી શક્ય છે.

આ પીઠને લગતાં હાડકાંને બે સપાટી હોય છે, અને જેની મદદથી પાંસલીઓના ઉપલા ભાગો વળી શકે તેવા સાંઠાઓ બનાવે છે. હવે આપણે સમજી શકશું કે એવાં ઘણાં હાડકાંઓ એક સીધા સ્થંભના આકારમાં ગોઠવાયેલાં હોય, તો તે એક મજબુત અને વળી શકે તેવો ટેકો થઈ પડે છે, પણ જુદા જુદા મણકાઓના કમાન જેવા મહેરાઓ એક લાંબી હાડકાંવાલી નળી બનાવે છે, જેને પીઠને લગતી નળી કહે છે અને જેમાં એક મોટો જ્ઞાનરજ્જુ આવેલો છે, તેને ખરડાની કરેડને લગતો જ્ઞાનરજ્જુ કહે છે; આ જ્ઞાનરજ્જુ માટે આ હાડકાંવાલો સીધો સ્થંભ એક મજબુત બચાવ છે. આ ખરડાની કરેડ યા પીઠને લગતાં હાડકાંને માણસના હાડપીંજરનો મધ્ય ભાગ પણ કહેવામાં આવે છે, કારણ કે બીજાં હાડકાંઓ એની સાથે સીધી યા આડકતરી રીતે જોડાયેલાં છે. આ હાડકાંનો થોડો ભાગ ગરદનને લગતો છે, થોડાં ભાગની પીઠ બને છે, અને થોડા ભાગની કમ્મર બને છે. જે પીઠના મણકાઓ છે તેની સાથે પાંસલીઓ જોડાયેલી છે, કે જે પાંસલીઓ છાતીની આબુબાબુ પંદરાયેલી છે અને સામી બાજુએથી છાતીને લગતા હાડકાં સાથે જોડાયેલી છે.

પીઠને લગતાં હાડકાંનો નીચલો ભાગ કમ્મરના હાંસી વચ્ચે ગોઠવાયેલો છે, અને આ હાંસીના હાડકાંઓ છાછલાં વાસણના જેવી પોલી જમ્મા બનાવે છે, કે જે પીઠના અવયવોને ટેકો આપે છે,

શીક્ષણ ૧૮ મું.

તાળવું, ગળું અને અવાજના દાખડા વીધે.

જીવો ચીત્ર ૧૭ અને ૧૮ મું.

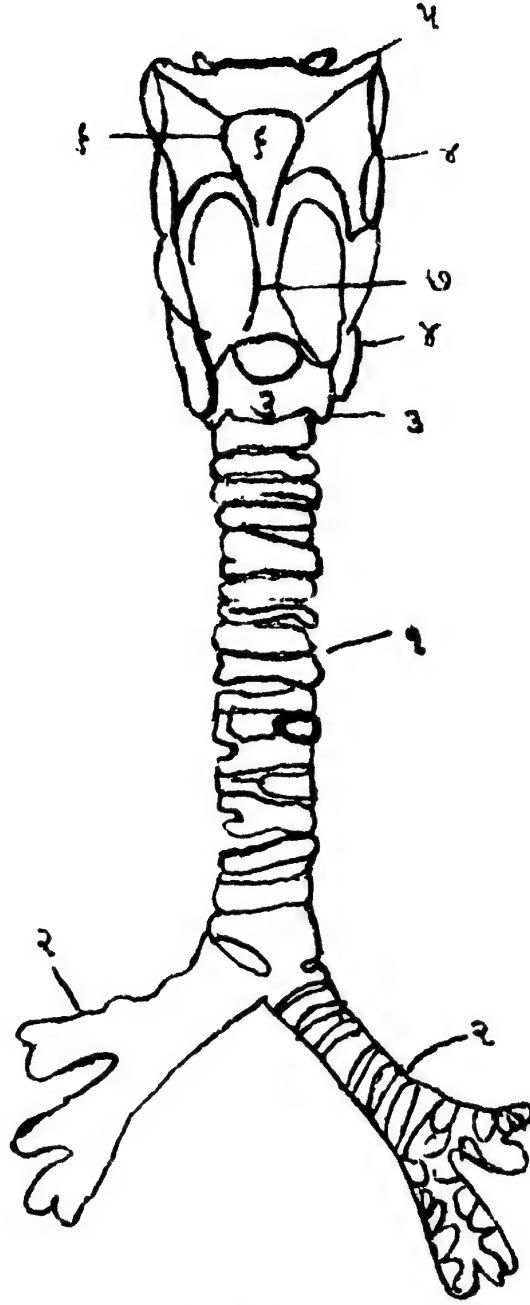
નાકના ખાડાની નીચે મોઢાનો ખાડો આવેલો છે, જે નાકના ખાડાથી તાળવાને લીધે છૂટો પડેલો છે. મોઢાનો ઉપરનો ભાગ નરમ તાળવાનો બનેલો છે, જે તાળવાંથી પછવાડે સુધી લંબાયેલો છે. આ નરમ તાળવું માંસના પદાર્થનું બનેલું છે, અને એની પછવાડેથી મોઢાં અને નાકના ખાડાઓ, એક નળી જેની મારફતે ખોરાક હોજરીમાં જાય છે, ત્યાં સાથે મળે છે.

આ ખોરાક લઇ જનારી નળીનો નીચલો ભાગ એક માંસવાળી નળી સાથે જોડાયેલો છે, જે નળી છાતી, અને જે પડદો પેટના અને છાતીના અવયવોને છૂટો પાડે છે, તેમાંથી નીચે જાય છે, અને હોજરીમાં દાખલ થાય છે. આ નળીને ખોરાક ઉતારનારી નળી યા ધાંટી કહે છે.

એવી રીતે કાંધપણ ખોરાક યા પાણી, જીભ અને તાળવાંની વચ્ચેથી મોઢાંમાંથી પસાર થયા પછી, ખોરાક લઇ જનારી નળીમાં જાય છે, અને ત્યાંથી એ નળીના ઉપરને છેદે જે માંસતંતુની નળી છે, તેની મારફતે હોજરીમાં જાય છે.

ગળાંના પાછલા ભાગ સાથે ધાંટી જોડાયેલી છે, અને તેને નીચલે ભાગેથી શ્વાસની નળી આવે છે, જે સીપીના યા છાતીના હાડકાંની ઉપલી કોરથી આશરે બે ઇંચ સુધી લંબાયેલી છે અને ત્યાં જમણો અને ડાબો એમ તેના બે ફાંટાં થાય છે. એમાંથી ઘણી બારીક શાખાઓ અને પેટા ફાંટાઓ નીકળે છે, અને તેઓની આસપાસ બારીક નસો અને કાળી શિરાઓનો ગુચ્છો આવેલો હોય છે, તેઓ ફેફસાંના દરેક ભાગોમાં પહોંચી જાય છે.

ગળાંની બહારની બાજુએથી આપણને દાખતાં સખ્ત નળી જેવું માલમ પડે છે, તે આ શ્વાસની નળી છે. એનો ઉપરનો ભાગ બીજા ભાગો કરતાં મોટો છે, જેથી ગળાંની આગલની બાજુમાં એક ભાગ બહાર નીકળી આવે છે. અવાજનો દાખડો તે આ બહાર નીકળી આવેલો ભાગ છે. એમાં ખેલવાને માટેના રસાઓ યા દોરીઓ રહેલી છે, અને આ રસાઓના ધ્રુજવાથી અવાજ ઉત્પન્ન થાય છે.

ચીત્ર ૧૭.

૧ શ્વાસની નળી.

૨ શ્વાસની નળીના ફાંતાઓ અથવા “ બ્રોન્કાઇ.”

૩ “ ક્રીકોઇડ” નામનું અવાજના દાખડાનું કુમળું હાડકું.

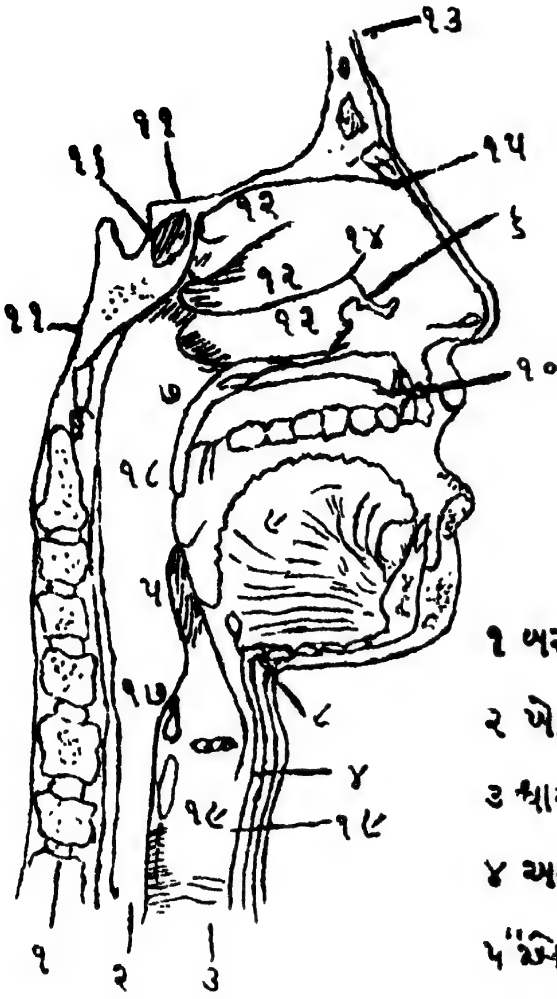
૪ “ થાઇરોઇડ” નામનું હાડકું

૫ “ હાયોઇડ” નામનું હાડકું.

૬ “ એપીગ્લોટીસ.”

૭ “ એરેતનોઇડ કાર્તીલેજસ.”

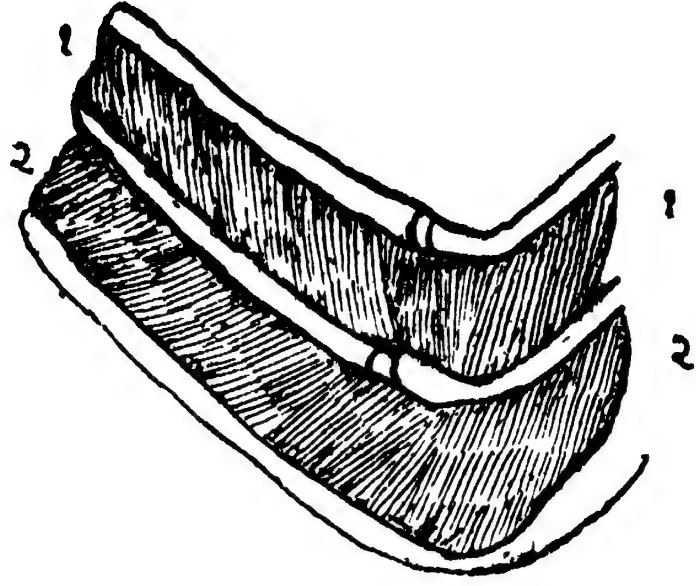

ચીત્ર ૧૮.

- ૧ બરડાની કરોડ.
- ૨ ખોરાક ઉતારનારી નળી યા ધાંટી.
- ૩ શ્વાસની નળી.
- ૪ અવાજના દાખડા નો “ઘાઘરોઘડ કર્તીલેજ.”
- ૫ “ઝિપીઝોતીસ.”
- ૬ આંશુ ભાવનારી ડાખી નળીનું છીદ્ર.
- ૭ ડાખી “યુસ્તેકયન” નળીનું છીદ્ર.
- ૮ “હાયોઘડ ખોન.”
- ૯ જીભ.

- ૧૦ તાળવુ.
- ૧૧ ખોપરીની તળેલી યા નીચલો ભાગ.
- ૧૨ ઉપલુ, વચલુ અને નીચલુ “તરખીનેતેડ ખોન”
- ૧૩ કપાલનું હાડકું.
- ૧૪ નાકનો ખાડો.
- ૧૫ નાકને લગતું હાડકું અથવા “નેઝલ ખોન”
- ૧૬ ભેજનો ખાડો.
- ૧૭ “ઝોતીસ.”
- ૧૮ નાની જીભ અથવા “યુવ્યુલા”
- ૧૯ અવાજનો દાખડો.

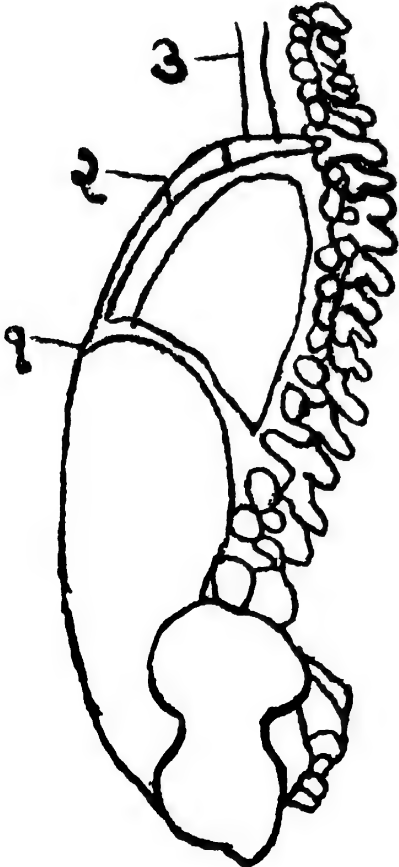

ચીત્ર ૧૯.

૧ પાંસળીઓને લગતાં માંસ તંતુઓ જેથી પાંસળીઓ
હલકાયે છે અને છાતી ઉપસે છે.

૧ “એકસતરનલ ઇન્ટર કોસ્તલ મસ્લસ.”

૨ “ઇન્ટરનલ ઇન્ટર કોસ્તલ મસ્લસ” જેથી પાંસળીઓ
અંદર ખેંચી જાય છે અને છાતી અંદર દબાયે છે.

ચીત્ર ૨૦. હાથ અંદર લેતી વખતનું ચીત્ર.

૧ વચ્ચે પડેલો.

૨ છાતીનું હાડકું.

૩ શ્વાસની નળી.

આ શ્વાસની નળી અને અવાજનો દાખડો ભાંગી જાયે તેવાં કુમલાં હાડકાંને બનેલો છે, જે કુમળાં હાડકાંઓ નરમ રેસાદાર સ્નાયુઓથી બેડાયેલાં છે. એને લીધે જ્યારે આપણે ગલાંની આગલની બાજુપર આંગલાં દાખ્યે છે, ત્યારે જરા સખ્ત જેવું લાગે છે.

ખોરાક લેઇ જનારી નળીમાંથી જે બાકાઈં યા મોટું છીદ્ર અવાજના દાખડામાં જાયે છે, તેને અંગ્રેજીમાં ગ્લોટીસ કહે છે, અને ગુજરાતીમાં અવાજના દાખડાને લગતું બાકાઈં કહે છે.

આ બાકાઈંની ઉપર કુમલા ચીકણા પદાર્થનું ઢાંકણ આવેલું છે, જે દાખડાના ઢાંકણની માફક ઉંઘડે છે, અને બંધ થાય છે. આ ઢાંકણને અંગ્રેજીમાં એપીગ્લોટીસ કહે છે, દમ લેતાં, અને ખોલતાં આ બાકાઈં ઉંઘાડું રહે છે, પણ કંઈ ચીજ ગળતી વખતે યા ખોરાક પાણી લેતી વખતે, અવાજના દાખડાને મથાળેથી જ્યારે તે પસાર થાયે છે, ત્યારે આ બાકાઈં બંધ થાયે છે, તેથી કોઇપણ નકકર યા પ્રવાહી પદાર્થ શ્વાસની નળીમાં જઇ શકતો નથી.

શીક્ષણ ૧૯ મું.

દમ લેવાની ક્રિયા વીચ.

જીવો ચીત્ર ૧૯ અને ૨૦ મું.

હવા નાકના શીક્રાંમાંથી જો મોટું બંધ હોય છે. તો પસાર થાયે છે, અને નાકને લગતા ખાડામાં જાયે છે. આ ખાડામાંથી પછવાડેના નસ્કોરાં નીકળેલાં છે, જેની મારફતે હવા ગળામાં દાખલ થાય છે, અને તેને લગતાં બાકાઈંમાંથી અવાજના દાખડામાં અને શ્વાસની નળીમાં જાયે છે, જ્યાંથી ફેફસાંમાં દાખલ થાયે છે.

છાતી અને પેટના અવયવોને જે પડદો છૂટો પાડે છે, તે પડદો દમ લેવામાં મુખ્ય કામ બજાવે છે. છાતી ઉપરના સ્નાયુઓ સંકોચાવાથી પાંસળીઓ ઉંચકાયે છે, જેથી છાતી બહાર ઉપસે છે, અને વચ્ચે પડદો સંકોચાયે છે, તેથી હવા ફેફસાંમાં દાખલ થાયે છે અને તેઓ પૂલે છે.

સાધારણ દમ લેતી વખતે જો મોટું ખુલ્લું હોય છે, તોપણ થોડી ઘણી હવા ઉપર જણાવ્યું તે પ્રમાણેજ નાકને વાટે પસાર થાયે છે. જે હવા મોઢાંને રસ્તે જાયે છે. તે હવા ટુંકો રસ્તો લે છે, એટલે મોઢાંમાંથી

ગળામાં અને નાકને રસ્તે આવેલી હવા સાથે મલી જઈ બાકારામાં જાય છે, ત્યાંથી અવાજના દાબડામાં અને શાંસની નળીમાં જાય છે.

દમ બહાર કાઢવાની ક્રિયા વીચ.

જીવો ચીત્ર ૨૧ મું.

હવા ફેફસાંમાં દાખલ થયા પછી, છાતીના સ્નાયુઓ ઢીલા થાય છે, તેથી પાંસડીઓ પોતાની જગ્યાપર પાછી બેસી જાય છે, અને વચ્ચે પડેલો ઉપસે છે, જેથી ફેફસાંપર દબાણ આવે છે અને તેમાંની હવા બહાર નીકળી આવે છે.

ગળાં સાથે સાત રસ્તાઓ સંબંધ ધરાવે છે, જેમાંના પાંચના નામે નીચે પ્રમાણે છે:—

- ૧ નાકને લગતા ખાડામાંથી જે પાઝલાં નસ્કારાં નીકળેલાં છે તે.
- ૨ મોઢાં સાથે એક રસ્તો સંબંધ ધરાવે છે તે.
- ૩ ગળાને મથાલે માંશતંતુવાલી નળી છે તે.
- ૪ અવાજનો દાબડો.
- ૫ બીજી બે નળીઓ જેને અંગ્રેજીમાં ‘યુસ્તેકયન ત્યુન્સ’ કહે છે, તેઓ ખોરાક લેઈ જનારી નલીના ઉપલા છેડાની માંશતંતુવાલી નળી સાથે અને કાનના મધ્ય ભાગના ખાડા સાથે સંબંધ ધરાવે છે.

શીક્ષણ ૨૦ મું.

નાક વીચ.

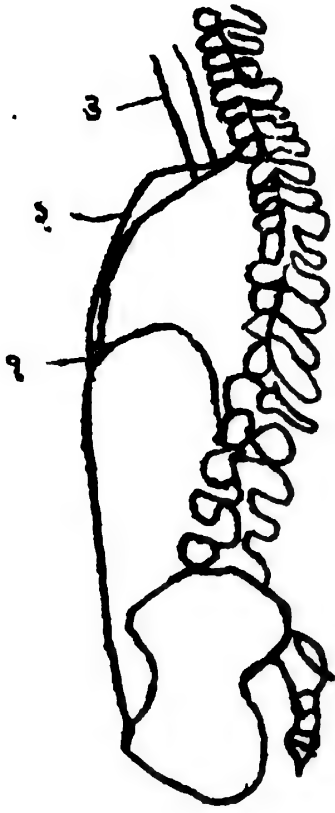
જીવો ચીત્ર ૧૮, ૨૨ અને ૨૩.

પાંખના જેવા આકારવાલાં હાડકાં, જેને અંગ્રેજીમાં ‘સ્કેનોઇડ બોન’ કહે છે, તેઓ નાકને લગતા ખાડાનો બહાર દેખાતો અને પાછલો ભાગને, ખોપરીને લગતા ખાડાથી જુદો પાડે છે.

નાકનો, ઉપરો અને બહાર દેખાતો સખ્ત ભાગ નાકને લગતાં હાડકાં બનાવે છે, જેને અંગ્રેજીમાં ‘નેઝલ બોન્સ’ કહે છે.

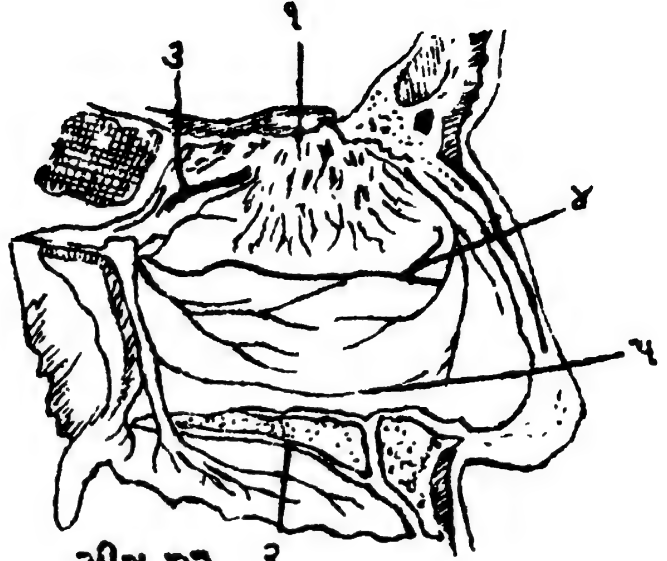
નાકનો નીચલો ભાગ કુમળાં હાડકાંનો બનેલો છે, તેથી તેને જેમ વાળ્યે છે તેમ વળાયે છે.

નાકના ખાડાની નીચે મોઢાંનો ખાડો આવેલો છે અને નાકનો ખાડો ચહેરાનો મોટો ભાગ રોકે છે. એની નીચે ઉપલાં જડખાંનું હાડકું

ચીત્ર ૨૧.

હમ બહાર જતી વેલાનુ ચીત્ર.

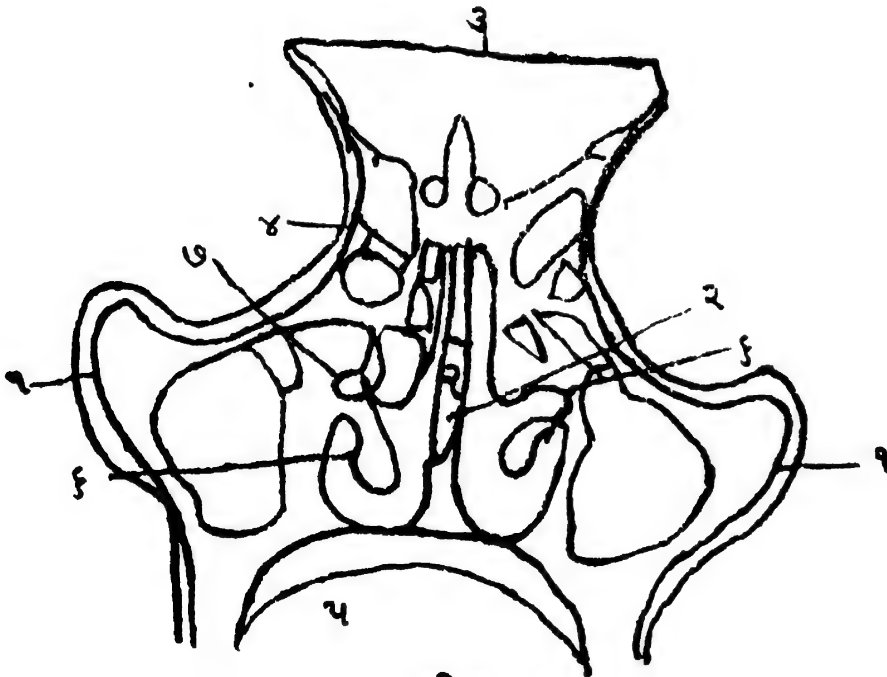

ચીત્ર ૨૨ ૨

૧ નાકને લગતા શાન તાંતુઓ અથવા “આલેક્સેટરી નર્વસ”

૨ તાળવું.

૩, ૪, ૫, ઉપલુ, વચલુ અને નીચલુ “તરખીનેતેડ બોન”

ચીત્ર ૨૩.

૧ માલના હાડકા.

૨ “વોમર”

૩ ઠપાલનુ હાડકુ.

૪ ઉપલુ “તરખીનેતેડ બોન”

૫ તાળવું

૬ નીચલુ “તરખીનેતેડ બોન”

૭ વચલુ “તરખીનેતેડ બોન.”

આવ્યું છે, અને તાળવાંને લગતાં હાડકાં ઉપલાં જડખાંના હાડકાં નીચે આવેલાં છે.

આ નાકના ખાડાના મધ્ય ભાગમાંથી, આગલથી પાછલ સુધી એક પાતલાં હાડકાંથી ભાગ થયા છે, જેને અંગ્રેજીમાં 'વોમર' કહે છે, અને એની બહારની તેમજ જમણી અને ડાબી બાજુની દીવાલો. ઉપલાં, બચલાં અને નીચેના ગોલ બીંદરી લપેટીને મુકી હોય તેના જેવા આકારના હાડકાંની બનેલી છે; જે હાડકાંને અંગ્રેજીમાં 'તરખીનેતેડ બોન્સ' કહે છે.

ઉપરની બે દીવાલો નાકના ઉપલાં હાડકાંનો એક ભાગ થાય છે, જે ઉપલાં હાડકાંને અંગ્રેજીમાં 'ઇથમોઇડ બોન' કહે છે, જ્યારે નીચેની દીવાલો દેખાય તેવાં હાડકાં છે.

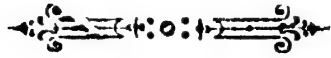
આ 'ઇથમોઇડ બોન'ની સપાટીપર એક પાતલી ચામડીનું પડ આવેલું છે, જેની ઉપર સુગંધ યા વાસ પહોંચાડનારા જ્ઞાનતંતુઓ આવેલા છે જેને અંગ્રેજીમાં 'ઓલફેક્ટરી નર્વ' કહે છે. કેવી રીતે સુગંધનું કામ થાય છે તે આપણે જોઈએ. દમ લેતી વેળા સાધારણ રીતે હવા, નાકના ખાડાઓ જેને નસ્કોરાં કહે છે, તેમાંથી ધીમેથી અંદર જાય છે, અને બીંદરીના જેવા આકારવાલાં હાડકાંમાં જે હવા ધેરધ રહી હોય, તેને ઘણું ખર્ચ હીલાવ્યા વગર પસાર થાય છે.

સુગંધ પહોંચાડનારા જ્ઞાનતંતુઓપર સુગંધની રજકણો લાગે છે તેથી આપણાં ભેજાંને સંદેશો પુગે છે. એ નર્વ બહુ લાગણી ધરાવે છે. છીંક આવવાનું કારણ એ નર્વપર કંઈ રજકણ લાગે છે, તો તેને બહાર કાઢી નાખવા માટે છીંક આવે છે.

નસ્કોરાં મારફતે જે હવા, બીંદરી જેવાં હાડકાંમાં ધેરાયલી હવાને હીલાવ્યા વગર જાય છે, તેમાં જો સુગંધને લગતાં રજકણો હોય છે, તોપણ તેઓ સુગંધ પહોંચાડનારા જ્ઞાનતંતુઓને લાગતાં નથી, તેથી વાસ આવતો નથી યા ભેજાંને વાસનું ભાંન થતું નથી. પણ આપણને જો કોઈ ચીજનો વાસ સુગંધવાની જરૂર હોય છે, તો હવાને જોરમા દમમાં લખ્યે છેએ અને મોઢું બંધ હોવાથી નસ્કોરાં મારફતે જોરમાં હવા દાખલ થાય છે; જેથી જે હવા બીંદરી જંવાં હાડકાંમાં ધેરાયલી હોય છે, તેમાં હીલચાલ થાય છે, અને આ નવી આવેલી હવા તેમાં મલી જાય છે. જેના પરીણામમાં સુગંધ પહોંચાડનારા જ્ઞાનતંતુઓને, વાસને લગતી રજકણો લાગે છે, અને તેનું ભાંન ભેજાંને થવાથી તુરત સુગંધ યા વાસ માલમ પડે છે.

ધથમોઘડ બોનની સપાટીપર જે પાતલી ચામડીનું પડ આવ્યું છે, તેપર જે મોજો આવેલો હોય છે તે સુગંધ બરોબર જણાતો નથી, કારણ કે હવાને દાખલ થવામાં હરકત નડે છે.

નાકને રસ્તે જે હવા દમમાં જાય છે તે ગરમ થઈને જાય છે, જે ફેફસાંને માટે સારી છે. હવાના ઝેરી જંતુઓ નાકને રસ્તે દમ લીધાથી ત્યાંજ મરણ પામે છે અને શરીરમાં દાખલ થઈ શકતાં નથી.

શીક્ષણ ૨૧ મું.

જીલ વીષ.

જીવો ચીત્ર ૨૪ મું.

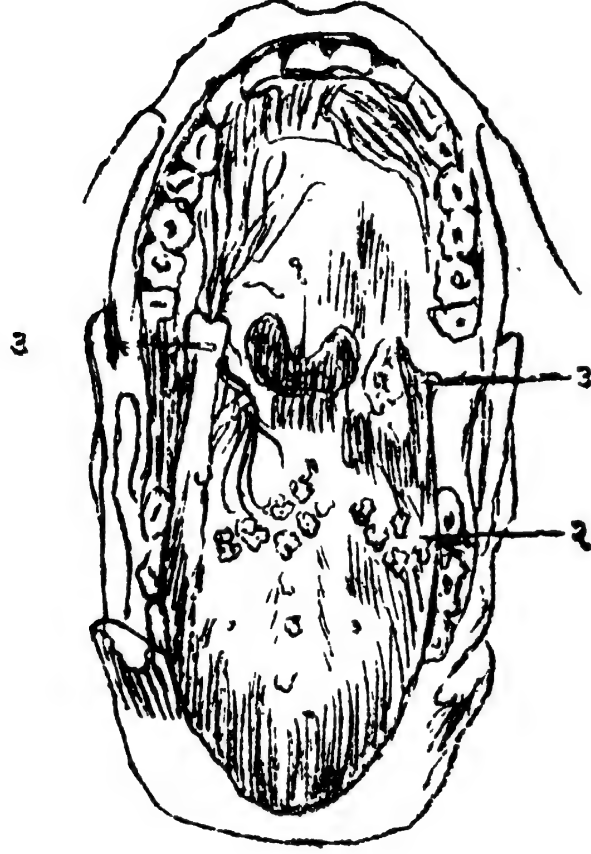
જીલની મારફતે સ્વાદ માલમ પડે છે અને બોલવાના કામમાં પણ એનો ઉપયોગ થાય છે. જીલ નીચેના તાળવાં સાથે જોડાયેલી છે, અને એની ઉપર પાતલી ચામડીનું પડ હોય છે, જે પડની ઉપર બહારની બાજુએ ઝીણી ઝીણી ફેફસી જેવા દાનાઓ હોય છે. આ દાનાઓની નીચે જ્ઞાન તંતુઓ આવેલા છે.

જીલ એ માંશવાલો ભાગ છે અને નીચલાં જડખાં સાથે માંશ તંતુઓથી જોડાયેલી છે, તેમજ પછવાડેથી જીલને લગતાં હાડકાં સાથે જોડાયેલી છે. આ હાડકાંને અંગ્રેજીમાં હાયોઇડ બોન કહે છે.

જીલની ઉપરના ઝીણા દાનાઓને જીદાં જીદાં નામો તેઓના આકાર પરથી આપવામાં આવ્યાં છે. નાના પડા જેવા આકારના દાનાઓને અંગ્રેજીમાં “શીલીફોર્મ” કહે છે, અને મોટા રાતા રંગના દાનાઓને “ફંગીફોર્મ” કહે છે.

સાતથી બાર મોટા દાનાઓ જીલની પછવાડે બે હારમાં આવેલા છે, અને એવી રીતે ગોઠવાયેલા છે કે જેથી અંગ્રેજી બારાખડીનો અક્ષર V ના જેવો આકાર થાય છે.

આખી જીલની તપાસ લેતાં માલમ પડે છે કે તેના ચોક્કસ ભાગો, ચોક્કસ જાતના સ્વાદો ધણી સહેલાઈથી જણી શકે છે. દાખલા તરીકે મીઠા અને ખારા સ્વાદો જીલની ટીચડીપર વધુ અસર કરે છે. ખાંડનો બરોબર સ્વાદ જીલ જ્યારે તાળવાંને લાગે છે ત્યારે જણાયે છે. કડવા સ્વાદો

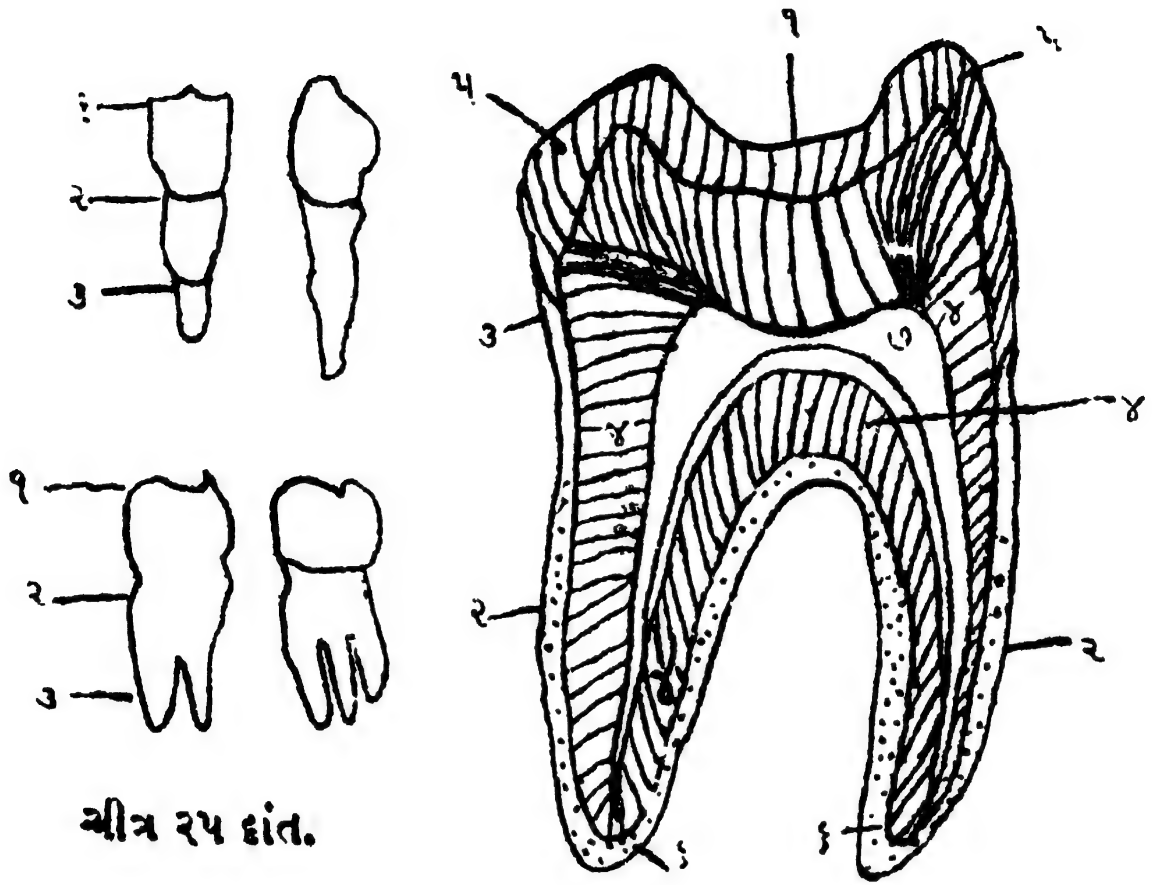
ચીત્ર ૨૪.

૧ નાની જીભ અથવા “યુવ્યુલા.”

૨ “ ફંગ્સિર્મ પેપીલી.”

૩ મળાના ગાંઠ.

ચીત્ર ૨૫ દાંત.

૧ દાંતનો ઉપલો ભાગ અથવા “ક્રોન.”

૨ વચ્ચેનો ભાગ અથવા “નેક.”

૩ આજીવો ભાગ અથવા “રૂટ.”

ચીત્ર ૨૬ દાંત.

૧, ૨, ૩, “ક્રોન” “રૂટ,” “નેક.”

૪ “ડેન્ટીન”

૫ “પેપર.”

૬ “સીમેન્ટ”

૭ “પેપર કેવીતી.”

જીભના પછવાડેના ભાગપર વધુ અસર કરે છે. આ અંસરો બે જાતના જ્ઞાન તંતુઓ લેઈ જાય છે. પહેલી જાતના જીભ અને ગલાં સંબંધીના છે અને બીજી જાતના ભેજાને લગતા હોય છે. કોઈ પણ ચીજનો સ્વાદ મીઠાણવા માટે તે ચીજ જીભની ચામડીના પડને ખરોખર લાગવી જોઈએ, જેથી તેની મારફતે નીચેના જ્ઞાનતંતુઓ જાણી શકે. સહેલાઈથી સ્વાદ પારખવા માટે પ્રવાહી જેવા પદાર્થો વધારે અગત્યતા ધરાવે છે, કારણ કે થુંક સાથે તેઓ જલદી મલી જાય છે, જ્યારે નક્કર ખોરાકને તેનો સ્વાદ પીછાણવા અગાઉ વગોલવો યા ચાવવો પડે છે, ત્યારે તે થુંક સાથે મલી જાય છે.

સુંઘવાની દ્રવ્યોનો જીભ સાથે ઘણો સંબંધ હોય છે, કારણ કે કોઈ ચીજના ફક્ત વાસથીજ જીભમાં પાંણી છુટે છે અને તેનો સ્વાદનું ભાન થાય છે. ઘણા દરદાની પરીક્ષા જીભપરથી થાય છે.

શીક્ષણ ૨૨ મું.

દાંત વિષે.

જીવો ચીત્ર ૨૫ મું.

ખોરાક ચાવવા માટે દાંતની ઘણી જરૂર છે, જેથી હોજરીમાં પાચન થાયે તેવો ખોરાક બને છે. ઉમ્મરે પુગેલાં માણસમાં બત્રીશ દાંત હોય છે, પણ છ વરસની અંદરના બાલકને વીસ દાંત હોય છે. એક દાંત પારામાં કેમ ગોઠવાયો છે અને તે ગોઠવણને કેમ વહેંચી છે તે જોઈએ. દાંતનો જે ભાગ પારાની બહાર હોય છે તેને અંગ્રેજીમાં “ક્રોન” કહે છે, અને પારામાં દાખલ થતાં જે ભાગ સંકોચાયે છે તેને “નેક” કહે છે. જે ભાગ જડખાંના હાડકાંમાં દાખલ થયેલો હોય છે તેને “રૂટ” કહે છે.

મુખ્ય કરીને જે દાંતો કરડવાના કામમાં આવે છે તેને છીણીની માફક ધાર હોય છે, જેથી કરડવાનું કામ સહેલું થાય છે. આ દાંતો બેઉ જડખાંના આગલા ભાગમાં આવેલા છે અને જેઓને અંગ્રેજીમાં “ઇનસાઇસર” કહે છે. એની પાસે અણ્યાલો એકકો દાંત બેઉ બાજુએ આવેલો હોય છે જેને “કેનાઇન” તથા અંગ્રેજીમાં કહે છે.

આ કેનાંઈનિ તુથની પાસે દાંદો આવેલી હોય છે. જેને અંગ્રેજીમાં “પ્રીમોર્લસ,” અને “મોલર્સ” કહે છે.

છેલ્લી ત્રણ દાંદોને ડાહપણની દાંદો કહે છે. તે પહોળી અને મોટી હોય છે. નાનપણમાં આ દાંદો બહાર આવતી નથી પણ સત્તરથી પચ્ચીસ વરસોમાં આવે છે.

દાંતની એક હાર ઉપલાં જડખામાં હોય છે, અને બીજી હાર નીચલાં જડખામાં આવેલી છે. દરેક હારમાં સોલ દાંતો આવે છે.

દરેક હારમાં ચાર આગલા દાંતો, અને બે કેનાંઈનિ તુથ છે. એક હારમાં ચાર “પ્રીમોર્લસ” હોય છે, દરેક બાજુએ બે આવેલા છે.

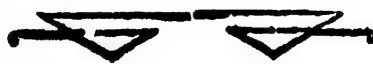
છ દાંદો જેને ડાહપણની દાંદો કહે છે, તેઓ દરેક બાજુએ ત્રણ ત્રણ આવેલી છે. એવી રીતે એક હારમાં સોલ દાંતો છે.

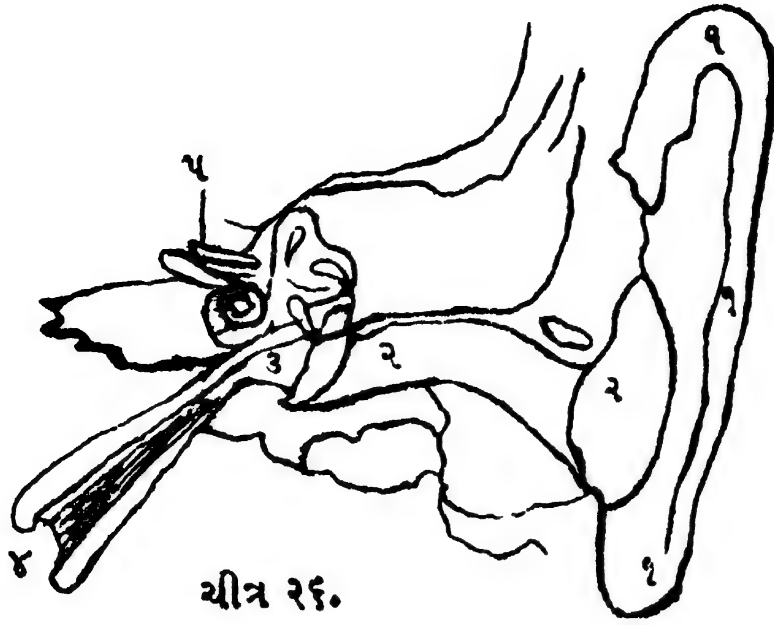
એ પરથી જણાશે કે દાંતો એક સરખા હોતા નથી. દાંતોનું બહારનું પડ સફેદ રોગન યા ધનેમત્રનું હોય છે. બીજું જડું પડ હાથીદાંતનું હોય છે, અને જેમાં અગણીત નાણુક નળીઓ હોય છે, જે દાંતના ગોખલા યા ખાડા સાથે સંબંધ ધરાવે છે.

આ દાંતના ગોખલાને અંગ્રેજીમાં “પદ્મ કેવીતી” કહે છે, જેમાં નરમ માવા જેવો પદાર્થ હોય છે, અને લોહીની શિરાઓ અને શાનતંતુઓ પણ એમાંજ હોય છે, જેઓ દાંતનો જે ભાગ જડખાના હાડકામાં દાખલ થયેલો છે, જેને ફેન્ગ કહે છે, તેના છીદ્રની મારફતે દાખલ થાય છે.

દરેક દાંતના મુળની આજુબાજુ એક પદાર્થ આવેલો છે જેને અંગ્રેજીમાં સીમેન્ટ કહે છે. હવે ચાવવાની ક્રિયા કેમ થાય છે તે તપાસ્યે.

ખોરાક ચાવતી વેળા જડખાં ઉપર નીચે જવાની હીલચાલ કરે છે અને આગલા દાંતો વપરાસમાં આવે છે. પણ નીચણું જડખું ઉપર અને નીચે હીલ્યા ઉપરાંત પણ થોડુંક ડાબી અને જમણી બાજુએ, પણ હીલે છે. આ હીલચાલથી ચાવવાનું કામ સહેલું થાય છે. ચાવતી વેળા ખોરાકને દાંદો તરફ લેઈ જવો જોઈએ, કારણ કે દાંદોની વચ્ચે ખોરાક બારીક થાય છે યા પીસાયે છે. જીભ, ગાલ અને હોઠના માંસ તંતુઓ ચાવવાના કામમાં મદદ કરે છે.

ચીત્ર ૨૬.

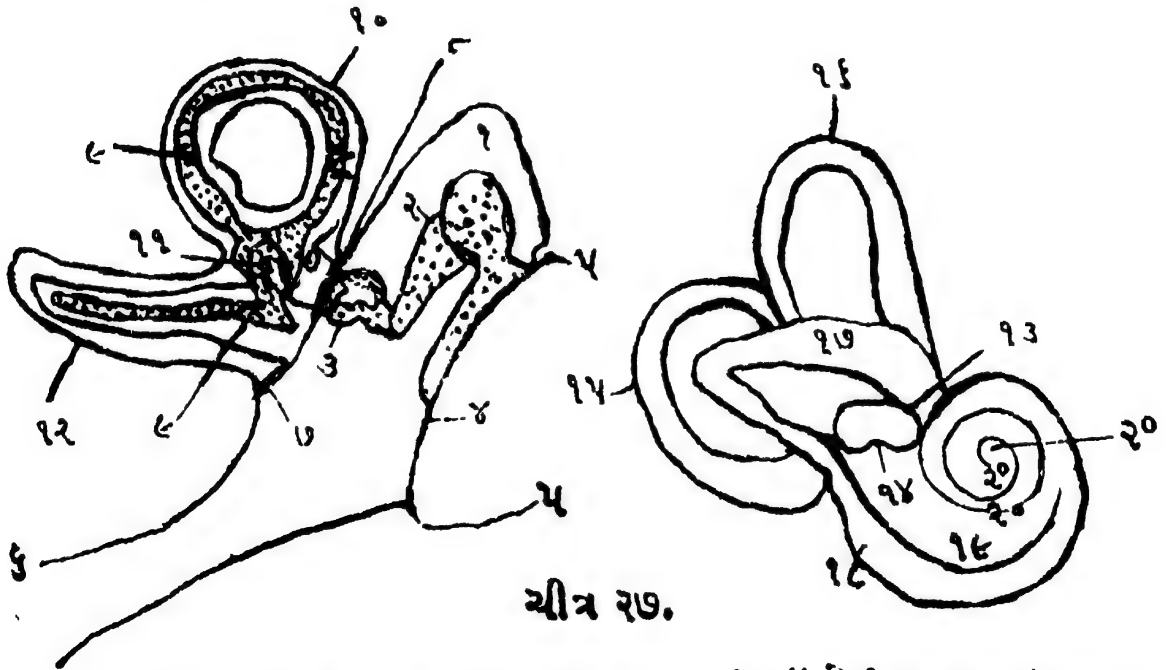
૧ પીના અથવા બહાર દેખાતો કાનનો ભાગ અને તેનું લુલક.

૨ સાંભળવાની નળી અથવા “ ઓડીતરી કેનાલ ”

૩ વચ્ચા કાનનો ગોખલો.

૪ “યુસ્તેકયન ત્યુબ.”

૫ ચહેરા અને સાંભળવાને સમતા શાન તંતુઓ.

ચીત્ર ૨૭.

૧, ૨, ૩, “ મેલ્પસ ”, “ ઇન્કસ ”, “ સ્ટેપ્પસ ” ૧૦ “ સેમી સરકયુલર કેનાલ ”

૪ કાનનો પડદો.

૧૧ “ વેસ્ટીબ્યુલ ”.

૫ સાંભળવાની નળી અથવા “ ઓડીતરી કેનાલ ” ૧૬, ૧૨, ૨૦ “ કોકલ્મા ”.

૬ “ યુસ્તેકયન ત્યુબ ”

૧૩ વેસ્ટીબ્યુલ.

૭, ૧૮, “ ફેનેસ્ટ્રા રોતનડા. ”

૧૫, ૧૬, ૧૭ “ સેમી સરકયુલર કેનાલ્સ ”.

૮, ૧૪, “ ફેનેસ્ટ્રા ઓવાલીસ ”.

૯ “ મેમ્બ્રેન્સ લેબરિન્થ ”

શીક્ષણ ૨૩ મું.

કાંન વીચ.

જીવો ચોત્ર ૨૬ અને ૨૭ મું.

કાંન એ સાંભળવાની ઇંદ્રી છે. એની બનાવટ કુદરતે એવી બનાવી છે કે તે ચોક્કશ અવાજો પોતામાં લેઈ શકે છે. હવામાં ધ્રુજણી થઈ તે ધ્રુજણીઓ કાંનપર પડવાથી સંભળાય છે, પણ દરેક સંખ્યાની ધ્રુજણીઓ આ કાંનની ઇંદ્રી લેઈ શકતી નથી. હવે એ કાંનની બનાવટ કેમ થઈ છે તે તપાસ્યે.

કાંનને ત્રણ ભાગમાં વહેંચ્યો છે. પહેલો ભાગ બાહ્ય દેખાતો પાંખના જેવો કરચલી વાલો ભાગ છે તે છે. આ ભાગ નરમ કુમળાં હાડકાં અને સહેજ ચરખી અને થોડાંક માંસ તંતુનો બનેલો છે. એ પહેલા ભાગ સાથેજ “ઝોડીતરી કેનાલ” અથવા સાંભળવાને લગતી નળીને પણ સાથે ગણવામાં આવે છે. આ સાંભળવાને લગતી નળી દોઢ એક ઇંચ લાંબી હોય છે. એના અંદરના છેડાપર કાનનો પડદો આવ્યો છે, જે પડદો બારીક ચામડીનો બનેલો છે. આ સાંભળવાને લગતી નળી પાતલાં કુમળાં હાડકાંની બનેલી છે, અને તેનીપર ચામડીનું પડ હોય છે. આ ચામડીપર ઝીણા રૂવાં અથવા બાલ હોય છે, અને સહેજ માંસવાલી તેમાં ગાંઠો હોય છે, જે કાંનમાં એક બીજાની ચીકણો પર્દાથ બહાર લાવે છે, જેને સાધારણ રીતે કાનનો મેલ કહે છે. આ રૂવાં અને મેલ કોઈ પણ જીવજંતુને અથવા ધુલને અંદર જતી અટકાવે છે.

બીજા ભાગને વચ્ચે કાંન અથવા કાંનનો પડદો કહે છે, જે લમણાના હાડકાંમાં એક ગોખલો જેવો છે. પડદાને લગતી પાતલી ચામડી એને સાંભળવાને લગતી નળીથી જુદો પાડે છે. આ વચ્ચે કાંન ઝીણા ઝીણા પાસે પાસે આવેલાં હાડકાંનો બન્યો છે. જે એક સાંકલની માફક ગોઠવાયેલાં છે. આ હાડકાંની સાંકલ અંદરના કાંનને અવાજની ધ્રુજણીઓ પુગાડે છે, કે જે ધ્રુજણીઓ કાનના પડદાપર પડે છે.

આ હાડકાંની સાંકલમાં ત્રણ હાડકાં આવ્યાં છે, જેને જુદાં જુદાં નામો આપવામાં આવ્યાં છે. પહેલાંને મેલ્લસ, બીજાંને ઇનિક્સ અને ત્રીજાંને સ્ટેપ્લસ, એમ અગ્રેજીમાં કહે છે. મેલ્લસનો આગલનો ભાગ કાનના પડદા સાથે જોડાયેલો છે, જેથી જ્યારે કાનનો પડદો ધ્રુજે છે, ત્યારે એમાં પણ ધ્રુજણીઓ દાખલ થાય છે. તે ધ્રુજણીઓ ત્યાર પછી

“ઇનકસમાં” અને “સ્તેપ્સમાં” જાય છે. પડદાની અંદરના ભાગમાં એક બાકોડ હોય છે, તેમાં સ્તેપ્સ ગોઠવાયેલું હોવાને લીધે અવાજની ધ્રુજ-ણીઓ તેની મારફતે અંદરના કાનને પુગે છે.

આ વચલા કાન ગલાંની નળી સાથે “યુસ્તેક્યન ત્યુબની” મદદથી સંબંધ રાખે છે. આ નળી સાંકડી હોય છે. પણ કોઈ વેલા બરોબર સમજી નથી શકાતું તેનું કારણ એમ પણ હોય છે કે વચલા કાનમાં હવા હોય છે અને તેનો ગલાંની નળી સાથે સંબંધ થવાથી, કાનના પડદાની બેડ બાબુએ હવાનું સરખી રીતે દબાણ રહે છે. પણ “યુસ્તેક્યન ત્યુબ” કોઈ વેલા સંકોચાઈ જાય છે, અને જો તે વખતે કાનના પડદાપર એક સરખું હવાનું દબાણ બેડ બાબુથી હોતું નથી, તો સાંભળવામાં અડચણ પડે છે, અને કઠંગી જાતની લાગણી કાનમાં લાગે છે. એ દૂર કરવાનો ઉપાય સહેલો છે. કંઈ ચીજ જો મોહાંને રસ્તે ગત્યે છે, તો આ “યુસ્તેક્યન ત્યુબ” પાછી ખુલ્લી થાય છે.

અંદરના કાનની બનાવટ જરા ગુંચવાડો ઉત્પન્ન કરે એવી છે પણ ધ્યાનથી વાંચતાં સમજ પડી શકે છે. આ અંદરના કાનમાં સાંભળવાને લગતાં જ્ઞાનતંતુઓ હોવાને લીધે ખુલ્લી રીતે સમજી શકાય છે. આ જ્ઞાનતંતુઓને અંગ્રેજીમાં “ઓડીતરી નર્વ” કહે છે. એ ભાગ લમણાના હાડકામાં ગોખલા તરીકે છે. જે હાડકાનો આ ગોખલો બન્યો છે તે જાડું છે અને એ ગોખલાની બાબુની દીવાલો પતલાં હાડકાંની બનેલી છે. આ જાડાં હાડકાંના ગોખલાને અંગ્રેજીમાં “ઓસ્યસ લેબરીન્થ” કહે છે. એ ગોખલાની આબુઆબુ પાતલી ચામડીનું પડ હોય છે, જેને “મેમ્બ્રેન્સ લેબરીન્થ” કહે છે. એની અંદર અને બહારની બાબુએ પ્રવાહી જેવો પદાર્થ હોય છે. અંદરના પ્રવાહીને “એન્ડોલીમ્ફ” અને બહારના પ્રવાહીને “પેરીલીમ્ફ” કહે છે. “એન્ડોલીમ્ફ” પ્રવાહીમાં “કારબોનેટ ઓફ લાઇમના” પાસાદાર ટુકડાઓ હોય છે, જેને “ઓટોલીથ્સ” કહે છે. જાડાં હાડકાના ગોખલામાં ત્રણ ભાગ આવ્યા છે, જે ભાગોને જુદાં નામો આપવામાં આવ્યાં છે. પહેલાં “વેસ્ટીબ્યુલ,” બીજાને “કોકલ્યા” અને ત્રીજાને “સેમીસરક્યુલર કેનાલ્સ” અંગ્રેજીમાં કહે છે.

જાડાં હાડકાંના ગોખલાનો વેસ્ટીબ્યુલ વચમાંનો ગોખલો છે, અને સાંભળવાની ઇંદ્રીનો એ ભાગ મધ્ય ભાગ ગણાય છે. એની અંદરની બાબુમાં ઝીણું છીદ્રો હોય છે, જેમાંથી સાંભળવાને લગતા જ્ઞાનતંતુઓ દાખલ થાય છે. એની બહારની બાબુએ એક બાકોડ હોય છે, જેને અંગ્રેજીમાં

“ફેનેઆ ઓવેલીસ” કહે છે. જે બાકોરાંને પાતલી ચામડીનું પડ હોય છે, જેમાં “સ્તેપ્સનુ” તલ્યું યા નીચેનો ભાગ આવેલો છે.

આ ગોખલાની પાછલી અને ઉભી દીવાલો યા બાજુપર પાંચ બાકોરાં આવ્યાં છે, જે મારફતે “સેમી સરકયુલર કેનાલસ” સંબંધ રાખે છે. એની આગલી બાજુએ એક બાકોરું આવ્યું છે, જે “કોકલ્યા” સાથે સંબંધ ધરાવે છે.

કોકલ્યાનો આકાર ગોકળ ગાયની ઉપરનાં કાટલાં જેવો વળવાલો હોય છે, અને વેસ્ટીગ્યુલની સાંમે આવેલો છે. એ આંટા આપેલી નળી જેવું છે. જે મધ્ય ભાગની ઉપર આ નળીના વળ યા આંટા છે, તેને અંગ્રેજીમાં “મેડયોલસ” કહે છે. આ નળીના આંટાઓ સાથે એક પાતળું નરમ હાડકાનું પડ હોય છે, જે પડ મેડયોલસમાંથી બહાર નીકલેલું હોય છે.

કોકલ્યાનો કાનના પડદા સાથે એક બાકોરાં મારફતે સંબંધ હોય છે, જે બાકોરાંને “ફેનેઆ રોતન્ડા” કહે છે, અને જેની ઉપર પણ એક પાતળી ચામડીનું પડ હોય છે.

આ અંદરના કાનની બનાવટ ઘણી વખાણવા લાયકની છે, અને કુદરતની બારીકાનો ખ્યાલ આપે છે. એજ સાંભળવાને લગતો મુખ્ય ભાગ છે.

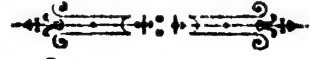
અંદરના કાનના ગોખલાના ચામડીના પડમાં “ઓડીતરી નર્વ” આવેલી છે, તેના છેડાઓ “એન્ડોલીમ્ફ” પ્રવાહીમાં બહાર મલેલા હોય છે. અવાજની ધ્રુજણીઓ કેમ દાખલ થાય છે તે હવે આપણે જોઈએ.

બહાર દેખાતા કરચલીવાલા પાંખના જેવા આકારના ભાગમાં પહેલાં અવાજની ધ્રુજણીઓ એકઠી થાય છે, ત્યાંથી ઓડીતરી કેનાલમાં જાય છે. અને કાનના પડદાને અઠડે છે. આ પડદો હાડકાંની સાંકલનો ગોખલો, જે અંદરના કાનને લગતો છે, તેને ધ્રુજણીઓ પુગાડે છે, અને ત્યાંથી “પેરીલીમ્ફ” નામનો પ્રવાહી જે આ ગોખલાના પડમાં આવ્યો છે, ત્યાં ધ્રુજણીઓ જઈ પુગે છે. આ પ્રવાહી, બહારનો ઉપરનો પ્રવાહી જેને એન્ડોલીમ્ફ કહે છે, તેમાં ધ્રુજણીઓને પહોંચાડે છે. ત્યાંથી “આતોલીથની” મારફતે ઓડીતરી નર્વના છેડાઓમાં દાખલ થાય છે. આ નર્વ ભેંજને ધ્રુજણીઓની ખબર પુગાડે છે, અને તે સાથે આપણે સાંભળ્યે છીએ.

કોઈ વેલા એવું પણ બને છે કે ખોપરીના હાડકાંની મારફતે અવાજની ધ્રુજણીઓ, કાનમાં દાખલ થયા બગર ઓડીતરી નર્વને મળે છે.

જે માણસ જુદા જુદા સૂરોનો અવાજ પીછાંણી શકે છે, તે પીછા-
ણવાનો આધાર અંદરના કાનનો કેકલ્યા નામના ભાગપર રહેલો છે.
કેઇ બાજુએથી અવાજ આવે છે અને કેટલો મે.ટો અવાજ છે તે
જાણવાનો આધાર આ સંમી સરકયુલર ત્યુબસપર હોય છે. આ બૂરીક
બનાવત કેટલા ઉપયોગની છે તે હવે સહેલથી સમજી શકાશે.

શીક્ષણ ૨૪ મું.

જીવો ચીત્ર ૨૮ અને ૨૯ મું.

આંખ એ બહુ નાજુક અવયવ છે અને ઘણી ઉપયોગી છે. આ
જેવાની ઇંદ્રીમાં આંખનો ડોલો આવ્યો છે, જે થોડેક ભાગે માંશતંતુઓ,
લોહીની રગો, જ્ઞાનતંતુઓ અને ચરબી જેવા પદાર્થોનો છે. બનેલો આંખનો
ડોળો હાડકાંવાલા ગોખલામાં ગોઠવવામાં આવ્યો છે, જેથી આંખનો ઘણો
ખચાવ થાય છે.

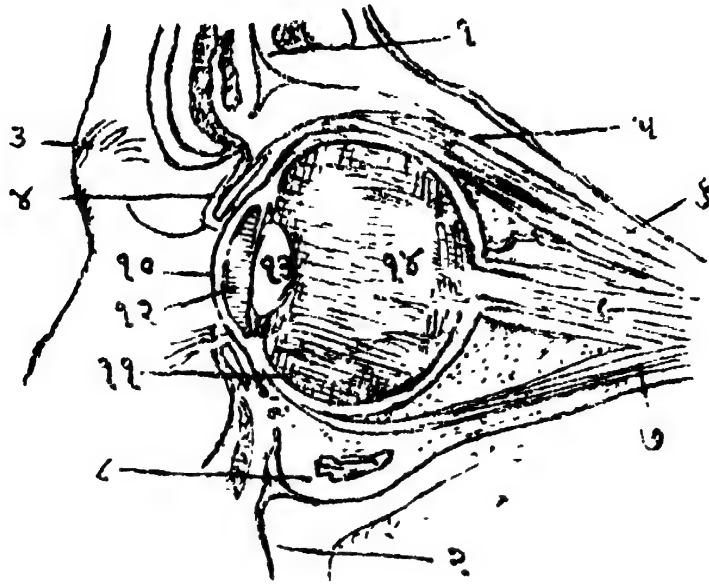
આંખના ઢાંકણ તરીકે પોપચાં આવેલાં છે, જેમાંનું એક મોટું અને
ખીજું નાનું હોય છે. મોટાં પોપચાંની હીલચાલને લાંબે આંખ ઉઘડી
અને બંધ થઈ શકે છે. પોપચાંની અંદરના ભાગમાં ચીકણા પદાર્થનું પડ
આવેલું છે જેને અંગ્રેજીમાં “કનજન્કતાઇવા” કહે છે. માંશતંતુના સંકેચા-
વાથી આ પોપચાં બંધ થઈ શકે છે. આ પોપચાંને લગતાં માંશતંતુને
“આરખીકયુનેરીસ પલ્પીઅરમ” કહે છે.

આંખનો ડોલો જે એમતેમ ફરી શકે છે, તે કેઇ જાતના માંશ-
તંતુઓથી થાય છે તે જોઈએ.

જાતના માંશતંતુઓ એ કામ કરે છે, જેમાંના ચાર જાતના
માંશતંતુને સીધા માંશતંતુઓ કહે છે, અને જેઓને જુદાં જુદાં નામો
આપવામાં આવ્યાં છે. ડોલાનું ઉપર જવું “સુપીરીયર રેક્ટસ” માંશતંતુથી
થાય છે, અને ડોળાનું નીચે આવવું “ઇન્ફીરીયર રેક્ટસ” માંશતંતુથી હોય
છે. ડોલાને એમતેમ ખેંચી બાજુપર હીલવનારાં “એક્સ્ટર્નલ” અને
“ઇન્ટર્નલ રેક્ટી” હોય છે. આ ચાર સીધા માંશતંતુઓના અંગ્રેજીમાં
ઉપર પ્રમાણે નામો ગોઠવ્યાં છે.

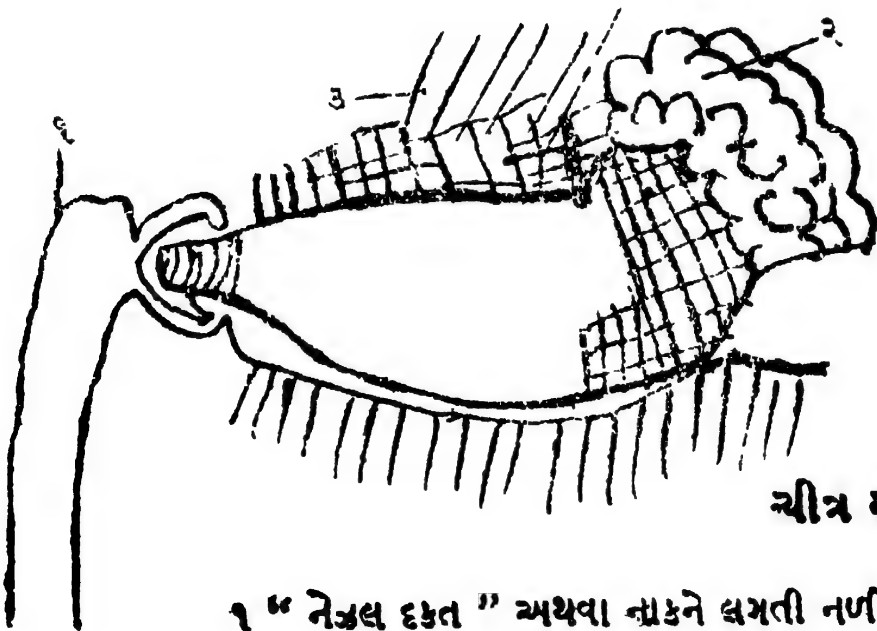
ખીજા બે જાતના માંશતંતુઓ આંખના ડોલાને આડી રીતે જેવામાં
મદદ કરે છે. જ્યારે કોઇ બારી આંખે જોય છે, ત્યારે આખનો ડોલો
આડકલરી રીતે થાય છે, જે વાંકી રીતે જેવાનું બે જાતના

ચીત્ર ૨૮.

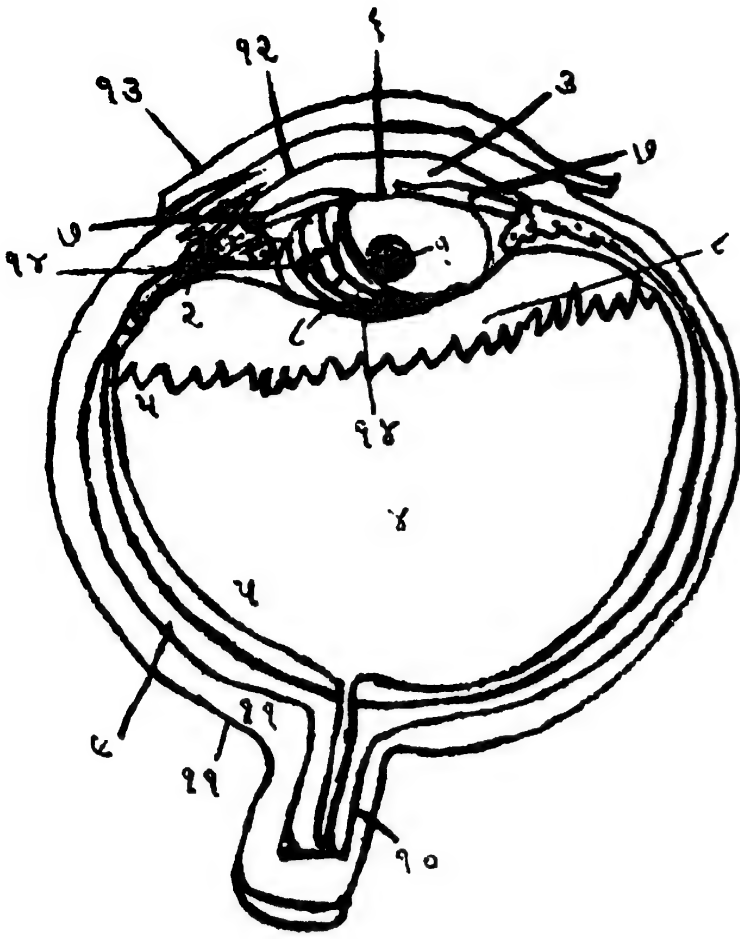
૧ કપાળને લગતું આગળનું હાડકું.	૮ “ હિન્ડીરયર આબલીક મસ્લસ ”
૨ ઉપલા જડખાને લગતું હાડકું.	અથવા માંસ તંતુઓ.
૩ આંખના ભવાં.	૯ “ ઓપ્તીક નર્વ ” અથવા
૪ આંખના પાપણ.	જોવાને લગતો માનવ તંતુ.
૫ “ ફન જનક તાઇવા ”	૧૦ “ કોરન્યા ”
૬ ઉપલા પોપચાંનું માંસ તંતુ.	૧૧ “ સ્કલે રોતીક ”
૭ “ રેક્ટાઇ મસ્લસ ”.	૧૨ “ એકવીયસ એમ્બર ”
	૧૩ “ ક્રીસ્ટલાઇન લેન્સ ”
	૧૪ “ વીર્નિકસ એમ્બર ”

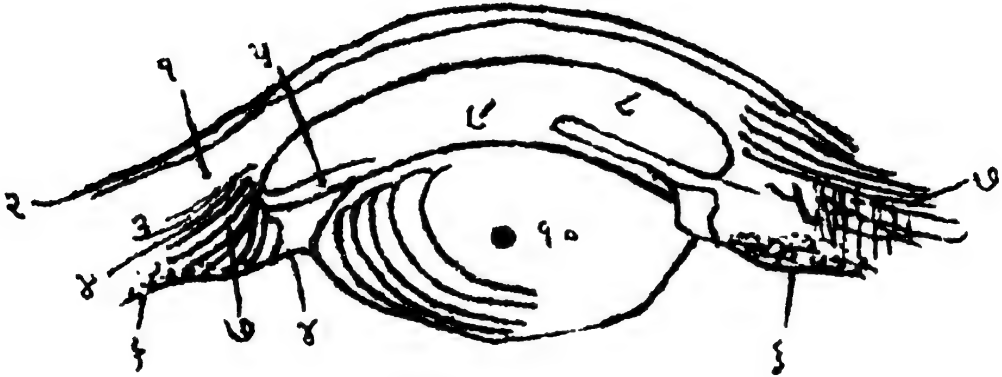
ચીત્ર ૨૯.

૧ “ નેઝલ દકત ” અથવા નાકને લગતી નળી.
૨ “ લેકરીમલ ડ્રેન્ડ ” અથવા આંશુને લગતી માંદો.
૩ ઉપલાં પોપચાંને ઉપર લેઇ જનારા માંસ તંતુઓ.

ચીત્ર ૩૦.

- ૧ “ ક્રીસ્ટલાઇન લેન્સ ”
- ૨ “ સીલ્યરી મસ્લસ ”
- ૩ “ એકવીયસ એમ્બર ”
- ૪ “ વીર્તયસ એમ્બર ”
- ૫ “ રેતાઇના ”
- ૬ ડોલો.
- ૭ “ આઇરીસ ”
- ૮ “ સીલ્યરી પ્રોસેસીસ ”
- ૯ “ કોરોઇડ ”
- ૧૦ જોવાને લગતા દાનતંતુના
અચાવનુ ઢાંકણ.
- ૧૧ “ સ્કલેરોટીક ”
- ૧૨ “ કોરન્યા ”
- ૧૩ “ કનજન્ટા તાઇવા ”
- ૧૪ “ સસ્પેન્સરી લીગમેન્ટ ”

ચીત્ર ૩૧.

૧ “ કોરન્યા ”	૬ “ સીલ્યરી મસ્લસ ”
૨ “ કનજન્ટા તાઇવા ”	૭ “ સીલ્યરી પ્રોસેસ ”
૩ “ સ્કલેરોટીક ”	૮ “ એકવીયસ એમ્બર ”
૪ “ કોરોઇડ ”	૯ લેન્સની પાટલી આમડીની કોઠલી.
૫ “ આઇરીસ ”	૧૦ “ લેન્સ ”

માંશનંતુથી થાય છે તેના નામો “સુપીરયર ઓબ્લીક” અને “ઇન્ફીરયર ઓબ્લીક” માંશનંતુઓ છે.

આંખના ડોલામાં ભીનશ હોય છે, જે આંખમાં કચરો ગયો હોય તેને સાફ કરવા માટે છે. આ ભીનાશને આંસુ કહે છે. માંશની નાની ગાંઠો મારફતે આ આંસુ બહાર આવે છે, જે ગાંઠોને “લેકરીમલ ગ્લેન્ડ” કહે છે. આ ગાંઠો કદમાં નાની બદામ જેવી છે. અને ઉપરના બહારના ભાગોમાં આવેલીઓ છે.

આ માંશની ગાંઠોમાં ઝીણી રંગો આવેલી છે, જે આંસુને લગતા પ્રવાહીને ડોલાની ઉપલી બાજુપર લાવે છે. રડતી વેલા આંખના પોપ-આંના હીલ્લવાથી આ પ્રવાહી ડોલાની સપાટીપરથી ખુણામાં જાય છે અને ત્યાંથી બહાર પડે છે. જેથી આંખો ડોલો સાફ થાય છે, અને કંઈ પણ રજકણ હોય છે, તો આંસુઓ સાથે બહાર નીકળી જાય છે. બીજી રીતે આ પ્રવાહી નાકને રસ્તે નાકને લગતી નળીઓ મારફતે પણ બહાર આવી શકે છે. જે નળીઓને “નેઝલ દક્ટ” કહે છે.

આંખના ડોલાનો બચાવ થોડી ચરખી સાથેના સ્નાયુઓ પણ કરે છે, કે જે નરમ ગાદીની માફક કામ લાગે છે, અને ડોલાને જે કોઈ ચીજનો ધક્કો લાગે છે તો તેનો બચાવ કરે છે. આંખના ડોલાનું કદ આશરે એક ઇંચ હોય છે અને ગોલાકાર છે. હવે આપણે ડોલાની બનાવટ જોઈએ.

જીવો ચીત્ર ૩૦ અને ૩૧ મું.

એ બનાવટમાં ત્રણ જીદાં પડે આવેલાં છે. ડોલાના બહારના પડને “સ્કલેરોટીક” અને “કોરન્યા” કહે છે, વચલાં પડને “કોરોઇડ” અને “આઇરીસ” કહે છે, અને અંદરના પડને રેતાઇના કહે છે.

“સ્કલેરોટીક” એ બહારનું અને સૌથી જડું પડ છે, જે ડોલાના પોણા કરતાં પણ વધારે ભાગમાં પંઠરાયલું છે.

“કોરન્યા” આરપાર દેખાય તેવું પડ છે, જે “સ્કલેરોટીકની” સાથે સાથે આવેલું છે, પણ ડોલાની આગલથી બાજુએ પંઠરાયલું છે. એમાં લોહીની રંગો હોતી નથી.

“કોરોઇડ” કારા ભુરા રંગનું છે. એ “સ્કલેરોટીકની” પાસે અને અંદરની બાજુએ આવેલું છે. એમાં લોહીની રંગો એક જળીવાણાં ગુંદાયણાં ગુંદાડાની માફક આવેલીઓ છે, અને તેમાં ઘેરા રંગના બારીક અણુઓ હોય છે. આ પડ આંખના ગોખલામાં અંધારું કરે છે.

“આધરીસ” ગોલ પડદા જેવું છે કે જે આંખને રંગ આપે છે. એ આંખના આમલના ભાગમાં આવેલું છે જ્યારે કોરોઇડ બાકીના ભાગને ઢાંકે છે. એને વચમાંથી એક બાકોર આવેલું હોય છે, અને જે બાકોરને આંખની કીકી યા પૂતલી કહે છે. આધરીસમાં માંશતંતુવાલા રેસાઓ હોય છે, જેઓ આંખની કીકીની આબુઆબુ આવેલા છે, અને એવાની મદદથી આંખની પૂતલી નાની મોટી થઇ શકે છે, અને ચોક્કસ પ્રમાણનું જ અજવાળું આંખમાં જઇ શકે છે. એની બહારની કીનારી જોડનારા રેસાદાર પટાથી આંખના કોરોઇડ પડ સાથે જોડાયેલી છે. આ જોડનારા પદાર્થને “સીલ્યરી લીગમેન્ટ” કહે છે.

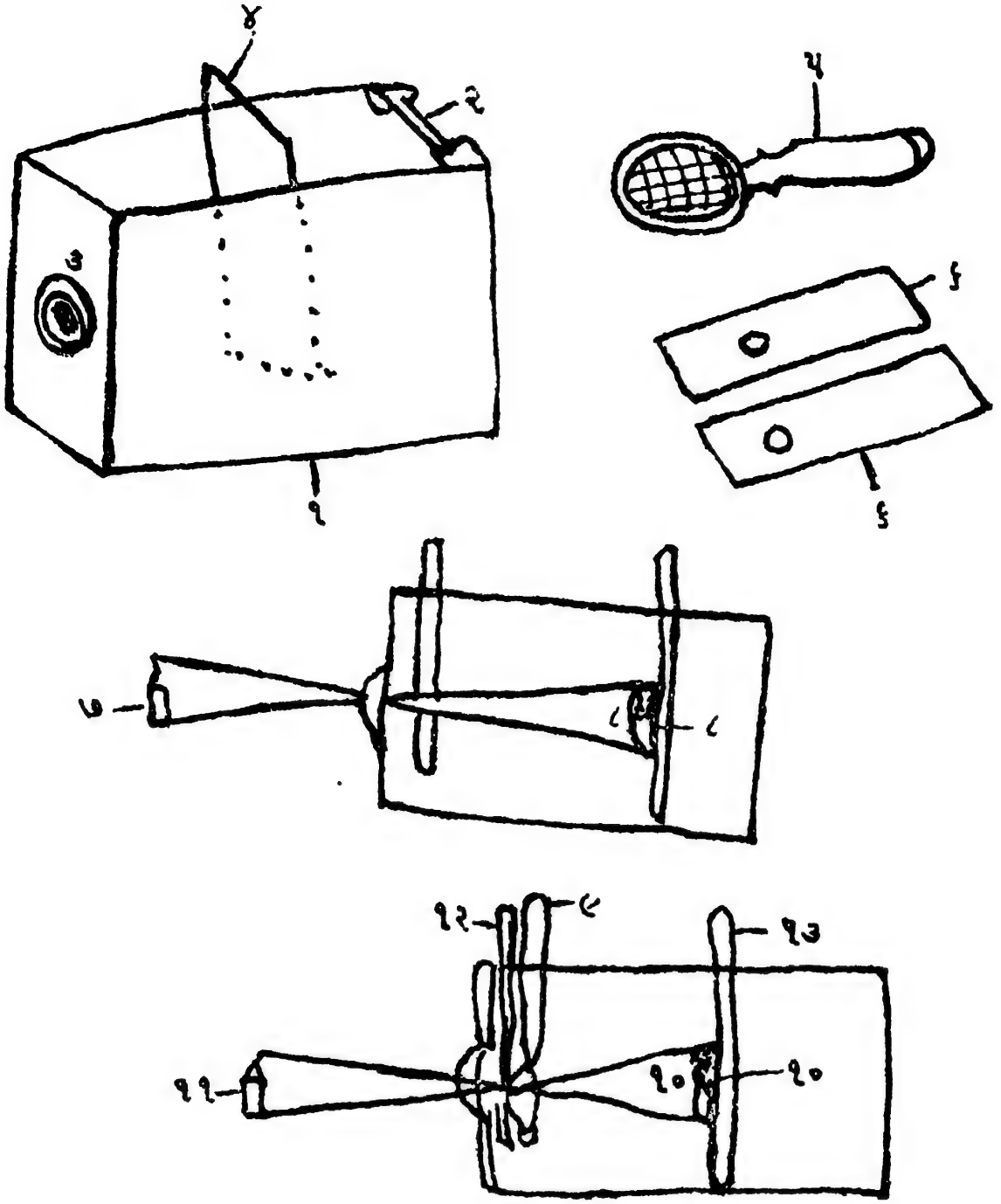
“રેતાઇના” એક નાબુક પડ છે જે “કોરોઇડની” અંદરની બાબુમાં પંઠરાયલું છે. એમાં ઘણાજ નાબુક સ્નાયુઓ અને જોવાને લગતાં જ્ઞાનતંતુઓના રેસાઓ આવેલા છે.

“આધરીસની” બરોબર પછવાડે જોવાને લગતો કાચ આવેલો છે. જેને “ક્રીસ્ટલાઇન લેન્સ કહે છે.” આ લેન્સ નક્કર, આરપાર દેખાય તેવો, ખેડ બાબુથી ઉપસેલો હોય છે. એની આગલી સપાટી જે થોડી ઉપસેલી છે, તે આધરીસના સંબંધમાં હોય છે, અને આગલથી કોરન્યા અને એઓ મલી ખાલી પોલાણુ યા જગ્યા બનાવે છે.

આ લેન્સમાં કાંદાની માફક પડો આવેલાં છે, અને એની આબુ-આબુ એક ચામડીતું બારીક પડ હોય છે, જેને “કેપસ્કુલ” કહે છે. આ લેન્સ પોતાની જગ્યાપર “સસપેન્સરી લીગમેન્ટની” મદદથી રહે છે, જે બુલતા જોડનારા રેસાદાર પટાઓ છે, અને મજબુત અને વળી શકે તેવું બોખાં જેવું છે.

“કોરન્યા” અને “સ્કલેરોનીકના” મેલાપના મધ્યબીંદુમાંથી માંશતંતુના રેસાઓ પછવાડે નીકલે છે અને જે રેસાઓ કોરોઇડની બહારની સપાટી સાથે જોડાયેલા છે. આ રેસાઓ “સીલ્યરી મસલને” નામે ઓળખાય છે. જ્યારે આ રેસાઓ સંકોચાયે છે ત્યારે કોરોઇડ બહાર ખેંચાય છે, જેથી “સસપેન્સરી લીગમેન્ટ થોડું ઢીલું થાય છે, અને એ ક્રીસ્ટલાઇના” લેન્સ, જે વળી શકે તેવું હોય છે, તેના ઘેરાવાને નાનો કરે છે, જેથી તે વચમાંથી વધુ ઉપસી આવ્યો હોય તેવી રીતે બહાર ખેંચાય છે.

આધરીસ અને લેન્સ તેમજ કોરન્યાની વચ્ચેની જગ્યામાં એક પ્રવાહી હોય છે, જેને “એકવીયસ હ્યુમર” કહે છે, અને “વીતરીયસ હ્યુમર” લેન્સની પછવાડેથી આંખનાં ગોળામાં આવેલો છે.

ચીત્ર ૩૨.

૧ લાકડાનો ઢાખડો.	૮ મીણુબતીનું ઉંધું ચીત્ર.
૨ ચોખંડા કાચનો ટુકડો.	૯ ક્રીસ્ટલાઈન લેન્સ.
૩ ધડયાળનો કાચ.	૧૦ ઉંધું ચીત્ર.
૪ આરપાર દેખાય નહીં તેવો કાચ.	૧૧ બળતી મીણુબતી.
૫ લેન્સ.	૧૨ બાકેરાં સાથનો પડદો.
૬ નાના, મોટાં બાકેરાં સાથના પડદાઓ.	૧૩ આરપાર દેખાય નહીં તેવો કાચ.
૭ બળતી મીણુબતી.	

જીવો ચિત્ર ઉર મું.

હવે જોવાની ક્રિયા કેમ થાય છે તે જોઈએ. આપણી આંખનો લેન્સ કેમેરા યા સખી પાડનારા યંત્રને મલતો આવે છે. અખતરા કરીને આ વાંત સાબેત થયલી છે કે જ્યારે અજવાળાના કિરણો એક કાચનો ટુકડો જે વચમાંથી બહાર ઉપસી આવ્યો હોય, તેવા ટુકડામાંથી પસાર થાય છે, ત્યારે આ કિરણો એકજ મધ્ય બિંદુ તરફ ખેંચાઈ આવે છે. જેથી એક ચીજનું ઉધું ચિત્ર કાચપર પડશે, અને જો ચીજ કાચની ઘણી નજદીક હશે, તો ચિત્રમાં ઘણી દુર દેખાશે, અને જો કાચ વધારે બહાર ઉપસી આવેલો હશે તો ચિત્ર કાચમાં વધારે નજદીક દેખાશે. આ માટે એક અખતરો સમજવાની કોશિશ કર્યે.

એક દાખડાનું ખોખું લેવું જે એવી રીતનું બનાવેલું હોવું જોઈએ કે તેમાં પાંચી નાંખ્યે તો બહાર ગળી પડે નહિ. તેમાં પાંચી ભરવું અને દાખડાની પીઠે એક ચોખંડા ગ્લાસનો ટુકડો દાખડાની અને મુકવો, અને અંદરની બાજુએ કાલા રંગની રાખવી. એની એક બાજુમાં ઘડયાલનો કાચ બેસાડવો, જેની બહારની ઉપસી આવેલી બાજુ બહાર હોવી જોઈએ, તેની પછવાડેથી દાખડામાં આરપાર દેખાય નહિ તેવો કાચ થોડે છેટે મુકવો, જે કાચને આપણી મરજી પ્રમાણે દાખડામાં એમતેમ ફેરવી શક્યે તેમ ગોઠવવો જોઈએ.

જે પરડાઓ નાના અને મોટાં બાકારાં સાથના લેવા અને જો ઘડયાલના કાચની પછવાડે મુકવામાં આવે તો તેથી અજવાળાના કિરણોને દાખલ થવામાં અટકાવ પડે છે.

એક દુર દર્શક કાચ જેને લેન્સ કહે છે તેને લગતા ખોખામાં મુકેલો હાથા સાથનો લેવો.

હવે જો આપણે આ દાખડાને ઉપરથી કાલા રંગના કપડાંએ ઢાંકી નાખ્યે, તો એવી ચીજ થાય કે જેથી લેન્સની મદદથી બહારની ચીજોનાં ચિત્રો અંદરના પડદાપર પડી શકે.

હવે આંખના ભાગો આ દાખડાના ભાગો સાથે કેમ મલતા થાય છે તે જોઈએ. દાખડાનું બહારનું લાકડાનું ખોખું તે “સ્કલેરોટીક” સમજવું, અંદરના કાલા રંગનું પડ તે “કોરોઇડ” લેવું, અને ઘડયાલના કાચ તે “કોરન્યા” અને આરપાર દેખાય નહિ તેવા કાચનો ટુકડો તે “રિતાઇના” જાણવું. બાકારાં સાથના પડદાઓ તે “આઇરીસ,” અને દુરદર્શક કાચ તે

ક્રીસ્તલાઇન લેન્સ, અને દાખડાનું પાણી તે આંખના “હ્યુમર્સ” યા પ્રવાહી છે. હવે જે ચિત્રો આરપાર દેખાય નહિ તેવા કાચના પડદાપર પડે છે, તેઓ આરપાર દેખાય તેવા કાચની મદદથી જણાઇ શકે છે, જે કાચ દાખડાની પછવાડેના ભાગમાં મુકેલો હોવો જોઇયે.

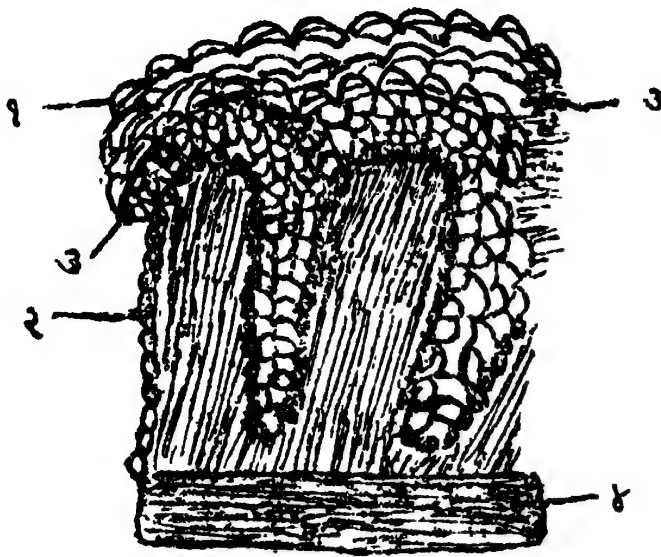
આ અખતરો એક અંધારા ઓરડામાં થવો જોઇયે. ધડયાલના કાચના મધ્ય ભાગની લીટીની ઝરોળર સાંમે, એક બળતી મીણબત્તી થોડા રીત દુર રાખવી, અને જે આરપાર દેખાય નહિ તેવા કાચનો પડદો છે, જે ધડયાલના કાચ અને દાખડાના પછવાડેના ભાગની વચ્ચે હોય છે, તેને એમ તેમ ફેરવવો અને ઝરોળર મીણબત્તીનું ઉંધું ચિત્ર તેપર પડે તેમ ગોઠવવો. જે કીરણો બળતી મીણબત્તીમાંથી ધડયાલના કાચપર પડે છે, તે સીધાં પડતાં નથી, પણ આડાં યા વાંકા પડે છે, તેથી ચિત્ર પડદાપર દેખાય છે. વાંકાં કિરણો પડવાનું કારણ પાણી છે, અને ધડયાલના કાચની બાહર ઉપસી આવેલી સપાટી દુરદર્શક કાચ તરીકે કામે લાગે છે. આપરથી સમજી શકાશે કે આંખનું કારન્યા પડ કેટલું ઉપયોગી છે, અને દાખડામાં જેમ પાણી ભરેલું હતું, તેનો ખપ કિરણોને આડાં ફેંકવામાં હતો, તેમ આંખની અંદરની પ્રવાહી કામે લાગે છે.

પણ હવે જે આપણે આ ધડયાલના કાચની પછવાડે એક દુરદર્શક કાચ યા લેન્સ મુક્યે તો ચિત્ર પહેલેના કરતાં વધારે નજદીકમાં પડશે. તેવીજ રીતે આંખનો ક્રીસ્તલાઇન લેન્સ બહારની ચીજોનો છાપ પાડવામાં મદદ કરે છે, અને તે છાપોને વધારે નજદીક લાવે છે, જેથી રેતાઇનાપર ઝરોળર તેનાં ચિત્રો પડે છે.

નાના બાકીરાં સાથના પડદામાંથી એકને લેઇને, ધડયાલનો કાચ અને લેન્સની વચ્ચે જે મુક્યે તો જે ચિત્ર પડદાપર દેખાશે તે ઘણું સ્પષ્ટ અને સાફ દેખાશે, કારણ કે જે પડદો વચ્ચે મુક્યો હતો, તેનું બાકીરું બહુ નાનું હોવાને લીધે, અને પડદાથી અજવાળાનાં કિરણોમાં અટકાવ નડવાથી ચિત્ર વધારે ખુલ્લું અને સાફ પડે છે.

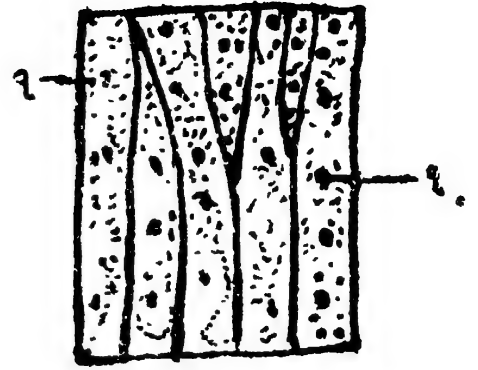
આંખનો આકરીસ પડદો એજ રીતનું કામ કરે છે, અને તેનાથી અજવાળાના બધાં કિરણો એકદમ આંખમાં પેવસ થઇ શકતાં નથી, જેથી બહારની ચીજોનો ચીતાર વધુ ખુલ્લો આંખમાં પડે છે.

આંખમાં, રેતાઇના પડદાનું કામ કરે છે, અને તેનીપર ચિત્રોનો છાપ પડે છે, પણ રેતાઇના એક ઠેકાણેજ ગોઠવાયલી હોવાથી, કાચના

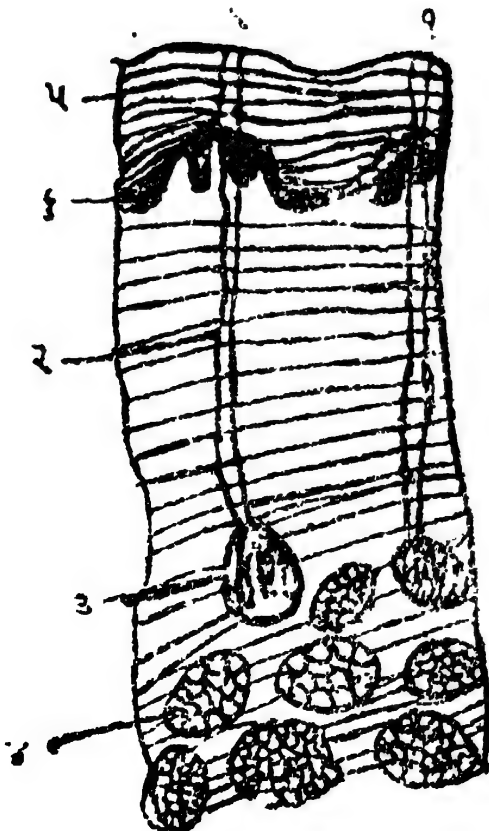
ચીત્ર ૩૩.

- ૧ “એપીડંમીસ” અથવા ચામડીનું બહારનું પડ.
- ૨ રંબ આપનારા અક્ષુઓ.
- ૩ “એપીડંમીસનું” અંદરનું પડ.
- ૪ “ડંમીસ” અથવા “લુસ્કીન” ચામડીનું અંદરનું પડ.

ચીત્ર ૩૪.

- ૧ “એપીડંમીસના” હિદ્રો.

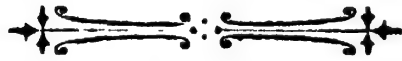
ચીત્ર ૩૫.

- ૧ હિદ્રો.
- ૨ પરસેવો બહાર ભેદ જનારી નળીઓ.
- ૩ પરસેવો ઉત્પન્ન કરનારી કોઠળીઓ યા ગોઠો.
- ૪ ચરખી સાથના સ્નાયુઓ.
- ૫ “એપીડંમીસ”
- ૬ “પેપીલી” અથવા લંબાચા ઝીણા દાનાઓ.

પડદા માફક એમતેમ ફેરવી શકાતો નથી, તેથી ઘણી દુરની, યા ઘણી નજીકની ચીજોનો છાપ તેપર બરોબર પડે નહીં, પણ “સીલયરી મસલ” ચિત્રોનો છાપ રેતાઈનાપર બરોબર લાવવામાં મદદ આપે છે, અને આ સીલયરી મસલને “સસપેન્સરી લીગમેન્ટ” તરફથી મદદ મળે છે. આપરથી એક સવાલ એ ઉભો થાય છે કે એ પડદાપર ચિત્રો ઉંધાં પડે છે, તેમ રેતાઈનાપર પણ ઉંધા પડે છે, અને આપણે એમ ઉંધું તો જોતાં નથી તેનું કારણ શું હશે ?

સર્વથી પહેલું આપણને યાદ રાખવું જોઈએ કે આપણે રેતાઈનાથી જોઈ શકતાં નથી, પણ બેજનને લીધે આપણે જોઈ શકાયે છે કે દરેક જાતની લાગણીઓ લેનાર બેજન હોય છે, તેથી જ્યારે રેતાઈનામાં જે જ્ઞાનતંતુઓ આવેલા છે, તેપર ચિત્રોનો છાપ પડે છે, તેની અસર આપતીક નર્વ બેજનને પુગાડે છે, અને આ આપતીક નર્વ જોવાને લગતો બેજનને ખબર આપનારો જ્ઞાનતંતુ છે અને તેની મારફતે બેજનને ચિત્રોનું જ્ઞાન થાય છે. જે ક્રિયાને આપણે જોવાની ક્રિયા કહીએ છીએ. આ આપતીક નર્વ આંખના ડોલાની પછવાડેથી આંખના ખાડામાં દાખલ થયેલી હોય છે.

શીક્ષણ ૨૫ મું.

ચામડી વીચે.

જીવો ચીત્ર ૩૩, ૩૪ અને ૩૫.

શરીર ઉપર ચામડીનું ઢાંકણ આવેલું છે. આ ચામડી જે પડોની બનેલી છે, જેને અંગ્રેજીમાં “એપીડરમીસ” અને “ડરમીસ” કહે છે.

“એપીડરમીસ” સખ્ત અને ઘણાજ બારીક ભીંગડાં જેવાં કેટલાંનું બનેલું પડ છે, જે “ડરમીસ” અથવા “તુ સ્કીન”ની ઉપર આવ્યું છે, અને જે આખાં શરીરપર પંઠરાયેલું છે.

ચામડી જુદે જુદે ઠેકાણે, જુદી જુદી જડાઈની હોય છે. હાથની હથેલી અને પગની એડીની ચામડી ખીજ લાગેલી ચામડી કરતાં વધુ જડી હોય છે. ચામડીના આ પહેલાં પડમાં ઘણાં બારીક છિદ્રો આવેલાં છે, અને આ છિદ્રોનું કામ પરસેવાને બહાર કાઢવાનું છે.

એ પડ નીચલાં પડનો બચાવ કરે છે, અને એમાં લોહીની રંગો નથી પણ જ્ઞાનતંતુઓ હોય છે. એ પડમાં જો આપણે એક ટાંચણી ભોક્યે, તો આપણને કશી લાગણી થશે નહિ અને લોહી પણ નીકલશે નહિ. પણ ટાંચણી નીચલાં પડમાં દાખલ થાયે તો દુઃખની લાગણી થવા સાથે લોહી પણ બહાર આવે છે.

એની સાથે સાથે એક ગુલાબી જેવા રંગનું પાતલી ચામડીનું પડ હોય છે, જે શરીરના ગોખલા જેવા ભાગોના અંદરનાં પડ તરીકે હોય છે.

એ પડ જ્યાંથી “ ત્રુસ્કીન ” યા “ દરમીસ ” સાથે જોડાંણમાં આવ્યું છે, ત્યાંની જગ્યા વધારે નરમ અને પારદર્શક હોય છે, જ્યાં રંગ આપનારા અણુઓ આવેલા છે.

“એપીડરમીસ”ના ભીંગડાં જેવાં ફાટલાંઓ ચામડીપર ઘસાડો લાગવાથી હંમેશા ખરી જાય છે, અને તેની જગ્યા નવાં ફાટલાંઓ લે છે. ચામડીમાં જુદા જુદા રંગ દેખાવાનું કારણ આ રંગ આપનારા અણુઓપર આધાર રાખે છે. સફેદ ચામડીમાં આ રંગ આપનારા અણુઓનો થોડો જથ્થો હોય છે, જ્યારે કાલા રંગની ચામડીમાં એ અણુઓનો વધુ જથ્થો હોય છે. પણ ગુલાબી રંગ દેખાવાનો આધાર એ અણુઓપર નથી રહેતો. એ રંગ ચામડીના નીચલાં પડમાં લોહીની રંગો આવેલી છે, તેમાનાં લોહીનો પડછાયો ઉપરનું પડ લે છે, તેથી ગુલાબી જેવો દેખાય છે. લોહીની રંગોથી રંગ આપનારા અણુઓને જીવનશક્તિ મળે છે, અને એ અણુઓ પણ ઉપલાં પડની મારફતે બહાર નીકલી જાય છે, જે વખતે તેઓ ફાટલાં જેવા કહણ થઈ જાય છે, અને ઉપરના પડના ભીંગડાં જેવાં ફાટલા સાથે મલી જાય છે,

ફાટાળી જાતનો બીનાશ “એપીડરમીસ” યા ઉપલાં પડમાં દાખલ થઈ શકતો નથી, તેથી નીચલાં પડને રક્ષણ મળે છે. ફાટા પણ જાતના ઝેરી પદાર્થને અટકાવામાં જો આ પડ બરોબર હોય છે તો કશી અડચણ થતી નથી. પણ એ પડમાં એક ચીરો પડ્યો હોય યા થોડો ભાગ નીકલી ગયો હોય, તો તુરત ઝેરની અસર લોહીમાં દાખલ થાય છે.

“ ડરમીસ ” અથવા “ ત્રુસ્કીન ” વળી શકે તેવા સ્નાયુઓનું અનેલું અંદરનું પડ છે, જેમાં લોહીની રંગો અને જ્ઞાનતંતુઓ હોય છે.

જીવો ચીત્ર ઉપ મું.

જ્ઞાનતંતુઓ અને લોહીની રંગો સ્નાયુઓ સાથે વીંટલાયેલા હોય છે, અને તેમાંથી લાંબા ઝીણા ઝીણા દાનાઓ નીકળેલા હોય છે. જેને અંગ્રેજીમાં “પેપીલી” કહે છે, એની આબુખાબુ લોહીની રંગો વીંટલાયેલી છે.

“ડરમીસ” અથવા “ત્રુ સ્કીન”ની નીચે ચરખી સાથના સ્નાયુઓ હોય છે, જેથી ચામડીમાં કંઈપણ ખાડા ખખેાચ્યા જેવા ગાલાઓ દેખાતા નથી, પણ સપાટ ચામડી લાગે છે, કારણ કે આ ચરખીવાલા સ્નાયુઓ એવા ખાંચાઓ પુરી નાખે છે. એ સ્નાયુઓની મદદથી શરીરની ગરમી શરીરની અંદરજ રહે છે અને એકદમ બહાર જઈ શકતી નથી.

જે જ્ઞાનતંતુઓ “ડરમીસ”માં પંદરાયેલાં છે, તેથી ચામડીમાં લાગણી ઉત્પન્ન થાય છે અને કંઈપણ વસ્તુ લાગતાં તેની અસર માલમ પડે છે.

માંશની બહુજ બારીક કોઠલીઓ મારફતે જે પરસેવો ઉત્પન્ન કરે છે, તેને લગતી નળીઓ મારફતે ચામડીના છિદ્રોમાંથી બહાર આવે છે. એ પરસેવો બહાર લેઈ જનારી નળીઓમાં ઉપરથી કોર્કસ્કુની માફક આંટા હોય છે, અને કોઈ વેલા ચરખીવાલા સ્નાયુઓ આગલની જગ્યાપર આ આંટાઓ એક ગુંચડાના આકારમાં હોય છે. આ આંટાઓનું ગુંચડું તે બહુજ બારીક પરસેવો ઉત્પન્ન કરનારી કોઠલીઓ છે, જેની આબુખાબુ લોહીની રંગો વીંટલાયેલી હોય છે. જ્યારે લોહી આ રંગોમાં ફરે છે, ત્યારે પરસેવો લોહીથી છૂટો પડે છે, અને “પેપીલી”ની નળીઓ મારફતે બહાર છિદ્રો વાટે આવે છે.

પરસેવો એ પ્રવાહી જેવો પદાર્થ છે, અને તેમાં ખારોનું તત્વ રહેલું હોય છે. શરીરની ચામડી હંમેશાં પરસેવો બહાર કાઢે છે. પણ એનું પ્રમાણ દરેક આદમી માટે સરખું હોતું નથી. પરસેવાનો ફાયદો એ હોય છે કે શરીરમાં ગરમીનું પ્રમાણ તે બરોબર રાખે છે, અને જે ગરમી વધે છે, તે પરસેવો મારફતે બહાર નીકળી જાય છે.

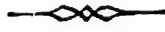
ચામડી જે થંડી હોય છે તે લોહી ચામડીમાં બરોબર ફરી શકતું નથી, કારણ કે થંડીને લીધે લોહીની રંગો સંકોચાય જાય છે, જેથી પરસેવો લાવનાર માંશની કોઠલીઓની નળીઓ પણ સંકોચાય છે, અને બહુ થોડો પરસેવો બહાર આવે છે. પણ ગરમીના દહાડા યા ગરમીમાં ચાલી આવવા પછી અથવા કસરત કર્યા પછી બહુ પરસેવો છુટે છે,

કારણ કે ચામડીના સ્નાયુઓ ઢીલા થાય છે, તેથી રંગોમાં લોહીનું ફરવું ઝડપમાં થાય છે, અને તેઓ પહોલી થાય છે; લોહીના વધુ ફરવાથી, પરસેવો ઉત્પન્ન કરનાર માંશની ફેણીઓની નળીઓ પણ ખુલ્લી થાય છે અથવા ડુંધડે છે, અને તે રસ્તે પરસેવો બહાર આવે છે.

જો પરસેવો છિદ્રો મારફતે બહાર નહિ આવે તો લોહીની સાથે મલી જાય છે, અને શરીરના બીજા ભાગોપર કામનો વધુ બોજો આવી પડે છે. મુખ્ય કરીને ગુરડાઓપર વધુ અસર થાય છે, તેથી ચામડીને ઘોષને સાફ રાખવાની બહુ અગત છે, અને ચામડીના છિદ્રો હંમેશા ખુલ્લાં રહેવાં જોઈએ, તેનીપર કાંઈ પદાર્થ વળગેલો રાખવો નહિ. ચામડી અને ગુરડાઓ એક બીજાંપર ઘણી અસર કરે છે. મનમાં જોરથી લાગણીઓનો ઉલરો થવાથી પણ પરસેવો ધૂટે છે. ચામડી ચાલુ પરસેવો બહાર કાઢે છે, પણ તે હંમેશા જણાતું નથી, માત્ર ગરમીના દહાડા વધુ જઠ્ઠામાં બહાર આવવાથી તે જણાય છે. એ પરથી જણાશે કે પરસેવાથી બીંજાયેલાં કપડાં શરીર પર લાંબો વખત રાખવાં ન જોઈએ, તેમજ એક બીજાના પરસેવાથી બીંજાયેલાં કપડાં પહેડવામાં પણ કાયદો થતો નથી.

શીક્ષણ ૨૬ મું.

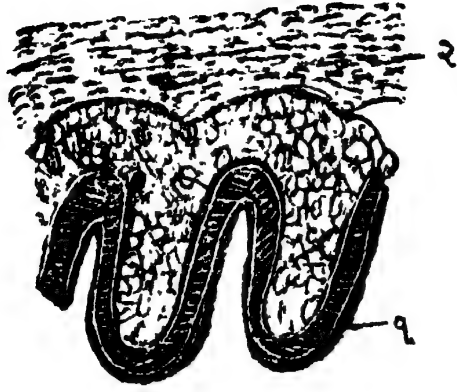

બાળ અને નખ વીધે.

જીવો ચીત્ર ૩૬, ૩૭ અને ૩૮ મું.

નખ એ ચામડીના બહારના પડના ભીંગડાં જેવાં કોટલાંતું વધવું તે છે. નખનો વધારો, આ ચામડીનાં પડો, નખના મુળ આગલથી બેવડાં થઈ જાય છે, તેથી હોય છે. કારણ કે એના મુળમાં આ પડને લગતાં અણુઓનો વધારો થાય છે. પણ જો નખને ચામડીથી ધૂટું પાડવામાં આવે તો તેનું વધવું હોતું નથી.

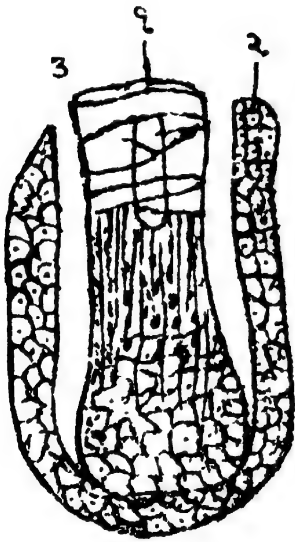
બાળનું મુલ ચામડીના અંદરના પડમાં હોય છે. એક બાલને બે ભાગમાં વહેંચવામાં આવ્યો છે. પહેલાંને તેનું ઉગવાનું મુળસ્થાન કહે છે અને બીજાંને લાંબી નળી જેવો ભાગ કહે છે. ચામડીના જે છિદ્રમાં બાળનું મુળ હોય છે, તેને “ફેલીકલ” કહે છે. એની નીચેથી લોહીની રંગો આવેલી છે, જે બાલનો વધારો કરવામાં મદદ કરે છે.

ચીત્ર ૩૬.

૧ “ ડંભીસ ”

૨ બીંગડા જેવાં કોટલાનુ પડ અથવા નખ.

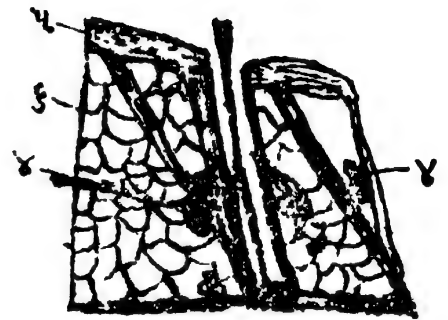

ચીત્ર ૩૭.

૧ બાળ.

૨, ૩ બહારનુ અને અંદરનુ તુગસ્થાન અથવા “ ફેલીકલ ”

નુ પડ.

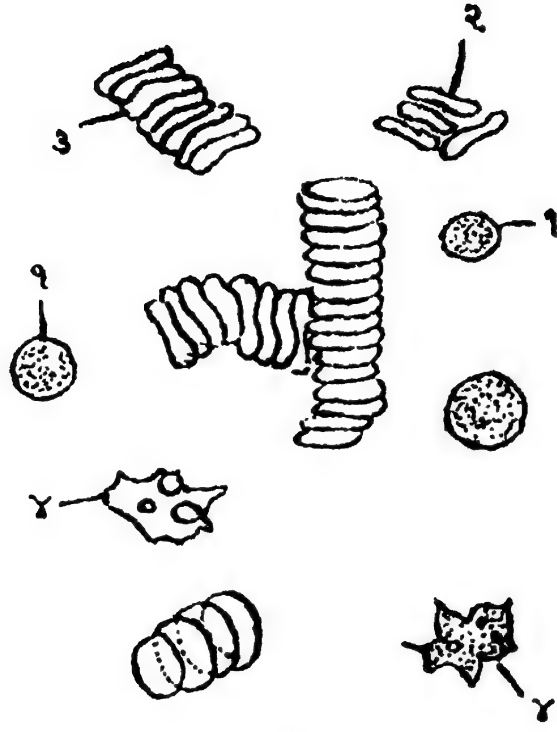

ચીત્ર ૩૮.

૪ “ સેબેસીયસ ” ગાંઠો

૫ “ એપીડેમીસ ”

૬ “ ડંભીસ ”

ચીત્ર ૩૯.

૧ રાતા રંગના પરમાણુઓ.

૨, ૩ અપટા ગોલાકાર રાતા રંગના પરમાણુઓ.

૪ રંગ વગરના પરમાણુઓ.

લોહીનું ટીપું જમીનપર પડ્યું હોય તો થોડા વારમાં તે બંધાઈ જાય છે, અને જો એમનું એમ વધુ વખત રાખવામાં આવે તો તેમાંથી એક પીલા જેવા રંગનો પ્રવાહી બહાર આવે છે. આ પ્રવાહીમાં રજકણો હોતાં નથી, અને બંધાઈ ગયેલું લોહી તેમાં તરે છે. આ બંધાઈ ગયેલાં લોહીને “કલોત” કહે છે, અને લોહીના બહાર પડવા પછી એક બીજી જાતનો પદાર્થ તેમાં ઉત્પન્ન થાય છે, જે શરીરમાં લોહી હોય છે ત્યારે હોતો નથી. આ પદાર્થને “ફાઇબ્રીન” કહે છે.

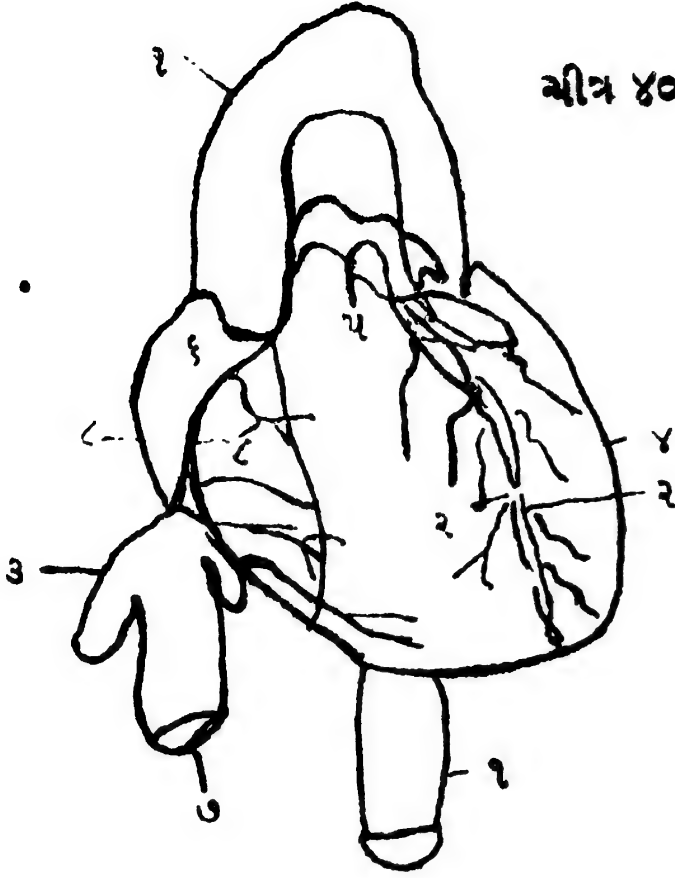
લોહીનું બંધાવાનું રોડી પણ શકાય છે, તેમજ વધુ ઝડપમાં પણ થાય છે. લોહીનું ટીપું ખુલ્લી હવામાં પડી રહે, યા તેમાં કંઈ બીજા પદાર્થનો ઉમેરો થાય છે, તો જલદી બંધાઈ જાય છે, પણ ૪૦ ડીગ્રી અને ૧૨૦ ડીગ્રીની ગરમીના પ્રમાણમાં (તેમપરેચરમાં) રાખે અને સાધારણ મીઠું, લોહીમાં ઉમેરે તો એટલું જલદી બંધાઈ શકતું નથી.

રાતા રંગની રજકણોમાં એક નાઇટ્રોજન પદાર્થ આવેલો છે, તે ઓક્સીજન ગેસ પોતામાં ચુસી લે છે. આ પદાર્થને “હીમોગ્લોબીન” કહે છે.

ફેફસાંના હવાને લગતાં આણુઓની આબુબાબુ લોહીની નળીઓ આવેલી છે, તેમાંથી લોહી જ્યારે પસાર થાય છે, ત્યારે “હીમોગ્લોબીન” રાતો રંગ પકડે છે, અને એ રાતા રંગનું લોહી હૃદયમાં જાય છે, જ્યાંથી આખાં શરીરમાં લોહીનું ફરવું થાય છે. આ લોહી જ્યારે જુદા જુદા અવયવોના સ્નાયુઓ અને માંશતંતુઓમાં દાખલ થાય છે, ત્યારે “હીમોગ્લોબીન”માંથી ઓક્સીજનનું તત્વ ઓછું થાય છે, કારણ કે માંશતંતુના સ્નાયુઓમાં જે કારબન અને હાઇડ્રોજનનું તત્વ રહેલું છે, તેની તરફ ઓક્સીજનનું ઓછું ખેંચાણ હોવાને લીધે “હીમોગ્લોબીન” ઓછું થાય છે. આ કારણને લીધે કાર્બોનીક એસીડ ગેસ અને પાણી થાય છે, અને “હીમોગ્લોબીન”ના રંગમાં ફેર પડે છે, તે ઘેરા જાંબુરા રંગનું થાય છે, અને ફેફસાંમાં આ કાર્બોનીક એસીડના તત્વ સાથે દાખલ થાય છે. દમ બહાર નીકળે છે તે વખતે આ ગેસ ફેફસાં બહાર કાઢી નાંખે છે, અને દમમાં જે હવા બહારથી આવે છે તેમાંની ઓક્સીજન, “હીમોગ્લોબીન” ફરી ચુસી લે છે. આ “હીમોગ્લોબીન”ને કાંઈ વેલા લોહીમાં ઓક્સીજન ગેસ લાવનાર એમ પણ કહેવામાં આવે છે.

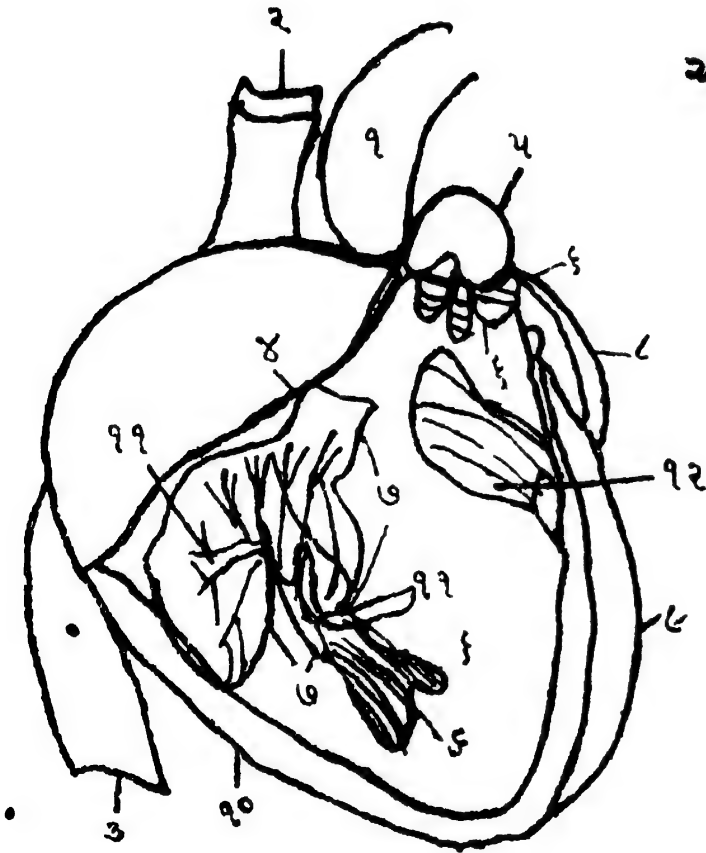
ઘેરી નસોમાં રાતા રંગનું લોહી હોય છે, અને રંગો તેમજ શિરાઓમાં જાંબુરા રંગનું છે, જેથી રાતા રંગના લોહીને ઘેરી નસોને લગતું અને ઘેરા જાંબુરા રંગનાં લોહીને રંગોને લગતું કહેવામાં આવે છે.

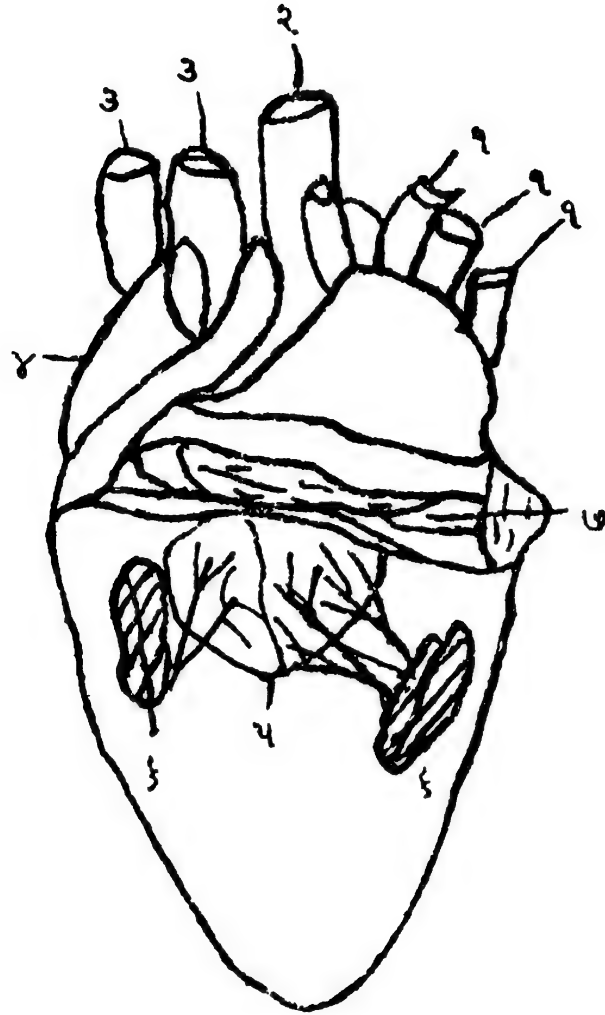
ચીત્ર ૪૦ હૃદયનો આગળથી દેખાવ.

- ૧ " એઓરતા "
- ૨ " કારોનરી આરતરીઝ "
- ૩ " હીપેટીક વેન "
- ૪ ડાબું " વેન્ટ્રીકલ "
- ૫ ડાબું " ઓરીકલ "
- ૬ જમણું " ઓરીકલ "
- ૭ " ઇન્ફીરયર વીનાકેવા "
- ૮ જમણું " વેન્ટ્રીકલ "

ચીત્ર ૪૧ હૃદયની જમણી બાજુ.

- ૧ " એઓરતા "
- ૨ " સુપીરયર વીનાકેવા "
- ૩ " ઇન્ફીરયર વીનાકેવા "
- ૪ જમણું " ઓરીકલ " નો અંદરનો ભાગ.
- ૫ " પલમોનરી આરતરી "
- ૬ " પેપીલરી મસલ "
- ૭ " ટ્રાઇકસપીડ વાલ્વ "
- ૮ ડાબું " ઓરીકલ "
- ૯ ડાબું " વેન્ટ્રીકલ "
- ૧૦ " જમણું " વેન્ટ્રીકલ "
- ૧૧ " કારડી તેન્ડીની "
- ૧૨ " માઇટ્રલ વાલ્વ "

ચીત્ર ૪૨ હૃદયની કાળી ખાતુ.

૧ “ પલ્મોનરી વેન્સ ”

૨ “ સુપીરયર વીના ડેવા ”

૩ “ એઓરતા ”

૪ “ પલ્મોનરી આરતરી ”

૫ “ માઇટ્રલ વાલ્વ ”

૬ “ પેપીલરી મસ્લસ ”

૭ “ વેન્ટ્રીકલની તળેટીમાં ચરબીનો જઢો. ”

લોહી જ્યારે માંશતંતુઓ અને ગાંઠામાંથી ફરે છે, ત્યારે થોડું ગરમ થાય છે, પણ ચામડીને લગતી લોહીની નળીઓમાં તેની થોડી ગરમી ઓછી થાય છે. સાધારણ રીતે લોહીમાં (૯૮°૪) અઠાણુ ડીગ્રી અને ચાર પોઈન્ટની ગરમી હોય છે. પણ શરીરના દરેક ભાગમાં તે સરખી હોતી નથી.

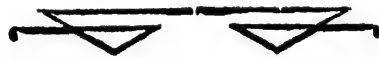
લોહીનો જઠ્ઠો પણ સવં આદમીમાં સરખો હોતો નથી. શરીરના બધા ભાગોને પોષણ આપનાર લોહી હોય છે.

દરેક ગાંઠો પોતાનું કામ લોહીને લીધે કરી શકે છે, કારણ કે તેઓને જે પદાર્થની જરૂર હોય છે તે લોહી પુરું પાડે છે.

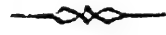
બધા સ્નાયુઓને ઓકસીજન ગેસ એ પુરી પાડે છે; જેથી શરીરને ગરમી મળે છે.

નકામાં પદાર્થને લોહી એકઠો કરે છે અને જે અવયવો એવો નકામો પદાર્થ કાઢી નાખનારાં છે, તેને તે પહોંચાડે છે.

લોહીને લીધે શરીરમાં ગરમીની સરખી વહેંચણી થાય છે, અને જુદા જુદા સ્નાયુઓમાં બીનાશ પણ એજ પહોંચાડે છે.

શીક્ષણ ૨૮ મું.

હૃદય વીષે.

જીવો ચીત્ર ૪૦, ૪૧ અને ૪૨ મું.

હૃદયની બાંધણી અને તેનું કામ હવે આપણે શીખવાની કેશેશ કરશું. હૃદય એક પોકલ અને માશનો બનેલો અવયવ છે. એનો આકાર પડા જેવો નીચેથી હોય છે, અને ઊપલી સપાટી પહોલી ને મોટી છે. હૃદયના નીચલા ભાગ ઉપર બે કાનની માફક લટકતા માંશના ભાગો છે, જેને જમણી અને ડાબી “ઓરીકલ એપેન્ડીક્ટ્સ” કહે છે. એની પછવાડે અને નીચલા ભાગમાં બે કાઠલીઓ આવેલી છે, તેને “ઓરીકલ” કહે છે. તેઓ પોકલ હોય છે, પણ જીવતી હાલતમાં લોહીથી ટુલેલાં હોય છે. એના નીચલા ભાગમાં લોહીની શિરાઓ આવેલી છે, જેઓ મોટી નસોને મળેલી હોય છે. હૃદયની અંદર બીજા બે ગોખલાઓ આવેલા છે જેને જમણો અને ડાબો “વેન્ટ્રીકલ” કહે છે. આ ગોખલાઓ “ઓરિકલ” કરતાં

વધારે મજબુત છે, અને હૃદયનો ધણો ભાગ રોકેલો છે. ડાખા “વેંતીકલ”ની આબુ બાબુની દીવાલો જમણા કરતાં વધારે જડી હોય છે. લોહીની ધોરી નસો આ “વેંતીકલ”માં આવેલી છે અને લોહીની શિરાઓ યા રંગો “ઔરીકલ” સાથે સંબંધ રાખે છે, જેની મારફતે પછી “વેંતીકલ”ના સંબંધમાં આવે છે.

ડાખા “વેંતીકલ”માંથી જે મોટી ધોરી નસ નીકલે છે, તેને “એઓરતા” કહે છે. ખીજ એક ધોરી નસ જમણા “વેંત્રીકલ”માંથી આવે છે, તેને “પલમોનરી આરતરી” કહે છે, અને તે બે ભાગમાં વહેંચાઈ જાય છે, જેને જમણી અને ડાખી “પલમોનરી આરતરીઝ” કહે છે.

બે મોટી લોહીની રંગો જમણાં “ઔરીકલ”ના સંબંધમાં છે, જેને “ઇન્ફીરીયર” અને “સુપીરીયર વીના કેવા” કહે છે.

જે ચાર રંગો ડાખા ઔરીકલ સાથ સંબંધ રાખે છે તેને “પલમોનરી વેન્સ” કહે છે.

જીવો ચીત્ર ૪૧ મું.

હૃદયની ડાખી બાબુમાંથી “એઓરતા” લોહી બહાર લાવે છે અને શરીરના બધા ભાગોને પુરું પાડે છે.

ફેફસાંને લોહી પુરું પાડનાર “પલમોનરી આરતરીઝ” છે, જે હૃદયની જમણી બાબુએથી લોહીને બહાર લાવે છે. ઉપલા અને નીચલા બધા ભાગોમાંથી લોહીને એકઠું કરનાર વીના કેવા છે, જ્યાંથી લોહી જમણા “ઔરીકલમાં” જાય છે.

ફેફસાંમાં જે લોહી પંદરાઈ ગયેલું હોય તેને એકઠું કરનાર “પલમોનરી વેન્સ” છે, જ્યાંથી ડાખા “ઔરીકલ”માં જાય છે.

જીવો ચીત્ર ૪૨ મું.

જમણા “વેંત્રીકલ”ની દીવાલ તદ્દન માંશની બનેલી છે, અને માંશના લોચાઓ તેમાંથી અંદર લટકતા હોય છે, જેને “પેપીલરી મસલ્સ” કહે છે. આ મસલ્સ સાથે ખારીક દોરી જેવા રેસાઓ વળગેલા હોય છે, જેઓ ઉપરથી એક પાતલી ચામડીના પડો સાથે જોડાયેલા છે. આ પડોની સંખ્યા ત્રણ છે અને આ ત્રણના જોડાણથી જે એક પડ બને છે, તેને “ત્રાઇકસપીડ વાલ્વ” કહે છે. આ પડની મદદથી ઔરીકલમાંથી વેંત્રી-કલમાં લોહીનું વહેવું થાય છે, પણ પાછું “ઔરીકલ”માં જતું અટકાવે છે.

“વેન્ત્રીકલ”માં જે લોહીનું દબાણ વધુ થાય છે તો આ પડો ઉપસે છે, કારણ કે તેઓ “વેન્ત્રીકલ”ની દીવાલની બાજુમાં આવેલા છે. જેથી દારી જેવા રેસાઓ ખેંચાયે છે, અને તેથી “વેન્ત્રીકલ” અને “ઓરીકલ”ના એક બીજાના વહેવારમાં અડચણ પડે છે.

બીજા ત્રણ ચામડીના કોઠલી જેવા પડદા, જેને “સેમીલ્યુનર વાલ્વ” કહે છે, અને જેઓની બહારની ઉપસી આવેલી બાજુઓ “વેન્ત્રીકલ” તરફ હોય છે, તેઓ છે. તેઓ “વેન્ત્રીકલ” તરફ જતાં લોહીમાં કંઈ પણ અટકાવ કરતાં નથી, પણ જે લોહી પાછલ ધસારો કરે, તો આ ચામડાની કોઠળીઓ ભરાઈ જાય છે, જેથી “વેન્ત્રીકલ”માં લોહીના જવામાં અડચણ પડે છે. ડાબા ઓરીકલની દીવાલો એક સરખી હોતી નથી અને પાતલી હોય છે.

જીવો ચીત્ર ૪૨ મું.

હવે આપણે ડાબો વેન્ત્રીકલ જે જમણાને મલતો આવે છે તે જોઈએ. એમાં એક પાતલી ચામડીનો પડદો આવ્યો છે, જેને “માઇટ્રલ વાલ્વ” કહે છે. એ પડદો ડાબાં “વેન્ત્રીકલ” અને “ઓરીકલ”ની વચ્ચે છે.

જમણાં “ઓરીકલ”ની બાંધણી ડાબા “ઓરીકલ”ને મલતી આવે છે. એમાં વીના કેવા નામની લોહીની રજો આવેલી છે. ડાબુ “વેન્ત્રીકલ” જમણા “ઓરીકલ”ને મલતું આવે છે. આ જમણા “ઓરીકલ”ની દીવાલો જાડી હોય છે.

“એઓરતા” નામની ધોરી નસના મુળ આગલ એક પાતલી ચામડીનો પડદો આવ્યો છે જેને “સેમીલ્યુનર વાલ્વસ” કહે છે. આ પડદાથી લોહી હૃદય તરફ પાછું જતાં અટકે છે. ઉપરથી જે તેઓને દબાણ મળે છે તો “એઓરતા”નો જે રસ્તો “વેન્ત્રીકલ”માં જાય છે, તે બંધ થઈ જાય છે. આ પડદાની બહારની બાજુએથી બે છિદ્રો આવેલાં હોય છે, જેમાં “કોરોનરી” નામની ધોરી નસોનું મુળ છે. આ ધોરી નસો હૃદયને તેના પોશણ માટે લોહી પુરું પાડે છે.

હૃદયની બહારની સપાટી પર “કોરોનરી” નામની લોહીની કાલી શિરાઓ પણ આવેલીઓ હોય છે, જે આ હૃદયમાં લોહીને એકઠું કરે છે.

શીક્ષણ ૨૯ મું.

લોહીની રંગો અને લોહીના ફરવા વિષે.

જીવો ચીત્ર ૪૩, ૪૪ અને ૪૫ મું.

ધોરી નસો, રંગો યા શિરાઓ અને ઝીણી નળીઓ મારફતે લોહી શરીરમાં ફરે છે.

જે નસોની મારફતે હૃદયમાંથી લોહીનું વહેવું થાય છે, તેઓને ધોરી નસો કહે છે. આ નસો મજબુત અને જડી હોય છે, અને તેઓની આજીવનની દીવાલો વળી શકે તેવી હોય છે.

આ નસોમાં ત્રણ પડો આવેલાં છે, જે સ્નાયુઓ વળી શકે તેવા છે, તે બહારના પડમાં આવેલા છે, આ પડ બહુ મજબુત હોય છે.

વચ્ચનું પડ માંશતંતુનું હોય છે, અને મોટી નસોમાં આ પડ વધુ જડું હોય છે. આ માંશતંતુના રેસાઓ રંગોની આજીવન હોય છે.

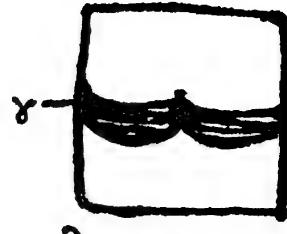
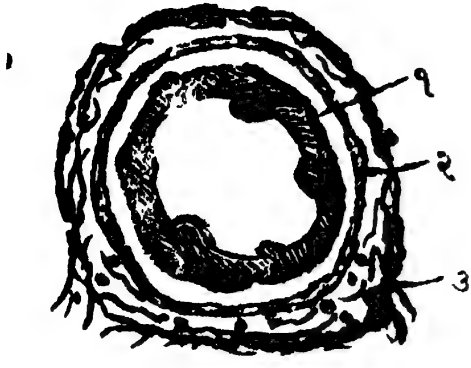
અંદરનું પડ વળી શકે તેવા સ્નાયુઓનું બનેલું છે, અને આ સ્નાયુઓ પર એક પડ આવેલું હોય છે, જે પડને એપીથેલિયમ કહે છે.

હૃદયમાંથી ધોરી નસો નીકળે છે, તેઓ જુદી જુદી શાખાઓમાં વહેંચાઈ જાય છે, અને શાખાઓની પેટા શાખાઓ બને છે, અને આ પેટા શાખાઓમાંથી નાની રંગોની નળીઓ થાય છે.

લોહીની નળીઓ બારીક નસો છે અને એક બીજા સાથે ગુંથાઈને ગુંથડા માફક જુદા જુદા ભાગોમાં આવેલીઓ છે. આ નળીઓની બહારની દીવાલો બહુ પાતલી હોય છે, જેથી પ્રવાહી પદાર્થ જલદીથી બહાર ગળી પડે છે, તેથી જ્યારે લોહી ફરે છે તે વેલા તેમાં જે ફેરફારો થાય છે તે આ નળીઓમાં થાય છે.

લોહીનું આ નળીઓમાં એકઠું થવા પછી, ઝીણી રંગોમાં તે જાય છે. ત્યાંથી મોટી રંગોમાં જાય છે, જે રંગો ત્યાર પછી “આરીકલમે” લોહી પુગાડે છે.

નસોની અને ધોરી નસોની બનાવટ ઘણીખરી એક હોય છે. પણ નસોની દીવાલો પાતળી હોય છે. આ દીવાલોમાં ધોરીનસની માફક ત્રણ પડ આવેલાં હોય છે, પણ એ પડોમાં માંશતંતુઓ અને વળી શકે તેવા રેસાઓનું પ્રમાણ ઓછું હોય છે, જેથી જ્યાં આ નસોમાં લોહી

ચીત્ર ૪૩.

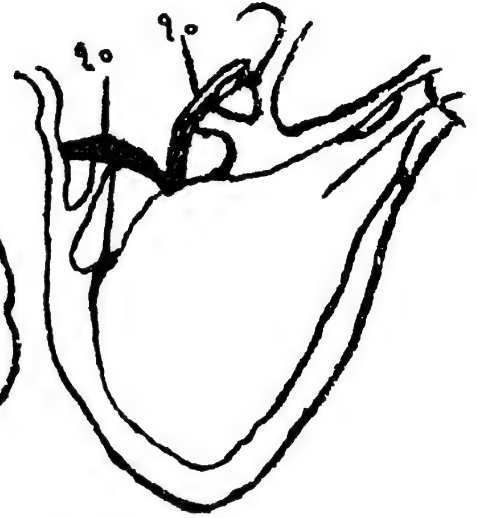
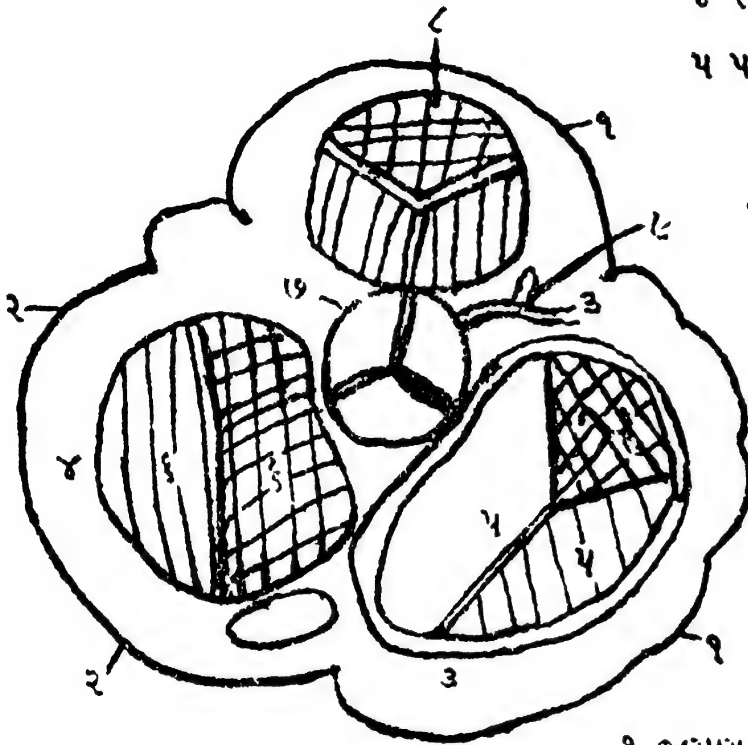
૧ “એપીથેલિયમ”

૨ માંસ તંતુનું પડ.

૩ બહારનું પડ.

૪ રગોના ખારીક ચામડીના પડાઓ.

૫ પડાઓનું બંધ થવું.

ચીત્ર ૪૪.

૧ જમણું “વેન્ટ્રીકલ.”

૨ ડાબું “વેન્ટ્રીકલ.”

૩ જમણાં “ઓરીકલની” દીવાલ.

૪ ડાબાં “ઓરીકલની” દીવાલ.

૫ “ટ્રાઇકસપીડ વાલ્વ.”

૬ “માઇટ્રલ વાલ્વ.”

૭ “એઓરતા.”

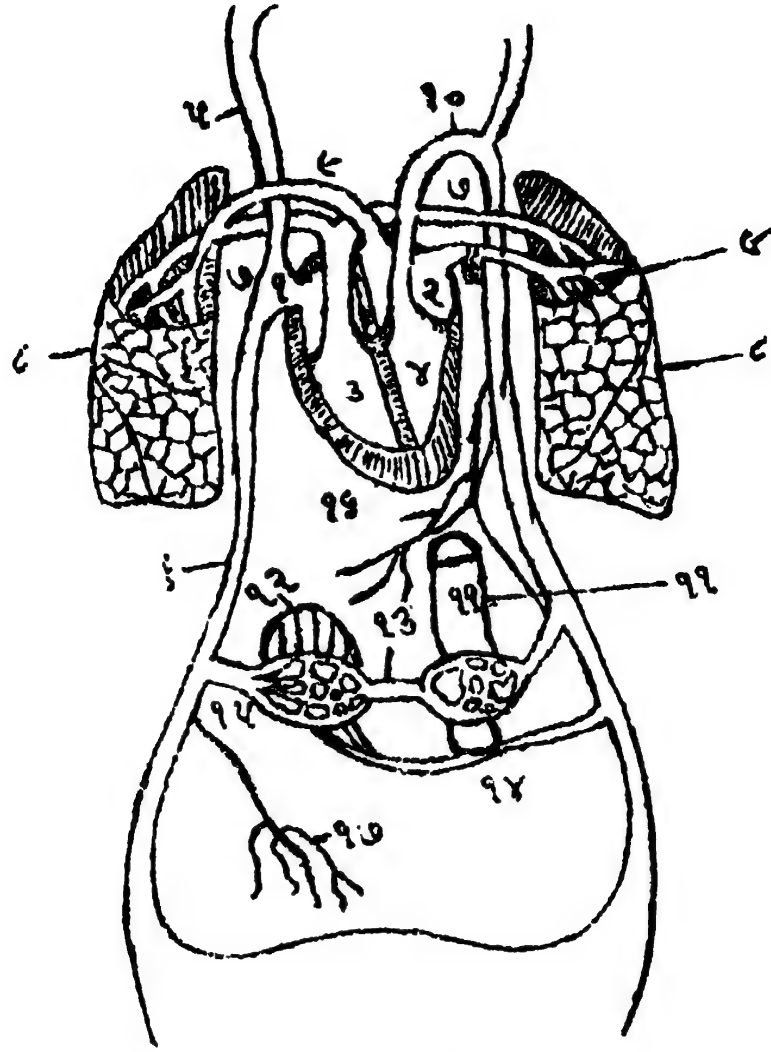
૮ “પલ્મોનરી આરતરી.”

૯ “કોરોનરી આરતરીઝ.”

૧૦ પડાઓનું બંધ થવું.

૧૧ પડાઓનું ઉઘડવું.

ચીત્ર ૪૫.

- ૧, ૨, જમણું અને ડાબું "ઓરીકલ."
- ૩, ૪, જમણું અને ડાબું "વેંત્રીકલ."
- ૫, ૬, "સુપીરયર" અને ઇન્ફીરયર "વીનકેવા."
- ૭ "પલ્મોનરી આરતરીઝ."
- ૮ ફેફસાં.
- ૯ "પલ્મોનરી વેન્સ."
- ૧૦ "એઓરતા."
- ૧૧ "એસીમેન્ટરી કેનાલ."
- ૧૨ કલેબ્ર.
- ૧૩ "પોરતલવેન."
- ૧૪ "હીપેટીક આરતરી."
- ૧૫ "હીપેટીક વેન."
- ૧૬ "લેક્ટી અલ્સ."
- ૧૭ "લીંગ્વેટીકલ."

હોતું નથી, ત્યારે સંકોચાર્થ જાય છે. ઘણીખરી નસોમાં ખારીક ચામડીના પડદાઓ થોડે થોડે છેડે ગોઠવાયલા હોય છે, જે પડદાઓ “સેંમીલ્યુનર વાલ્વ”ને મલતા હોય છે. આ બધા પડદાઓની બહારની યા ધૂટી કીનારી હૃદય તરફ વળેલી હોય છે, જેથી હૃદય તરફ લોહીના વહેવામાં અટકાવ થતો નથી. પણ લોહીનું પાછલ ધસવું આ પડદાને ઉપસાવે છે, જેથી આ નસો બંધ થઈ જાય છે. કોઈ કોઈ નસોમાં આ પડદા એકલા હોય છે અને કોઈમાં જોડીમાં આવેલા છે. ચામડીના બહારના પડપર જે નસો દેખાય છે, તેઓ શરીરની બહારની સપાટીની વધુ નજદીક હોય છે, પણ ધોરીનસો અંદરથી આવેલી છે. આ નસો આખા શરીરમાં બહોલા પ્રમાણમાં ફેલાયેલી હોવાને લીધે હૃદયને ધણું જલદી લોહી પુગાડી શકે છે, અને જે આપણે એક હાથની બહારની જણાતી નસ લેઇને, ઉપરથી આંગલી દાખ્યે તો તેમાં લોહી જતું અટકશે, અને દબાવું થવાથી તે નસને લગતો પરડો બહાર ઉપસી આવશે. પણ તેથી લોહીને શરીરમાં ફરવાને માટે ઘણી અડચણ થશે નહિ, કારણ કે દુરતજ બીજી નસો મારફતે લોહીનું હૃદય તરફ વહેવું ચાલુ થશે.

કલેન્જને જે નસ લોહી પુગાડે છે, તેને “પોરતલ વેન” કહે છે, અને કલેન્જમાંથી લોહી જે નસ પાછું લેઇ જાય છે, તેને “હીપેતીક વેન” કહે છે. ગુરડામાંથી નીકલતી નસોને “રેનલ વેન્સ” કહે છે, જે “વીના કેવા ઇન્ફીરયર”ને મલે છે. આ ઉપર જણાવેલી નસોને અને “પલમોનરી વેન્સ” તેમજ વીના કેવા ને અંદર પડદા હોતા નથી. હવે આપણે હૃદય કેમ કામ કરે છે તે તપાસ્યે.

જીવો ચીત્ર ૪૪ મું.

“વેન્ત્રીકલ”ના સંકોચાવાથી હૃદયના ગોખલાઓ પહોલા થાય છે. અને જમણા ને ડાબાં “ઓરીકલ”માં, વીના કેવા અને “પલમોનરી વેન્સ”ની મારફતે લોહી દાખલ થાય છે, ત્યાંથી “વેન્ત્રીકલ”માં જાય છે. પણ લોહી “વેન્ત્રીકલ”માં દાખલ થાયે તે અગાઉ “ઓરીકલ”માં તેનો જથ્થો વધી પડે છે, તેથી “ઓરીકલ”ની દીવાલો ટુલી આવે છે. આ ખેડ “ઓરીકલ” પોતા માંના લોહીને નીચે “વેન્ત્રીકલ”માં મોકલવાની કોશેશ કરે છે, જેથી તેઓ સંકોચાયે છે, પણ આ સંકોચાવાનું એટલું જોરમાં હોતું નથી, કે જેથી મોટી નસોમાં લોહીનો જઠો હોવાને લીધે, આ નવાં આવેલાં લોહીને પાછું ફેરવી શકે. જ્યારે “વેન્ત્રીકલ્સ” લોહીથી ભરાઇ જાય છે, ત્યારે

“ત્રાઇકસ પીડ” અને “માઇત્રલ પડદાઓ” લોહીની સપાટી ઉપર ફુલધને તરતા થાય છે. હવે જ્યારે “વેન્ત્રીકલસ” સંક્રાંતિ થાય છે, ત્યારે “ઓરીકલ” અને એની વચ્ચે જે પડદાઓ છે, તેઓ બંધ થાય છે, અને “સેમીલ્યુનર” ઉંધડે છે.

“માઇત્રલ” અને “ત્રાઇકસ પીડ”ના પડદાઓ એટલા જોરથી ફલાયે છે, કે જેથી “કોરડી તેન્ડીની” મજબુત જોરથી ખેંચાયે છે, અને આ પડદાઓની કીનારી સાથે મલી જવાથી લોહીનું “ઓરીકલ”માં પાછું જવું બંધી શકતું નથી. પણ આ પડદાઓનું “ઓરીકલ”માં દાખલ થવું રેસાવાલી દોરીઓ અટકાવે છે. જેથી લોહીને માટે, જ્યારે “વેન્ત્રીકલ” સંક્રાંતિ થાય છે, ત્યારે દરેક બાબુપર એક રસ્તો ખુલ્લો હોય છે, અને તે રસ્તાઓ ધોરી નસોના છે, કે જે ધોરી નસો જમણી બાબુએ “પલમોનરી આરતરીઝ” અને ડાબી બાબુએ “એઓરતા” છે. જેથી તેઓમાં લોહીનું વહેવું એટલા જોરથી એકદમ થાય છે, કે તેમની દીવાલો ફુલધ જાય છે, અને આ દીવાલો વળી શકે તેવી હોવાને લીધે અંદરના લોહીને પાછો ધક્કો આપે છે, જેથી લોહીનું વહેવું હૃદયમાં અને નાની નસોમાં થાય છે, અને લોહીનો પાછલ જતો ધસારો “સેમીલ્યુનર” પડદાઓને પણ તેમાં લોહી ભરાઇ જવાથી, ઉપસાવે છે, જેથી લોહી ધોરી નસો તરફ પાછું જઇ શકતું નથી. એ પરથી જણાશે કે ધોરી નસોની વળી શકે તેવી દીવાલોના પાછું સંક્રાંતિવાથી, લોહીને આખાં શરીરમાં મોકલવા માટેના હૃદયના કામને મદદ મળે છે.

આ ઉપર જણાવેલું કામ થતાં એક સેકન્ડથી પણ ઓછો વખત થાય છે, અને ધોરી નસોમાં ૩ આઉંસ લોહીના જથ્થાનું વહેવું, હર વેલાના “વેન્ત્રીકલ”ના સંક્રાંતિવાથી થાય છે.

હવે હૃદયના ધપકારા કેમ થાયે તે સમજવાની કોશિશ કર્યે.

“વેન્ત્રીકલ”ના સંક્રાંતિવાથી, અને પાંચમી અને છેલ્લી પાંસલીઓની વચ્ચેની છાતીની દીવાલ સાથે અડવાથી, હૃદયનો ઉપલો ભાગ થોડો વાંકો થાય છે, તેથી આ ધપકારા પેદા થાય છે. દરેક ધપકારાના બે જાતના અવાજ હોય છે. પહેલો અવાજ “વેન્ત્રીકલ”ના સંક્રાંતિવાથી અને “માઇત્રલ અને ત્રાઇકસ પીડ” પડદાઓની ટુન્ડીઓથી થાય છે, તે અવાજ બરોબર સમજાયે નહીં તેવો મંદ હોય છે. બીજો અવાજ “સેમીલ્યુનર” પડદાઓનું એકદમ બંધ થવાથી થાય છે. આ ધપકારા દરેક આદમીના દર વખતે એક સરખા હોતા નથી, કારણ કે બુદ્ધિમાં

ધપકારા ઝોછા થાય છે. તેઓ એક મીનીટના ૬૦ થી ૭૦ સુધીના હોય છે. ઉગ્મરે પુગેલાં માટે એક મીનીટના ૭૦ થી ૮૦ સુધીના છે, અને ચઉદથી સત્તર વરસના આદમી માટે ૮૦ થી ૮૭ સુધીના હોય છે. એ અને ત્રણ વરવરસના બાળકમાં ૧૧૦ અને ૮૫ ની સંખ્યાના હોય છે, જ્યારે એક વરસના બચ્ચાં માટે ૧૨૦ થાય છે.

નાડીમાં લોહીના ધપકારા જણાય છે, તેનું કારણ આ છે કે દરેક “વેન્ટ્રીકલ”ના સંકોચાવાથી, ધોરી નસોની દીવાલો ઉપસી આવે છે, તેથી થાય છે. હવે જો એક ધોરી નસ કપાયે તો તેમાંથી લોહી એક પુવારા માફક ઉછાલા મારતું જાય છે, તેનું કારણ આ છે કે દરેક વેલાના “વેન્ટ્રીકલ”ના સંકોચાવાથી “એઓરતા” નામની ધોરી નસમાં જોરથી લોહીનું દાખલ થવું થાય છે, અને ત્યાંથી નસોમાં જાય છે, એવી રીતે લોહીનું ધસારા સાથે જોરમાં દાખલ થવાથી લોહી પુવારા માફક નસ કપાતાં ઉછલે છે.

પણ આ લોહીના ઉછાલાને એક સરખી ગતીમાં મુકનાર ધોરી નસોની દીવાલો હોય છે, કારણ કે તેઓ વળી શકે તેવી હોવાને લીધે જ્યારે લોહીથી પ્રવાહ છે, ત્યારે પાછી સંકોચાયે છે, તેથી લોહીનું વહેવું એક પ્રવાહ માફક સીધું થાય છે. એક મીનીટથી ઝોછા વખતમાં લોહીનો પ્રવાહ સર્વે ધોરી નસો, નાની નસો, શિરાઓ, બધામાંથી પસાર થઈ શકે છે. હવે આ લોહીના વહેવાને બરોબર રીતે સમજવાની કોશિશ કર્યે.

જીવો ચીત્ર ૪૫ મું.

પહેલાં બધા ભાગોમાંનું લોહી “વીના કેવા” એકઠું કરે છે, ત્યાંથી જમણા “ઓરીકલ”માં જાય છે, અને પછી જમણાં “વેન્ટ્રીકલ”માં દાખલ થાય છે, અને “પલમોનરી” લોરી નસ મારફતે ફેફસાંમાં જાય છે. લોહીમાંની કાર્બોનીક એસીડ ગેસ ફેફસાં લેઈ લે છે, અને લોહી ફેફસાંમાંની ઓક્સીજન ગેસ ચુસી લે છે, અને ફેફસાંને લગતી લોહીની નળીઓમાં તે દાખલ થાય છે, ત્યાંથી “પલમોનરી” નામની નાની નસો મારફતે ડાબાં “ઓરીકલ”માં દાખલ થાય છે, અને ત્યાર પછી ડાબાં “વેન્ટ્રીકલ”માં આવે છે. આ વેન્ટ્રીકલ સંકોચાય છે, જેથી લોહી “એઓરતા” નામની ધોરી નસમાં જાય છે, અને તેની શાખાઓ મારફતે સ્નાયુઓની ઝીણી ઝીણી લોહીની રગો અને શિરાઓમાં દાખલ થાય છે, અને ફરીથી નાની નસો મારફતે પાછું ફરતી વેલા વીના કેવામાં એકઠું થાય છે, એવી રીતે એનો આખો ચક્રાવો પુરો થાય છે.

શરીરની બહારની ચામડીનું પડ, બાળ, નખ અને દાંતના રોગા-
નમાં લોહી ફરતું નથી

ફેફસાંની નળીઓ મારફતે જમણી બાજુથી ડાબી બાજુએ લોહીનું
વહેવું થાય છે, તેને “પલ્મોનરી” નામની ધોરી નસોને લગતું વહેવું કહે
છે. ડાબા “વેન્ટ્રીકલ”માંથી જે લોહીનું વહેવું થાય છે, તેને આખી
શરીર રચનાને લગતું વહેવું કહે છે,

જમણાં “વેન્ટ્રીકલ”ની દીવાલો ડાબા કરતાં પાતલી હોવાનું એ
કારણ છે, કે “પલ્મોનરી” ધોરી નસને લગતું લોહીનું વહેવું, ઘણી
જગ્યાઓપર યા ભાગોમાં, આખી શરીર રચનાને લગતાં લોહીના વહેવા
માફક હોતું નથી, તેથી આ દીવાલો પાતલી છે.

જો મોટી કાલી શિરાઓને બાંધી દેવામાં આવે તો હૃદય લોહી
વગરનું શીકકું થઇ જાય છે.

નસોને લગતા પડદાઓ એવી રીતે ગોઠવાયેલા છે, કે જેથી લોહીનું
વહેવું એકજ બાજુમાં થાય છે.

ધોરી નસોમાંથી લોહીનું ડુંવારા માફક ઉછળવું હૃદયના ધપકારને
મલતું આવે છે.

આખા શરીરના વજણ કરતાં વધારે, અર્ધાં કલાકમાં લોહીના
ફરવાના જઠાનો વજણ હોય છે.

એક જાતની લોહીની નસમાં જો ઝેર દાખલ કયું હોય, તો તેની
અસર આખાં શરીરમાં થાય છે. જો ધોરી નસ કપાઇ હોય તો તેના
જખમના ઉપરના ભાગપર દબાણ કરવાથી લોહીનું વહેવું અટકે છે,
પણ જો નાની રગ કપાઇ હોય તો તેના જખમની નીચે દબાણ થવાથી
અંધ થાય છે.

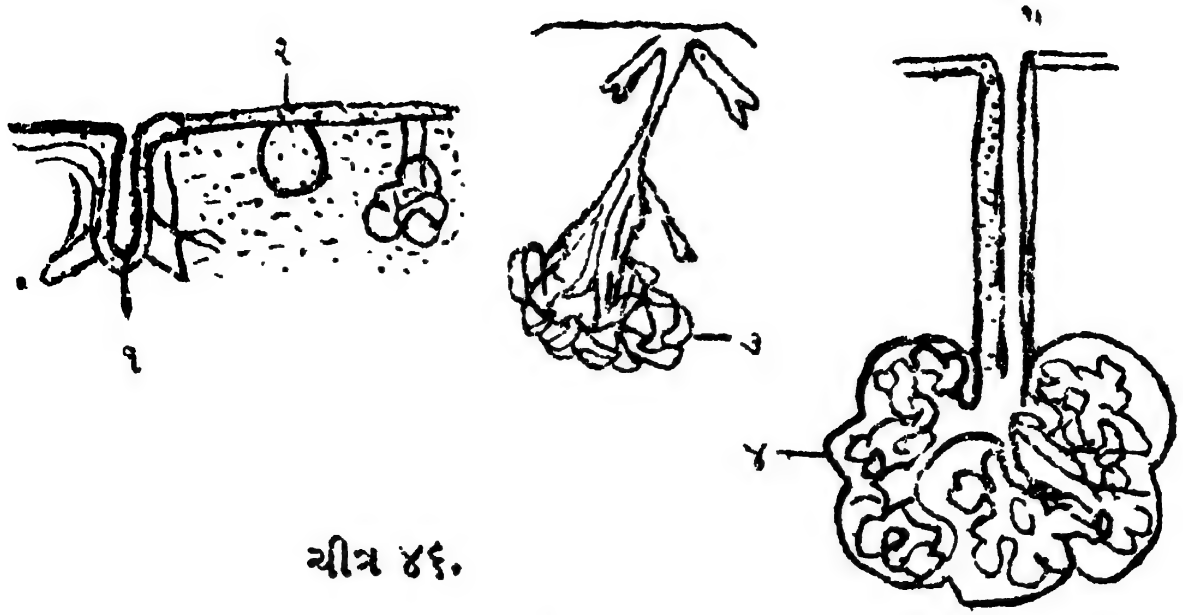

શીક્ષણ ૩૦ મું.

શરીરની ગાંઠો તેમજ ડુંક બનાવનારી ગાંઠો અને ખોરાક
ચાવતી વેલા ડુંકનું મલવું તે સાથે થાય છે તે વીચે.

જીવો ચીત્ર ૪૬ અને ૪૭ મું.

ગાંઠો જે જાતની આવે છે. એક જાતની ગાંઠો સારો પદાર્થ ઉત્પન્ન
કરનારી છે, અને બીજી જાતની ગાંઠો ખરાબ પદાર્થને બહાર કાઢનારી

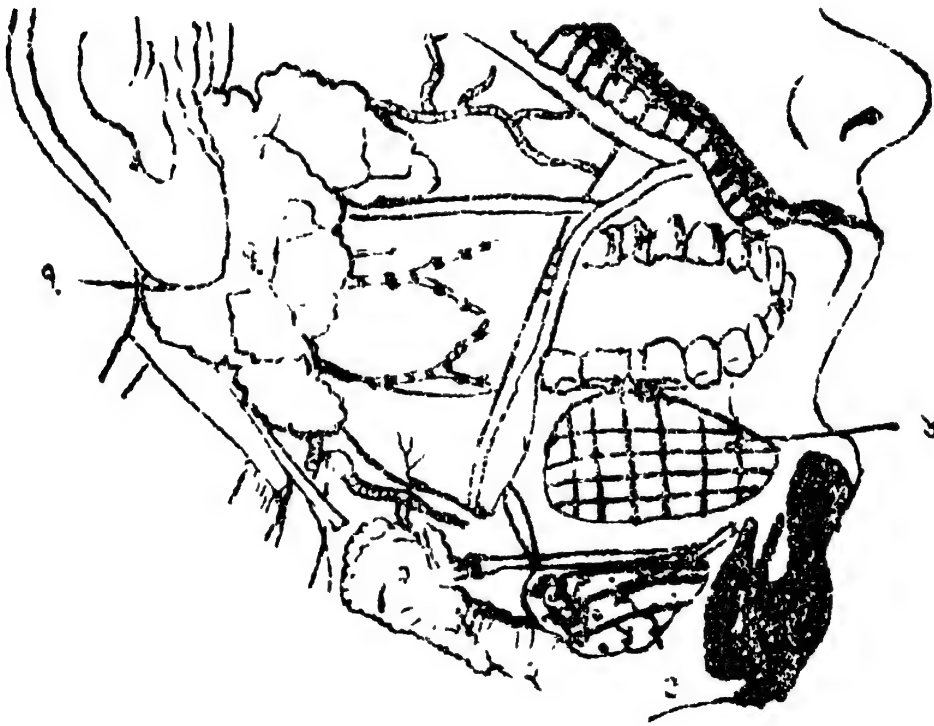
ચીત્ર ૪૬.

૧ ગાંઠને લગતી લાંબી નળી.

૨ ડાહણી.

૩ “કંમ્પાઉન્ડ ત્યુબ્યુલર એલેન્ડસ.”

૪, ૫, “લોખ્યુલેનેડ એલેન્ડસ.” તેની નળી સાથે.

ચીત્ર ૪૭.

૧ “પેરાટીડ.”

૨ “સપ્રમેક્સીલરી.”

૩. “સપ્પલીંગવલ.”

૪. છલ.

હોય છે. લોહીની મારફતે જે પદાર્થ આવે છે, તેમાંથી ચોક્કસ પદાર્થોને છુટા પાડવાની એમાં શક્તિ હોય છે.

પદાર્થ ઉત્પન્ન કરનારી ગાંઠો પદાર્થને બનાવવાનું કામ કરે છે, જે પદાર્થ લોહીમાં હોતો નથી, પણ લોહીમાં આવેલા પદાર્થમાં ફેરફાર લાવી, ખીજી જાતનો બનાવે છે; આ બનેલા પદાર્થને આ ગાંઠોને લગતી નળી-માંથી શરીરના ભાગોમાં મોકલાવે છે. દરેક ગાંઠોને તેને લગતી એક લાંબી નળી અને લોહીની રગો આવેલી હોય છે.

ખરાબ પદાર્થને બહાર લાવનારી ગાંઠો પદાર્થ બનાવતી નથી, પણ જે પદાર્થ લોહીમાં હોય, તેમાંથી નકામા પદાર્થને જુદો પાડે છે અને શરીરના કચરો સાફ કરનારા અવયવો મારફતે શરીરની બહાર કાઢે છે. એ ગાંઠોને પણ લાંબી નળીઓ હોય છે, જે નળીઓ મારફતે નજીક પદાર્થ બહાર લાવે છે.

આદમીની તબ્લી માટે કહે છે, કે તે પણ એક નળી વગરની ગાંઠ છે, અને એવી નળી વગરનીથી ગાંઠો શરીરમાં હોય છે, જેના કામ વીંધે હજુર બરોબર સમજણ બહાર પડી નથી. પણ એમ ધારવામાં આવે છે કે તેઓ લોહીની બનાવટમાં કામે લાગે છે.

શરીરના ગોખલાઓમાં ચામડીના પડો આવેલાં છે, તેઓમાં પણ પદાર્થ ઉત્પન્ન કરવાની શક્તિ હોય છે, અને તેઓને “સીક્રેટીંગ મેમબ્રેન” કહે છે. આ પદાર્થ ઉત્પન્ન કરવાનો આધાર તે પડો કેટલી જગ્યા રોકે છે, તેપર રહેલો છે, એટલે કાંઈ ફેકાણે આ પડો એકપર એક પડેલી ધડીના આકારમાં એક એકપર પડ આવેલાં હોય, તે માફક હોય છે, જેથી પદાર્થ વધુ બહાર આવી શકે છે. કાંઈ કાંઈ પડોમાંથી બારીક નલીઓ નીચેની સપાટી સુધી ગયેલી હોય છે. તેઓને અંગ્રેજીમાં “સીમ્પલ ટ્યુબ્યુલર ગ્લેન્ડ” કહે છે, અને કાંઈ વેલા આ ગાંઠો પણ એક પર એક ખડ ધડી કીધાં હોય તેવા આકારમાં હોય છે. આ ગાંઠો ગોલાકારમાં કાંઈ વખતે વધે છે, અને તેમાં કાઠલીઓ જેવા ચામડીના પડો બહાર જુલે છે, જે બધાં શરીરના ભાગના એકજ ગોખલામાં પડેલાં હોય છે. આ કાઠલીઓ ધરાવતી ગાંઠોને “લોખ્યુલેટેડ ગ્લેન્ડ” કહેવામાં આવે છે. એવી રીતે કાંઈ વેલા ગાંઠોને લગતી એક નળીપર ઘણી સાદી ગાંઠો જુલતી આવેલી હોય છે, અને તે નળીને લગતી ગાંઠોને “કંમ્પાઉન્ડ ગ્લેન્ડસ” કહે

છે, અને તેમાંથી બહાર નળીઓ નીકલી હોય છે, તે “કમપાઉન્ડ ત્યુબ્યુલર ગલેન્ડસ” કહે છે. પણ એક નળીપર જે ગાંઠને લગતી ઘણી બારીક ચામડીની કાઢલીઓ આવેલી હોય છે, તેને અંગ્રેજીમાં “રેસીમોઝ” કહે છે. ગાંઠોને લગતાં ચામડીના પડની આબુ બાબુ બારીક લોહીની રંગો આવેલી હોય છે.

ખોરાકની નળીમાં અંદરથી પાતલી ચામડીનું પડ આવેલું છે. જે પડને “મ્યુકસ મેમબ્રેન” કહે છે. એમાં જે ગાંઠો આવેલી છે, તેને “મ્યુકસ ગલેન્ડસ” કહે છે. તેઓ લોહીમાંથી એક પાણી જેવો પદાર્થ જીદો પાડે છે, જે પદાર્થને મ્યુકસ કહે છે, અને આ છુટો પડેલો પદાર્થ આ પડને બીનું રાખે છે.

મોઢાંના ખાડામાં હુંકને લગતી ગાંઠો આવેલી છે. આ બધી ગાંઠોને જીલતી ચામડાંની કાઢલીઓ હોય છે, તેઓ હુંક બનાવે છે, જે હુંક જરપત કરવાની ક્રિયામાં ઉપયોગી થાય છે.

જીવો ચીત્ર ૪૭ મું.

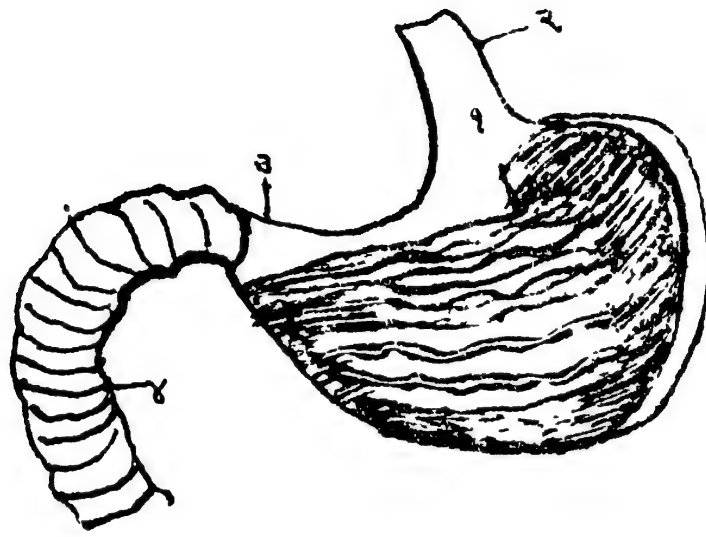
આ હુંકને લગતી ગાંઠોની મુખ્ય ત્રણ જાતના નામો નીચે મુજબ છે. “પેરોતીદ,” “સબ મેક્રસીલરી,” અને “સબ લીનગવલ” છે.

“પેરોતીદ” કાંનની બાબુમાં નીચાણમાં આવેલી છે. આ ઘણી મોટી ગાંઠ છે, અને એને લગતી નળી ગાલમાંથી મોઢામાં જાય છે.

“સબ મેક્રસીલરી” ગાંઠો દરેક બાબુના નીચલાં જડખાંપર એક એક આવેલી છે. તેઓ નાની અખરોટ જેવી છે. અને એની નળીઓ જીલના છેડાની નીચેથી મોઢાંમાં જણાયે છે. “સબ લીનગવલ” ગાંઠો નીચલાં જડખાં અને પારાની વચ્ચેની કીનારી બનાવે છે. એની ઉપરની પાતલી ચામડી તે “મ્યુકસ મેમબ્રેન” છે. આ “સબ લીનગવલ” ગાંઠોને ઘણી નળીઓ હોય છે, અને એક બાબુની ગાંઠને લગતી નળીઓ બીજી બાબુની ગાંઠને મલે છે.

હુંકને લગતી ગાંઠોમાંથી જે પ્રવાહી નીકલે છે, તે પારદર્શક અને પાણી જેવો છે. મોઢાંમાંની “મ્યુકસ ગલેન્ડ” જે પદાર્થ બનાવે છે, તેની સાથે હુંક મલી જાય છે.

હુંકનો, ખોરાક જરપત કરવા માટે ઉપયોગ થાય છે. તેનું કારણ આ છે કે તેમાં “તાએલીન” નામનો પદાર્થ આવેલો છે, જે પાચન ક્રિયા માટે અગત્યનો છે.

ચીત્ર ૪૮.

૧ “મ્યુક્સ મેમ્બ્રેન.”

૨ “પીલોરિકસ.”

૩ “પાઇલોરસ.”

૪ “ડ્યોડીનમ.”

આપણે જે ખોરાક લેઇએ છીએ, તે પ્રવાહી જેવો થાયે નહિ, ત્યાં સુધી ખપમાં આવી શકતો નથી. કારણ કે ખોરાકમાં સ્તાર્યનો યા કાંજ જેવા પદાર્થનો ભાગ આવેલો છે, જે આ “તાએલીન” જલદીથી પીગલાવી શકે છે. “તાએલીન”ના મેલાપથી સ્તાર્ય જે પદાર્થમાં ફરી જાયે છે તેને ગ્રેપ શુગર કહે છે. હુંકનું મુખ્ય કામ એવા સ્તાર્યને ગ્રેપ શુગરમાં ફેરવવાનુંજ હોય છે. હુંક ચાવવામાં પણ મદદ કરે છે, અને મ્યુકસ મેમબ્રેનને બીનો રાખવાથી, બોલવામાં મદદ મલે છે. હુંકને લીધે ખોરાકની ચીજોના સ્વાદની પીછાણ થાયે છે. હુંકનો વધારો મોઢાંમાં કંઈ ચીજના વગોલવાથી થાયે છે. છોકરાંઓ નાનાં હોય છે, ત્યારે ઘણો ભારી ખોરાક નહિ આપવાનું આ કારણ છે, કે તેઓની હુંકને લગતી ગાંઠો સાતમાં યા આઠમાં મહીના પછી કામ કરે છે.

શીક્ષણ ૩૧ મું.

ખોરાક અને પાંણી હોજરીમાં જે નળીની મારફતે જાયે છે, તે નળી વીધે, અને ગળવાની ક્રિયા વીધે.

જીવો ચીત્ર ૪૮ મું.

ખોરાકની નળીના સાંકડા ભાગને “ઇસોફેગસ” કહે છે. એમાં ત્રણ પડો આવેલાં હોય છે. બહારનું પડ બહુ અને માંશતંતુનું બનેલું છે. અંદરના પડને “મ્યુકસ મેમબ્રેન” કહે છે, જેમાં “મ્યુકસ ગ્લેન્ડસ” આવેલીઓ છે. એ લંબાઈએ એકપર એક ઘડી પડેલી હોય તેવા આકારાનો છે.

વચ્ચું પડ બહારના અને અંદરના નળીનાં પડને જોડે છે, જે દોરી જેવા રેસાઓનું બનેલું છે.

ખોરાક બરોબર ચવાયા પછી, જીભ અને ગાલને લગતાં માંશ તંતુઓની મદદથી એક બુક યા “બોલસ”માં એકઠો થાયે છે, ત્યાર પછી જીભ અને તાલવાંની વચ્ચે થઇને, મોઢાંની પછવાડેની બાજુમાં જાયે છે, ત્યાંથી ખોરાકની નળીના ઉપલા છેડાની કોઠલીમાં યા નળીમાં જાયે છે. આ નળીના માંશ તંતુઓના સંક્રાંચાવાથી ખોરાક એ કોઠલીમાંથી જરા

આગલ ધસારો કરે છે, તેથી હોજરીમાં ખોરાકનું દાખલ થવું થાય છે. એપરથી સમજી શકાશે કે ખોરાક પોતાના વજનથીજ એકદમ હોજરીમાં પડી જતો નથી, પણ તેને તે તરફ હસેલવામાં આવે છે.

ખોરાક લેઈ જનારી નળીના પાતલાં ચામડીનાં પડ મારફતે જે પદાર્થ બહાર લાવે છે, તેને મ્યુક્સ કહે છે. આ પદાર્થ તેની સપાટીને ચીકણી બનાવે છે, જેથી ખોરાકનું હોજરીમાં દાખલ થવામાં મદદ મળે છે.

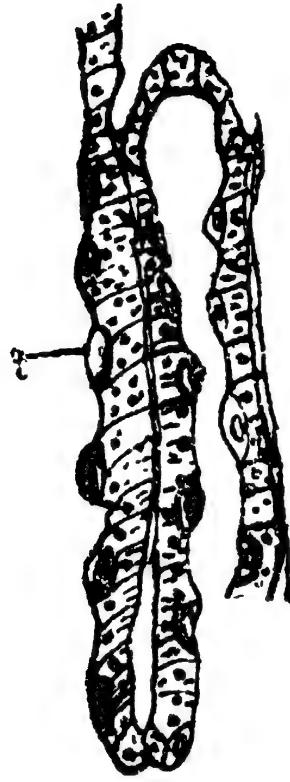
ધણીજ ઝીણી ગોલી, પાંણી યા કોઈ પ્રવાહીની મદદ વગર ગલી શકાતી નથી તેનું કારણ આ છે કે, નળી જે ખોરાક લેઈ જાય છે, તેમાં જો ખોરાક વધારે જઠામાં જતો નથી તો તે ચપટી પડી રહે છે, તેથી કોઈ પ્રવાહીની મદદે યા ખોરાક સાથે એવી ઝીણી ગોલી ઝટ ગલી શકાય છે.

પેટુ પા પીડુના ધણાખરા અવયવોને જે ચામડીના પડમાં લપેટાયેલા છે, તેને “પેરીતોન્યમ” કહે છે, અને તે પડ હોજરીનું બહારનું પડ ગણાય છે; હોજરીની દીવાલો ચાર પડની બનેલી છે, તેથી આ પહેલું પડ છે. આ પડ એક પાંણી જેવો અને ચીકણો પ્રવાહી બનાવે છે, અને તેનો ઉપયોગ અવયવોને ચીકાશ પુરો પાડવામાં સમાયેલો છે. ખીજાં ત્રણ પડો આ ખોરાક લેઈ જનારી નળીના પડના જેવાંજ હોય છે, અને એક રીતે આ પડો, એ નળીનાજ પડના લંબાયલા ભાગો છે. જે પડ “પેરીતોન્યમ”ની બાજુમાં યા પાસે છે, તેને “મસ્ક્યુલર કોટ” કહે છે, તેની પાસેના પડને “એર્યોલર કોટ” કહે છે, અને અંદરના પડને “મ્યુક્સ કોટ” કહે છે.

“મસ્ક્યુલર કોટ”ની બનાવટ, આપણી મરજીને નહિ આધીન રહે તેવી જાતના માંશ તંતુના રેસાઓની છે. આ પડના રેસાઓ હોજરીના “કારડીયેક ઓરીશીસ”થી “પાઇલોરસ” સુધી લંબાઈએ પડેલા હોય છે.

વચલા પડના રેસાઓ હોજરીના બધા ભાગોમાં છે, અને મુખ્ય કરીને “પાઇલોરસ” આગલ વધુ જઠામાં હોય છે. અંદરનું પડ વાંકા યા આડા રેસાઓનું બનેલું છે, અને તે હોજરીના કારડીયેક નામના છેડા તરફ વધુ હોય છે.

જ્યારે ખોરાકનો જઠો હોજરીમાં જાય છે, ત્યારે તેના ઉપસવાથી દરેક બાજુના માંશતંતુઓ સારું કામ કરી શકે છે, અને ખોરાકના જઠાને ગોઠવી રીતની હીલચાલની ગતિ મળે છે, એટલે ખોરાક “કારડીયેક” છેડાથી “પાઇલોરસ” તરફ આવે છે, અને “પાઇલોરસ”થી કારડીયેક તરફ પાછો જાય છે.

ચીત્ર ૪૯.

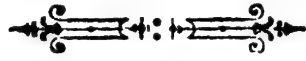
૧ “ગેસ્ટ્રીક.” અથવા “પેપ્ટીક ગ્લેન્ડસ.”

હોજરીની દીવાલો એવી રીતની બનેલી છે, કે તેઓ ખેંચઈ શકે છે, અને જો વધુ ખોરાકનો જઠો હોજરીમાં જાય છે, તો તેઓ ખેંચાઈને ખોરાકને સમાવી દે છે.

• આંતરડાંના છેડા આગલના માંશ તંતુના ગોલ રેસાઓ “પાઇલોરસ”ને બંધ રાખવામાં મદદ કરે છે. આ રેસાઓને “સ્ફીન્ક્ટરસ” કહે છે.

પાચન ક્રિયા શરૂ થવાની અગાઉ આ માંશ તંતુના ગોલ રેસાઓ મજબુત રીતે તંગ રહે છે, પણ જેમ પાચન ક્રિયા આગલ વધતી જાય છે, તેમ આ રેસાઓ ધીલા થાય છે; જેથી જરૂર પડે ત્યારે ખોરાકનો ભાગ આંતરડામાં જઈ શકે છે, અને છેલ્લે હોજરીમાં દાખલ થયેલો બધો ખોરાક આંતરડામાં જાય છે.

ખોરાક હોજરીમાં વધારેમાં વધારે વખત પાંચ કલાક રહે છે, અને ઓછામાં ઓછો વખત એક કલાકનો છે, એનો આધાર ખોરાકની જાત અને કેવી રીતે પકાવેલો હોય છે, તે પર છે.

શીક્ષણુ ૩૨ મું.

પાચન ક્રિયાને મદદ કરનારા ‘ગેસ્ટ્રીક જ્યુસ’ વીચે.

જીવો ચીત્ર ૪૯ મું.

હોજરીના “મ્યુકસ” કાટમાં ઝીણી ઝીણી ગાંઠો આવેલી છે, તેઓ સાધારણ વખતે એક ચીકણો પદાર્થ બનાવે છે, જેને “મ્યુકસ” કહે છે, અને આ “મ્યુકસ” તેની સપાટી ચીકણી રાખવામાં મદદ કરે છે; પણ પાચન ક્રિયા વેળા આ ગાંઠો એક જાતનો પ્રવાહી બનાવે છે, જેને “ગેસ્ટ્રીક જ્યુસ” કહે છે.

આ ગાંઠોને “ગેસ્ટ્રીક” અથવા “પેપ્ટીક ગ્લેન્ડસ” કહે છે, અને આકાર નળી જેવો હોય છે; “મ્યુકસ મેમબ્રેન”ની સપાટીપર આ નળી જેવી ગાંઠોનાં બારીક છિદ્રો આવેલાં છે.

હોજરીમાં જ્યારે ખોરાક નથી હોતો, ત્યારે આ “મ્યુકસ મેમબ્રેન” રંગમાં શીકકો પડી જાય છે, અને માત્ર “મ્યુકસ”જ તેને લીનો રાખે છે. પણ કાંઈપી જાતનો ખોરાક હોજરીમાં દાખલ થયો, કે એનો રંગ ખુલ્લા ગુલાબીનો થાય છે, કારણ કે ખોરાકથી લોહીના જથ્થામાં વધવું થાય

છે, અને તુરતજ “ગેસ્ટ્રીક જુસ” બનવાનો શરૂ થાય છે. બારીક તપાસ પછી એવું માલમ પડ્યું છે, કે ચોવીસ કલાકમાં દશથી વીસ નાની બાતલીઓમાં જેટલો પ્રવાહી સમાયે, તેટલો જટ્ટો ગેસ્ટ્રીક જુસનો હોજરીને મલે છે.

“ગેસ્ટ્રીક જુસ”નો રંગ હોતો નથી અને સ્વાદમાં ખારો, ને ખાટો છે. એનામાં કોઈ ચીજને કોહતી અટકાવવાનો, તેમજ પદાર્થને જમાવવાનો યા ધટ્ટ કરવાનો ગુણ હોય છે. એ ભારી યા જરપત નહિ થઈ શકે તેવા ખોરાકો પચાવવામાં ધણી મદદ આપે છે.

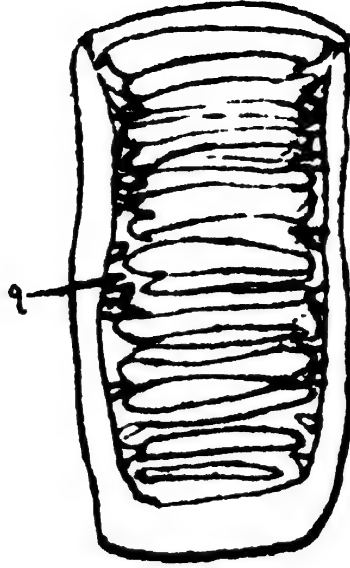
“ગેસ્ટ્રીક જુસની” બનાવટમાં ઘણા તત્વનો સમાવેશ થાય છે. તેમાં ચોક્કસ જાતના ખારો, એસીડ અને પેપસીન નામનું તત્વ આવેલું હોય છે. “પેપસીન” એમાં અગતનો ભાગ બજાવે છે; એસીડ સાથે “પેપસીનો” મેલાપ થવાથી (“નાઇટ્રોજન” યા) ઇંડાની સફેદી જેવા પદાર્થ ધરાવનારા ખોરાકો જલદી પીગલી શકે છે.

“ગેસ્ટ્રીક જુસ” ચરખીપર અને “સ્તાર્ચ” પર અસર કરી શકતો નથી. જો કે સ્તાર્ચને લગતા ખોરાકો હુંકમાં મલવાથી હોજરીમાં પીગેલે છે, તે છતાં આ “ગેસ્ટ્રીક જુસ” તે ક્રિયામાં અડચણ કરે છે.

ચરખીના સ્નાયુઓ ચરખીના અણુઓના બનેલાં છે, જે આણુઓને “એર્યોલર” નામના સ્નાયુઓ સાથે જોડે છે, અને દરેક આણુની આજુ-બાજુ ઇંડા જેવો પદાર્થ આવેલો હોય છે; જેથી જ્યારે ચરખદાર સ્નાયુઓ યા રેસાઓ હોજરીમાં જાય છે, ત્યારે “એર્યોલર” અને ઇંડા જેવો પદાર્થ તેમા પીગળી જાય છે, અને ચરખીના આણુઓ ઝીણા ઝીણા દાના માફક છુટા પડી જાય છે. જેથી હોજરીમાં જે પદાર્થ હોય છે, તેને દુધના જેવો સફેદ રંગ મલે છે. એને “કાંઇમ” કહે છે.

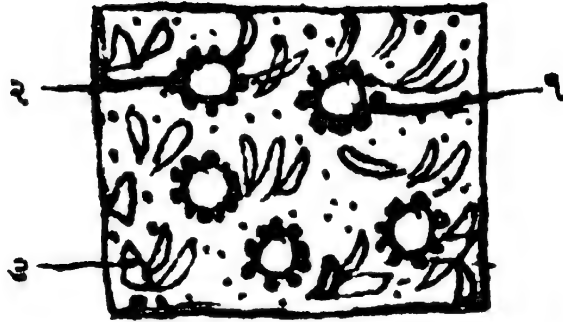
દુધનો ખોરાક જરપત થવા અગાઉ “ગેસ્ટ્રીક જુસ”થી દહી જેવો થાય છે, અને ઇંડાની સફેદી જેવો પદાર્થ, “ગેસ્ટ્રીક જુસ”ની મદદથી “પેપ્ટોન્સ” નામના પદાર્થમાં ફરી જાય છે. આ “પેપ્ટોન્સ” જલદી લોહીમાં પચી શકે એવો છે, જેથી હોજરીનું “મ્યુક્સ મેમબ્રેન” પોતામાં લેઇ, લોહીને આપે છે.

ચીત્ર ૫૦.

૧ “વાલવુલી ડાનીવેન્તીસ.”

ચીત્ર ૫૧.

૧ “પેચ્ચર્સ ડલેન્ડસ.”

૨ “ત્યુબ્યુલર ડલેન્ડસ.”

૩ “ધીલી.”

શીક્ષણ ૩૩ મું.

આંતરડાં અને તેને લગતી પાચન ક્રિયા વિષે.

જીવો ચીત્ર ૫૦ અને ૫૧ મું.

આંતરડાં બે જાતનાં છે, મોટાં અને નાના. એ બેઉ જાતના આંતરડાં ચાર પડોના બનેલાં છે, અને હોજરીના પડોને મોટે ભાગે મલતાં આવે છે.

૧. “પેરીતોન્યમ”થી બહારનું પડ બને છે, તેને “આઉતર સીરસ કોટ” કહે છે.

૨. બહારના લંબાયા અને અંદરના ગોલાકાર સ્નાયુઓ મલી, જે પડ બને છે તેને “મસ્ક્યુલર કોટ” કહે છે.

૩. “એરથોલર” નામનું પડ.

૪. અંદરની સપાટીપર “મ્યુક્સ મેમ્બ્રેન” આવેલું છે તે.

નાના આંતરડાનું “મ્યુક્સ મેમ્બ્રેન” ચામડીની એક પર એક ઘડી કરીને મુકી હોય, તેમ આવેલું છે. આ પડની ઘડીઓને “વાલ્વુલી કોનીવેન્ટીસ” કહે છે.

જે ખોરાક આંતરડામાં જાય છે, તેને આ ચામડીના પડની ઘડીઓ તેમાં રોકી રાખે છે, જેથી પાચન કરનારા પ્રવાહીઓ સાથે ખોરાકનું ખરોખર રીતે મલવું થાય છે.

બેઉ આંતરડાનો “મ્યુક્સ કોટ,” હોજરીના એ પડને મલતો આવે છે. પણ હોજરીના એ પડમાં જુદી જુદી જાતની ગાંઠો આવેલી છે, જેનાં નામો નીચે પ્રમાણે છે.

કેટલીકો નળીના જેવી છે, જે એક બીજની સાંમે આવેલી છે, તેને “લ્યુબ્રિકલ ગલેન્ડસ” કહે છે.

થોડીઓ ઘડા જેવા ગોલાકારની છે, જે છૂટીખી હોય છે, તેમજ ઝુમ્મખામાં સાથે પણ છે, તેને “પેઅર્સ ગલેન્ડસ” કહે છે.

બીજીઓને ચામડાની નાની કોડલીઓ જુલતી હોય છે, તેને “લોબ્યુલેટેડ ગલેન્ડસ” કહે છે.

આ ગાંઠો જે પદાર્થ બનાવે છે, તે તેઓની નળીઓ મારફતે આંતરડાંમાં જાય છે, કારણ કે આ નળીઓનાં મોઢાં આંતરડાંની સપાટીપર હોય છે.

આ ગાંઠોને લગતો પદાર્થ શું કામ બનાવે છે, તેને માટે ચોક્કશ રીતે હજુર જણાયું નથી, પણ કોઈ “મ્યુકસ” નામનો પદાર્થ બનાવે છે, અને થોડીઓ “સેલીવરી ગ્લેન્ડ”ને મલતી આવે છે, અને કેટલીકો “પેન્ક્રીઆસ”ને મલતી થાય છે.

નાના આંતરડાંની અંદરની સપાટી મખમલ જેવી હોય છે, કારણ કે ઘણીજ ખારીક રૂવાંટીઓ ઉભી બહાર નીકલેલી હોય છે, જે રૂવાંટીઓને “વીલી” કહે છે.

જ્યારે થોડો હજમ થયેલો ખોરાક, હોજરીમાંથી “પાઇલોરસ”ની મારફતે, હોજરીને લગતી “ડ્યોદીનમ” નામની નળીમાં જાય છે, ત્યારે બે જાતના જરપત કરવામાં મદદ કરે તેવા પ્રવાહીઓ સાથે મલી જાય છે. આ પ્રવાહીના નામો પીત્ત અને જરપત કરવામાં મદદ કરે તે રસ, જેને “પેન્ક્રીઆટીક ફ્લુઇડ” કહે છે.

જીવો ચીત્ર પર મું.

કલેબુ પીત્ત બનાવે છે, અને “પેન્ક્રીઆસ” નામની ગાંઠ “પેન્ક્રીઆટીક ફ્લુઇડ” બનાવે છે. એકજ રસ્તેથી આ બેઉ પ્રવાહીઓ “ડ્યોદીનમ”માં દાખલ થાય છે. પીત્તને લગતી નળી પીત્તને મોકલે છે, અને પેન્ક્રીઆટીક નળી તેને લગતા “પેન્ક્રીઆટીક ફ્લુઇડ”ને લેઈ જાય છે.

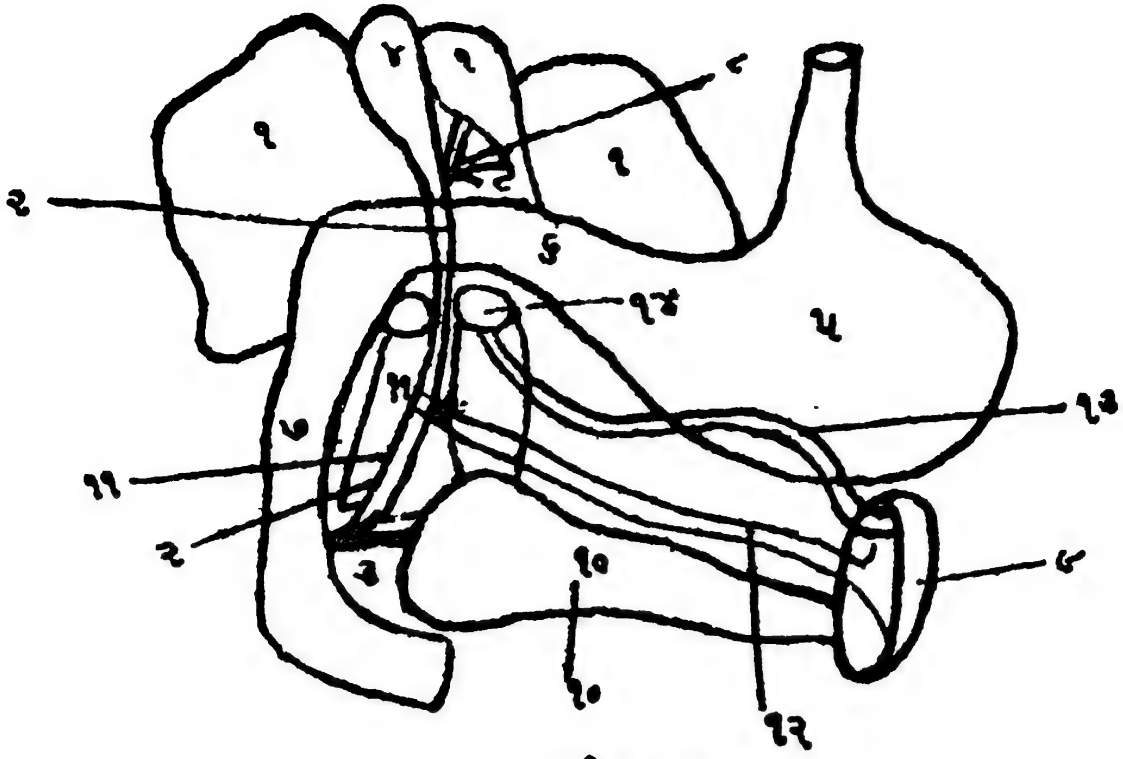
“પેન્ક્રીઆટીક જુસ” રંગ વગરનો અને પારદર્શક છે. એ “આલકલાઇન” છે, અને ચીતકી જાય તેવો છે. ખારથી ૧૬ આઉંસનો જઠ્ઠો રોજનો આ રસનો બને છે.

હુંકની માફક એ રસ પણ સ્ત્રાવ્યને, ગ્રેપ શુગરમાં ફેરવે છે, અને ઇંડાની સફેદી જેવા પદાર્થને, તેમજ જેલી જેવા ચીકણા પદાર્થને, “પેપ્ટોન”માં ફેરવે છે. એ ચરબીને પણ પીગળાવે છે.

પીત્તનો રંગ સહેજ લીળાશ પર ગયેલો પીળા રંગનો હોય છે. એ પીત્ત કલેબાંની નીચે આવેલા “ગોલ બ્લેડર”માં એકઠું થાય છે, અને જ્યારે પાચન ક્રિયામાં એનો ખપ હોય છે, ત્યારે તેમાં પણ ઉખોગમાં આવે છે. પાચન ક્રિયા ચાલતી હોય, ત્યારે પીત્ત કલેબાંની મારફતે “ડ્યોદીનમ”માં જાય છે.

પીત્તમાં જીલાબ લાવનારું તત્વ છે, અને આંતરડાના “મ્યુકસ મેમ્બ્રેન”ને તે ભીંનું રાખે છે, અને ચરબીને પીગલાવાના કામમાં આવે છે.

ચીત્ર ૫૨.

૧ કળેબુ.

૨ પીત્તને લગતી નળી.

૩ "પેનક્રીઆટીક" નળી.

૪ "ગેલ બ્લેડર."

૫ "હાજરી."

૬ "પાઇલોરસ."

૭ "ડયોડીનમ."

૮ "ડીપેટીક ડક્ટ."

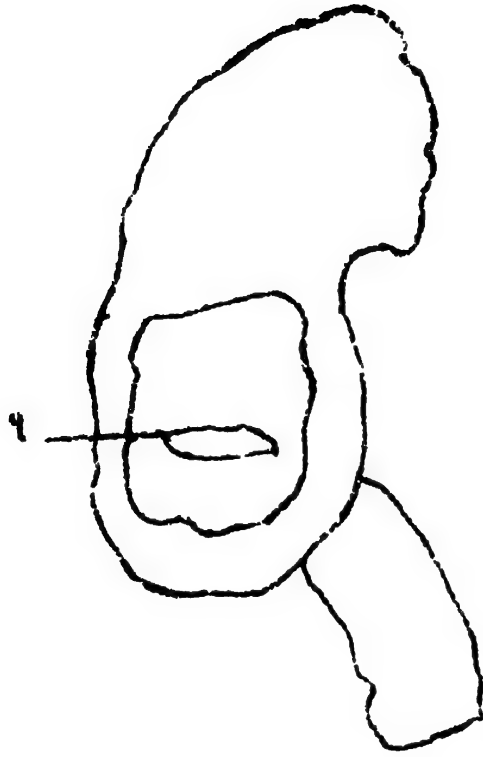
૯ "તર્સી."

૧૦ "પેનક્રીઆસ"

૧૧ "પોરતલવેન."

૧૨, ૧૩ "સ્પ્લેનીક વેન" અને "આરતરી"

૧૪ "સુપ્રાઓરતા"

ચીત્ર ૫૩.

૧ “ઝૂંપેા સીકલ વાલ્વ.”

“કાંઈમ”માં “ગેસ્ટ્રીક ફ્લુઇડ” અને હુંક રહેલી હોય છે, તેથી જ્યારે તે નાના આંતરડામાં આવે છે, ત્યારે “કાંઈમ,” “પેન્ક્રીયાતીક ફ્લુઇડ,” પીત્ત અને આંતરડાંને લગતી ગાંઠો જે પદાર્થ બનાવે છે, તેની સાથે મલી જાય છે.

અધી જાતના ખોરાક પીગળી ગયેલા હોવાથી, આંતરડાના માંસ તંતુના રેસાઓમાં, વળ દીધેલા આંટા માફકની હીલચાલ થાય છે, તેની મારફતે ખોરાકને આગલ હડસેલવામાં આવે છે.

જરપત થયેલો ખોરાક “મ્યુકસ કોટ” પોતામાં લેઇ લે છે, અને હજમ નહિ થયેલો ખોરાક સફરા તરફ જાય છે. જ્યારે “કાંઈમ,” “પેન્ક્રીયાતીક ફ્લુઇડ” અને પીત્તની સાથે મળે છે, ત્યારે એનો રંગ દુધના જેવો સફેદ થાય છે, કારણ કે પીગલી ગયેલી ચરબી આ રંગ આપે છે, અને આ ફેરવાયેલા પદાર્થને “કાઈલ” કહે છે, જે નાના આંતરડામાં હોય છે.

જીવો ચીત્ર ૫૩ મું.

આંતરડાના “ઇલ્યમ” અને “સીકમ”ની વચ્ચે ખારીક ચામડીના પડોની બે ઘડીઓ આવેલી છે, જેને “ઇલ્યો સીકલ વાલ્વ” કહે છે. જ્યારે તૈયાર થયેલો ખોરાક આખાં નાના આંતરડાંમાંથી પસાર થઇને, મોટામાં એક બાકેરાં મારફતે જાય છે, ત્યારે આ “ઇલ્યો સીકલ વાલ્વ,” તૈયાર થયેલા ખોરાકને પાછો નાના આંતરડાંમાં પડતો અટકાવે છે.

મોટાં આંતરડામાં પાચન ક્રિયા શરૂ થાય છે, અને ધીમે ધીમે હજમ થયેલો ખોરાક ચુસાઈ જાય છે, અને નહિ જરપત થયેલો ખોરાક પડી રહે છે, જે નકકર આકારમાં બંધાતો જાય છે. નાના આંતરડામાં સાધારણ રીતે બાર કલાક ખોરાક રહે છે અને મોટાંમાં ચોવીસથી છત્રીશ કલાક રહે છે.

શીક્ષણ ૩૪ મું.

પુષ્ટીકારક ખોરાક કેવી રીતે લોહીમાં ચુસાઈ યા શોષાઈ જાય છે તે વિષે.

જીવો ચીત્ર ૫૪, ૫૫ અને ૫૬ મું.

ખોરાક શરીરની વધ માટે, અને આખો દહાડો શરીરને જે ધસારા લાગ્યા હોય તેની પુરણી કરવા માટે લેવામાં આવે છે.

જે નળીમાં હજમ થયેલો પુષ્ટીકારક ખોરાક એકઠો થાય છે તે ખોરાક નકકર પદાર્થમાં નથી હોતો પણ પીસાઇને બારીક થયેલો હોય છે યા પ્રવાહી જેવો થયેલો હોય છે, અને આ નળીની મારફતે તે તૈયાર થયેલો ખોરાક, અવયવોનો અંદરના પાતલી ચામડીના પડો ચુસી લે છે; ત્યાંથી જુદા જુદા સ્નાયુઓમાં જાય છે, અને આ સ્નાયુઓમાં જે નકામે પદાર્થ અપવગરનો પડી રહેલો હોય છે, તેને લોહી બહાર લાવે છે. લોહીની રંગો પુષ્ટીકારક તત્વ કેમ પોતામાં શોષી લે છે તે આપણે હવે જોઈએ.

જીવો ચીત્ર ૩ જી.

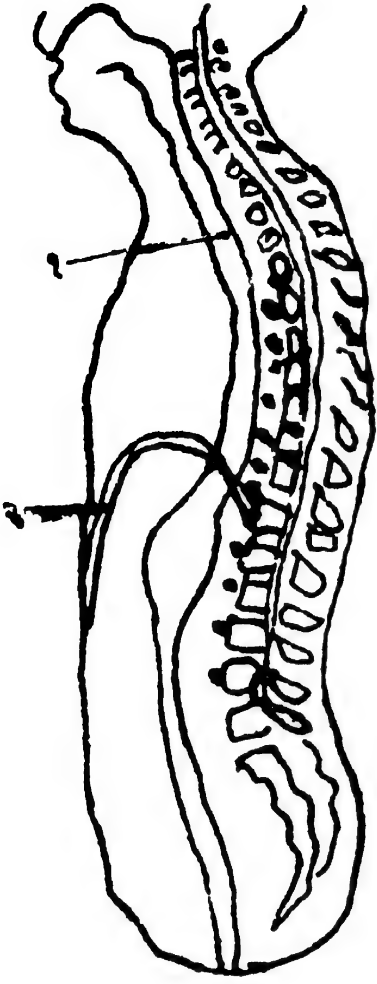
પાચન ક્રિયાની શરૂઆત મોઢાંમાં થાય છે, ત્યાંથી ખોરાકની નળીમાં તે ક્રિયાનો છેડો આવે છે. આપણે આગલ જોઇ ગયાં હૈયે, કે આ ખોરાક લેઇ જનારી નળીમાં એક પાતલી ચામડીનું અંદરથી પડ આવેલું હોય છે, અને જેમાં ઘણી લોહીની શિરાઓ આવેલી છે. જ્યારે જરૂર પડે ત્યારે તે ખોરાક આ નળીમાં આવે છે, ત્યારે તે ખોરાકનું તત્વ આ નળીનું અંદરનું પડ પોતામાં લે છે, અને તેની મારફતે લોહીની શિરાઓમાં દાખલ થાય છે. આ હજમ થયેલા ખોરાકનું લોહીની શિરાઓમાં ચુસાઇ જવું તેને અંગ્રેજીમાં “એબસોર્પશન બાઇ બ્લડ વેસ્લસ” કહે છે. આ લોહીની બારીક રંગો દરેક જાતનો ખોરાક પોતામાં ચુસી લે છે. ફરક એટલોજ છે કે ખોરાક બહુજ પાતલો થયેલો હોવો જોઈએ, જેથી આ બારીક રંગોની દીવાલો પોતામાં તે ચુસી શકે, તેટલા માટે ખોરાક બરોબર ચાવીને ગળવો જોઈએ.

જીવો ચીત્ર ૫ અને ૫૬ મું.

ખીજી રીતે પુષ્ટીકારક ખોરાકનું ચુસાવું થાય છે, તે “લીમ્ફેટીક સીસતમ”ની મારફતે છે, એ કામ “લીમ્ફેટીક” નામની ગાંઠો, તેમજ રંગો અને નસો બળ લાવે છે. આ “લીમ્ફેટીક” નસોમાંની બે મોટી નસોને “લીમ્ફેટીક ટ્રન્કસ” કહે છે, જેમાંની એક છાતીના ખાડાની પછવાડેના ભાગમાં આવેલી છે, અને તેનું નામ “થોરેસીક દક્ટ” છે. શરીરના ઘણાખરા ભાગોના સ્નાયુઓમાં અને અવયવોમાં “લીમ્ફેટીક” બારીક રંગો આવેલી છે, જેને “લીમ્ફેટીક કેપીલરીઝ” કહે છે.

જીવો ચીત્ર ૪૫ મું.

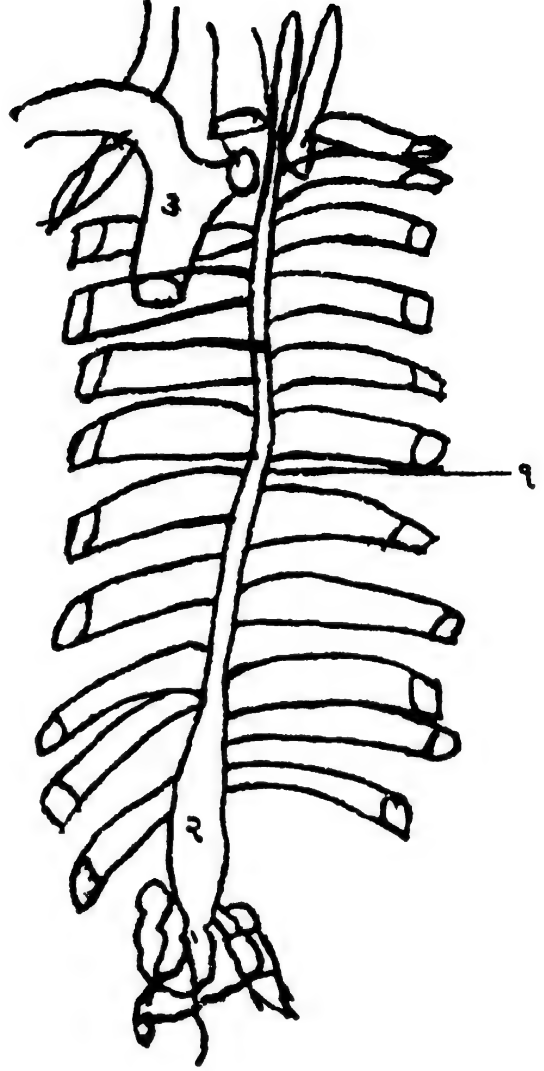
જે “લીમ્ફેટીક કેપીલરીઝ” આતરડાંની દીવાલોમાં આવેલી છે, તેને “લેક્ટીઅલ્સ” કહે છે, કારણ કે તેઓમાં એક સફેદ દુધના જેવા રંગનો પ્રવાહી રહેલો હોય છે.

ચીત્ર ૫૪.

૧ ખોરાક લેધ જનારી નળી

૨ પેટ અને છાતીના ભાગોને છુટા પાડનારો પડદો.

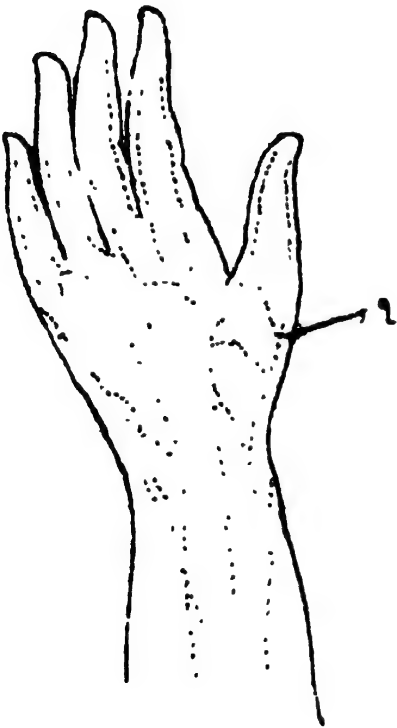

ચીત્ર ૫૬.

૧ “થોરેસીક દક્ત.”

૨ “રીસેપ્ટેકલ ઓફ કાઇલ.”

૩ “સુપીરયર વીના કેવા.”

ચીત્ર ૫૫.

૧ “લીમ્ફેટીકસ.”

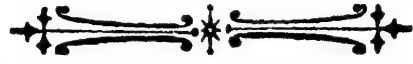
આગલ આપણે જણાવી ગયાં છે, કે નાના આંતરડાંનાં અંદરના પાતલી ચામડીનાં પડપર ઝીણી રૂવાંટીઓ માફક ઉભી બહાર નીકલેલી હોય છે, જેથી તે પડ મખમલ જેવું નરમ લાગે છે. આ રૂવાંટીઓને “વીલી” કહે છે, અને એક અથવા વધારે “લેક્ટીઅલ્સ” વળગેલી હોય છે. આ લોહીની રંગોની આબુબાબુ હંમેશાં પાચન થયેલો ખોરાક પડેલો હોય છે, તેથી તેઓ અને “લેક્ટીઅલ્સ” ધણાં જલદીથી ખોરાકના તત્વને ચુસી લે છે.

સાધારણ લોહીની નસો જે ખોરાકનું તત્વ ચુસી લે છે. અને આ “લેક્ટીઅલ્સ” પણ ચુસે છે, તેમાં ફેર એટલોજ છે કે “લેક્ટીઅલ્સ” પોતા માટે ખોરાકના તત્વમાંથી ચરબીનું તત્વ લેઈ લે છે, જ્યારે લોહીની નસોને, એવી રીતે પોતા માટે ચુંટી લેવાનો હક હોતો નથી. આંતરડાંમાંથી એવું ચરબીનું તત્વ ચુસી લેવાથી, “લેક્ટીઅલ્સ”માં જે પ્રવાહી હોય છે, તે પારદર્શક અને સાફ હોય છે, તેનો રંગ બદલાઈને દુધ જેવો થાય છે, જેને “કાઈલ” કહે છે. આ દુધ જેવો પદાર્થ “કાઈલ”ને, લીમ્ફેટીક નસો પોતામાં લે છે. “લીમ્ફેટીક” નસોમાં ખારીક ચામડીના પડો અંદરથી આવેલાં છે, જેથી આ પ્રવાહી “કાઈલ”નું એકજ બાબુ તરફ જવાનું તેઓને લીધે થાય છે. આ એક બાબુ તરફ પ્રવાહીનું જવું તે “થોરેસીક દક્ટ” તરફજ હોય છે, અને જ્યારે આ “લીમ્ફેટીક” નસો, ખોરાકના તત્વથી ભરાઈ ગયેલી હોય છે, ત્યારે આ પડોની ગોઠવણને લીધે, તેઓ થોડે થોડે ઠેકાણેથી ઉપસી આવેલી લાગે છે.

જ્યારે આ નસોમાંથી “કાઈલ”નું વધવું “લીમ્ફેટીક” ગાંઠો તરફ થાય છે, અને તેઓ પોતામાં લે છે, ત્યારે ચીકાશના તત્વનું ઓછું થવું થાય છે, અને એનું વધવું જેમ જેમ વધારે લોહીની રંગો અને શિરાઓ તરફ થતું જાય છે, તેમ તેમ એ લોહીના જેવું થતું જાય છે, પણ માત્ર એમાં લોહીને રંગ આપનારા રાતા રંગના પરમાણુઓ હોતા નથી.

શરીરના બીજા ભાગોમાં, અવયવોની વચ્ચેની જગ્યામાં “લીમ્ફેટીક” ખારીક શિરાઓ આવેલી હોય છે. લોહીની નસોમાંથી જે પ્રવાહી જેવો પદાર્થ, તેઓની દીવાલો મારફતે બહાર આવે છે, તેને આ “લીમ્ફેટીક” શિરાઓ એકઠો કરે છે, અને જે પદાર્થ સ્નાયુઓએ પોતામાં ચુસી લીધા પછી વધ્યો હોય તેને પણ એ શિરાઓ લેઈ લે છે. ત્યાર પછી “લીમ્ફેટીક” નસો તેને પોતામાં લે છે, અને તે પદાર્થ વધારે ને વધારે લોહીને અનુસરતો થતો જાય છે.

હવે આ પદાર્થ “લીમફેટીક” ગાંઠો લે છે, અને “લીમફેટીક દકતસ”ને છેલ્લે પુગાડે છે. “રાઇત લીમફેટીક દકત” ગળાંના મુળની જમણી બાજુએથી એક મોટી નસમાં દાખલ થાય છે, અને “થેરેસીક દકત” બરડાની કરોડની સાંમે આવેલી છે. આ “થેરેસીક દકત”નો નીચલો છેડો પીકુના ઉપલા ભાગમાં આવેલો છે, અને ઉપલા ભાગ કરતાં તે ચારથી પાંચ ગણો પહોલો છે. આ છેડાને “રીસિપતેકલ ઓફ કાઇલ” કહે છે. એ નળીનો બાકીનો ભાગ છાતીની પછવાડે આવ્યો છે, અને એનો ઉપલો છેડો, ડાબી બાજુએથી ગરદનના મુળ આગલની મોટી નસને મળે છે. એવી રીતે હજમ થયેલા ખારાકનું તત્વ લોહીને મળે છે.

શીક્ષણ ૩૫ મું.

ગળાંની નળી અને ફેકસાં વીધે.

જીવો ચીત્ર ૧૭ અને ૧૦ મું.

ગળાંની નળી કુમલાં હાડકાની બનેલી છે. તે હાડકાંઓ ગોલ વળાંની માફક એક એક પર ગોઠવાઇને રહેલાં છે. પણ પછવાડેથી આ વળાંઓ માંશતંતુના બનેલાં હોય છે. આ હાડકાંના વળાંઓના છેડાઓ રેસાદાર સ્નાયુઓથી જોડાયેલા છે, અને જે સ્નાયુઓ આ વળાંઓની ઉપર પણ વીંટલાયેલા હોય છે. આ નળીની બનાવટ એવી છે કે જેથી ગરદનને જેમ વાળ્યે તેમ વાળી શકાય છે.

એના બે ઉપલાં હાડકાંના વળાંઓ અવાજના દાખાનું ખોખું બનાવે છે. પહેલાં હાડકાંના વળાંને “થાઇરોઇડ કારતીલેજ” કહે છે, જે સાંમેની બાજુમાંથી પહોલું છે, જેથી બહાર નીકળી આવ્યું હોય એમ લાગે છે. આ બહાર નીકળી આવેલા ભાગને “એડમ્સ એપલ” કહે છે. એ પછવાડેથી ખુલ્લું છે, અને રેસાદાર પટાઓથી તેમજ માંશતંતુઓથી “હાયોઇદ બોન” સાથે જોડાયેલું છે, જે હાકડું એની ઉપર આવેલું છે.

બીજાં હાડકાંના વળાંને “ક્રીકાઇડ કારતીલેજ” કહે છે. એનો પહોલો ભાગ પાછલી તરફ છે, અને આગલથી સાંકડું છે, જેથી પહેલાં હાડકાંનાં વળાં અને એની વચ્ચે થોડી જગ્યાનો અંતર પડે છે. આ જગ્યાનો અંતર યા ગાલામાં રેસાદાર સ્નાયુઓ આવેલા છે.

ખોરાક અને પાણી હોજરીમાં લેઈ જનારી નળી, જે પહેલાં હાડકાંના વળાંની પાછલી બાજુપર છે, જ્યાં તેને ઉપસવાની યા પહેલી થવા માટે સારી સગવડ છે. પણ આ બીજા હાડકાંના વળાંની પછવાડેથી તે સારી રીતે પહેલી થઈ શકતી નથી, તેથી જ્યારે કંઈ કઠણ ચીજ બરોબર ચાવ્યા વગર આપણે ગળ્યે છીએ, ત્યારે ગળાંમાં તે ખુંચી રહેતું હોય એમ આપણને લાગે છે.

“ઓન્કાઈ” પણ કુમલાં હાડકાંના વળાંની બનેલી હોય છે. એ વળાંઓ પણ ગળાંની નળી માફક આગલથી બરોબર બંધાયેલાં છે પણ પછવાડેથી નથી હોતાં. “ઓન્કાઈ”માંથી પેટા શાખાઓ નીકળેલી છે, જે ફેફસાંના દરેક ભાગમાં પંઠરાયેલી હોય છે. આ પેટા શાખાઓને “ઓન્કીયલ ત્યુન્સ” કહે છે. એને છેડે ઝીણાં છીદ્રો યા ખાંચાઓ હોય છે જેમાં હવા રહેલી હોય છે, તેને “એર સેલ્સ” કહે છે. “ઓન્કીયલ ત્યુન્સ”ના કુમલાં હાડકાંઓ બરોબર છેડા આગલ બંધાયેલાં હોતાં નથી.

ગળાંની નળી અને તેની શાખાઓમાં, એક પાતલી ચામડીનું પડ અંદરથી આવેલું છે, અને તેની સપાટીપર બારીક બાળ જેવી રિવાંટીઓ હોય છે, જે રિવાંટીઓને “સીલ્સ” કહે છે. આ રિવાંટીઓ કાંઈ પણ બહારની ચીજને ફેફસાંમાં જતી અટકાવે છે, અને હવા જવા આવવાના માર્ગને ખુલ્લો રાખે છે, જેથી કંઈ પણ ધુલની રજકણો ફેફસાંમાં જઈ હવાના માર્ગને બંધ કરી શકતી નથી. પાતલી ચામડીનું પડ જેને “મ્યુકસ મેમ્બ્રેન” કહે છે, તેમાંથી જે જડો ચીકણો પદાર્થ બહાર આવે છે, તેને પણ અવાજના દાબડા તરફ એ હડસેલે છે, અને થાંસ્તી વેળા તે બહાર પડી જાય છે.

જીઓ ચીત્ર ૧૦ મું.

ફેફસાંમાં હવાની નળીઓ, હવાને લગતાં છીદ્રો યા ખાંચાઓ, લોહીની નસો અને વળી શકે તેવા રનાયુઓ આવેલા છે. ફેફસાં વાદલાં માફક વળી શકે તેવી કોઠલી જેવાં છે. છાતીના ખાડાનો મુખ્ય ભાગ એવેથી રોકાયેલો છે,

જમણા ફેફસાંમાં ત્રણ ભાગ હોય છે, અને ડાબાં ફેફસાંમાં બે ભાગ છે. આ ભાગોને “લોબ્સ” કહે છે. આ ભાગો ફેફસાંના આકાર ને મલતા આવે છે, અને દરેક ભાગમાં તેને લગતી હવાની નળીઓ અને લોહીની રજો હોય છે.

જે “પલમોનરી આરતરીઝ” જમણાં “વેન્ટ્રીકલ”ને લગતી છે, તેમાં જાંબુરા ઘેરા રંગનું લોહી હોય છે, અને આ લોહી ફેફસાંને મલે છે. આ “પલમોનરી આરતરીઝ”ની પેટા શાખાઓ નીકલેલી હોય છે, જે ફેફસાંના દરેક ભાગમાં ફેલાયેલી છે, અને આ શાખાઓ છેવટે એટલી ખારીક થતી જાય છે, કે તેઓ લોહીની ખારીક રગોના જાળાં જેવી થઈ જાય છે. આ ખારીક રગો હવાના છીદ્રો યા ખાંચાઓની ઉપર પડેલી હોય છે. હવાના છીદ્રોની દીવાલો બહુ જ પાતલી હોય છે, તેમજ આ ખારીક રગોની દીવાલો પણ પાતલી છે, જેથી લોહી દમમાં લીધેલી હવાના ચાલુ સંબંધમાં રહે છે.

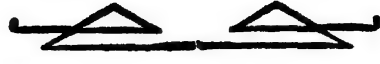
હવાને લગતાં છીદ્રોમાં “ઓકસીજન ગેસ” રહેલી હોય છે, જે તેઓને દમમાં લીધેલી બહારની હવા મારફતે મલે છે. આ “ઓકસીજન ગેસ”ને ઘેરા જાંબુરા રંગનું લોહી પોતામાં ચુસી લે છે, જેથી આ ખારીક રગોના લોહીના રંગમાં ફેર પડે છે, અને તે રાતા રંગનું થાય છે.

આ ખારીક રગો સાથે ઝીણી નસો સંબંધ રાખે છે, તેઓ આ લોહીને પોતામાં લે છે, અને મોટી નસોને લોહી પોંદ્યાડે છે, જ્યાંથી “પલમોનરી વેન્સ”ને મલે છે, અને છેલ્લે આ “પલમોનરી વેન્સ” લોહીનો જટ્ટો હૃદયના ડાબા “ઓરીકલ”માં મોકલે છે.

જો કે આપણે ચાલુ હવા દમમાં લેઈએ છીએ અને બહાર પાછી કાઢીએ છીએ, તે છતાં ફેફસાં કોઈ પણ વેલા હવા વગરના ખાલી રહેતાં નથી; કારણ કે દરેક દમ બહાર કાઢતી વેલા, દમમાં ગયેલી થોડી હવાનો ભાગ અંદર રેહી જાય છે. આ અંદર રહેલી હવાને અંગ્રેજીમાં “સ્ટેશનરી એર” કહે છે, અને જે ચાલુ હવા દમમાં જાય છે, અને બહાર આવે છે, તેને “તાઇદલ એર” કહે છે.

ઉંડા મોટા દમો ખેંચવા માટે કોઈ વેલા ભલામણ કરવામાં આવે છે, તેનું કારણ આ છે કે તેથી ફેફસાંમાંની “સ્ટેશનરી એર”નો જટ્ટો વધે છે, તેવીજ રીતે ઉંડો દમ બહાર કાઢ્યાથી મોટા પ્રમાણમાં હવાનો જટ્ટો બહાર જાય છે, અને ફરી નવી હવા મોટા જટ્ટોમાં ફેફસાંમાં દાખલ કરવાનું બની શકે છે.

આશાયશને વખતે સાધારણ મોટું આદમી એક મીનીટમાં પંદર વખત દમ લે છે, પણ શરીરને લગતી મહેનત કરતી વખતે એમાં બેવડો વધારો થાય છે. નાના છોકરાંઓ વધુ જલદી દમ લે છે, તેઓ એક મીનીટમાં ત્રીસ વેળા લે છે.

શીક્ષણ ૩૬ મું.

સાફ ખુદ્દી હવા દમમાં લેવાની જરૂર અને તેના કારણો.

આપણે આગલ શીખી ગયાં છીએ કે શરીરને ટેકવી રાખવાને માટે તેના સ્નાયુઓમાં જે ધસારા પડ્યા હોય, તેને પાછા પુરવાની અગત રહે છે, અને જે નકામો પદાર્થ શરીરમાં પડેલો હોય તેને કાઢી નાખવાની જરૂર છે.

ફેફસાંને લગતાં હવાના છીદ્રો જે “ઑક્સીજન ગેસ” પોતામાં લે છે, તે ગેસ લોહીની મારફતે આખા શરીરના ભાગોને મલે છે, અને શરીરના ભાગોમાં જે લોહીની બારીક રગો છે, તેમાંનું લોહી રાતા રંગ પરથી ઘેરા જાંબુરા રંગનું થાય છે, કારણ કે તે લોહીની “ઑક્સીજન ગેસ”માં, નકામા પડેલા પદાર્થની “હાઇડ્રોજન” અને “કાર્બન” સાથે મલી ગયેલી હોય છે, અને આ મેલાપથી “કાર્બોનીક એસીડ ગેસ” અને પાંણી થાય છે.

આદમીની જીંદગી માટે આ ફેરફાર ઘણોજ અગત્યનો છે, તેથી શરીરમાં જે નકામો પદાર્થ પડેલો હોય છે, તેને કુદરત એવી રીતે ફેરવે છે, અને શરીરની ગરમીનું માપ પણ (૯૮°) અઠાણુ અને પોષિન્ત ચાર પર રહે છે, અને આ નકામો પદાર્થ “કાર્બોનીક એસીડ ગેસ”, પાંણી અને યુરયા નામના પદાર્થમાં ફરી શકે છે.

લોહીને માટે ફેફસાં ઘણી અગત ધરાવે છે, અને એમાં રહેલી “ઑક્સીજન ગેસ”ની મદદથી, નકામા પદાર્થને લોહી કાઢી શકે તેવા બનાવી શકાય છે. આ પદાર્થને લોહી પોતામાં લેઈ, જે કચરો સાફ કરનારા અવયવો છે, તેને પુગાડે છે.

જ્યારે ફેફસાંની આબુખાબુની ખારીક લોહીની રંગોમાં ઘેરા જાંબુરા રંગનું લોહી આવે છે, ત્યારે તેનો રંગ તુરત રાતો થઈ જાય છે. કારણકે “કાર્બોનીક એસીડ ગેસ” ચામડીના ખારીક પડમાં પસાર થાય છે, જે પડ લોહીથી હવાને છુટી પાડે છે, અને “ઑક્સીજન ગેસ”, હવામાંથી લોહીમાં જાય છે.

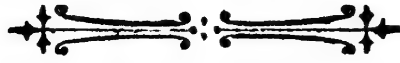
આપણે જે હવા દમમા લેઈએ છીએ, તેમાં સેંકડે ઓગણાંએંસી ટકા “નાઇટ્રોજન ગેસ”ના છે, સેંકડે ૨૧ ટકા “ઑક્સીજન,” અને ‘કાર્બોનીક એસીડ ગેસ’ સેંકડે ૦૪ હોય છે. જ્યારે જે હવા દમમાંથી બહાર કાઢીએ છીએ, તેમાં સેંકડે પાંચ ટકા “કાર્બોનીક એસીડ ગેસ” વધુ હોય છે, અને પાંચ ટકા “ઑક્સીજન”ના ઓછા હોય છે, અને “નાઇટ્રોજન”નું પ્રમાણ તેજ રહે છે.

આ પરથી ખુલ્લુ જણાયે છે કે જો એક આદમી ખારી ખારણું બધું બંધ કરીને એક ઓરડામાં બેસે તો “ઑક્સીજન”નું તત્વ ઓછું થઈ જાય છે, અને “કાર્બોનીક એસીડ ગેસ”નું વધવું થાય છે. એ “કાર્બોનીક એસીડ ગેસ” જહેરી છે. “ઑક્સીજન ગેસ”નું તત્વ ઓરડાની હવામાં બહુ ઓછું હોવાને સખખે, આદમીને પહેલાં બેચેની લાગશે, અને પછી માથું દુઃખશે, અને જો વધુ વખત તેજ બંધ ઓરડામાં આદમી રહેશે, તો તેનાં આખાં શરીરનાં લોહીનો રંગ ઘેરા જાંબુરો થઈ જશે, કારણ કે દમમાં “કાર્બોનીક એસીડ ગેસ”નું તત્વ જોઈએ તે કરતાં વધુ પ્રમાણમાં દાખલ થયું હતું, અને આખાં શરીરનાં લોહીમાં એ ગેસના દાખલ થવાથી આદમી ગુંગલાઈ ને છેલ્લે પોતાને પ્રાણ છોડી દેશે.

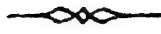
જો એક ઓરડાની હવામાં “કાર્બોનીક એસીડ ગેસ”નું તત્વ વધુ હોય, પણ સાથે “ઑક્સીજન ગેસ” ચાલુ હવામાં આવ્યા કરતી હોય તો એકદમ શરીરનું મરણ નીપજતું નથી. આપરથી આપણે સમજી શકીએ છીએ, કે ધરના ખારી ખારણું ખુલ્લાં રાખી નવી સાફ હવાગો જટ્ટો લેવો કેટલો અગત્યનો છે, અને દમ વાટે બહાર કાઢેલી હવાને આ ખુલ્લા રાખેલાં ખારી ખારણું વાટે બહાર જવાની તક મળે છે.

આદમી પાણીમાં ડુબી જઈને મરી જાય છે, તેમજ ગળાંમાં ફાંસો આવ્યાથી ગુંગલાઈને મરી જાય છે, તેનું કારણ એજ છે, કે “ઑક્સીજન

ગેસ"નું દમમાં બરોબર જવું થતું નથી, તેથી લોહી “કાર્બોનીક એસીડ ગેસ”થી જહેરી થઇ જાય છે, અને આખાં શરીરમાં એવાં જહેરી લોહીનું વહેવું થવાથી શરીરનું મરણ નીપજે છે.

શીક્ષણ ૩૭ મું.

દમ લેતી વેલા છાતીનું ઉપરવું યા બહાર આવવું અને પાછું સંકોચાવું યા બેસી જવું કેમ થાય છે તે વિષે.

જીવો ચીત્ર ૬ (ખ), ૧૧, ૧૩ અને ૧૯ મું.

દમની ક્રિયા છાતીની દીવાલોના સંકોચાવાના અને પહોલી થવાના પર આધાર રાખે છે. ચોક્કસ માંશતંતુઓની મદદથી દમ અંદર વેતી વેલા આપણી છાતી પહોલી થાય છે, જેથી છાતી અને ફેફસાંની વચ્ચે એક ખાલી હવા વગરની જગ્યા બને છે, અને બહારની હવા ગળાંની નળી મારફતે અંદર જાય છે, તેથી ફેફસાં ફૂલે છે.

આ માટે છાતીના ખોખાંની બનાવટ જાણવી અગત્યની છે. છાતીની આગલી દીવાલ સીપીના યા છાતીના હાડકાંની થયેલી છે, અને પાછલી દીવાલ પીડના હાડકાંની બનેલી છે. બેઉ બાજુએ પાંસળીઓ તેમને લગતાં “ઇન્ટર કોસ્તલ” માંશતંતુઓ સાથે હોય છે. નીચે પાટલી ચામડી અને માંશતંતુનો બનેલો પડદો આવેલો છે, જે પડદો છાતીના અને પીડના અવયવોની વચ્ચે, તેઓને છુટા પાડનાર તરીકે છે.

જીવો ચીત્ર ૬ (ખ) અને ૧૧ મું.

પાંસળીના ઉપલા ભાગે યા માથાંઓ, પીઠની નાની હાડકાંઓ સાથે મલી સાંદાઓ બનાવે છે, જે એમ તેમ વળી શકે તેવા છે. પાંસળીના બીજા છેડાઓ, આગલી બાજુએથી વળી શકે તેવાં કુમલાં હાડકાંથી સીપીના હાડકાં સાથે જોડાયેલા છે. છાતીના ખાડામાં હૃદય તેની લોહીની મોટી નસો સાથે, ખોરાક હોજરીમાં લેઇ જનારી નળી, અને ગળાંની નળીનો નીચલો છેડો તેમજ ફેફસાં આવેલાં છે. આ બધા અવયવો બારીક ચામડીના પડમાં લપટાયેલા છે, જે પડ કોરલી જેવું છે, અને તેની એક બાજુ છાતીના ખાડાની દીવાલો

સાથે વળગેલી છે, અને છાતીના ખાડાની ઉપર એક પડ તરીકે છે. ખીજી બાજુ છાતીના અવયવોની બહારની સપાટી સાથે વળગેલું છે. આ કાઠલી જેવાં પડને અંગ્રેજીમાં “પ્લુરા” કહે છે. એથી માલમ પડશે કે છાતી હવા નહિ જઈ શકે તેવો એક ખાડો યા ગોખલો છે, અને તેમાં ફેફસાં વાદલાં માફક જેમ વાલ્યે તેમ વળી શકે તેવી કાઠલીઓ જેવાં છે, જેમાં ગળાંની નળી વાટે હવા જાય છે અને અંદર ભરાયે છે, જેથી એનું કુળવું યા ઉપસ્તું થાય છે.

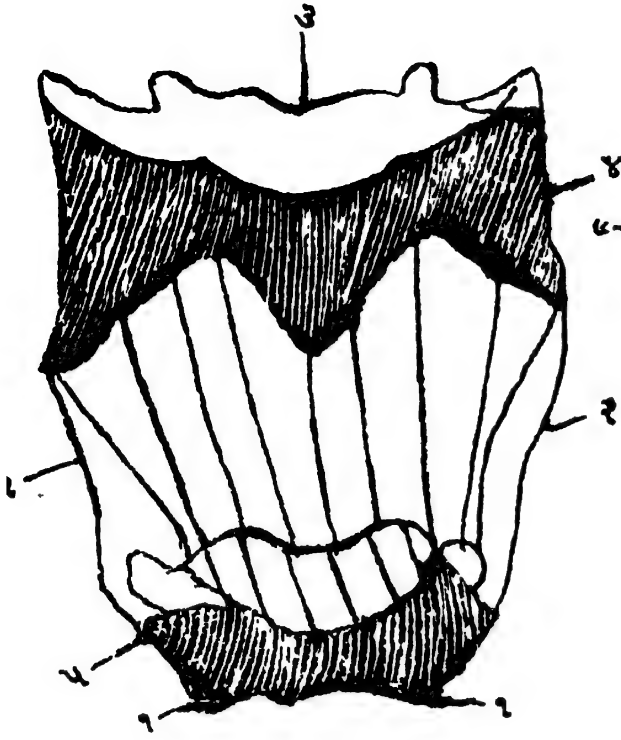
ફેફસાં જેમ વાલ્યે તેમ વળી શકે તેવાં હોવાને લીધે, એક વેલા કુલાયા પછી તુરત સંકોચાઈ શકે છે. છાતીની દીવાલો પણ એવીજ રીતે કુલાયે છે, અને પાછી સંકોચાયે છે, જેથી કુલાવા સાથે હવા અંદર દાખલ થાય છે, અને સંકોચાવા સાથે હવા બહાર આવે છે. એવી રીતે હવાનું અંદર દાખલ થવું અને પાછું બહાર આવવું, તેને દમ લેવાની ક્રિયા કહે છે.

સાધારણ રીતે આ દમ લેવાની ક્રિયા આપણી મરજી હોય કે નહિ હોય તે છતાં ચાલુ રહે છે, પણ આ ક્રિયાને અટકાવાનું યા ધણા લાંબા દમ વધારવાનું આપણી મરજીને તાબે હોય છે, જે મરજી આપણે ગાતી વેલા, બોલતી વેલા યા કંઈ ચીજમાં ઝૂંકતી વેલા કામે લગાડ્યે છે.

જીવો ચીત્ર ૧૮ અને ૧૩ મું.

બહારના “ઇન્ટર કોસ્તલ” માંશતંતુના સંકોચાવાથી પાંસળીઓ ઉભી થાય છે, જેથી છાતીનો ખાડો પહોલો થાય છે, અને નીચલા પડદાના સંકોચાવાથી, છાતી બહાર ઉપસે છે યા ઝુલે છે એની સાથે ફેફસાં પણ ઝુલે છે, અને ગળાંની નળી મારફતે જે હવા દાખલ થઈ હોય છે તે ફેફસાંમાં જાય છે.

છાતીની દીવાલોના સંકોચાવાથી ફેફસાં પણ સંકોચાયે છે, અને અંદરના “ઇન્ટર કોસ્તલ” માંશતંતુઓ પાંસળીઓને પાછી નીચે કરે છે. કારણકે તે માંશતંતુઓ સંકોચાયે છે, જેથી છાતી પાછી અંદર જાય છે યા સાંકડી થાય છે. છાતી અને પેટની વચ્ચેનો પડદો ઉંચકાયે છે, અને પીડુને લગતા માંશતંતુઓ સંકોચાયે છે, જેથી પીડુમાંના અવયવો પડદાની અંદરની બાજુપર દબાણ કરે છે અને હવાને પાછી ગળાંની નળી મારફતે બહાર આવવાની ફરજ પડે છે.

ચીત્ર ૫૭.

અવાજના ઢાળડાનો આગલનો દેખાવ.

૧ “ક્રીકોઇડ કાર્તીલેજ.”

૨ “થાઇરોઇડ કાર્તીલેજ.”

૩ “હાયોઇડ ખેત.”

૪ પાનલી ચામડીનું પડ.

૫ જોડનારા પટાઓ.

અવાજના ઢાળડાનો પાછલનો દેખાવ.

૬ “એપીગ્લોટીસ.”

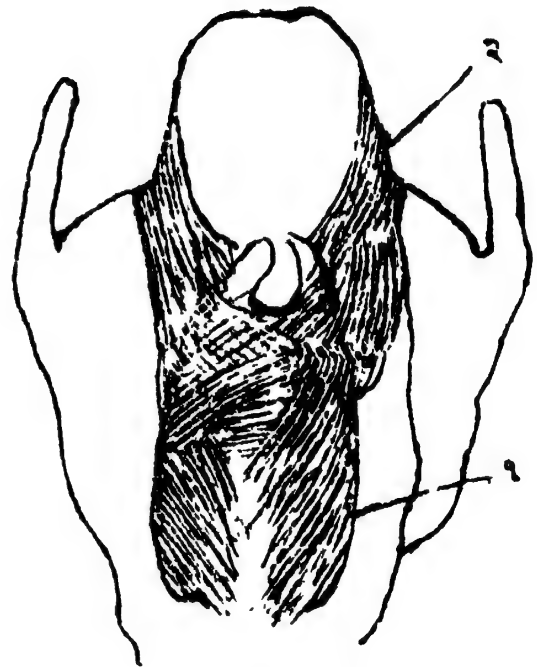
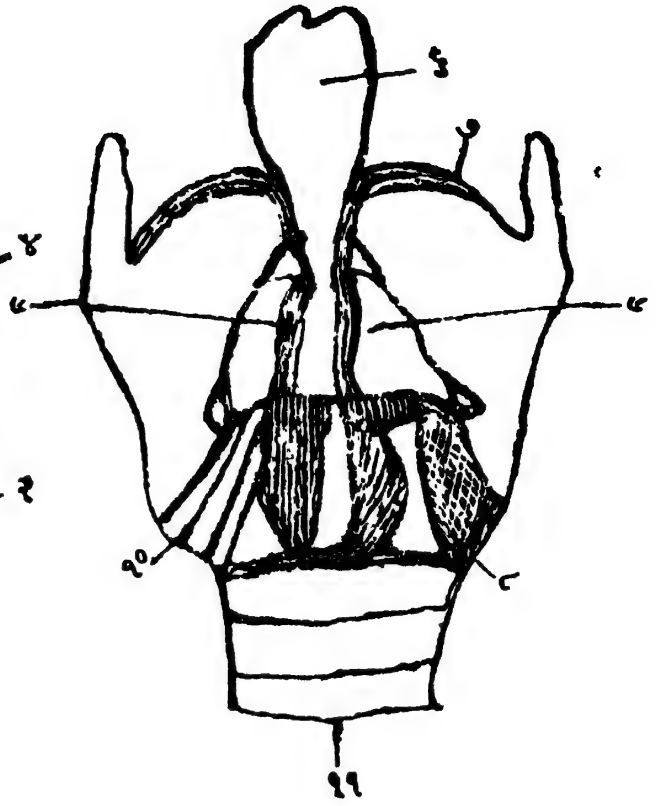
૭ “થાઇરોઇડ કાર્તીલેજ.”

૮ “ક્રીકોઇડ કાર્તીલેજ.”

૯ “એરીતનોઇડ કાર્તીલેજ.”

૧૦ જોડનારા પટાઓ.

૧૧ શ્વાસની નળી.

ચીત્ર ૫૮.

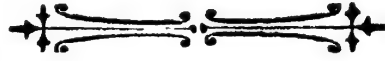
૧ “ક્રીકોઇડ” અને “એરીતનોઇડ” ન

જોડનારા રેસાદાર પટાઓ.

૨ “એપીગ્લોટીસ” સાથે જોડનારા રેસાદાર પટાઓ.

“ઘન્ટિતર કોસ્તલ મસ્લસ” પાંસળીઓને એક ખીજા સાથે જોડે છે, અને એની બનાવટમાં આડા માંશતંતુના રેસાઓ આવેલા છે. એને એ પડ હોય છે, એકને બહારનું, તે “એકસ્તરનલ ઇન્ટર કોસ્તલ મસ્લસ” કહે છે, અને ખીજા પડને અંદરનું, તે “ઘન્ટિતરનલ ઇન્ટર કોસ્તલ મસ્લસ” કહે છે.

શાંત રીતે જ્યારે દમ ચાલતો હોય છે, ત્યારે ફેફસાંમાં હવા દાખલ થયા પછી, તેઓ ઝૂલાયે છે, તેથી પોતાની મેલે તેઓ સંકોચાયે છે, અને “ઘન્ટિતર કોસ્તલ મસ્લસ”નું કામ પડતું નથી. પણ જ્યારે જાણી જોઈને જોરમાં દમ અંદર લેવામાં આવે છે, અને પાછો બહાર કાઢવામાં આવે છે, ત્યારે આ માંશતંતુઓનો ખપ પડે છે, અને પીકુના માંશતંતુઓ તેને લગતા અવયવોપર દબાણ કરે છે, જેથી વચલા પડવાનું ઉંચકાવું યા બહાર આવવું અને પાછું અંદર જવું યા સંકોચાવું થાય છે.

શીક્ષણ ૩૮ મું.

ગળાંમાંથી અવાજ કેમ નીકળે છે તે વીધે.

જીવો ચીત્ર ૫૭ અને ૫૮ મું.

આદમી જ્યારે બોલતું નથી, પણ મુઠું ખેંચેલું હોય છે, ત્યારે અવાજને લગતા જ્ઞાનતંતુના રેસાઓ જે ગળાંમાં આવેલા છે, તેઓ ધીલા પડેલા હોય છે, અને શ્વાસની નળીની ઉપરનું બાકાઈ ખુલ્લું હોય છે, જેથી હવા તેમાંથી આસાંનીથી જલ્પ આવ કરી શકે છે. પણ જ્યારે આદમી બોલે છે યા ગાયે છે, ત્યારે અવાજને લગતા જ્ઞાનતંતુના રેસાઓ ચોક્કશ માંશતંતુઓ મારફતે ખેંચાયે છે, જેથી તેઓ એક ખીજાની વધુ નજદીક આવે છે. એવી વખતે હવાનું બહાર જવું અને આવવું એ રેસાઓને ધ્રુજાવે છે, અને આ ધ્રુજાણીઓની અસર અવાજ તરીકે માલમ પડે છે. એ માટે અવાજના દાખડાની બનાવટ કેમ થઈ છે તે જાણવાની જરૂર છે.

અવાજનો દાખડો કુમલાં હાડકાંનો બનેલો છે, એના ભાગો હીલે નહિ તેમ જડ બેઠેલા હોતા નથી, પણ હીલી શકે તેવા છે, જે કામ ચોક્કશ માંશતંતુના સંકોચાવાથી થાય છે.

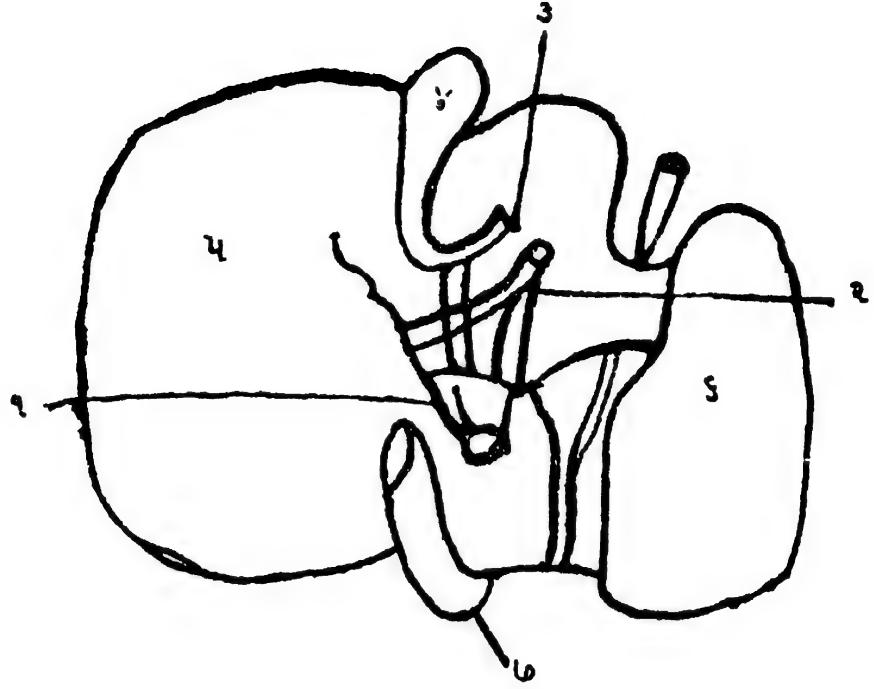
અવાજના દાખડાના ખોખાના પહેલાં કુમલાં હાડકાંના વળાંને “થાઇરોઇડ કારતીલેજ” કહે છે. એની ઉપર “હાયોઇદ બોન” આવેલું છે. એ દાખડાના ખીજાં કુમલાં હાડકાંના વળાંને “ફ્રીકાઇડ કારતીલેજ” કહે છે. આ હાડકાંનું વળું પાછલથી પહોળું છે, અને આગલથી સાંકડું છે, અને “થાઇરોઇડ કારતીલેજ” આગલથી પહોળું છે, અને પછવાડેથી ખુલ્લું હોય છે, “ફ્રીકાઇડ કારતીલેજ”ના પાછલના ભાગ ઉપરથી બે મિનારાના જેવાં કુમળાં હાડકાં આવેલાં છે, જેને “એરીતનોઇડ કારતીલેજ” કહે છે. “ફ્રીકાઇડ” અને “એરીતનોઇડ”ને જોડનારા રેસાદાર પટાઓ યા સ્નાયુઓ હોય છે, અને આ જોડાણથી હીલી શકે તેવા સાંઢાઓ બને છે.

શ્વાસની નળીના અંદરના પાતલી ચામડીના પડમાંથી, વળી શકે અને જેમ ખેંચ્યે તેમ ખેંચાયે તેવા રેસાઓના પટાઓ આવેલા છે, જે “થાઇરોઇડ કારતીલેજ”ની આગલની બાજુની અંદરની સપાટી સાથે, “એરીતનોઇડ”ને જોડે છે. જેમ ખેંચ્યે તેમ ખેંચી શકાયે તેવા રેસાઓના પટાઓ સંખ્યામાં બે છે, જેને અવાજને લગતા જ્ઞાનતંતુના રેસાઓ કહે છે. આ રેસાઓ “થાઇરોઇડ કારતીલેજ”ના મધ્ય ભાગ આગલથી જોડાયેલા છે. આ રેસાઓ જ્યારે ખેંચાયે છે, ત્યારે તેમની કિનારીઓ એક લીટીમાં સરખી મલે છે, જેથી બારીક ફાત તેમની વચ્ચેથી હવાને પસાર થવા માટે રહે છે.

અવાજને લગતા રેસાઓનું ધીલું થવું, “થાઇરોઇડ” ને “એરી તનોઇડ કારતીલેજ” સાથે જે માંશતંતુઓ જોડે છે, તેઓના સંકોચાવાથી થાયે છે. માંશતંતુના સંકોચાવાથી “ફ્રીકાઇડ કારતીલેજ” એવી રીતે વારાફરતી ગોલ ફરે છે, કે જેથી “એરીતનોઇડ કારતીલેજ” પછવાડે દબે છે, અને તેથી અવાજને લગતા રેસાઓનું ખેંચાવું થાયે છે. ખીજાં માંશતંતુઓની ગોઠવણ એવી હોય છે, કે જેથી “એરી-તનોઇડ કારતીલેજ”ની કિનારીઓ છુટી ખેંચાયે છે, જે “કારતીલેજ” સાથે અવાજને લગતા રેસાઓ જોડાયેલા હોય છે, અને તેથી શ્વાસની નળીની ઉપરનું બાકાઈ ઉંઘડે છે.

“એપીગ્લોટીસ”નો નીચલો અને સાંકડો ભાગ “થાઇરોઇડ કારતીલેજ”ના આગલના ભાગ સાથે ખેંચાયે તેવા પટાઓથી જોડાયેલો છે. “એપીગ્લોટીસ” કુમલાં હાડકાંનું બનેલું ઢાંકણ જેવું છે, જે કંઈ ચીજ ગળતી વેલા, અવાજના દાખડાના ઉપલાં બાકારાંને બંધ કરવાના અપમાં

ચીત્ર પદ.

- ૧ " પોરતલવેન."
- ૨ " હીપેટીક આરતરી "
- ૩ " હીપેટીક દક્ટ."
- ૪ ગોલ બ્લેડર.
- ૫ કુળેબાનો જમણો ભાગ.
- ૬ કુળેબાનો ડાબો ભાગ
- ૭ " ઇન્ડીસ્યર વીના કેવ."

આવે છે, જેથી ખોરાક અને પાણીના રજકણો શ્વાસની નળીમાં જઈ શકતાં નથી.

અવાજના દાખડાના ઉપલાં બાકેરાંને “ગ્લોતીસ” કહે છે. હોજરીમાં ખોરાક લેછે જનારી નળીના ઉપલે છેડે માંસતંતુની નળી છે, તેની સાથે અને ગળાંના દાખડા સાથે વહેવાર રાખવા માટે આ “ગ્લોતીસ” ખપમાં આવે છે. એની બેઉ બાજુએ અવાજને લગતા જ્ઞાનતંતુના રેસાઓ આવેલા છે. આ રેસાઓ આગલથી “થાઇરોઇડ કાર્તીલેજસ” સાથે અને પાછલથી “એરીતનોઇડ” સાથે વળગેલા હોય છે.

અવાજનો તીક્ષ્ણ યા જડા સુરનો આધાર, એક મીનીટમાં વધારે કે ઓછા પ્રમાણની ધ્રુજણીઓ પર આધાર રાખે છે. તીક્ષ્ણ યા ઝીણા સુરના અવાજમાં ધ્રુજણીઓની વેગ બહુ ઝડપની હોય છે, જ્યારે જડા સુરના અવાજમાં આ ધ્રુજણીઓની વેગ આસ્તે યા ધીમી હોય છે.

શીક્ષણ ૩૯ મું.

પીત્તની કોઠળી અને કળેજું શું કામ કરે છે તે વીચે.

જીવો ચીત્ર પૃષ્ઠ મું.

કળેજાને પણ એક મોટી ગાંઠ તરીકે ગણવામાં આવે છે. એમાં બે ભાગ પાડવામાં આવ્યા છે, તેને જમણો અને ડાબો ભાગ એમ કહે છે. જમણો ભાગ પીડુના જમણા ઉપલા ભાગ સુધી લંબાયેલો છે. પણ ડાબો ભાગ નાનો છે, તેથી એની માફક લંબાયેલો નથી, પણ તે જતાં હોજરીના થોડા ભાગપર લંબાયેલો છે.

કળેજું પીડુના ઉપલા ભાગ પર આવેલું છે. એનું મુખ્ય કામ પીત્ત બનાવવાનું છે, અને લોહીમાંનો ખરાબ પદાર્થ ચુસી લેછે, બહાર કાઢવાનો છે. એમાં લોહીની રંગો અને નસો આવેલી છે.

હોજરી, આંતરડાં, “પેન્ક્રીઆસ” અને તલ્લીને લગતી લોહીની રંગોમાંથી, ઘેરા જાંબુરા રંગનું લોહી, “પોરતલ વેન” પોતામાં લેછે અને કળેજાને પુગાડે છે. આ “પોરતલ વેન”ની ઘણી પેટા શાખાઓ છે, જેને “ઇન્ટર લોબ્યુલર વેન્સ” કહે છે. એની પણ પાછી બારીક

પેટા શાખાઓ નીકલેલી છે, જેને “સખ લોખ્યુલર” અને “ઘન્ટ્રા લોખ્યુલર વેન્સ” કહે છે. “ઘન્ટ્રા લોખ્યુલર વેન્સ” કળેજની આબુ-બાબુ આવેલી છે, જેથી કળેજનાં બે ભાગો છુટા પડેલા છે. આ બે ભાગોની વચ્ચેના ભાગમાં “ઘન્ટ્રાલોખ્યુલર વેન્સ” આવેલી છે, અને તેની બારીક રગોનો જટ્ટો જળાં માફક વચલા ભાગમાં હોય છે. આ બારીક રગો કળેજનાં વચલા ભાગને લોહી પુરું પાડે છે. ત્યાંથી લોહી “સખ લોખ્યુલર વેન્સ”માં જાય છે, જે કળેજના નીચલા ભાગમાં આવેલી છે. આ “સખ લોખ્યુલર વેન્સ”ના જોડાણથી “હીપેટીક વેન” અને છે, જે ઉપલી “વીના કેવા”ને લોહી પુગાડે છે.

ઘોરી નસાને લગતું કળેજને લોહી પુગાડનાર “હીપેટીક આરતરી” છે, જે “એઓરતા” નામની ઘોરી નસમાંથી રાતા રંગનો લોહીનો જટ્ટો લાવે છે, અને તે કળેજને પુગાડે છે, જે લોહી કળેજનું પોષણ કરે છે. કળેજની બારીક રગોમાંથી આ લોહી પસાર થયા પછી, “હીપેટીક વેન”ને લગતી બારીક રગોની શાખાઓ તેને પોતામાં લે છે, અને ઉપર જતી “વીના કેવા”ને તે પહોંચાડે છે.

આ ઘોરી નસને લગતાં લોહીની કળેજને ખુબ જરૂર હોય છે, કારણ કે તેમાં “ઓક્સીજન ગેસ”નો જટ્ટો હોય છે, જેનો કળેજને ખપ છે. “હીપેટીક આરતરી”ની શાખાઓ, “પોરતલ વેન”ની શાખાઓ માફક કળેજમાં પહોંચેલી છે, જેઓમાં આ લોહી ફરી આવ્યા પછી, “હીપેટીક વેન” મારફતે “વીના કેવા”માં જાય છે.

“હીપેટીક દક્ટ,” જ્યારે પાચન ક્રિયા નહિ થતી હોય છે, ત્યારે પીત્તને “ગોલ્ડબલેદરમાં” લેઈ જાય છે. આ “ગોલ્ડબલેદર” તે પીત્ત રાખનારી કોઠલી છે. પણ જો પાચન ક્રિયા ચાલુ હોય છે તો પીત્તને આ “હીપેટીક દક્ટ,” નાના આંતરડાના પહેલો છેડો જેને “દ્યોડીનમ” કહે છે, તેમાં લેઈ જાય છે.

આ પરથી સમજી શકાશે કે કળેજમાં ચાર જાતની નસો કામ કરે છે, તેઓનાં નામો નીચે મુજબ છે.

૧. “પોરતલ વેન”
૨. “હીપેટીક આરતરી”
૩. “હીપેટીક વેન”
૪. “હીપેટીક દક્ટ”

કળેજી ઝીણા ઝીણા ભાગોના સાથે મલવાથી બનેલું છે. એવો એક ભાગ એક ઇંચના વીસમાં ભાગ જેટલો મોટો હોય છે, અને દરેક એવા ભાગોમાં આ ચારે જાતની નસોની ખારીક રગો હોય છે.

“પોરતલ વેન,” “હીપેટીક આરતરી,” અને “હીપેટીક દક્ટ”ની શાખાઓ, “પોરતલ કેનાલઝ”માં સાથે સાથે મળે છે. “હીપેટીક દક્ટ” કળેજીમાંથી પીત્તને બહાર કાઢે છે, અને “પોરતલ વેન” તેમજ “હીપેટીક આરતરી” કળેજીને લોહીનો જઠો પુગાડે છે, પણ કળેજીમાંથી પાછું લેઈ જનાર “હીપેટીક વેન” છે.

કળેજીની રગોની આબુબાબુની અને વચમાંની જગ્યામાં ઘણાજ ખારીક આબુઓ આવેલા છે, જેને “લીવર સેલ્સ” કહે છે. આ આબુઓની વચ્ચે ખારીક ઝીણી રગો હોય છે, અને આ રગોનું લોહી જ્યારે કળેજીમાં જાય છે, અને જે ફેરફાર તેમાં થાય છે, તે આ ખારીક આબુઓને લીધે હોય છે. જે પદાર્થ આ આબુઓ રગોમાંથી છુટો પાડે છે, તે બીજી જાતની લોહીની રગોમાં જાય છે, જેને “બાઇલ કેપીલરીઝ” કહે છે; ઝીણી “બાઇલ કેપીલરીઝ” સાથે મળ્યાથી “બીલ્ડસ દક્ટ” નામની લોહીની નસ બને છે, અને તેના જોડાણથી બે મોટી નસો બને છે, જે “હીપેટીક દક્ટ”માં સાથે મળે છે. એમાંની એક નસ જમણાં કળેજીના ભાગમાંથી પીત્તને બહાર કાઢે છે અને બીજી નસ ડાબા ભાગમાંથી બહાર લાવે છે.

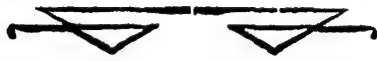
પીત્તનું નીકલવું ખોરાક લીધા પછી વધુ હોય છે, અને જે ખોરાક લેવામાં નહિ આવ્યો હોય તો તેનું નીકલવું ધીમું થાય છે, પણ તદ્દન બંધ થઈ જતું નથી.

કોઈ વેલા ચામડીનો રંગ પીલો થઈ જાય છે, અને કમલાની અસર જણાય છે, તેનું કારણ એ હોય છે કે પીત્તને લોહી પાછું ચુસી લે છે, અને જે “હીપેટીક દક્ટ”ની મારફતે તેની કોઠલીમાં એકઠું થવું જોઈએ, તેને બદલે જે લોહી સાથે મળી જાયે તો આ પરીણામ લાવે છે.

કળેજી એક બીજો પદાર્થ પણ બનાવે છે જેને “ગ્લાઇકોજન” કહે છે, જેમાં ખાંડ અને સ્ત્રાંચ આવેલા હોય છે. જ્યારે પાચન ક્રિયા ચાલુ હોય છે, ત્યારે “પોરતલ વેન” મારફતે કળેજીને ખાંડનું તત્વ વધુ મળે છે, અને શરીરની જરૂર માટે તેમાંનું થોડું “હીપેટીક વેન” મારફતે બહાર

જાયે છે, અને બાકી રહેલો ભાગ કળેજના બારીક અણુઓમાં રહે છે; જેને “ગ્લાઇકોજન” કહે છે; જ્યારે પાચન ક્રિયા પુરી થઈ હોય છે, અને કળેજને ખાંડનું તત્વ નથી મલતું, તે વેલા આ રહેલો ભાગ જે “ગ્લાઇકોજન” છે, તે શરીરને ખાંડનું તત્વ પુરું પાડે છે, અને શરીરના સ્નાયુઓમાંની “ગ્લુકોસીજન ગેસ” સાથે મલી જાયે છે, જેથી શરીરની ગરમી ચાલુ રાખવામાં મદદ થાયે છે.

પીત્તની કોઠલી પેર નામની કૃતના જેવા આકારની છે, અને કળેજની નીચેની બાજુમાં આવેલી છે. એની નીચે પેટના અવયવોને ટેકો આપનાર પાતલી ચામડીનું પડ આવેલું છે, જેને “પેરીતોન્યમ” કહે છે. આ પીત્તની કોઠલીનો પહોલો ભાગ કળેજની આગલી સપાટીથી બહાર આવેલો છે. એનો સાંકડો ભાગ “સીસતીક દકત” સાથે જોડાયેલો છે. આ નસ પીત્તની કોઠલીને લગતી ગણાયે છે. “હીપેતીક દકત” અને “સીસતીક દકત” બેઉ સાથે એક નળીમાં મળે છે, જેને “કોમન બાઇલ દકત” કહે છે. આ “કોમન દકત”ને આંતરડાના “ડયોડીનમ” નામના છેડા સાથે સંબંધ હોય છે.

શીક્ષણ ૪૦ મું.

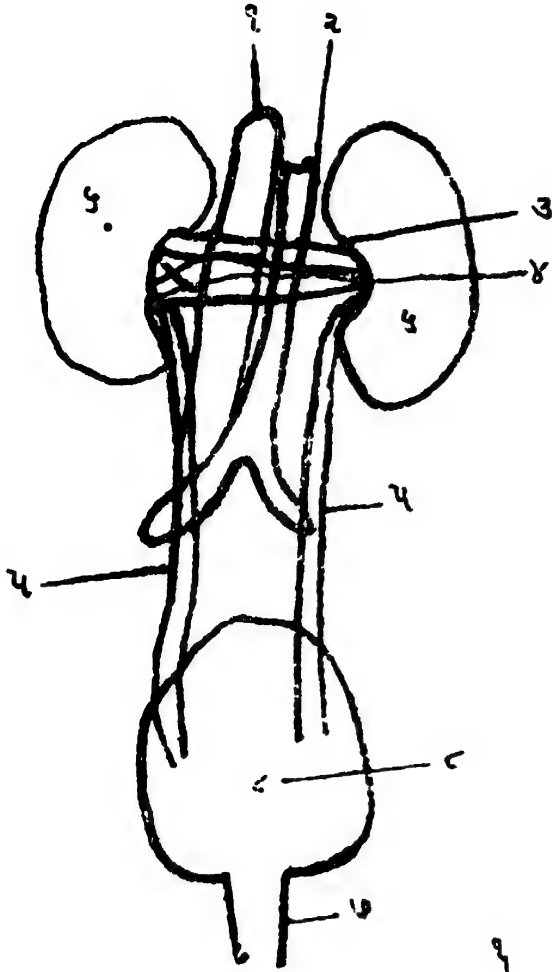

કુકડો અને ગુરડાઓ શું કામ કરે છે તે વિષે.

જીવો ચીત્ર ૬૦ અને ૬૧ મું.

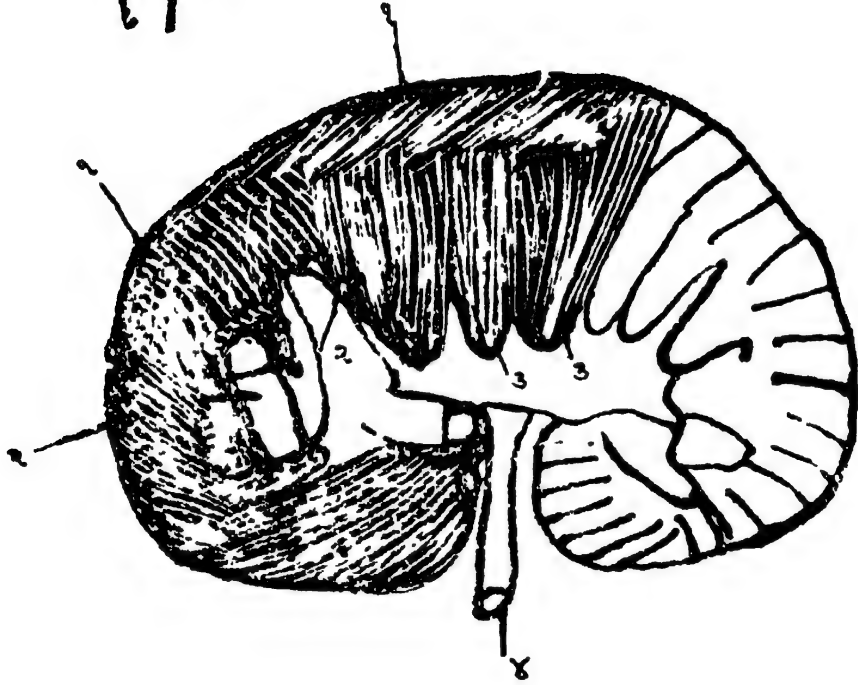
કુકડો એક મજબૂત લંબગોલ કોઠલી જેવો છે. એ કોઠલીની દીવાલની બનાવટમાં આપણી મરજીને આધીન ન રહે તેવાં માંશતંતુઓ આવેલાં છે. એની અંદરની બાજુમાં “મ્યુકસ મેમ્બ્રેનનું” પાતલી ચામડીનું પડ હોય છે, અને બહારની બાજુએ “પેરીતોન્યમ” છે. એનું મુખ્ય કામ પીશાબને એકઠી કરવાનું, અને થોડે થોડે વખતે તેને બહાર કાઢવાનું છે. યુરીથ્રા નામની નળી કુકડામાંથી પીશાબને બહાર લાવે છે.

ગુરડાઓ સંખ્યામાં બે છે. અને પેટના ખાડાની પછવાડેના ભાગમાં આવેલા છે. “પેરીતોન્યમ”ની પછવાડે કમ્બરમાં તેઓ બરોબર રીતે બેઠે બાજુપર એક એક આવેલા છે. જમણા ગુરડા ડાબા કરતાં જડા અને ટુકડા છે અને જરા નીચાણમાં હલે છે. એમાં ઘણી લોહીની રંગો આવેલી

ચીત્ર ૬૦.

- ૧ “એથોરતા.”
- ૨ “ઇન્ફીરિયર વીના કેવા ”
- ૩ “રીનલ આર્ટરી.”
- ૪ “રીનલ વેન.”
- ૫ “યુરેતર્સ.”
- ૬ “યુરડાઓ.”
- ૭ “યુરીથ્રા.”
- ૮ કુકેકો

ચીત્ર ૬૧.

- ૧ “કાર્તેક્સ” યા અહારનું પડ.
- ૨ “કેલોસીસ.”
- ૩ “પીરેમીડસ.”
- ૪ યુરેતર.

છં. અને “અરયોક્ષર તીસ્યુ” પણ બનાવટમાં ખપ લાગ્યું છે. ગુરડાની સપાટી બહારથી લીસી છે અને ઘેરા રાતા રંગની છે. એની અંદરની કીનારીમાં વચમાંથી ખાડો પડ્યો હોય તેવી છે, જેને “કાંન્કેવ બોરડર” કહે છે, અને તે બરડાની કરોડ તરફ છે. તેમાં એક લંબ ગોલ ખાડો હોય એમ લાગે છે તેને અંગ્રેજીમાં “હાઇલમ” કહે છે. એ જગ્યાથી ઘણી ખરી રંગો ગુરડામાં જાય છે, અને પાછી ત્યાંથીજ બહાર આવે છે. મોટી ત્રણ નસો ગુરડામાં મુખ્ય કામ બનવે છે, જેનાં નામો નીચે પ્રમાણે છે.

૧. “રીનલ અરતરી”

૨. “રીનલ વેન”

૩. “યુરેતર”

રાતા રંગનું ઘેરી નસને લગતું લોહી “રીનલ આરતરી”, “અઆરતા”માંથી પોતે લે છે, અને ગુરડાને પુગાડે છે.

ગુરડાની બારીક રંગોમાંથી લોહી ફરી આવ્યા પછી તેને “રીનલ વેન” પોતામાં લે છે, અને “ઇન્ટીરયર વીના કેવા”ને પુગાડે છે.

લોહીમાંથી ગુરડાઓ નકામો પદાર્થ પોતામાં લે છે, અને બહાર કાઢે છે, ત્યાર પછી તે પદાર્થ “યુરેતર”ની મારફતે પુક્કામાં જાય છે.

“યુરેતર”માંથી બીજી બારીક શાખાઓ નીકળેલી છે, જેને “કેલીસીસ” કહે છે. ગુરડાનો અંદરનો નક્કર ભાગ નરમ પદાર્થનો બનેલો છે, જેને “મેડલા” કહે છે, અને તેની આજુબાજુ બહારનું પડ હોય છે તેને “કારતેકસ” કહે છે. આ “મેડલા”યા નરમ પદાર્થમાં ઘણી બારીક નળીઓ હોય છે, જેઓ થોડી થોડી સંખ્યામાં સાથે મલી જઈને એક એક જુદા મિનારા જેવો આકાર બનાવે છે, અને એવી રીતે તેઓ ગોઠવાયેલી છે, તેને “પીરેમીડસ” કહે છે. ગુરડાના ખાડા તરફ આ “પીરેમીડસ”નું ઉપરનું બીંદુ હોય છે, અને ત્યાં ઝીણાં ઝીણાં છીદ્રો હોય એમ લાગે છે, જે આ “પીરેમીડસ”માંની નાની નળીઓના છેડા છે. બહારના ભાગનો રંગ વધારે ઘેરો હોય છે, કારણ કે “રીનલ આરતરી”માંથી એ ભાગને વધુ જઠામાં લોહી મળે છે. “પીરેમીડસ”ની બારીક નળીઓમાં પ્રવાહી જેવો પદાર્થ હોય છે. બહારના ભાગમાં નકામો પદાર્થ છુટો પડે છે અને “પીરેમીડસ”ની

બારીક નળાઓમાંથી ગુરડાના ખાડા તરફ જાય છે, જ્યાંથી “યુરેતરસ” પોતામાં લે છે, અને કુક્કાને એ નકામો પદાર્થ આપે છે, જે પદાર્થ તે પીશાય છે.

“યુરેતરસ” સંખ્યામાં બે છે. એના ઉપલા છેડાઓ ગુરડાના ખાડા તરફ લંબાયેલા છે, અને નીચલા છેડાઓ ગુરડાની તલેટીમાંની દીવાલોમાંથી આડા પસાર થાય છે. ગુરડાઓ ચાલુ નકામો પ્રવાહી જેવો પદાર્થ બહાર કાઢતા રહે છે, અને તે પ્રવાહી “યુરેતરસ”ની મારફતે ટીપું ટીપું કુક્કામાં પડે છે. આ પ્રવાહી કુક્કામાંજ પડવો જોઈએ, પાછો “યુરેતર” તરફ જઈ શકતો નથી, કારણ કે “યુરેતરસ”નાં છીદ્રો વાંકાં હોય છે, અને પાતલી ચામડીનું પડ જે “મ્યુકસ મેમબ્રેન” છે, તે આ છીદ્રો આગલથી સહેજ ઉપસેલું હોય છે.

આખાં શરીરમાં ત્રણ અવયવો નકામો પદાર્થ શરીરની બહાર લાવનારાં ગણાય છે. તેઓ ફેફસાં, ગુરડાઓ અને ચામડી છે.

પાણીનું તત્વ અને ઘણી “કાર્બોનીક એસીડ ગેસ”નું તત્વ ફેફસાં શરીરની બહાર લાવે છે. ચામડી થોડો “યુરયા” નામનો જાહેરી પદાર્થ, થોડી “કાર્બોનીક એસીડ ગેસ”નું તત્વ અને ઘણું પાણી બહાર કાઢે છે. ગુરડાઓ ઘણું પાણી, ઘણો “યુરયા”નો જટ્ટો અને થોડી “યુરીક એસીડ” બહાર લાવે છે.

ઘણુંજ ચોખ્ખું અને સાફ લોહી ગુરડાઓમાંથી “રીનલ વેન” મારફતે નીકળે છે તેને ગણવામાં આવે છે, કારણ કે તે પારી નસોના લોહીને મળતું આવે છે, અને તેમાંથી “નાઇટ્રોજનસ” પદાર્થ ઘણો આછો થઈ ગયો હોય છે.

શીક્ષણ ૪૧ મું.

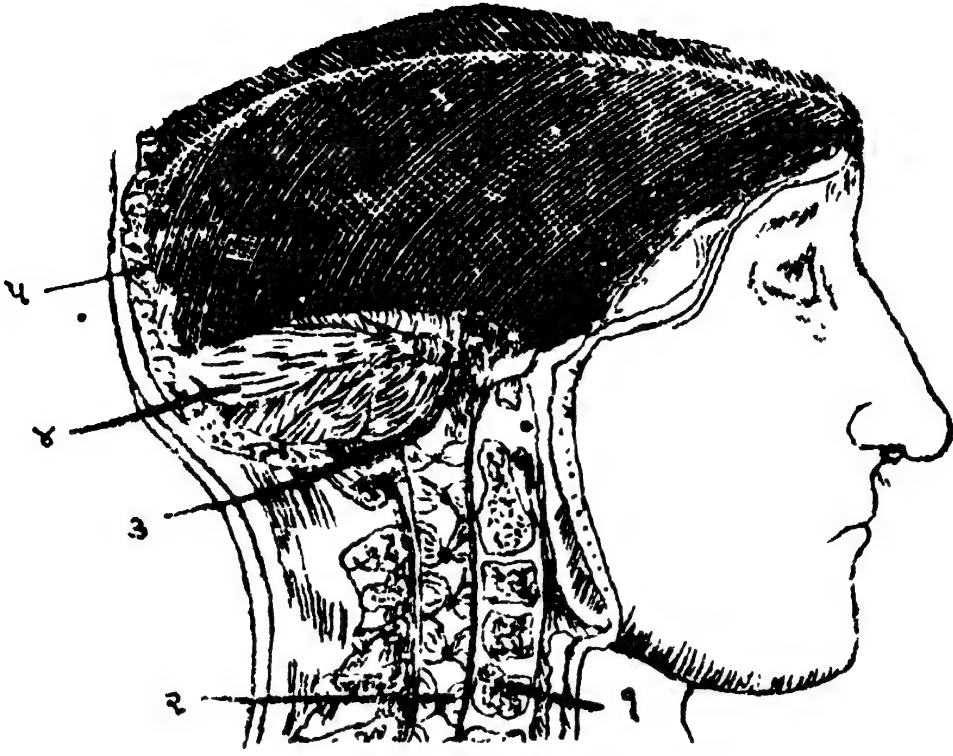

લેજાની બનાવટ અને તેનું કામ.

જીવો મીત્ર ૬૨ મું.

ખોપરીમાં લેજી રહેલું છે. આ દુન્યામાં કામ કરવા માટે લેજી ઘણુંજ અગત્યનું છે. લેજી બારીક ચામડીના પડોમાં લપટાયેલું છે. જે પડ ખોપરીની અંદરની સપાટી સાથે સંબંધ રાખે છે, તેને “દ્યુરા

ચીત્ર ફર.

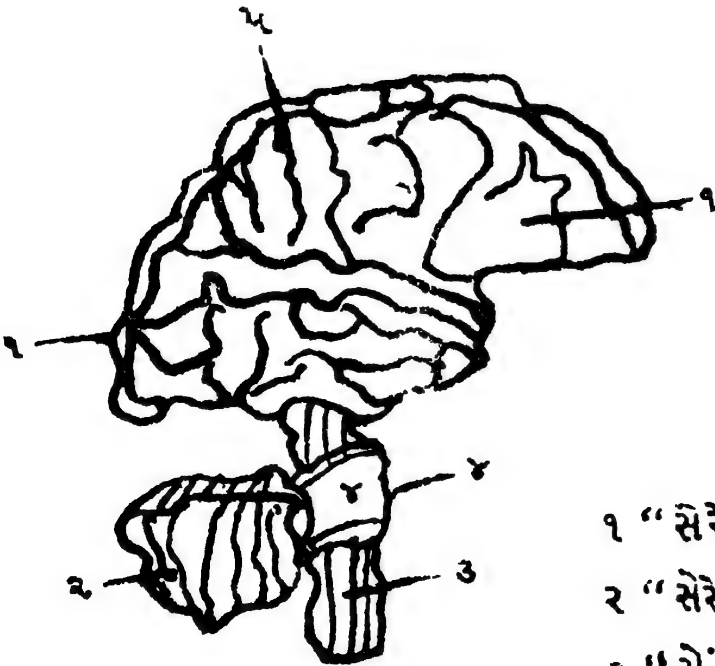
૧ ગરબને લગતી હાડકીઓ.

૨ શાન રજળુ અને પીઠને લગતાં શાન તંતુઓ.

૩ “મેંડલા ઓપ્સોન્ગેતા.”

૪ “સેરેબ્રમ” અથવા નાનુ ભેળુ.

૫ “સેરેબ્રમ” અથવા મોટુ ભેળુ.

ચીત્ર ફર.

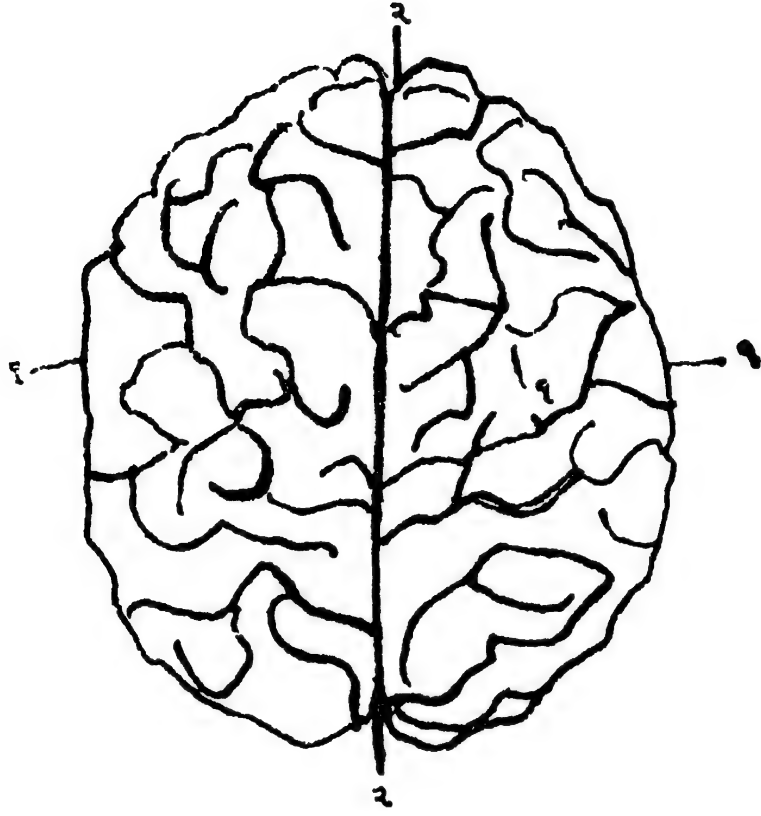
૧ “સેરેબ્રમ” અથવા મોટુ ભેળુ.

૨ “સેરેબેલમ” અથવા નાનુ ભેળુ.

૩ “મેંડલા ઓપ્સોન્ગેતા.”

૪ “પોન્સ વેરોલીસ.”

૫ “કોન્વોલ્યુશન્સ યા વિટો.

ચીત્ર ૬૩.

૧ મોટાં ભેજાંના જમણા અને ડાબા અર્ધ ગોલ ભાગો.

૨ મોટી ફાટ યા ચીરો.

મેતર” કહે છે. એ પડ રેસા વાળું અને સખ્ત છે. એની પછી “એરેક-નોઇડ મેમબ્રેન” નામનું પડ આવેલું છે, તે ઘણું જ પાતલુ અને નાળુક છે. જે પડની મારફતે ભેજાંને લોહીનો જઢો પુગો પડે છે, તેનું નામ “પીઆ મેતર” છે. “એરેક નોઇડ મેમબ્રેન” ઝીણી રંગો અને નસાના બુમખાનું જલ્દી જેવું હોય છે. આ રંગો એક બીજા સાથે સ્નાયુઓથી જોડાયેલી છે. આ “પીઆ મેતર” પડ સૌથી અંદરનું છે, અને ભેજાંની સપાટી પર છે.

જીવો ચીત્ર ૬૩ મું.

ખોપરીના ઉપલા અને સામેના ભાગના ભેજાંને મોટું ભેજું અથવા “સેરેબ્રમ” કહે છે. મોટા ભેજાંને બે ભાગમાં વહેંચ્યું છે, જેને જમણા અને ડાબા અર્ધ ગોલ ભાગો કહે છે, અને જે ભાગોને એક મોટી ફાટ યા ચીરો જીદ પાડે છે. મોટાં ભેજાંમાં ઘેરા જુરા રંગનો પદાર્થ છે, જે જ્ઞાનતંતુને લગતો રેસાદાર પદાર્થની આજુબાજુ આવેલો છે. આ પદાર્થની એક એક પર ઘડી પડી હોય તેવી વિંટોનો છે. આ વિંટો યા વળો ને અંગ્રેજીમાં “કોન્વોલ્યુશન્સ” કહે છે. એની ઉપર “પીઆ મેતર”નું પડ છે, જેથી લોહીનો પુરતો જઢો એને મળે છે.

નાના ભેજાંનું મુખ્ય કામ માંશતંતુઓની હીલચાલની ખરોખર વ્યવસ્થા કરવી અને તેને લગતો દરેક ખંદોખસ્ત એ કરે છે. જેથી દોડતી યા ચાલતી વેળા શરીરનું સમતોલપણું જાળવી શકાય છે, અને માંશતંતુની હાલત અને જગ્યાનું ભાન આ ભેજાંની મારફતે આદમીના મનને પુગે છે.

મોટાં ભેજાંનું મુખ્ય કામ એ છે કે લાગણીઓ, આદમીની ઇચ્છાઓ અને હુશ્યારી બહાર પ્રગટ લાવવાની છે. જેમ આદમી વધુ હુશ્યાર હોય છે, તેમ આ ભેજાં મોટું અને તેમાં વધારે વિંટો યા વળ હોય છે. એક સસલાંના ભેજાં કરતાં વાંદરાનું મોટું હોય છે, અને તેના કરતાં મોટું આદમીનું છે. અને જનાવરોના ભેજાંમાં વળ હોય છે, તેના કરતાં વધારે વળવાળું આદમીનું છે. મન શક્તિનું પ્રગટ થવું એની પર મુખ્ય આધાર રાખે છે, તેથી એ ભાગને જો ઇજા થાય છે, તો મનને લગતી શક્તિ પણ કમી થાય છે, કારણ કે તે શક્તિઓ ભેજાંની જ મારફતે બહાર આવી શકે છે. આ ભાગને જો ગંભીર ઇજા પુગે છે તો તુરત મરણ નીપજતું નથી.

ખોપરીના પછવાડેના ભાગમાં જે લેજી છે તેને નાનું લેજી કહે છે. એના પાણુ બે ભાગો છે, જે ભાગો ઘેરા ભુરા રંગના પદાર્થના બનેલા છે, જે સફેદ રેસાદાર પદાર્થની આબુખાબુ હોય છે. એના વિંટો ઉપલાં લેજીમાં જુદીજ દૃપના છે. અંદરનું “પીઆ મેતર”નું પડ એની સપાટીપર હોય છે, જેથી એને પાણુ લોહીનો જઠો પુગો પડે છે. નાના લેજીને અંગ્રેજીમાં “સેરીબેલ્મ” કહે છે.

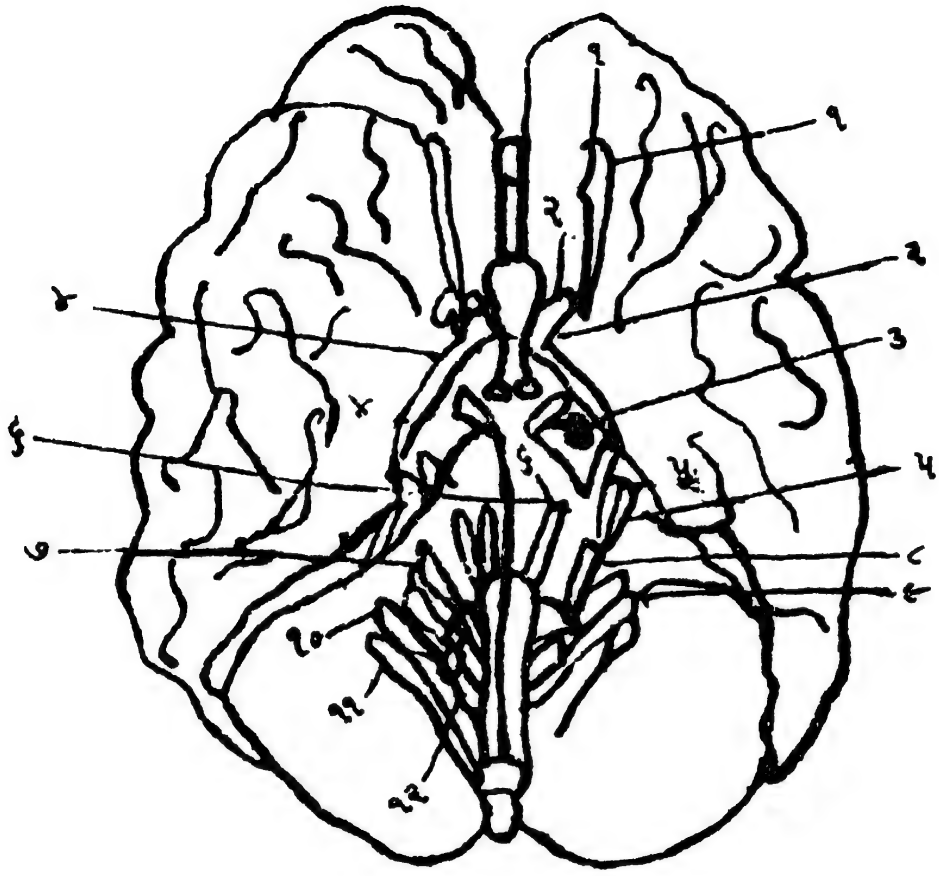
નાના લેજીના જમણા અને ડાબા ભાગો જ્ઞાનતંતુને લગતા પદાર્થના એક પહોલા પટાથી જોડાયેલા છે, જે પહોલા પટાને અંગ્રેજીમાં “પોન્સ વેરોલીસ” કહે છે.

લેજીને “સ્પાઈનલ કોર્ડ” અથવા જ્ઞાન રજીજી સાથે જે જોડે છે તેને અંગ્રેજીમાં “મેડુલા સ્પાઈનાંગેતા” કહે છે. એનો ઘેરા ભુરા રંગના પદાર્થની આબુખાબુ સફેદ જ્ઞાનતંતુને લગતો રેસાદાર પદાર્થ હોય છે, જ્યારે મોટાં અને નાના લેજીમાં ઘેરા ભુરા રંગનો પદાર્થ, સફેદ રંગના રેસાવાલા પદાર્થની આબુખાબુ છે.

જીવો ચીત્ર ૬૪ મું.

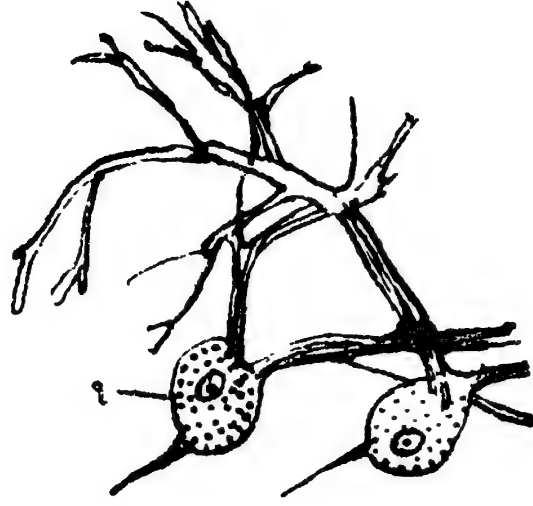
હાડકાંના છીંદ્રાની મારફતે લેજીની તલેટીમાંથી કેટલાંક જ્ઞાન તંતુઓ લેજીને વળગેલા છે. તેમાંની મુખ્ય બાર જોડીનાં નામો નીચે મુજબ છે.

૧. “ઓલફેક્ટરી નર્વસ” અથવા સુંઘવાને લગતા જ્ઞાન તંતુઓ જે નાકના અંદરના પડમાં છે, અને જે જ્ઞાન તંતુઓ વાસને લગતી ખબર લેજીને આપે છે તે.
૨. બીજી જોડે “ઓપ્ટીક નર્વસ” અથવા જે જ્ઞાન તંતુઓ મારફતે લેજીને જોવાને લગતું ભાન થાય છે તે.
૩. જે માંશ તંતુઓની મારફતે આંખના ડોલા એમ તેમ હીલી શકે છે, તેમાં જ્ઞાન તંતુઓ આવેલા છે, તેને “ઓક્યુલો મોતર નર્વ” કહે છે. આ ત્રીજી જોડી છે.
૪. “મોતર નર્વસ” ચોથી જોડી છે. જે આંખના એક જાતના માંશ તંતુમાં હોય છે.
૫. પાંચમી જોડી “ટ્રાઇગેમીનલ નર્વસ”ની છે, જે જીભ, નીચલું જડણું અને ચહેરાની ચામડીમાં પહંચાયેલી છે. એ મોટા જ્ઞાન તંતુઓ છે, અને જે ઉ જાતના જ્ઞાન તંતુને લગતા

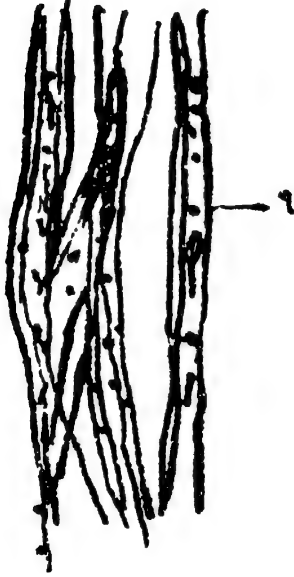
ચીત્ર ૬૪.

૧ થી ૧૨ ભેજાંને વળગેલા શાનતંતુઓની નેડીઓ.

ચીત્ર ૬૫.

૧ જ્ઞાન તંતુઓને લગતા આણુઓ અથવા “ત્રેએતર.”

ચીત્ર ૬૬.

૧ જ્ઞાનતંતુઓને લગતા રેસાઓ અથવા “વાઇતમેતર.”

- રેસાઓ સમાયેલા છે, એક લાગણીને લગતું ભાન લેધ જનારા છે, અને ખીજા ગતીને લગતું ભાન ભેજાને પુગાડે છે.
૬. છઠ્ઠી જોડી આંખના ડોલાને બહાર લાવનારા માંશ તંતુને પુરી પાડે છે. અને આંખને લગતા માંશતંતુઓમાં ત્રીજા અને ચોથી જોડીના જ્ઞાનતંતુઓ પણ કામે લાગ્યા છે.
૭. જે જ્ઞાનતંતુઓ, ચહેરાને લગતા માંશતંતુઓમાં રેસા તરીકે છે, તેઓને “ફેસ્યલ નર્વસ” કહે છે.
૮. આંધ્રી જોડી “આંધ્રી તરી નર્વસ”ની છે, જે કાનમાં હોય છે.
૯. જે જ્ઞાનતંતુઓ મારફતે સ્વાદને લગતું ભાન ભેજાને થાય છે તેને “ગ્લાસોફરીન્જલ” કહે છે. એ ભેજાને સ્વાદને લગતી ખબર પહોંચાડે છે. અને માંશતંતુની બનેલી નળી, જે ખોરાક, પાણી લેધ જનારી નળીને ઉપલે છેડે છે, તેના માંશતંતુઓમાં પણ પંદરાયેલા છે. એમાં બેઉ જાતના જ્ઞાનતંતુઓ સમાયેલા છે.
૧૦. દશમી જોડી “ન્યુમેગેસ્ટ્રીક નર્વસ”ની છે. જેઓ કલેજા, હોજરી, હૃદય, ફેફસાં અને અવાજના દાબડાના રેસાઓ તરીકે કામે લાગે છે, અને બેઉ જાતના જ્ઞાનતંતુઓ એમાં હોય છે.
૧૧. ગરદનને લગતા માંશતંતુમાં જે જ્ઞાનતંતુઓ પંદરાયેલા છે, તેને અગ્યારમી જોડી પુરી પાડે છે, જેને “સ્પાઇનલ એક્સેસરી નર્વ” કહે છે, અને એમાં ગતીને લગતા જ્ઞાનતંતુઓ આવેલા છે.
૧૨. બારમી જોડી જીભને લગતા માંશતંતુમાં પંદરાયેલી છે, જેમાં પણ ગતીને લગતા જ્ઞાનતંતુઓ હોય છે, અને તેને “હાઇપો ગેસ્ટ્રીક નર્વસ” કહે છે.

શીક્ષણ ૪૨ મું.

શરીરમાં જ્ઞાનતંતુ રચના શું કામ કરે છે તે વીધ.

જીવો ચીત્ર ૬૫, અને ૬૬ મું.

આ જ્ઞાનતંતુ રચના શું કામ કરે છે તે જાણ્યા અગાઉ તેઓ કેટલી જાતની છે તે જાણવાની પહેલી જરૂર છે.

એમાં બે જાતની રચનાઓ કામ કરે છે. પહેલી રચના તે મગજ અને વાંસાની કરોડ સંબંધની છે. તેને અંગ્રેજીમાં “સેરેબ્રો સ્પાઇનલ સીસતમ” કહે છે. બીજી રચના શરીરના અવયવો એક બીજા પર અસર કરે છે તેને લગતી છે. તેને અંગ્રેજીમાં “સીમ્પથેટીક સીસતમ” કહે છે.

મગજ અને બરડાની કરોડને લગતી રચનામાં, બેજી બરડાની કરોડ અને તેઓને લગતા જ્ઞાનતંતુઓ આવેલા છે. આ રચનાને લગતા જ્ઞાનતંતુઓ, આપણી મરજીને તાબે રહે તેવા માંશતંતુઓમાં, નાક, કાન, જીભ, આંખ, અને ચામડીમાં પંઠરાયેલા હોય છે.

એક બીજા પર શરીરના અવયવો અસર કરે છે તેને લગતી રચનામાં, જ્ઞાનતંતુને લગતા પદાર્થના ઝીણા ઝીણા ગાંઠો હોય છે, જે જ્ઞાનતંતુના રેસાઓપર હોય છે. આ ગાંઠોની હાર ખોપરીથી તે પેટના ખાડા સુધી બરડાની કરોડની બંને બાજુપર આવેલી છે.

ચોક્કસ અંદરના અવયવોને આ ગાંઠો રેસાઓ પુરા પાડે છે. તે પણ આ બીજી રચનામાંજ સમાયેલા છે. એ રચનાને લગતા જ્ઞાનતંતુઓ અંદરના અવયવોમાં અને તેઓને લગતી લોહીની રગોમાં પંઠરાયેલા છે, જેથી શરીરના જુદા જુદા ભાગોમાં નીચમીત રીતે લોહીનું વહેવું થાય છે, અને આપણી મરજીને તાબે નહિ હોય એવી જાતના માંશતંતુઓને નિયમમાં રાખી શકાય છે.

જ્ઞાનતંતુને લગતો પદાર્થ કેવો હોય છે તે જાણવાની જરૂર છે. એમાં બે જાતો છે. પહેલી જાત બારીક જ્ઞાનતંતુઓને લગતા અણુઓની બનેલી છે, અને બીજી જાત જ્ઞાનતંતુઓને લગતા રેસાઓની બનેલી છે, પહેલી જાતને અંગ્રેજીમાં “ગ્રે મેટર” કહે છે, અને બીજી જાતને “વાઇટ મેટર” કહે છે.

“સેલ્યુલર ટીસ્યુ” લેન્ઝામાં, બરડાની કરોડમાં અને જ્ઞાનતંતુનાં મધ્ય બીંદુઓમાં હોય છે. એનો રંગ ભુરો હોય છે, અને એમાં બારીક અણુ જેવાં છીદ્રો છે, જે જુદા જુદા રેસાઓને સાથે જોડે છે.

“વાઇટ મેટર” લેન્ઝાની અંદરની બાજુમાં હોય છે, જ્યારે બરડાને લગતા જ્ઞાન રજ્જુમાં તે બહારની બાજુમાં આવેલી છે.

શરીરના અવયવો એક બીજા પર અસર કરે છે, તેને લગતી રચનામાં ભુરા રંગના સ્નાયુઓ કામ કરે છે.

જ્ઞાનતંતુઓ પોતે ઉશ્કેરણી ઉત્પન્ન કરી શકતા નથી, પણ તેઓ

સ્નાયુઓ અને રેસાઓની મારફતે ઉશ્કેરણી યા અસર જે નર્વ સેન્ટર”માં થઈ હોય છે તે લેઈ જઈ શકે છે, જ્યારે નર્વ સેન્ટર” પોતે ઉશ્કેરણી આ અસર ઉત્પન્ન કરી શકે છે. આ તફાવત ધ્યાનમાં રાખવાની જરૂર છે. “નર્વ સેન્ટર” જે ભુરા રંગના “નર્વ સેલ્સ”નું બનેલું હોય છે, તે અસર યા ઉશ્કેરણી ઉત્પન્ન કરી શકે છે. એક જ્ઞાનતંતુમાં ભુરા રંગને, રેસાદાર પદાર્થનો જોડો હોય છે, કે જે જોડો, નાણુક આંધનારા સ્નાયુઓથી સાથે જોડાયેલો હોય છે, તે અસર લેઈ જનારા ગણાયે છે.

જે જ્ઞાનતંતુના રેસાઓ અસર યા કોઈ પણ જાતની ઉશ્કેરણીને લગતી ખબર “નર્વ સેન્ટર”ને પુગાડે છે, તેને “સેન્સરી ફાઇબર્સ” કહે છે, અને બીજા જ્ઞાનતંતુના રેસાઓ જે આ “નર્વ સેન્ટર”માંથી અસર લેઈ જાય છે, તેને “મોટર નર્વસ” કહે છે. પહેલી જાત અસર “નર્વ સેન્ટર” ને પુગાડનાર છે, અને બીજી જાત તેમાંથી અસર લેનાર છે. નીચલા દાખલા પરથી સમજ પડશે કે વિજળીને લગતી પેટી યા દબ્બો અથવા વીજળી ઉત્પન્ન કરનાર યંત્ર તે “નર્વ સેન્ટર” છે, અને તેમાં જે તારો હોય છે, તે “સેન્સરી” અને મોટર નર્વસ” છે. વીજળીનો પ્રવાહ પેટીમાં ઉત્પન્ન થાય છે, અને તે પ્રવાહને એક જાતના તારો પોતામાં લે છે, અને બીજી જાતના તારો પાછો તે પ્રવાહને પેટીમાં આપે છે. પ્રવાહ લેનારા તારો તે “સેન્સરી નર્વસ” માફક છે, અને પાછો આપનારા તારો તે “મોટર નર્વસની” માફક છે.

બીજી જાતના જ્ઞાનતંતુઓ હોય છે, જેને “મીકસેડ નર્વસ” કહે છે, કારણ કે તેમાં “સેન્સરી” અને “મોટર” બેઉને લગતા જ્ઞાનતંતુના રેસાઓ હોય છે. પણ જે જ્ઞાનતંતુઓ મારફતે આપણે જોઈ, સાંભળી અને સુંધી શકીએ છીએ, તેને “સેન્સરી નર્વસ” કહે છે, અને બીજા ઘણાખરા જ્ઞાનતંતુઓ બંને જાતના રેસાના બનેલા હોય છે,

જીવતી હાલતમાં એક જ્ઞાનતંતુ અર્ધ પારદર્શક બારીક દોરા જેવો લાગે છે, પણ મરણ પછી થોડા કલાકમાં તેમાં ફેરફાર થાય છે, અને તેની આબુબાબુ એક સફેદ પદાર્થનું પડ થઈ જાય છે, અને તેની વચમાં આ બારીક જમી ગયેલો રેસો માલમ પડે છે. શરીરને લગતી દરેક હીલચાલ જ્ઞાનતંતુ રચનાની મદદથી જ થાય છે, કારણ કે જ્ઞાનતંતુને લગતો પદાર્થ, મન અને માંશતંતુઓની વચ્ચે વહેવાર રાખનારો સાંધણ જેવો છે, અને માંશતંતુઓમાં જ્ઞાનતંતુઓના રેસાઓ હોવાને લીધે, તેઓ પર જ્ઞાનતંતુઓની અસર થઈ શકે છે.

શીક્ષણ ૪૩ મું.

લાગણીઓ કેટલી જાતની છે અને કેમ તેનું ભાન
થાય છે તે વીચે.

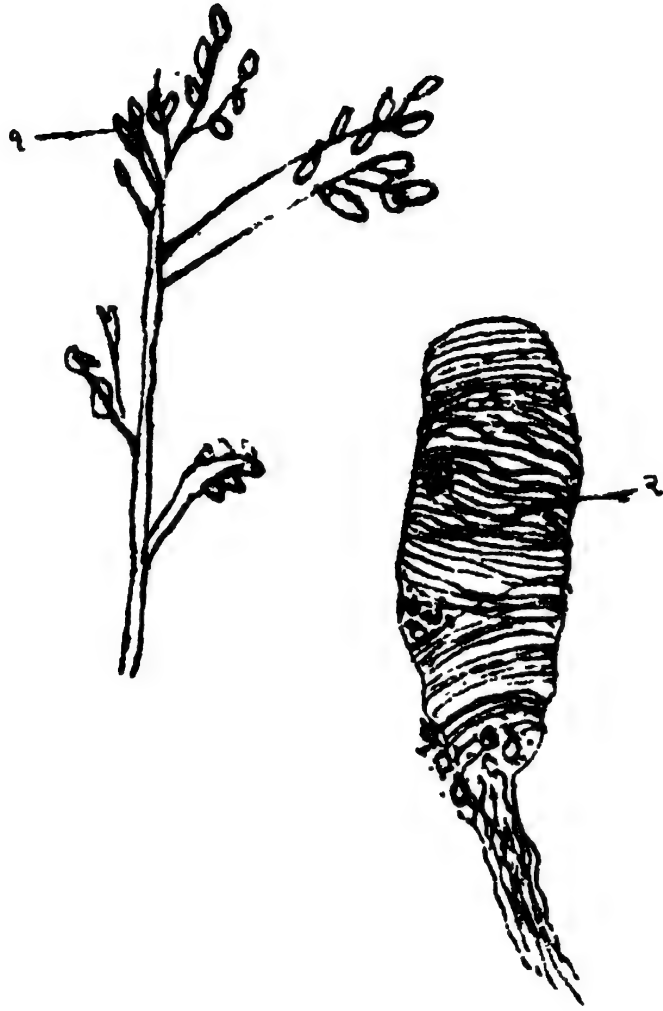
જીવો ચીત્ર ૬૭ મું.

બહારની દુન્યાનું જ્ઞાન મેલવવા માટે આદમીના શરીરમાં લાગણીઓનું પ્રગટ થવું જરૂરનું છે. લાગણીનાં ભાનને બે ભાગમાં વહેંચ્યું છે. એકને સામાન્ય લાગણીઓ કહે છે, જેને અંગ્રેજીમાં “કામન” અથવા “જેનરલ સેન્સેશન્સ” કહે છે, બીજાને “સ્પેશ્યલ સેન્સેશન્સ” કહે છે, જે ચોક્કસ જાતનીજ લાગણીઓ ઉત્પન્ન કરે છે. આંખ, નાક, કાન, જીભ, ચામડીની બનાવટ એવી હોય છે કે તેઓ પોતાને લગતી ચોક્કસ લાગણીઓ લેઈ શકે છે, જેથી આ જાતની લાગણીઓને અમુક જાતની ખાસ લાગણીઓ એમ ગણે છે.

જ્ઞાનતંતુઓ જે આખાં શરીરમાં ફેલાયેલા હોય છે, તેઓની મારફતે શરીરની હાલતનું સામાન્ય ભાન થાય છે. તે જાતની લાગણીઓને સામાન્ય લાગણીઓ અથવા “કામન સેન્સેશન્સ” કહે છે. દુઃખની લાગણી થવી, ભુખ, ઠાક, તરસ, ગરમીનું લાગવું એ સર્વ સામાન્ય લાગણીઓમાં જાય છે.

એક જાતની લાગણી થાયે તે અગાઉ, જ્ઞાનતંતુને લગતા રેસામાં ઉસ્કેરણી થાયે છે. ત્યાર પછી તે ઉસ્કેરણીનું ભાન જ્ઞાનતંતુની મારફતે બેજાનને મલે છે, અને તેને લગતી સમજ શક્તિ જ્યારે બેજાનમાં આવે છે ત્યારે તે જાતની લાગણી થઈ એમ કહેવાયે છે.

શરીરમાં માંશતંતુઓ આવેલા છે, અને તેની હાલતનું ભાન જે લાગણી મારફતે થાયે છે, તેને “મસ્ક્યુલર સેન્સ” કહે છે. તેથી આપણે શરીરના માંશતંતુઓને સંક્રાંચવાને શક્તિવાન થઈએ છીએ. એ લાગણીની મદદથી શરીરનું સમતોલપણું ઢોડતાં યા ચાલતાં રાખી શકાયે છે. જે આપણે એક હાથને લગતાં માંશતંતુને આપણી મરજીથી ચોક્કસ રીતે સંક્રાંચવાની કોશિશ કરશું, તો આ “મસ્ક્યુલર સેન્સ” કાણને કહે છે તે તુરત જણાશે. એ લાગણીની મદદથીજ આંખ વીંચીને એક આદમી લખી યા વાજાંત્ર વગ્ગી શકે છે.

ચીત્ર ૬૭.

૧ “પેસીન્યન બોડીઝ.”

૨ “તય કોરપરકલ્સ.”

બહારની ચીજોની અસર ઇંદ્રીઓપર થવાથી જે લાગણીઓ ઉત્પન્ન થાય છે, તેને “આબજેક્ટીવ સેન્સેશન્સ” કહે છે. કોઈ વેલા ભેજાંની ઉશ્કેરાયેલી હાલત હોય છે, તેથી જે લાગણીઓની અસર શરીરના અવયવોપર થાય છે, તેને “સબજેક્ટીવ સેન્સેશન્સ” કહે છે, જેના દાખલાઓ નીચે પ્રમાણેના છે. કાનમાં બહાર અવાજ નહિ થતો હોય તે છતાં અવાજનું સમજાવું, સુગંધ આગલ પડેલો ન હોય, તોપણ વાસ આવવો એવી રીતની લાગણીઓથી ઇંદ્રીઓને લગતો મોહ ઉત્પન્ન થાય છે, જેને “ઇલ્યુઝન” કહે છે. તેમજ કોઈ વખતે “સેન્સરી નર્વ”ના સુજા આવવાથી પણ લાગણીઓ ઉત્પન્ન થાય છે; બહારની ચીજોનું ભાન સ્પર્શની લાગણીથી પણ થાય છે. આ સ્પર્શની લાગણીને અંગ્રેજીમાં તચ કહે છે. એને લગતી ઇંદ્રીઓ શરીરમાં હોઈ, ચામડી અને જીભ છે. સ્પર્શની લાગણી સામાન્ય જાતની છે અને દુઃખની લાગણી સાથે સંબંધ હોય છે. શરીરના ભાગો વીષેની લાગણીઓ, દુઃખને લગતી લાગણી મારફતે મળે છે, જ્યારે સ્પર્શની લાગણી બહારની દુન્યામાં કામ આવે છે.

ચામડીમાં કોઈ ઠેકાણે લાગણીની અસર વધુ હોય છે, અને કોઈ ઠેકાણે ઓછી હોય છે. દાખલા તરીકે જે પગની એડીની ચામડીમાં એક મોયની અણી ભોકશું, તો એટલાંજ જોરથી ગાલમાં ભોકતે અને લાગતે તેટલી અસર ત્યાં થશે નહિ. એડીની ચામડીથી ઉતરતી હાથની હથેલીની ચામડી હોય છે.

ચામડીમાં લાગણીની અસર થવાનો આધાર તેના અંદરના પડમાં જ્ઞાનતંતુના રેસાઓને લીધે હોય છે.

આ જ્ઞાનતંતુના રેસાઓમાંથી ચામડીમાં કોઈ કોઈ ઠેકાણે, તેઓની શાખાઓ નીકળેલી હોય છે, અને તેના છેડાઓપર બારીક આણુઓ હોય છે. જે ભાગોની ચામડીપર વધુ અસર થઈ શકે છે, ત્યાં આ આણુઓ જુદા જુદા આકારનાં સાથે મળીને થયેલાં હોય છે. હાથો અને પગોની ચામડીના અંદરના પડમાં જે આણુઓ જ્ઞાનતંતુના રેસાઓની છેડે આવેલા છે, તેને “પેસીન્યન બોડીઝ” કહે છે, અને બીજાઓને “તચ ફોરપસકલ્સ” કહે છે. ઘણીજ જલદી અસર જે ચામડીપર થાય છે ત્યાં આ “તચ ફોરપસકલ્સ” હોય છે અને ઘણીજ પાતલી ચામડીનું પડ તેઓપર હોય છે; તેમજ જેટલી વધુ સંખ્યામાં જ્ઞાનતંતુના રેસાના છેડાઓ હોય છે તે પર પણ જલદીથી અસર થવાનો સંભવ હોય છે.

શીક્ષણ ૪૪ મું.

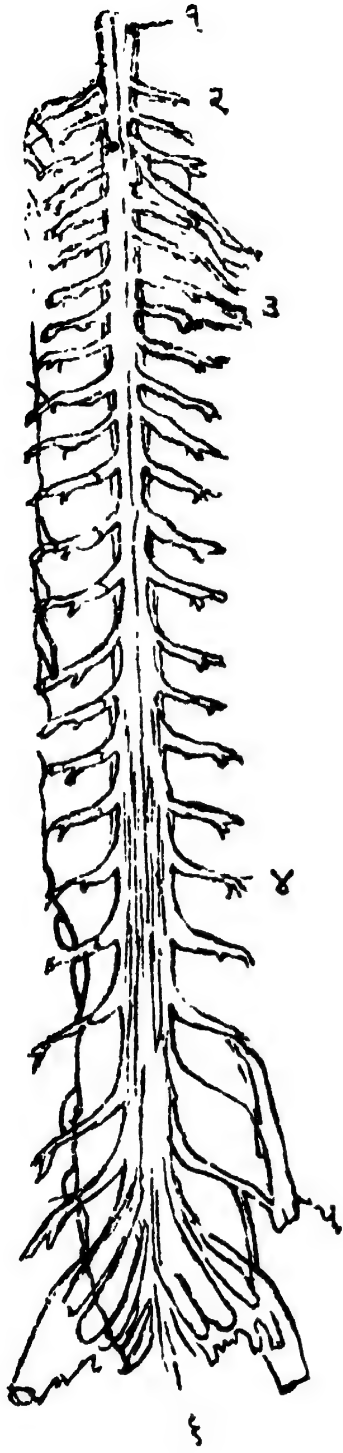
જ્ઞાન રજ્જુ એ શું છે અને તેનું શું કામ હોય છે તે વિષે.
જીવો ચીત્ર ૬૮ મું.

જ્ઞાન રજ્જુ જેને અંગ્રેજીમાં “સ્પાઇનલ કોર્ડ” કહે છે તે પીઠની કરોડમાં હોય છે. એની સાથે બેજાંની માફક ત્રણ પડો હોય છે, જેને “પીઆ મેતર”, “આરેકનોઇડ મેમબ્રેન” અને “ડ્યુરા મેતર” કહે છે. જ્ઞાન રજ્જુ આસરે અદાર ઇંચ લાંબો હોય છે, અને જડાઇમાં એક નાની આંગલી જેવો છે. એને લોહીનો જટ્ટો “પીઆ મેતર” પુરો પાડે છે. “આરેકનોઇડ મેમબ્રેન” “પીઆ મેતરની” આજુબાજુ ધીલી ફાટલી માફક હોય છે.

પીઠ વાલ્યે છે એ ત્યારે આ જ્ઞાન રજ્જુને કશી અડચણ થતી નથી, તેનું કારણ આ છે કે એક ચરખીવાલું પડ, “આરેકનોઇડ મેમબ્રેન”ની બહાર આવેલું છે, જેને “ડ્યુરા મેતર” કહે છે તેથી જ્ઞાન રજ્જુનો અચાવ થાય છે.

જ્ઞાન રજ્જુની વચ્ચેથી બે ફાટો યા ચીરો પડેલી હોય છે, જેથી જમણો અને ડાબો ભાગ છુટો પડે છે. એક ફાટ યા ચીરો આગલની બાજુપર છે, જેને અંગ્રેજીમાં “એન્ટીરયર શીશર” કહે છે, અને બીજો ફાટ યા ચીરાને “પોસ્ટીરયર શીશર” અથવા પાછલી ફાટ કહે છે. જ્ઞાન-રજ્જુના મધ્ય ભાગમાંથી એક પોલાણ હોય છે, જેને મધ્ય ભાગની નળી કહે છે, અને અંગ્રેજીમાં “સેન્ટ્રલ કેનાલ” નામ આપેલું છે. એમાં જ્ઞાનતંતુને લગતો ભુરા રંગનો પદાર્થ હોય છે, જેની આજુબાજુ સફેદ રંગનો પદાર્થ આવેલો છે.

“એન્ટીરયર શીશર” પહોલું છે, અને “પોસ્ટીરયર શીશર” સાંકડું હોય છે. જ્ઞાન રજ્જુના આખા ભાગમાંથી, જમણી અને ડાબી બાજુએ મોટા જ્ઞાનતંતુઓ આવેલા છે, તેઓને બરડાની કરોડને લગતા જ્ઞાનતંતુઓ કહે છે. તેઓ બેઉ બાજુપર પીઠને લગતી ઝીણી હાડકાઓની વચ્ચેથી છીદ્રોમાંથી, ગરડનના અને પીઠને લગતા ભાગોમાં જોડીઓમાં હોય છે. તેઓને અંગ્રેજીમાં “સ્પાઇનલ નર્વસ” કહે છે. જ્ઞાન રજ્જુને છેડે આ “સ્પાઇનલ નર્વસ” સાથે ઝુમખામાં હોય છે, જેનો આકાર પુંછડી જેવો થયેલો, તેને “ક્રોડા પ્રકવાઇના” નામ આપેલું છે.

ચીત્ર ૬૮.

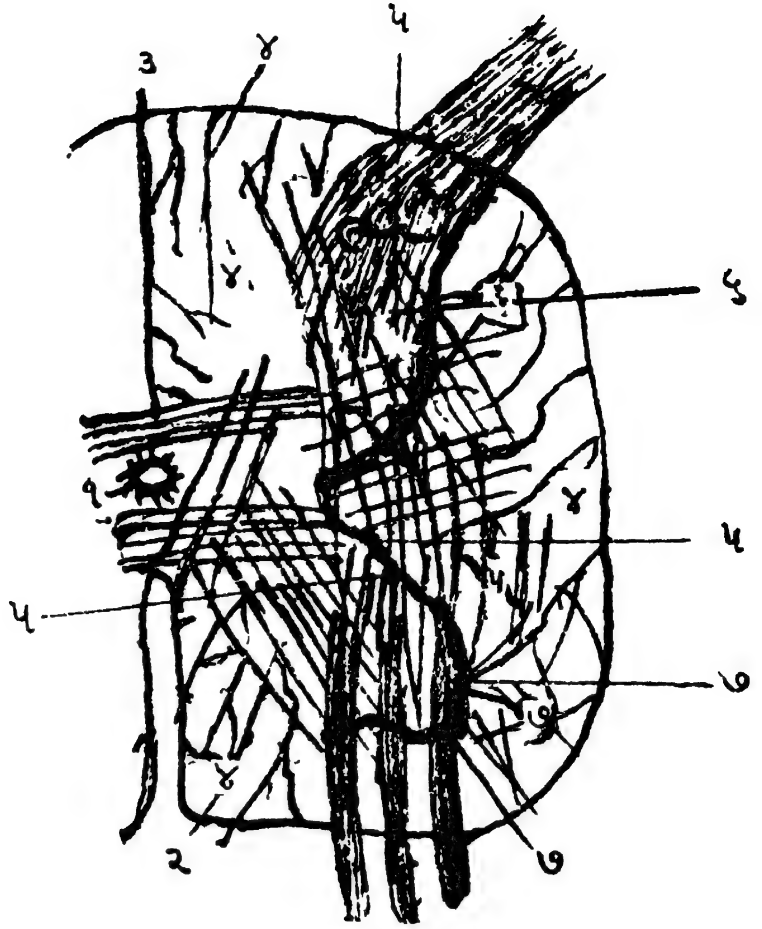
૧ "મેંડલ્લા ઓપ્સોંગેતા."

૨ થી ૩ ગરડનને લગતા જ્ઞાનતંતુઓ.

૩ થી ૪ પીઠને લગતા જ્ઞાનતંતુઓ અથવા "સ્પાઇનલ નર્વસ."

૪ થી ૫ કેડ યા કમ્બરને લગતા જ્ઞાનતંતુઓ.

૬ "કોડોનકેવાઇના."

ચીત્ર ૬૯.

૧ "સેન્ટ્રલ કેનાલ."

૨ "એન્ટીયર શીશર."

૩ "પોસ્ટીયર શીશર."

૪ જ્ઞાનતંતુને લગતો સફેદ પદાર્થ.

૫ જ્ઞાનતંતુને લગતો ભુરા રંગનો પદાર્થ.

૬ "પોસ્ટીયર કોરન્યુ"

૭ "એન્ટીયર કોરન્યુ."

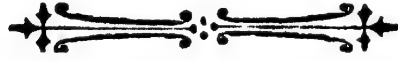
આગલ અને પાછલ જ્ઞાન રજજીનો ભુરા રંગનો પદાર્થ ફેલાયલો હોય છે, જેથી આગલ અને પાછલના શીંગડાં જેવાં બને છે, જેને અંગ્રેજીમાં “પોસ્ટીરિયર” અને “એન્ટીરિયર કોરન્યુઆ” કહે છે.

બરડાની કરોડના જ્ઞાનતંતુનું પાછલતું મુળ, “પોસ્ટીરિયર કોરન્યુ”ના રેસાઓના જઠ્રાનું સાથે મલવાથી બને છે, અને “એન્ટીરિયર કોરન્યુ”ના રેસાઓના સાથે મલવાથી જ્ઞાનતંતુનું આગલતું મુળ બને છે. આ બંનેના જોડાણથી “સ્પાઇનલ નર્વ”નું ધડ યા મુખ્ય ભાગ બને છે. આ મુખ્ય ભાગોના પાછા પેટા ભાગો થયેલા હોય છે, અને તેઓ ચામડીને અને આપણી મરજીને તાબે રહે તેવા માંશતંતુઓને જ્ઞાનતંતુના રેસાઓ પુગા પાડે છે. પાછલના ભાગનાં મુળપર ઝીણી ગાંઠો હોય છે, તે શું કામ બળવે છે, તે હજુર બરોબર સમજી શકાતું નથી. અખતરાથી માલમ પડ્યું છે કે આગલના મુળમાં “મોતર ફાઇબર્સ” હોય છે, અથવા ગતી આપનારા જ્ઞાનતંતુઓના રેસાઓ આવેલા છે, અને પાછલના મુળમાં લાગણી ઉત્પન્ન કરે તેવા જ્ઞાનતંતુના રેસાઓ હોય છે, જેને “સેન્સરી ફાઇબર્સ” કહે છે.

બરડાની કરોડને લગતા જ્ઞાનતંતુઓમાં બેઉ જાતના જ્ઞાનતંતુઓ હોય છે; એક ગતીને લગતા છે, અને બીજા લાગણી ઉત્પન્ન કરનારા છે. કારણકે અખતરાથી સાબેત થયું છે કે જો શરીરના કોઇ અવયવમાં બરડાની કરોડને લગતા જ્ઞાનતંતુના રેસાઓને તુકશાન થાય છે યા કપાઇ જાય છે, તો તે શરીરના અવયવમાં કશી લાગણી ઉત્પન્ન થતી નથી, તેમજ તે અવયવમાં હીલચાલ પણ થઇ શકતી નથી. પણ જો તે જ્ઞાનતંતુના રેસાઓ બરડાની કરોડ સાથે સંબંધ ધરાવતા હોય છે, તો તે જ્ઞાનતંતુને ઉશ્કેરવાથી તેને લગતાં માંશતંતુઓ સંકોચાશે, અને જ્ઞાનતંતુના રેસાઓમાં તેની અસર થઇ છે એમ જણાશે.

એ પરથી માલમ પડશે કે જ્ઞાનરજજી શરીરમાં મુખ્ય કામ કરે છે, અને તેની મારફતે ગતીને લગતી અને લાગણીને લગતી અસરો ભેજાને પુગે છે, તેમજ પાછી ભેજાં તરફથી શરીરને મલે છે. દાખલા શરીરે શરીરના એક અવયવ કપાઇ જાય છે, તો તેને લગતા માંશતંતુઓ આદમીની ધમ્મજા હોય કે ન હોય તે છતાં તેઓ તુરત સંકોચાઇ જાય છે. એવી રીતે માંશતંતુના તુરત સંકોચાવાને અંગ્રેજીમાં “રીફ્લેક્સ એક્શન” કહે છે. એનું કારણ એ છે કે અવયવને લગતા જ્ઞાનતંતુના

રેસાઓ જે અસર લેઇ શકે તેવા હોય છે, અને જેને અંગ્રેજીમાં “સેન્સરી ફાઇબર્સ” કહે છે, તેઓમાં ખલલ યા અડચણ થવાથી તેની ખબર “સેન્સરી નર્વ”ની મારફતે બરડાની કરોડના “નર્વ સેન્ટર”ને મલે છે, ત્યાંથી તેને માટે “મોતર નર્વસ”ને ખબર થાય છે, કે “જે મોતર નર્વસ”ના જ્ઞાન-તંતુના રેસાઓ, તે અવયવને લગતા માંશતંતુમાં હોય છે, જેઓને એની ખબર થવાથી તુરત સંક્રાંચાઇ જાય છે. એ પરથી સમજી શકાશે કે જ્ઞાન રજજી જે હોય નહિ તો એવી રીતે ખબર પહોંચી શકે નહિ. સફેદ રંગનો પદાર્થ અસરની ખબર મોકલનાર છે, જ્યારે ઘેરા ભુરા રંગનો પદાર્થ ખબર પોતામાં લેનાર છે. આપણે જાણ્યે કે ન જાણ્યે તે છતાં ચાલુ એ ક્રીયા થાય છે, જેથી અવયવને લગતાં માંશતંતુને એક જાતની આદત પડી જાય છે, અને આપણી મરજીનાં દબાણ વગર તેઓ પોતાને લગતું કામ કરી શકે છે. દાખલા તરીકે જ્યારે આપણે ચાલ્યે છીએ, ત્યારે ખાસ આપણી મરજી ચલાવતાં નથી, પણ તે છતાં પગને લગતા માંશતંતુઓ પોતાનું કામ કર્યાં જાય છે.

શીક્ષણ ૪૫ મું.

ખોરાકમાં સમાયેલાં તત્ત્વો વીધે.

માંસ, તરકારી અને ફલફલાદીના ખોરાકમાં બે ભાગ થયેલા છે. એકને “નાઇટ્રોજન” અને બીજાને “નોન નાઇટ્રોજન” કહે છે.

માંસહાર સંબંધીના નાઇટ્રોજન ખોરાકનાં નામો.

૧. દુધમાં “કેસીન” નામનો પદાર્થ છે. અને એ “કેસીન” પનીરમાં પણ હોય છે.
૨. ઇડાંની સફેદી.
૩. લોહીમાંથી જે “ફાઇબ્રીન” નામનો પદાર્થ બની શકે છે તે પણ “નાઇટ્રોજન” ખોરાક તરીકે ગણાય છે.
૪. “માયોસીન” નામનો પદાર્થ માંસ તંતુઓમાં હોય છે. આ ચાર જાતના પદાર્થોને “આલબ્યુમીનસ પ્રુટસ” અથવા ઇડાંની સફેદીને મલતા આવતા પદાર્થો કહે છે.

૫. હાડકામાં “જીલેટીન” નામનો પદાર્થ મળે છે. હાડકાંને ઉકાલવાથી આ પદાર્થ બને છે, અને ઠંડો થતાં જેલી માફક બંધાઈ જાય છે.

કઠોલ અને તરકારીને લગતા “નાઇટ્રોજન” ખોરાકનાં નામો નીચે પ્રમાણેના છે. એમાં ઘઉં, વટેણા અને ખીજ સીંગિનાં ખીયાંઓ હોય છે. અનાજમાં “ગ્લુટન” નામનો પદાર્થ રહેલો છે, અને ઘઉંના આટામાં સોએ દશ ટકા એ પદાર્થ હોય છે. ઘઉંના આટાને પાણીમાં નાખીને ચોટ્યા પછી જે દુધ જેવો પદાર્થ નીકળે છે તેને “સ્તાર્ચ” કહે છે. તેમજ આટામાં પાણી નાખીને લાહી જેવો કરીને, તેને ખારીક કપડાંએ પાણી નીગારી નાખ્યા પછી જે ચીકટ લાહી જેવો પદાર્થ રહે છે તે “ગ્લુટન” છે.

વટેણાં, ખીજ જાતની સીંગો અને ખીજેમાં, “લેગ્યુમ” નામનો પદાર્થ હોય છે.

જે ખોરાકમાં “નાઇટ્રોજન” પદાર્થ હોતો નથી, તેમાં પપેટા, ચોખા, આરાજત, સેરડી, મધ, ખાંડ, ગુંદર, ચરખી અને તેલ છે.

ખોરાકમાં જુદા જુદા ખારો પણ સમાયેલા હોય છે. મુખ્ય ખારો “કેલ્સિયમ કાર્બોનેટ,” “ફોસ્ફોરસ એન્ડ કેલ્સિયમ,” “મેગ્નેશિયમ,” “પોતાશિયમ સોડિયમ” અને સાધારણ નીમક છે. મીઠું આપણે એકલું ખાઈ શક્યે છે, પણ ખીજ ખારો માંશ અને તરકારીમાં સમાઈ ગયેલા હોય છે.

મુખ્ય રીતે ખોરાકના બે ભાગ થયેલા છે, તેમાં “ઑરગેનિક” અને “ઇનઑરગેનિક” છે. માંશ અને તરકારી એ “ઑરગેનિક”માં જાય છે, અને એ “ઑરગેનિક” ખોરાકના પાછા ભાગ કરવામાં આવ્યા છે, જેમાં “નાઇટ્રોજન” અને “નોન નાઇટ્રોજન” હોય છે.

“ઇનઑરગેનિક”માં જુદા જુદા ખારો હોય છે.

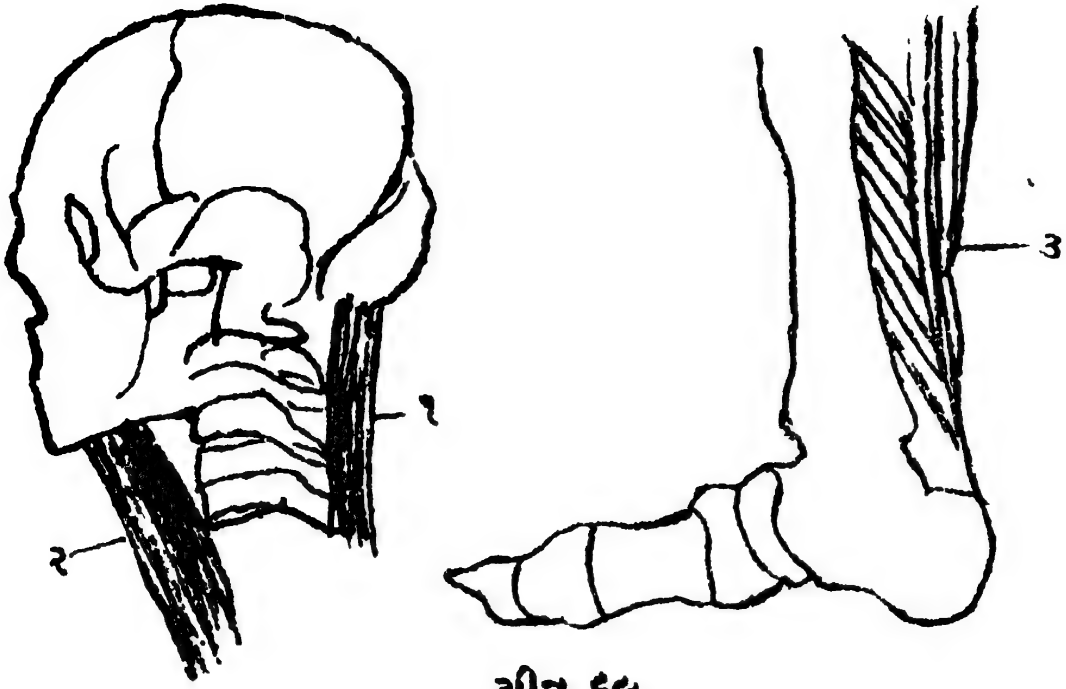
જીંદગી નીભાવવા માટે બંને જાતના ખોરાકની જરૂર હોય છે. માત્ર જુદા જુદા ખારોને જ લગતો પદાર્થ લીધાથી આપણે જીવી શકતા નથી, તેમજ ફક્ત તરકારી કે માંસનો ઉપયોગ બરોબર રીતે જીંદગીને ટેકવી શકતો નથી. બધી જાતનું પ્રમાણ ખોરાકમાં આવવું જોઈએ, જેથી શરીરને જીવતી વેળા જે ધસારાઓ લાગે છે, તેની પુરણી કરવા માટે સગવડ થઈ પડે છે. સૌથી સારો ખોરાક એ ગણાય છે, કે જેમાં “નાઇટ્રોજન,” “નોન નાઇટ્રોજન” અને ખારો આવેલા હોય છે. દુધ અને ઇંડા એ બેઉમાં ઉપર જણાવેલાં તત્ત્વો હોય છે, જેથી તે સંપૂર્ણ ખોરાક ગણાય છે. ઘઉંના આટામાં “ગ્લુટન,” “સ્તાર્ચ” અને ખારો હોય છે. માંશમાં

“માયોર્સીન”, ચરબી અને ખારો આવેલા છે. એ ઉપરથી સમજી શકાશે કે જુદી જુદી જાતના ખોરાક લેવાની એક આદર્શીને અગત પડે છે. ફક્ત પાણિં યા રોટલીજ ખાધને જીંદગી ભોગવી શકાતી નથી, પણ તેની સાથે ખીજ ખોરાકોની ભેળ થવાથી દરેક તત્વોનો વધતો ઓછો ભાગ આવી જાય છે, જેથી શરીરના દરેક અવયવોને ટેકા મળે છે. જે આદર્શી ખોરાક વગર થોડા દહાડા રહે તો તેનું જોર કમી થઈ જાય છે, અને વજન પણ ઓછું થાય છે. એમ થવાનું કારણ આ છે કે ચાતુ આપણા શરીરમાંથી પરસેવો અને દમની મારફતે ઓક્ષિજન તત્વો બહાર નીકળી જાય છે, જેથી ખોરાક લેખને પાછાં તે તત્વોને શરીરમાં દાખલ કરવાં પડે છે. ફેફસાં, ચામડી અને ગુરડાઓ મુખ્ય કરીને એ તત્વોને બહાર લાવે છે. ફેફસાં મારફતે પાણી અને “કાર્બોનીક એસીડ ગેસ”નું તત્વ બહાર જાય છે. ચામડીવાટે પાણી, “યુર્યા” નામનો ઝેરી પ્રવાહી, થોડું મીઠું અને થોડો “કાર્બોનીક એસીડ ગેસ” બહાર આવે છે. ગુરડાઓમાંથી ઘણું પાણી અને “યુર્યા” નામનો પ્રવાહી જાય છે.

પાણી “હાઇડ્રોજન” અને “ઑક્સીજન”ના મેલાપથી બને છે, અને જે ચાર તત્વો શરીરમાં મુખ્ય કામ કરે છે. તેના નામો, “ઑક્સીજન,” “હાઇ-ડ્રોજન,” “કારબન” અને “નાઇટ્રોજન” છે. ખોરાક લીધા પછી પાણી લેવું પડે છે, તેનું કારણ એજ છે કે તેથી “હાઇડ્રોજન” અને “ઑક્સીજન”નું તત્વ પાછું શરીરને મળે છે. “ઑરગેનીક” ખોરાક મારફતે “કારબન” અને “નાઇટ્રો-જન”નું તત્વ શરીરને મળે છે. “ઑક્સીજન” શરીરની બરોબર ગરમી રાખવામાં મદદ કરે છે, જે ગરમી સાધારણ રીતે (૯૮.૪) અઠાણુ ડીગ્રીઝ અને પોઇન્ટ ચાર રહેવી જોઈએ. “ઑક્સીજન ગેસ” હવામાંથી મેલવી શકાયે છે.

ખારોની મદદથી શરીરના હાડકાં સખ્ત બને છે. હાડકાંમાં સાધારણ નીમક, “કેલ્શ્યમ ફોસ્ફેટ,” “કેલ્શ્યમ કારબોનેટ” અને પાણી હોય છે. પ્રવાહીનું તત્વ શરીરમાં ત્રણમાંથી બે ભાગ જેટલું છે, અને પાણી સ્નાયુઓને નરમ અને વળી શકે તેવા રાખવામાં મદદ કરે છે. પુખ્તીકારક ખોરાકને પીગળાવીને શરીરના ભાગોમાં પ્રવાહીના આકારમાં લેઈ જવામાં પાણીની મદદ હોય છે, તેમજ વગર જરૂરના પદાર્થને બહાર લાવવામાં અને બીજાં તત્વોને લોહીમાં સાંધી લેવા માટે પણ એનો ખપ હોય છે.

એ ઉપરથી માલમ પડે છે કે ખોરાક અને પાણીની જીંદગી માટે કેટલી અગત છે, અને એ ખેડે વગર જીંદગી જોખમમાં આવી પડે છે.

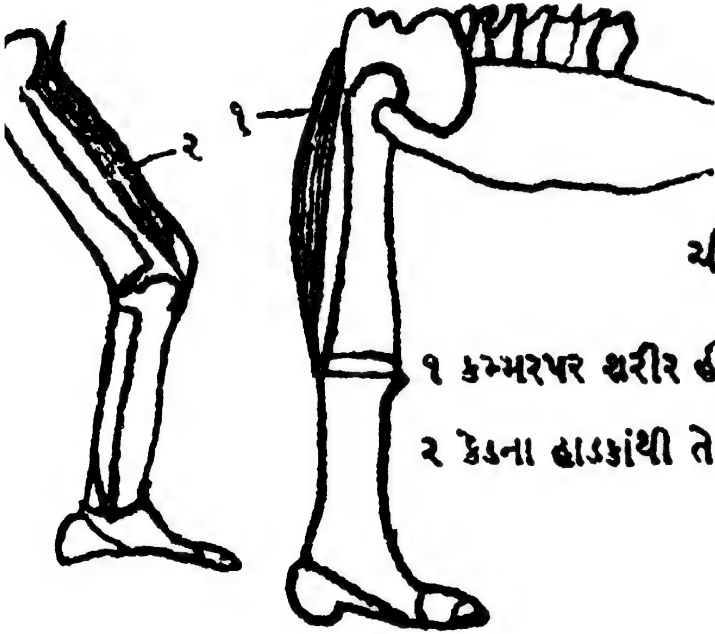

ચીત્ર ૬૮.

૧ મરદનની પાછલના માંસ તંતુઓ.

૨ મરદનની આગલના માંસ તંતુઓ.

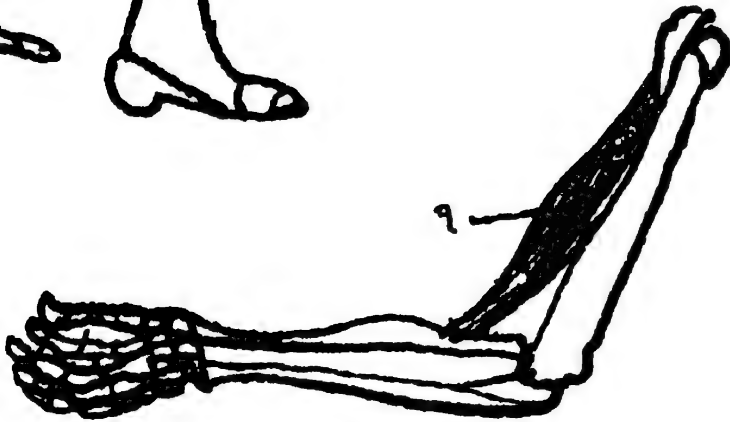
૩ તેટાના માંસ તંતુઓ.

ચીત્ર ૭૦.

૧ કમ્મરપર શરીર હીલે છે, તેને લગતા માંસ તંતુઓ.

૨ કેડના હાડકાંથી તે ગુંઠણની ઢાંકણી સુધીના માંસ તંતુઓ.

ચીત્ર ૭૧.

૧ કબાઈના હાડકાં આગલના માંસ તંતુઓ.

શીક્ષણ ૪૬ મું.

જુઓ ચીત્ર ૬૯, ૭૦ અને ૭૧ મું.

શરીરના સાંઠાઓનું ઉપર નીચે થવું કેમ થાય છે તે વીધે.

એ સમજવા માટે સર્વેથી પહેલાં એક દાખલો લેવાની જરૂર છે. ધારો કે “એ” અને “બી” નામના બે છેડાવાલો એક મજબુત સત્યો લીધો. આ સત્યાને અંગ્રેજીમાં “લીવર” કહે છે. આ સત્યો એક ચોક્કશ બીદુંની આસપાસ ફરી શકે છે, જે બીદુંને આધાર યા ટેકો કહે છે, અને અંગ્રેજીમાં “ફલકમ” કહે છે.

હવે આ સત્યાને, “બી” છેડાપરથી આપણે નીચે ખેંચ્યે હોયે, તો તે છેડો નીચે આવશે, જે નીચે આવવું આપણે “એ” ના છેડાપર એક વજન લટકાવ્યે તો અટકે, છે, અને એવી રીતે આપણે એક સત્યાના બેઉ છેડાપર બે જાતનાં બળ કામે લગાડ્યે હોયે.

ત્રણ જાતનાં લીવર્સ આવે છે, જેને પહેલી, બીજી અને ત્રીજી જાતનાં કહે છે, અને તેઓના આધાર યા ટેકાની જગ્યા પ્રમાણે તેઓના નામો ગોઠવવામાં આવ્યાં છે. જે બીદુંથી બળ લગાડવામાં આવ્યો હોય છે અને બીજાં વજણથી આ લગાડેલાં બળને અટકાવ મલે, છે તેના પ્રમાણ પ્રમાણે ભાગો પાડવામાં આવ્યા છે.

પહેલી જાતના લીવરમાં જે બીદુંથી બળ લગાડવામાં આવે છે, તે બીદું અને અટકાવ માટે જે વજણ મુકયો હોય છે, તેની વચ્ચેમાં આધાર યા ટેકો આવે છે.

બીજી જાતનાં લીવરમાં વજણ, કામે લગાડેલાં બળ અને ટેકાની વચ્ચે હોય છે.

ત્રીજી જાતનાં લીવરમાં કામે લગાડેલું બળ, ટેકો અને વજણની વચ્ચે હોય છે.

આદમીના હાડપીંજરમાં એ જાતનાં લીવર્સ કામ કરે છે.

માથું ગરદનના જે હાડકાંપર રહેલું છે, તે હાડકાંપર કેમ હીલે છે, તે જોઈએ.

જીવો ચીત્ર ૬૯ મું.

ગરદનના પહેલાં હાડકાંના જે ભાગો, ખોપરીના પછવાડેનાં હાડકાંને ટેકો આપે છે, તે ભાગનો આધાર યા ટેકો બને છે. જ્યારે ગરદનની પછવાડેના ભાગના માંશતંતુઓ સંકોચાયે છે ત્યારે ચહેરો ઉંચકાયે છે. અને તેની સાંભેના માંશતંતુઓ, જે ગરદનની આગલના ભાગમાં આવેલા છે, તે સંકોચાયે છે ત્યારે માંથાનો પાછલો ભાગ ઉંચકાયે છે, જેથી ચહેરો અને માથું, વારા ફરતી લગાડેલું બળ અને વજણ તરીકે કામ કરે છે.

જ્યારે આપણે એક પગ ઉંચકયે છીએ, અને જમીનપર અંગુથો ટેકવ્યે છીએ, ત્યારે પગ પહેલી જાતના લીવરનું કામ બજાવે છે. આ દાખલામાં તેટાંના માંશતંતુના સંકોચાવાથી બળ પછવાડેથી કામે લાગુ હતું, ટેકો ધુંટી આગલ હોય છે, અને જમીન અટકાવ આપે છે.

જીવો ચીત્ર ૭૦ મું.

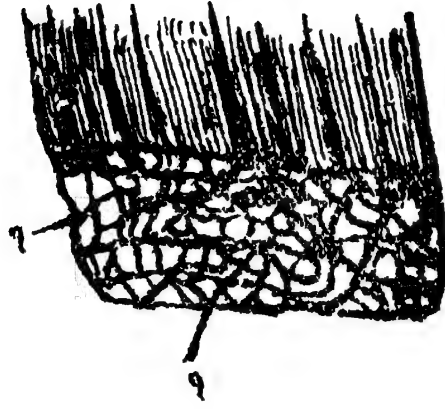
કમ્મર યા કેડપર શરીર ફેવી રીતે હીલે છે તે જોઈએ. કેડના સાંઠાઓ ટેકો તરીકે કામે લાગે છે, અને પેટના ખાડાને જોડનારાં માંશ તંતુઓના પગના હાડકાં સાથે સંકોચાવાથી કામે લાગનારું બળ બને છે. આ દાખલામાં બળ અને વજણ, પછવાડે અને આગલ બંને બાજુમાં વારા ફરતી હોય છે.

બીજી જાતનાં લીવર માટે જમીનપરથી એક પગ ઉંચકી લેખને એમ સમજવાનું છે કે કેડનો સાંઠો ટેકો થાય છે, પગ વજણ છે, જેને ખસેડવાનો છે, અને કેડના હાડકાંથી ગુંઠણની ઢાંકણી સુધી જે માંશતંતુઓ આવેલા છે, તેના સંકોચાવાથી કામે લાગતું બળ બને છે.

અંગુથા ઉપર શરીર કેમ ઉંચકાયે છે તે જોઈએ. જમીનપર અંગુથો રહેછે તેથી ટેકો બને છે, શરીરના જે ભાગને ધુંટી આગલથી ટેકો મલેછે તે વજણ તરીકે કામ કરે છે, અને તેટાંના માંશતંતુઓના સંકોચાવાથી બળ બને છે. કે જે તેટાંઓ એડી સાથે જોડાયેલાં છે.

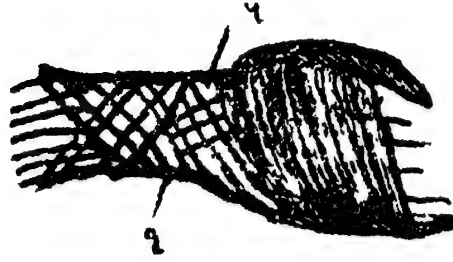
જીવો ચીત્ર ૭૧ મું.

હવે ત્રીજી જાતનાં લીવરનો દાખલો લેઈએ. આગલના હાથના ઉચકાવામાં આ ત્રીજી જાતનું લીવર કામ કરે છે. કોણીનો સાંઠો ટેકો બનાવે છે, કલાઈના હાડકાં અને પોંહચાથી વજણ થાયે છે, અને કામે લાગતું બળ, કલાઈના હાડકાં આગલના માંશતંતુઓના સંકોચાવાથી થાયે છે. પગને વાળ્યા પછી લાંબો કરવામાં ગુંઠણનો સાંઠો આધાર તરીકે કામે

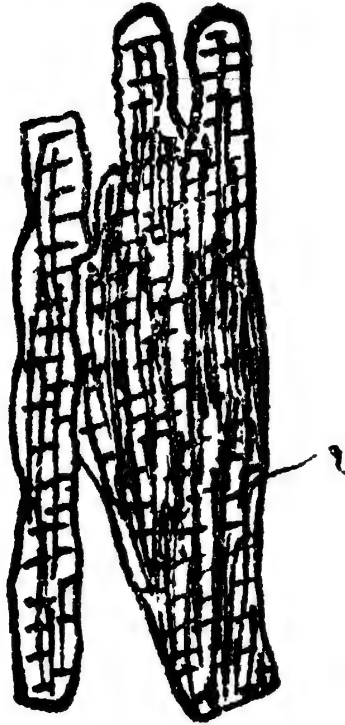
ચીત્ર ૭૨.

૧ “ફેસીક્યુલાઈ” યા નાના રેસાઓ.

ચીત્ર ૭૩.

૧ “સર્કીલેઝા” અથવા બારીક રંગોતુ પડ.

ચીત્ર ૭૪.

૧ હૃદયના રેસાઓ.

લાગે છે, અને પગ વળણ થાય છે. જે માંશતંતુઓ ગુંઠણની ઢાંકણીથી તે જાંગ સુધી આવેલા છે, તેને લીધે પગની સામેના તેટાના હાડકાં આગલ કામે લાગતું બળ બને છે. એ પ્રમાણે એક અભ્યાસી નીચલાં જડબાં, પ્રાંસળીઓ અને અવયવોની હીલચાલ સમજવાને શક્તિવાન થશે.

શીક્ષણ ૪૭ મું.

જીવો ચીત્ર ૭૨, ૭૩ અને ૭૪ મું.

માંશતંતુની બાંધણી યા બનાવટ વીધે.

આપણી મરજીથી કામ કરનારા માંશતંતુમાં, અને આપણી મરજી નહિ ધરાવનારા માંશતંતુની બાંધણીમાં ઘણો તફાવત છે. પણ બેઉ જાતો એક બીજાને નીચે જણાવેલી બાબદોમાં મલતી આવે છે:-

૧. બંને રેસાઓના બનેલા છે.
૨. બેઉના રેસાઓમાં સંકોચાવાનો ગુણ હોય છે.
૩. બેઉમાં એવી રીતે સંકોચાવાથી હીલચાલ ઉત્પન્ન થાય છે.

મરજી ધરાવનારાં માંશતંતુઓ ઇચ્છા શક્તિના કાષ્ઠ હેઠલ હીલચાલ કરે છે. હાડકાં સાથે માંશતંતુઓ ચીકણા પદાર્થની મદદથી જોડાયેલાં હોય છે. પગના દરેક માંશતંતુઓ એક ઘણીજ બારીક આરપાર દેખાય તેવાં ચામડીનાં પડથી રક્ષણ થયેલા છે. માંશતંતુને તપાસ્તાં માલમ પડે છે કે તે ઘણા રેસાઓનું બનેલું હોય છે. મોટા રેસાઓ બીજા નાના રેસાઓના બનેલા છે અને આ નાના રેસાઓને અંગ્રેજીમાં “ફેસીક્યુલાઇ” કહે છે. માંશતંતુઓનું ઘટ્ટપણું કે પાતલાપણું અથવા જડાપણું કે બારીકાઇ, આ નાના રેસાઓપર આધાર રાખે છે. પગના માંશતંતુના બારીક રેસાઓ ગાલના સુંવાલા રેસાઓ કરતાં લાંબા હોય છે, જે સુક્ષ્મદર્શક યંત્રની મદદથી જોઈ શકાય છે. આ બારીક રેસાઓ સાધારણ રીતે એક ઇંચના ઘેરાવામાં વેળેથી વધારે હોતા નથી, અને એ બારીક રેસાઓ તેઓથી પણ બારીક બીજા રેસાઓના બનેલા છે, જેને અંગ્રેજીમાં “પ્રીપ્રીલી” કહે છે. જ્યારે આ ઘણીજ બારીક રેસાઓને સુક્ષ્મદર્શક યંત્રની મદદથી જોઈએ છીએ, ત્યારે તેઓ ગોળ રકાબી જેવા આકારના બીણી રજકણોના બનેલા માલમ પડે છે, જે રજકણો એવી રીતે ગોઠવાયેલી હોય છે કે જેથી આડી લીટી પાડી હોય તેવી દેખાય છે. એને લીધે મરજી ધરાવનારાં માંશતંતુને લીટીવાલા માંશતંતુઓ કહે છે.

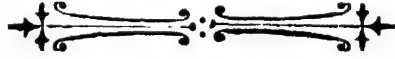
જીવો ચીત્ર ૭૩ મું.

દરેક રેસો “સાર્કોલેમા” નામના જોડનારા રંગોના ગુચ્છાના પડમાં લપ-ટાયેલો હોય છે. આ જોડનારો પદાર્થ ઘણોજ ખારીક, આરપાર દેખાય તેવો, પણ મજબુત ચામડીનાં પડ જેવો છે, જે ઘણી વેલા ખારીક રેસાઓના ખેંચાઇ યા તુટી જવા પછી પણ રહે છે.

પોતાની મરજી નહિ ધરાવનારાં માંશતંતુઓને લીટી વગરના તંતુઓ કહે છે, કારણકે જેમ મરજી ધરાવનારા માંશતંતુના ખારીક રેસાઓ આડી લીટીઓની માફક પડેલા સુક્ષ્મદર્શક યંત્રમાં જણાયે છે, તેમ આ માંશતંતુઓના ખારીક રેસાઓ જણાતા નથી. તેઓ પણ રેસાઓના બનેલા હોય છે અને આ રેસાઓ એક સરખા ધેરાવાના યા કદના હોતા નથી, પણ લંબાચા આકારના અણુઓના બનેલા છે જે અણુઓ નાકેથી અણ્યાલા હોય છે. આ રેસાઓ “સાર્કોલેમા” નામના રંગોના ગુચ્છાના પડમાં લપટાયેલા હોતા નથી.

જીવો ચીત્ર ૭૪ મું.

હૃદયના માંશતંતુઓના રેસાઓ મરજી નહિ ધરાવનારા માંશતંતુના રેસાઓથી જુદા પડે છે, કારણ કે તેઓ મરજી ધરાવનારા માંશતંતુઓની માફક આડી લીટીમાં પડેલા હોય છે. હૃદયના રેસાઓ ચોખ્ખા આકારના જુદી જુદી શાખાઓમાં વહેંચાયેલા હોય છે, જે લંબાઇએ પણ લીટી જેવા છે, તેમજ આડી લીટીની માફક પણ હોય છે.

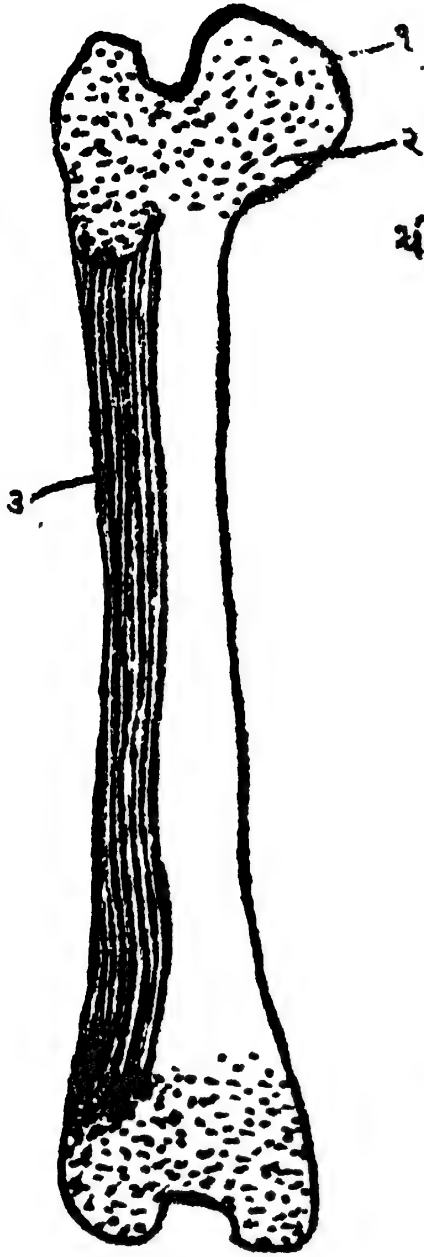
શીક્ષણ ૪૮ મું.

જીવો ચીત્ર ૭૫ અને ૭૬ મું.

હાડકાંમાં સોએ તેત્રીસ ટકા અવયવને લગતો પદાર્થ હોય છે, જેને અંગ્રેજીમાં “એનીમલ મેતર” કહે છે, અને સોએ સહસ્રથ ટકા ખનીજ તત્વ છે. દરેક હાડકાંમાં આ ગણતરી ચાલતી નથી, કારણ ખભાંની ઢાલમાં ખીજાં હાડકાંઓ કરતાં ખનીજ પદાર્થ ઓછો હોય છે, અને નાના બચ્ચાંના વળી શકે તેવાં કુમળાં હાડકાંમાં પણ આ પદાર્થ ઓછો છે, જ્યારે ખુદાં માણસોના ભાંગી જાયે તેવાં હાડકાંમાં આ પદાર્થ વધારે હોય છે.

હાડકાંને આતશમાં નાખવાથી અવયવને લગતો પદાર્થ અથવા “એનીમલ મેતર” બળી જાયે છે, અને માત્ર ખનીજ પદાર્થને લગતા ખારો રહી જાયે છે.

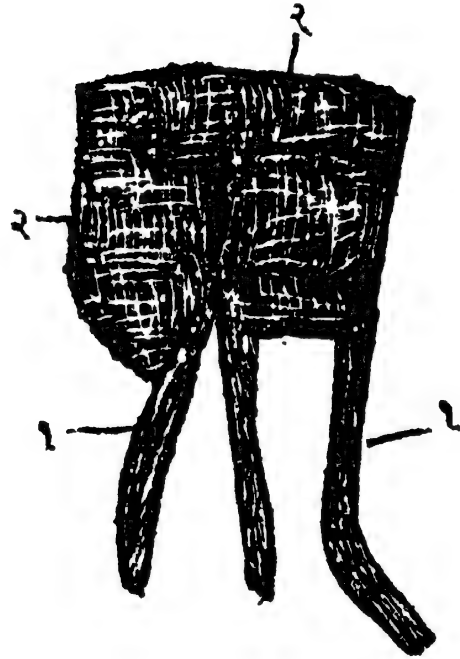

ચીત્ર ૭૫.

૧ જાંઘના હાડકાનું મથાણું.

૨ છીદ્રવાલો પદાર્થ.

૩ ધટ્ટ પદાર્થ.

ચીત્ર ૭૬.

૧ “હેર્વેસન કેનાલ્સ.”

૨ “લેક્યુની.”

એક નાના પ્રાણીનું હાડકું લેઈ, તેનો વજન કરીને ગરમ આતશમાં મુકવું, અને લાલચોલ જેવું ગરમ થાયે ત્યાં સુધી તેને આતશમાં રહેવા દેવું, અને પછી તેને બહાર લાવવું જોઈએ. થંડુ પડે પછી તેને તોળશું તો માલમ પડશે કે હાડકાંનો વજન પા ભાગ જેટલો ઘટી ગયો છે, અને એક લાંગી જાયે તેવી સફેદ ચીજ માત્ર બાકી રહી છે. આંતશમાં જે ચીજ બળી ગઈ છે, તે હાડકાંનો અવયવને લગતો પદાર્થ છે, અને જે પદાર્થ રહી ગયો છે તે ખારો છે, જેને કાઢવાર રાખ પણ કહેવામાં આવે છે.

હવે બીજી જાતના અખતરાથી ખનીજ પદાર્થ હાડકાંમાંથી કાઢી શકાયે છે, અને માત્ર અવયવને લગતો પદાર્થ રાખી શકાયે છે. તેને માટે છ ભાગ પાણી અને એક ભાગ “મ્યુરેટીક” અથવા “હાઇડ્રો કલોરીક” નામની એસીડના લેવા જોઈએ. એ પ્રમાણુ પ્રમાણેના બનાવેલાં પાણીમાં તુરતના મરણ પામેલાં જનવરના હાડકાં મુકવાં, અને એક અથવા બે દહાડા તેમાં રહેવાં દેવાં અને ફરી એક વાર પાછું નવું પાણી બનાવી તેમાં મુકવાં. ત્યાર પછી માલમ પડશે કે હાડકાં નરમ થતાં જાયે છે, અને રખરખી માફક વળી શકે તેટલાં નરમ થઈ જાયે છે. એમાંથી ખનીજ પદાર્થ જતો રહેલો હોવાને લીધે એ રીતનું પરીણામ આવે છે. એપરથી આપણે જાણી શકાયે જાયે કે હાડકાંની મજબુતી યા સખ્તપણું ખનીજ પદાર્થને લીધે હોય છે, અને અવયવને લગતો પદાર્થ અને ખારો હાડકાંમાં સાથે મળીને રહે છે.

હાડકાંને ઘણો વાર ગરમ પાણીમાં ઉકાલ્યા પછી, થંડુ થતાં જેલી જેવો પદાર્થ બાંધાઈ જાયે છે તેને “જેલીન” કહે છે, કારણ કે અવયવને લગતો પદાર્થ જુદો પડી જઈને આ જેલી જેવા પદાર્થમાં ફેરવાઈ જાયે છે.

હાડકાં આકારમાં જુદી જુદી ઢપના હોય છે અને તેઓના ભાગ નીચે પ્રમાણે કરવામાં આવ્યા છે.

ખોપરીના મથાળાના જેવાં ચપટાં હાડકાં, બરડાની કરોડના નાના નાના અનિયમીત હાડકાં, જાંગના અને હાથના લાંબા હાડકાં, કમ્મર અને ધુંટીના જેવાં ટુકાં હાડકાં હોય છે. લાંબા હાડકાંમાં એક લાંબા દાંડા જેવું હાડકું છે, જેને દરેક છેડે એક મથાળું હોય છે. હાડકાંનો બહારનો ભાગ હાથીદાંતને મળતા આવતા સખ્ત પદાર્થનો બનેલો છે, જેને ઘડૂ નાની

રગોનો ગુચ્છો કહે છે. આ પદાર્થ મથાળેથી ધણોજ પાતલો છે, પણ લાંબા ભાગ આગલ ધણો જડો હોય છે. હાડકાંના મથાળાં આગલ આ પદાર્થ છીદ્રવાલો અને પાતલો હોવાને લીધે, તેને છીદ્રવાળો રગોનો ગુચ્છો કહે છે. આ ઉપરાંત વચ્ચમાંના ભાગમાં ગુરના જેવો પદાર્થ આવેલો છે જેને ગુર કહે છે, અને જેમાં આ ગુરના જેવો પદાર્થ રહેલો છે, તેને ગુર રહે છે તે પોલાણુ રહે છે.

ગુરમાં ચરખીને લગતા અણુઓ અને લોહીની રગો આવેલી હોય છે, જેને એક નાણુક પડ એક ખીજ સાથે જોડે છે. હાડકાંની બહારની સપાટી પર ઘટ્ટ રગોનો ગુચ્છો આવેલો છે, તેનાં છીદ્રોની મારફતે આ લોહીની રગો અંદર ખાડામાં દાખલ થાય છે. છીદ્રવાલો રગોના ગુચ્છાના છીદ્રોમાં પણ એક જાતની ચરખી રહેલી છે, પણ તે જેમાં ગુર રહે છે તે પોલાણુની ચરખી કરતાં જુદી જાતની હોય છે. આ ચરખી રંગમાં જરા રાતી છે અને પ્રવાહી જેવી હોય છે, તેમજ ચરખીનું તત્વ ઘણા ઓછા પ્રમાણમાં સમાવે છે.

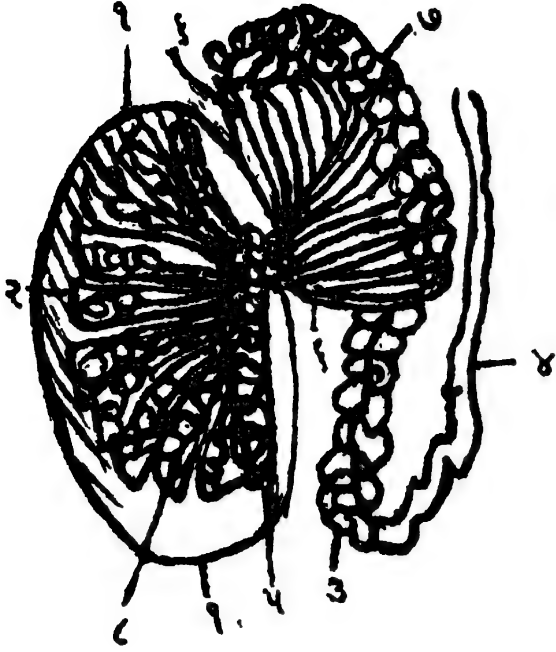
ટુંકા અને અનિયમીત હાડકાંમાં ગુરનો પદાર્થ રહે તેવો ખાડો હોતો નથી, પણ ઘટ્ટ રગોના ગુચ્છાનું પાતલું બહારનું પડ હોય છે, જે છીદ્રવાલા રગોના ગુચ્છાથી ભરેલું છે. ચપટાં હાડકાંમાં આ છીદ્રવાલો રગોનો ગુચ્છો હોય છે, જે ઘટ્ટ રગોના ગુચ્છાના બે પડોની વચ્ચે આવેલું છે. હાડકાંનો જે ભાગ સાંદો બનાવવામાં મદદ કરે છે, તે ભાગ એક સુવાલાં લીંસા જોડનારા પદાર્થના પડથી ઢંકાયેલું છે, અને બાકીની સપાટી એક રેસાવાલા સખ્ત પડથી ઢંકાયેલી છે, જે પડદાને અંગ્રેજીમાં “પેરીઓ-સ્તયમ” કહે છે.

આ પડદામાંથી નાની રગોની મારફતે હાડકાંને લોહી પુરું પડે છે, કે જે રગો હાડકાંની અંદર દાખલ થયેલી હોય છે. ખીજ નાની રગો લીંસા જોડનારા પદાર્થના છેડાઓમાં દાખલ થયેલી હોય છે, અને ત્યાંથી છીદ્રવાલી રગોના ગુચ્છામાં જાય છે.

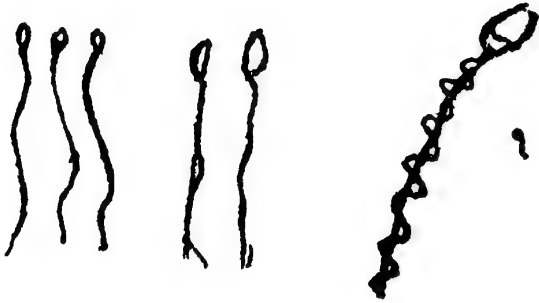
હાડકાંની અંદર લોહીનું ફરવું નાની નાની નળીઓની મારફતે થાય છે, જે નળીઓ હાડકાંના બધા ભાગોમાં મલી આવે છે.

હાડકાંનું બંધારણ બારીક રીતે જાણવાને માટે એના ઘટ્ટ ગુચ્છામાંથી એક પાતલી પાંઉના જેવી કાતરીની માફક કાઢી, તેનો

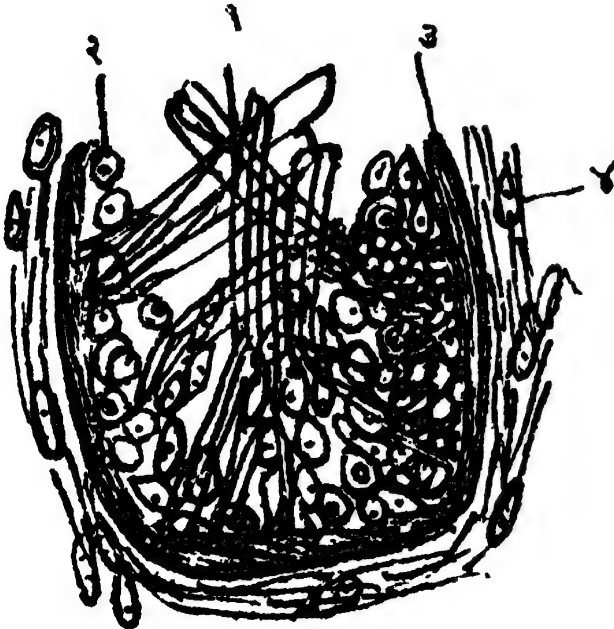
ચિત્ર ૭૭.

- ૧ "ત્યુનીકા આલ્બ્યુમીન્યા."
- ૨ "સેપ્તા" અથવા "ત્રેબેક્યુલી."
- ૩ "એપીદીદીમીસ."
- ૪ "વાસ દેફરેન્સ."
- ૫ "રીટે તેસ્ટીસ."
- ૬ "વાસા એફરેન્સ્યા."
- ૭ "ક્રાની વેરક્યુ સોસી."
- ૮ "સેમીનીફરસ ત્યુબ્યુલસ" અથવા
બીજ ઉત્પન્ન કરનારી નળીઓ.

ચિત્ર ૭૮.

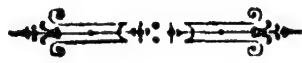

- ૧ સ્પર્મેટોઝોઆ.
- ૨ બીજને લગતાં આણુઓ.
- ૩ મુળ પડ.
- ૪ બેડનાશ રનાયુઓ.

બારીક ભુકો કરવો. જો આ દુકડો આડા થઈ ગુચ્છામાંથી કાઢ્યો હશે, તો બારીક નળીઓના આડા ભાગો સુક્ષ્મદર્શક યંત્રમાંથી જણાશે. આ “હેર્વસ્યન” નળીઓને અંગ્રેજીમાં “હેર્વસ્યન કેનાલ્સ” કહે છે, અને કદમાં જુદી પડે છે. સાધારણ ઘેરાવો એક ઇંચનો $\frac{1}{8}$ હોય છે.

આ “હેર્વસ્યન કેનાલ્સની” આબુખાબુ અનિયમીત જગ્યાઓ યા ખાડાઓ આવેલા છે, જેને નળીઓની અનિયમીત જગ્યાઓ યા ખાડાઓ કહે છે. આ જગ્યાઓ યા ખાડાઓ ગોલ કુંડલાના આકારમાં ગોઠવાયેલા છે, જેથી હાડકું જુદા જુદા પડોતું બન્યું હોય એવો દેખાવ લાગે છે. આ ખાડાઓને અંગ્રેજીમાં “લેક્યુની” કહે છે. તેઓ એકબીજા સાથે, “હેર્વસ્યન કેનાલ્સ” અને સાથે બીજી ઘણી ઝીણી નળીઓની મદદથી સંબંધ ધરાવે છે, કે જે ઝીણી નળીઓ તેઓમાંથી બધી બાબતો આવેલી છે.

આ નળીઓમાં લોહીની રંગો આવેલી છે, અને નાની નળીઓ અને અનિયમીત ખાડાઓ લોહીમાંથી પુષ્ટીવાલો ખોરાક લેષ હાડકાંમાં તેની વહેંચણી કરે છે.

શીક્ષણ ૪૯ મું.

જીવો ચીત્ર ૭૭ અને ૭૮ મું.

બચ્ચાં પેદા કરનારી ઇંદ્રીઓ.

નર અને નારી એ બેના સંયોગથી બચ્ચાં પેદા થાય છે, માટે એને લગતી ઇંદ્રીઓની બનાવત જોઈશું.

નર જાતીમાં એ ઇંદ્રીની બનાવત નીચે પ્રમાણે છે.

નર જાતીને લગતી ઇંદ્રીમાં બે ગાંઠો હોય છે, જેને “ટેસ્ટીસ” કહે છે અને તેમાંથી બે નળીઓ નીકળેલી છે, તેને “રીટે ટેસ્ટી” નામ આપ્યું છે આ ગાંઠો બારીક પાતલા પડમાં લપટાયેલી છે, જે પડ “પેરીટોન્યમ”ના એક ભાગજ છે. આ બે ગાંઠોનું બહારનું પડ જાડું અને રેસાવાળું હોય છે, જેને અંગ્રેજીમાં “ટ્યુનીકા આલ્બ્યુગિન્યા” કહે

છે. એની અંદરની સપાટીપર પડદાઓ આવેલા હોય છે, જેને અંગ્રેજીમાં “સેપતા” અથવા “ત્રેએક્યુલી” કહે છે, અને જેથી એ ઇંદ્રીની જૂદા જૂદા ભાગોમાં વહેંચણી થઈ શકે છે. ઇંદ્રીના પાછલા ભાગપર બહારનું પડ વધુ જડું હોય છે, અને ત્યાં રેસાદાર સ્નાયુઓનો જટો આવેલો છે, જેને “કારપસ હાઇમેરયમ” કહે છે. એની સાથે વળગેલી એક નળી હોય છે, જે એક એકપર વાંક આવી હોય તે દૃપની છે, જે બધી વાંકોને “એપી-દીદીમીસ” કહે છે. એમાં નર જાતીને લગતી બે ગાંઠોની નળીઓ હોય છે. “એપીદીદીમીસ” એક જાડી નળીમાં મળે છે, જેને “વાસ દેફરન્સ” કહે છે, જેની મારફતે બીજા “સેમીનલ વેસીકલ” અથવા નળી જેવી કાથલીઓમાં આવી “યુરીથ્રા”માંથી બહાર આવે છે.

આ બે ગાંઠો પોતે પણ ઘણી વાંક વાલી નળીઓની બનેલી હોય છે એમાંની દરેક નળી “લ્યુનીકા આલ્બ્યુન્યા” અથવા બહારનાં જાડા પડ નજદીકથી શરૂ થાય છે અને સર્વનો છેડો એક ઉભી નળીમાં આવે છે, કે જે ઉભી નળી “કોર્પસ હાઇમેરયમ” યા રેસાદાર સ્નાયુઓમાં પસાર થાય છે, ત્યાં તે બીજી ઉભી નળીઓ સાથે મળે છે જેથી એક જાતનું જાડી જેવું ગુંચડું બને છે, જેને “રીટે તેસ્ટીસ” નામ આપવામાં આવ્યું છે. આ ગુંચડામાંથી બીજી આશરે વીસ નળીઓ નીકળે છે, જેને “વાસા એફરન્શ્યા” કહે છે. જે નળીઓ છેડેથી એક એકપર વાંક સાથનાં ગુંચડામાં હોય છે, તેનું નામ “ક્રાની વેસ્ક્યુલોસી” આપવામાં આવ્યું છે. આ વાંક સાથની નળીઓનું ગુંચડું “એપીડીદીમીસ”ના વાંક સાથની નળીમાં મળે છે. હવે વાંક સાથની નળીની બાંધણી જોઈએ. ચપટા અણુઓના બનેલાં પડોનું બહારનું જડું પડ હોય છે, અને ત્યાર પછીનું પડ “એપીથેલ્યમ”નું છે, જેના અણુઓ “ક્યુબીકલ” અથવા છ સરખી બાજુઓ ધરાવનારાં હોય છે. એમાંનાં કેટલાંક અણુઓ લંબાયા હોય છે, અને નળીના ખાડામાં દાખલ થાય છે, ત્યાં તેઓ બીજની સાથે સંબંધમાં આવે છે. આ લંબાયા અણુઓને “સસટેન્ટેક્યુલર સેલ્સ” અંગ્રેજીમાં કહે છે.

“એપીથેલ્યમ”નાં પડ પછી “સ્પરમેટોજીનીક સેલ્સ”નું પડ હોય છે, જે બીજને લગતાં અણુઓ છે, એ અણુઓનો મધ્ય ભાગમાં “ન્યુક્લીઆઇ” યા મુળ પદાર્થ હોય છે તે “કર્યો ક્રીનેટીક

જેવી કાઠલીઓ બહાર નીકલે છે, અને આ દરેક નળી વાંક સાથની હોય છે, અને તેમાંથી ઘણી શાખાઓ બહાર આવે છે, જે ઘણી ખરી “વાસ દેફરન્સ”ને મલતી આવે છે, પણ ફરક માત્ર એટલોજ છે કે તેઓની દીવાલો બહુ પાતલી હોય છે.

નર જતીની ઇંદ્રી પોકળ સ્નાયુઓની બનેલી છે, જેની ઉપર ચામડીનું પડ હોય છે.

પોકળ સ્નાયુઓ ત્રણ ઠેકાણે એકઠાં થયેલાં હોય છે. એક “કારપસ સ્પોન્જ્યોઝમ”માં અને બે “કારપોરા કેવરનોસા”માં હોય છે.

“કારપસ સ્પોન્જ્યોઝમ” એટલે નર જતીને લગતી ઇંદ્રીમાં સીધાં થઇ શકે તેવા માંશ તંતુનો જટો, જેની અંદર “યુરીથ્રા” પસાર થાય છે. “કારપોરા કેવરનોસા” પણ એજ ગુણુ ધરાવનારા માંશ તંતુઓ છે.

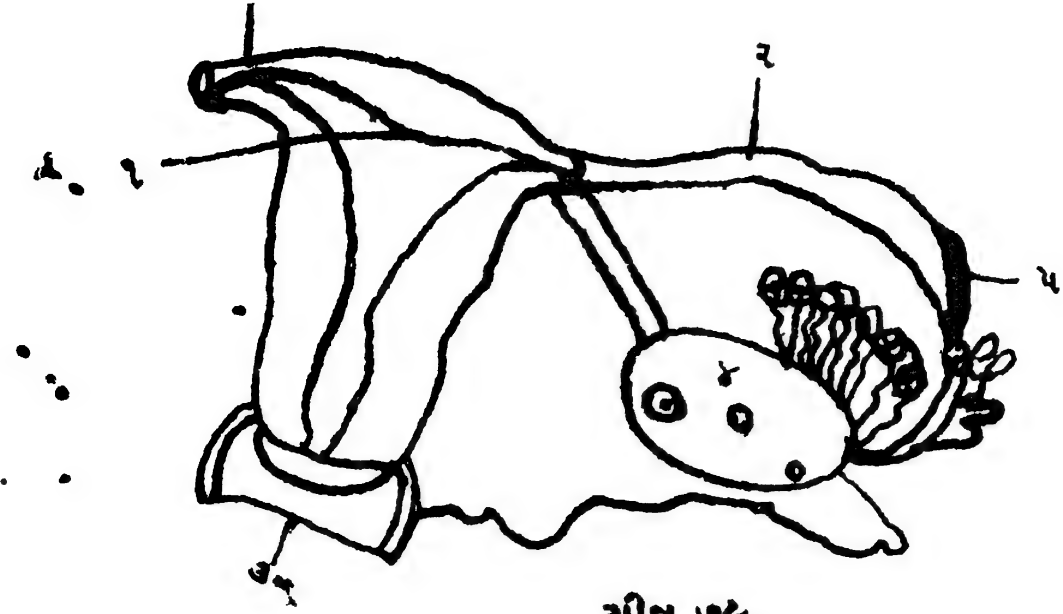
આ બધાં રેસાદાર માંશતંતુના સ્નાયુનાં પડમાં લપટાયેલાં હોય છે. એની સાથે જે “સેપ્તા” યા પડદાઓ આવેલા છે, તે સ્નાયુના પોકલ રંગોને લગતી ખાલી જગ્યાની હદ બનાવે છે. ઘેરી નસો “સેપ્તા” યા પડદાઓમાં આવેલી હોય છે.

એક જીવ પેદા કરવાના બીજમાં શું હોય છે તે હવે જોઈએ.

ઘાત ઇંડાની સફેદી જેવો પ્રવાહી છે, જેમાં “સ્પરમેટોઝોઆ” અથવા વીર્યને લગતા આણુઓ હોય છે, જે આણુઓને નર જતનું બીજ કહે છે. એક આણુને ત્રણ ભાગમાં વહેંચ્યો છે, તેનું માથું યા ઉપલો ભાગ, મધ્ય ભાગ અને નીચલો ભાગ યા પુછડી. માથું ઇંડાના જેવું ગોલાકાર છે, મધ્ય ભાગ નળીના જેવા આકારનો અને પુછડી લાંબી, અણ્યાલી અને એમ તેમ હીલતી યા ધ્રુજતી હોય છે. વચ્ચલા ભાગપર સ્કુના પેચની માફક રેસા હોય છે, અને આ આણુઓને એક જગ્યા પરથી બીજી પર જવાની શક્તિ તેઓની પુછડીને લીધે છે.

બીજને લગતા આણુઓ અથવા “સ્પરમેટોઝોઆ,” બીજ ઉત્પન્ન કરનારી નળીઓના અથવા “સેમીનીફરસ ત્યુબ્યુલ્સ”ના ત્રીજા યા અંદરના પડના ઝીણા “સ્પરમેટો બ્લાસ્ટ્સ”માંથી બને છે. “સ્પરમેટો બ્લાસ્ટ્સ” પોતે બીજાં પડના બીજને લગતાં આણુ યા “સ્પરમેટોજીનીક સેલ્સ”માંથી પેદા થાય છે, અને “સ્પરમેટોજેનીક સેલ્સ” યા બીજને લગતાં આણુઓ, જી સરખી બાજુ ધરાવનારાં “એપીથેલ્યમ”માંથી બને છે. જ્યારે અંદરના પડમાં આવેલું એક આણુ બે ભાગમાં વહેંચાય છે, ત્યારે

ચીત્ર ૭૯.

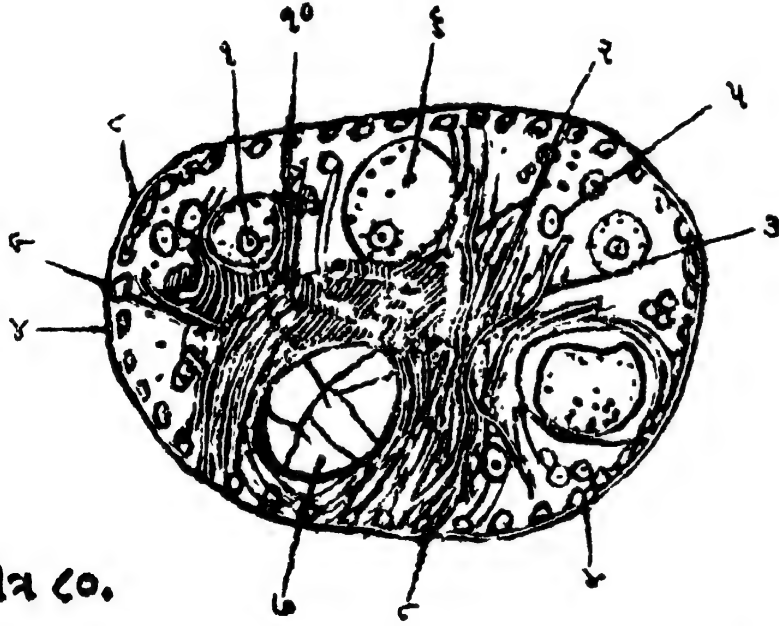
૧ ગર્ભનો ઉપલો ભાગ.

૨ “ફેલોપ્પાન ત્યુબ્સ.” અથવા “ઓવી દક્ટસ.”

૩ “વેઝિકલ” નો ઉપલો ભાગ.

૪ “ઓવરી.”

૫ રેસાદાર બેઝના પટાઓ.

ચીત્ર ૮૦.

૧ “ગ્રેફ્યુલ ફોલીકલ.”

૨ ઓવરીનું પડ.

૩ લોહીની રગો.

૪ “ઓવી નર્વ્સ.”

૫ વધુ અંદર ગયેલાં “ઓવી નર્વ્સ.”

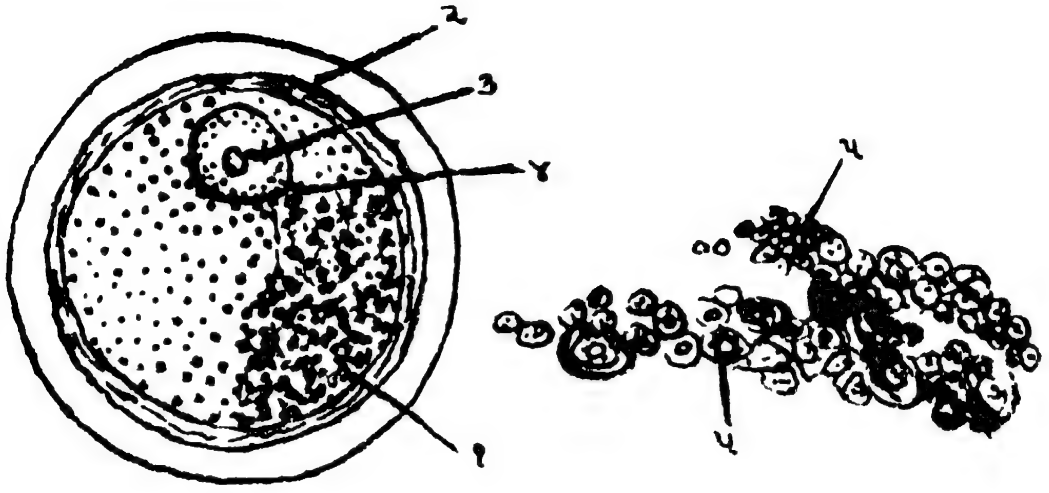
૬ “ઓવમ સાથનુ ફોલીકલ.”

૭ “કોરેપ્સ લ્યુટીમ.”

૮ વળગેલી યા બેઝાથેલી કાનારી.

૯ “મેમ્બ્રેના ગ્રેન્યુલોસા.”

૧૦ “દીસ્કસ પ્રોલીજરસ.”

ચીત્ર ૮૧.

૧ ઇંડાની દાળ જેવા પદાર્થના દાના

૨ “ઝોના પેલ્યુસીડા.”

૩ ન્યુક્લી ઓલ્સ.

૪ ન્યુક્લીઅસ.

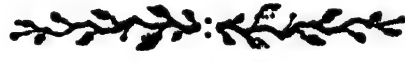
૫ ઓવોપ્લાસ્ટા.

એક “સ્પરમેટોઝીનિક સેલ” યા બીજને લગતું આયું અને છે, અને બીજું લંબાયા આકારનું થાય છે, જેથી “સસર્તેન્તેકયુલર” અણુ અને છે.

જ્યારે “સ્પરમેટોપ્લાસ્ત” એક “સ્પરમેટોઝીન”માં ફરી જાય છે, ત્યારે જે તેનો વચલો પદાર્થ હતો તેનું માથું અને છે. વચલો પદાર્થ તે “ન્યુક્લીઅસ” છે. પુછડી “પ્રોતોપ્લાઝમ”ની અંદર એક તંતુ-યા રેસા માફક મોટી થાય છે, અને પહેલેથીજ પુછડી “ન્યુક્લીઅસ” સાથે જોડાયેલી હોય છે.

“પ્રોતોપ્લાઝમ” એટલે વિર્યને લગતો જીવતો પદાર્થ, જેમાં “હાઇડ્રોજન,” “કારબન” અને “ઓક્સીજન” આવેલાં હોય છે, અને ઇંડાંની સફેદીને એ પદાર્થ મલતો આવે છે. એ જીવન શક્તિનું મુળ ગણાયે છે.

“પ્રોતોપ્લાઝમ”નો ઘણો ખરો ભાગ સંકેતાર્થ જાય છે; અને રહેલા ભાગનો “સ્પરમેટોઝીન”નો વચલો ભાગ અને છે. જેમાં આકર્ષણ કરનારો વીસ્તાર સમાયેલો હોય છે.

શિક્ષણ ૫૦ મું.

જીવો ચીત્ર ૭૯, ૮૦, ૮૧.

નારી જતીને લગતી બચ્ચાં પેદા કરનારી ઇંદ્રી વીચ.

નારી જતીને લગતી ઇંદ્રીની બનાવત નીચે પ્રમાણે છે. જેમાં જીવનું બીજ રહે છે તે બે ગાંઠો, જેને અગ્રેજીમાં “ઓવરીઝ” કહે છે, અને બે નળીઓ જેને “ફોલોપિયન ટ્યુબ્સ” અથવા “ઓપી દક્તસ” કહેવામાં આવે છે; અને ગર્ભાસ્થાન તેમજ તેને લગતી નળી, જેને “યુતરસ” અને “વેજનખના” કહે છે.

નારી જતીને લગતી બચ્ચાં પેદા કરવાની મુખ્ય ઇંદ્રીને “ઓવરી” કહે છે. એ રેસાદાર માંશતંતુના સ્નાયુઓની બનેલી હોય છે. એનું પડ “કોલમનર” અથવા ઉભા થાંભા જેવા અણુઓનું બનેલું છે. પહોલા રેસાદાર પટાઓથી જે જગ્યા આગલથી એ વળગેલી છે ત્યાં પણ માંશતંતુના રેસાઓ હોય છે. જોડનારાં સ્નાયુઓમાં નર જતીને લગતી ગાંઠો માફક ઘણી બાજુ ધરાવનારાં “એપીથેલિયલ” પીલા રંગના અણુઓ હોય છે.

જુવો ચીત્ર ૮૦ મું.

“ઓવરી”ના મુળ પડની સપાટીપર ગોલ આલુઓ હોય છે. અને જુદા જુદા કદની ઝીણી ફેલી માફકના આલુઓ જણાય છે. જેને “ગ્રેફ્યંન ફેલીકલ્સ” નામ આપવામાં આવ્યું છે. તેમાંના બારીક આલુઓ સપાટીપર હોય છે અને મોટાંઓ વધારે ઉંડાણમાં આવેલાં છે. જે કે તેઓ પણ જ્યારે વધે છે ત્યારે સપાટી તરફ લંબાય છે. મુળ પડની સપાટીના ગોલ આલુઓને “ઓવી જર્મસ” કહે છે.

“ગ્રેફ્યંન ફેલીકલ્સ”માં “ઓવંમ” નામના બારીક આલુ હોય છે, જેઓ “ઓવી જર્મસ”માંથીજ બનેલાં છે. એનું અંદરનું પડ “એપીથેલ્યમ” આલુઓનું બનેલું છે, જે “ઓવંમ”ને ઢાંકે છે, પણ પાછલથી બે પડો થાય છે, જે એક બીજા સાથે હોય છે. એક પડ “ફેલીકલ્સ”નું અંદરનું છે અને બીજું “ઓવંમ”ને ઢાંકે છે. આ બે પડોની વચ્ચે એક જાતનો ચીકણો પદાર્થ એકઠો થાય છે અને જેમ જેમ “ફેલીકલ્સ” મોટું થતું જાય છે, તેમ બેઉ પડો છુટાં થતાં જાય છે.

વખત જતાં આલુઓમાં વધારો થતોજાય છે. તેથી તેઓનાં પડો બની જાય છે. એવાં આલુઓનું જે પડ થાય છે અને “ફેલીકલ્સ”માં અંદર હોય છે તેને “મેમ્બ્રેના ગ્રેન્યુલોસા” નામ આપવામાં આવ્યું છે, અને જે આલુઓના જઠાનું પડ “ઓવંમ”ની આજુબાજુ થાય છે, તેને “દીસ્કસ પ્રોલીજરસ” કહે છે. અંદરના પ્રવાહીમાં પણ વધારો થાય છે, અને “ફેલીકલ્સ” મજબુત તંગ થતાં જાય છે, અને છેલ્લે તેઓ ઇંદ્રીની સપાટીપર પુગે છે અને ફાટી જાય છે, જેથી “ઓવંમ” નામના આલુઓ છુટા પડી જાય છે, અને ઝાલર બુલરવાલી વાંકી ચુકી “ફેલોપ્યંન” નળીઓના છેડાઓ, આ આલુઓને પોતામાં લે છે, જ્યાંથી તેઓ ગર્ભમાં પસાર થાય છે.

માસીક માંદગીની વખતે નારી જાતીને આ “ગ્રેફ્યંન ફેલીકલ્સ”નું ફાટવું થાય છે.

“ગ્રેફ્યંન ફેલીકલ્સ” ફાટ્યા પછી, “કોરપસ લ્યુટ્યમ”માં ફરી જાય છે.

“કોરપસ લ્યુટ્યમ” એટલે “ફેલીકલ્સ”ના ફાટવા પછી ચાંદા જેવો દેખાવ થાય છે તે.

એ “ફેલીકલ્સ”ની દીવાલોમાંથીજ ઉત્પન્ન થાય છે અને તેમાં પીલા રંગના આલુઓ હોય છે; જે આલુઓ મુળ પડના આલુઓ

માંથી બહાર આવેલાં હોય છે. એના મધ્ય ભાગમાં બંધાયેલું લોહી હોય છે. એ અણુઓમાં વધારો થતો જાય છે, અને તેમના બારીક લીટી જેવા દોરાઓ યા રેસાઓ એક એક પર પડે છે, અને જોડનારાં સ્નાયુના મધ્ય ભાગના રેસા તરફ દલે છે. પીલા રંગના અણુઓ વચ્ચે લોહીની રંગો સાથે જોડનારા સ્નાયુઓના પદ્ધતિઓ અથવા “સંપ્તા” હોય છે. થોડા વખત પછી “કાર્પસ દ્યુત્યંમ” જતાં રહે છે, પણ જે મહીના રહ્યા હોય છે તો તે મોટાં થાય છે અને વધુ વખત ચાલુ રહે છે.

કોઈ કોઈ “ગ્રેફ્યંન ફેલીકલ” કદીખી ફાટતાં નથી, તેઓ મોટાં થયા પછી નીર્જળ થઈ જાય છે, અને છેલ્લે દેખાતાં નથી.

“ઓવંમ” લીટીવાલાં પારદર્શક પાતલાં પડથી ઘેરાયેલું હોય છે. “ઓવંમ” ગોલાકાર અણુ છે, અને લીટીવાલાં પારદર્શક પડને “ઝોના પેલ્યુસીડા” કહે છે. “ઓવંમ” એ મુળ પદાર્થ જે “પ્રોતોપ્લાઝમ” કહે છે તેનો બનેલો છે. એમાં ચરબી અને ઇંડાની દાળ જેવા પદાર્થના દાના હોય છે; વચ્ચે ભાગ જે “ન્યુકલીઅસ” છે, ત્યાં દાનાદાર પદાર્થ હોતો નથી. “ન્યુકલીઅસ”ની અંદર પણ એક બારીક અણુ રહેલું છે. “ન્યુકલીઅસ”ને “જર્મીનલ વેસીકલ” પણ કહેવામાં આવે છે, અને તેની અંદરના બારીક અણુને “ન્યુકલીઓલ્સ” કહે છે; આ “ન્યુકલીઓલ્સ”ને “જર્મીનલ સ્પોત” પણ કહે છે. એમાં ખેંચાણ કરનાર તત્વ રહેલું હોય છે, જેને “એત્રેકશન સ્ટ્રીઅર” અથવા ખેંચાન કરતું મધ્ય બીડું નામ આપ્યું છે.

મુળ પડના ગોળ અણુઓ અથવા “ઓવી જર્મસ” અને “ગ્રેફ્યંન ફેલીકલ”નું “એપીથેલ્યમ,” “કોલમનર” અથવા સીધાં થાંખા જેવાં અણુઓમાંથી બને છે, જે શરૂઆતના જીવ માટે “ઓવરી” ઉપર એક જાડું પડ બનાવે છે. આ અણુઓના રેસાઓ મુળ પડમાં જાય છે અને તેઓનો વધારો જુદી જુદી વીતોમાં ચાલુ થાય છે. એમાં “ગ્રેફ્યંન ફેલીકલ” હોય છે અને તેમાંનું એક અણુ મોટું થાય છે, જેથી “ઓવંમ” બને છે, અને બીજાં અણુઓમાંથી “ફેલીકલ”નું “એપીથેલ્યમ” બને છે.

“ફેલોપ્યંન” નળીઓનું બહારનું પડ પાતલું હોય છે, જે “પેરીટોનયમ”નું બને છે. ત્યાર પછીનું પડ માંશતંતુનું બનેલું છે. અંદરનું પડ લોહીની રંગો સાથનું બારીક ચામડીનું હોય છે જે રૂવાંટી સાથના “એપીથેલ્યમ”થી ઢંકાયેલું છે.

ગર્ભમાં ત્રણ પડો આવેલાં છે, ગર્ભને અંત્રેજીમાં “યુતર્સ” કહે છે. માંશતંતુનું પડ ઘણું જાડું છે, અને બે પડોનું બનેલું હોય છે, જે પડો લોહીની રંગો અને જોડનારાં સ્નાયુઓથી એક બીજાંથી છુટાં પડે છે. બહારના માંશતંતુના પડના રેસાઓ થોડા ગોલાકાર અને થોડા લંબાયા આકારમાં ગોઠવાયેલા હોય છે. અંદરનું પડ ઘણું જાડું છે, અને તેના રેસાઓ ગોલાકાર છે. ગર્ભને લગતી ગાંઠોના છેડાઓ એની અંદરની સપાટીને મળે છે. ગર્ભને લગતી ગાંઠોને અંત્રેજીમાં “યુતરોઇન ગ્લેન્ડસ” કહે છે.

અંદરનું બારીક પડ નરંમ જોડનારાં સ્નાયુઓનું હોય છે, જેની પર રૂવાંટી સાથના “એપીથેલ્યમ”નું પડ છે. લાંબી નળી જેવી ગાંઠોમાં પણ આ “એપીથેલ્યમ”નું પડ હોય છે. આ ગાંઠો વાંકી ચુકી એક બીજાં પર પડેલી છે.

માશીક માંદગી વખતે ગર્ભ લોહીથી ભરાઇ જાય છે, અને તેના અંદરના પડની કોઇ કોઇ લોહીની રંગો ફાટે છે. દસ્તાનમાં લોહી, ગાંઠોમાંથી નીકળેલો ચીકણો પ્રવાહી અને સપાટીપરના “એપીથેલ્યમ” અણુઓ હોય છે.

હવે “યુરીથ્રા” અથવા પિશાબની નળીની બનાવટ જોઇએ.

નારી જાતીને લગતી “યુરીથ્રા” અથવા પિશાબની નળીમાં “એપીથેલ્યમ”ના અણુઓના પડ હોય છે, જે લોહીની બારીક રંગો પર આવેલાં છે. જેની પર પાતળી ચામડીના સ્નાયુઓ છે અને તેમાં અંદરનું પડ લંબાયાં માંશતંતુઓનું અને બહારનું ગોલાકાર માંશતંતુઓનું હોય છે. એની બહારથી બારીક રંગોનું જાડી જેવું ગુંચકુ આલુઆલુના ઉભાં થઇ શકે તેવાં સ્નાયુઓમાં દાખલ થાય છે.

નર જાતીમાં “યુરીથ્રા” અથવા પિશાબની નળીમાં વાંકા ખાડાઓ યા પોલી જગ્યાઓ છે, નાના “મ્યુકસ” ગાંઠો અને બે “રેસીમોઝ” ગ્લેન્ડસ છે.

નર જાતીમાં “યુરીથ્રા” “કારપસ સ્પોન્જોઝમ” નામનું ભાગમાં છે. ગાંઠમાંથી “યુરીથ્રા” પસાર થાય છે તે જગ્યા આગલ “કોલમ્નર એપીથેલ્યમ”ના અણુઓ હોય છે; પણ નળીના મોંઢ આગલ વધારે પડો હોય છે, જે “એપીદર્મિસ” અથવા અંદરની બારીક ચામડી સાથે જોડાયેલાં હોય છે.

